

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

WHAT'S A KING WITHOUT
HIS QUEEN?

KINGDOM

TITAN

THE DARK KINGS

BESTSELLING AUTHOR

SHANTEL TESSIER

İçindekiler

TITAN

TELİF HAKKI

ÖNSÖZÜ

BİRİNCİ

BÖLÜM İKİNCİ

BÖLÜM

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DÖRDÜNCÜ

BÖLÜM BEŞİNCİ

BÖLÜM

ALTINCI BÖLÜM

BÖLÜM YEDİ

BÖLÜM SEKİZ

BÖLÜM DOKUZ

BÖLÜM ON

ON BİRİNCİ

BÖLÜM ON İKİNCİ

BÖLÜM

BÖLÜM ON ÜÇ

BÖLÜM ON DÖRT

BÖLÜM ON BEŞ

ON ALTINCI BÖLÜM

BÖLÜM ON YEDİ BÖLÜM ON

SEKİZ BÖLÜM ON DOKUZ

BÖLÜM YIRMI

BÖLÜM YIRMI BİR BÖLÜM

YIRMI İKİ

BÖLÜM YIRMI ÜÇ BÖLÜM
YIRMI DÖRT BÖLÜM YIRMI
BEŞ
BÖLÜM YIRMI ALTI
BÖLÜM YIRMI YEDİ
BÖLÜM YIRMI SEKİZ
BÖLÜM YIRMI DOKUZ
BÖLÜM OTUZ
BÖLÜM OTUZ BİR
BÖLÜM OTUZ İKİ
BÖLÜM OTUZ ÜÇ BÖLÜM
OTUZ DÖRT BÖLÜM OTUZ
BEŞ
BÖLÜM OTUZ ALTI
BÖLÜM OTUZ YEDİ BÖLÜM
OTUZ SEKİZ BÖLÜM OTUZ
DOKUZ BÖLÜM KIRK
KIRK BİRİNCİ BÖLÜM
KIRK İKİNCİ BÖLÜM
SONSÖZ
EPILOG İKİ
PROLOG
YAZARLA İLETİŞİME GEÇİN
TEŞEKKÜR SHANTEL
TESSIER'İN BAŞLIKLARI

OceanofPDF.com

KINGDOM

TITAN

THE DARK KINGS

BESTSELLING AUTHOR

SHANTEL TESSIER

OceanofPDF.com

Telif Hakkı © 2020 Shantel Tessier

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitapta kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez. gözden geçirin.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Yazar ve kitapları hakkında daha fazla bilgi için web sitesini ziyaret edin- www.shanteltessierauthor.com. Web sitesinden haber bültenine kaydolabilir veya aşağıdaki bağlantıya tıklayabilirsiniz. Haber bülteni, yazarın

özel tanıtımlar almak, güncel projeler ve yayın tarihleri hakkında ilk bilgi sahibi olmak için. Ve ayrıca bazı harika hediyeler kazanma şansına sahip olun-

<http://goo.gl/4wd9CV>

Editör: Jenny Sims

Biçimlendirici: CP Smith

Fotoğrafçı: Öfkeli Fotog

Model: Alex Michael Turner

OceanofPDF.com

PROLOGUE

TITAN

Masamın arkasında oturuyorum, karanlık perdeler Las Vegas silüetinin sabahın erken saatlerindeki ışınlarını engellemek için kapalı. Sade kahvemden bir yudum alarak ofisimde duran beş kadına bakıyorum. "Sütyen ve iç çamaşırlarınıza kadar soyunun," diye emrediyorum.

Dördü hiç tereddüt etmeden soyunmaya başlar. Bunu yaşamak için yapıyorlar, ancak genellikle yanıp sönen ışıklar, sis makineleri ve gürleyen müzik altında. Ve vücudunuzu satmanın getirdiği parayı da unutmayın. Ama yine de utangaç değiller. Sağdaki sonuncusu alt dudağını kemirirken geniş yeşil gözleriyle diğerlerini izliyor.

"Sorun mu var?" Ben soruyorum.

Bana baktı ve yutkundu. "Ben... uh, bilmiyordum... Ben bir şey giymedim."

"Sende daha önce görmediğim bir şey yok," diye sözünü kesiyorum.

"Al," diye cıvıldıyor Sandy. "Benimkini giyebilirsin." Siyah dantelli sütyenini açar ve sarışına uzatır. Oldukça yeni ve şımarık görünen DD'leri şimdi tamamen sergileniyor.

Kız dehşet içinde "Göğüslerim bunun için çok küçük!" diye bağırır.

Sandy onu yere bırakıyor ve omuz silkiyor. Avuçlarını çıplak kalçalarına vurur ve altı inçlik topuklu ayakkabılarıyla küçük bir zıplama yapar.

Hay sikeyim! Bu saçmalık için çok erken. Ben onları maça hazırlayan bir amigo koçu değilim. Şakaklarımı ovuşturarak siyah masamı kaplayan evraklara bakıyorum. Kirpiklerimin arasından ona bakarak, "Megan, sınırlarını belirtmemişsin," diyorum.

Gözleri yere düşüyor ve hala giyinik olduğu gerçeğini gözden kaçırmıyorum. Kolları şimdi küçük göğsünü kucaklıyordu. "Anlamadım..."

"Limit nedir?" diye bağırdım.

İrkildi ve fısıldadı, "Hiç anal yapmadım ..."

Tanrım!

Diğer kızlar güler. Sandy yüzünde bir gülümsemeyle ona "Bundan daha fazlası var," der.

"Başka ne olabilir ki?" Megan geniş gözlerle sorar.

Sik beni! Bu kız korunaklı ve ben yatakta kalmalıydım.

"Esaret yapmaya istekli misin?" Sandy ellerini geniş kalçalarına koyarak onu doldurur. "Ve eğer öyleyse, ağzının tıkanmasının, kırbaçlanmasının sakıncası var mı?" Megan'ın nefesi kesilir. "Bağlanmaktan hoşlanıyorsanız, ip, kelepçe, zincir tercih eder misiniz?" Kız titremeye başlar. "Yumruk sokmak da var ..."

Tam o sırada ofisimin kapısı açılıyor ve görmekten rahatsız olmadığım tek kadın odaya giriyor.

Ayağa kalkıyorum. "Hanımlar, bu GiGi. Onu evinizin annesi olarak düşünün." Yeterince iyi. "Ölçülerinizi alacak ve dosyalarınız için kaydedecek." Dört yarı çıplak kadın heyecanla başlarını sallıyor. "Montaj bittiğinde, Dr. Lane sizi görecektir."

"Doktor mu?" Megan yutkunur.

"Evet." Hırlayarak ona baktım. Söylediğim hiçbir şeyi dinlemedi mi? "Tüm Kraliçelerin doğum kontrolü yaptırması gerekiyor. Müşterilerimizin yüzde doksan beşinin zaten eşleri ve çocukları var. Sürpriz bebekler ya da şantaj parası için hamile kalmaya çalışan bir Kraliçe olmayacağının garanti edilmesini istiyorlar." Müşterilerimizin memnuniyetini garanti ediyoruz. Ve planlanmamış hamilelikler bunu sağlamayacak. Ben de itibarımı ve müşterilerime olan bağlılığımı herhangi bir kadına emanet edecek değilim.

Hepsi dönüyor ve dışarı fırlıyor. "Megan, otursana." Onu durdurdum.

Masamın karşısındaki siyah deri sandalyelerden birine çöküyor ve bana bakıyor. Tanrım, gözlerinde yaş var.

Masamın etrafından dolaşıp ona yaslanıyorum. "Neden buradasın?" diye soruyorum. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak ona ters ters bakıyorum.

Kot pantolonunda var olmayan bir tiftik parçasını karıştırıyor. Kirli sarı saçları yüzünü benden koruyor. "Paraya ihtiyacım var."

Hiç şaşırmadım. "Paraya ne için ihtiyacın var?"

Ağır bir iç geçiriyor, gözlerime bakamıyor. "Babam bir uyuşturucu bağımlısı. Annem bir yıl önce bizi terk etti. Bir paket sigara almak için markete gitti ve bir daha dönmedi." Yutkundu. "Üç yaşında küçük bir erkek kardeşim var. Onu babamızdan uzaklaştırmak istiyorum ama o kadar param yok. İhtiyacı olanı vermek için değil."

"Başvurunuzda 21 yaşında olduğunuz belirtilmiş."

"Yalan söyledim," diye fısıldıyor.

Bunu zaten biliyordum. Ve onun lanet olası bir bakire olduğuna eminim.
"Kaç yaşındasın?"

"On sekiz."

"Liseye mi gidiyorsun?"

Başını iki yana sallıyor. "Kardeşim doğduğunda okulu bıraktım. Onunla evde kalmam gerekiyordu."

Elimi yüzümde gezdiriyorum, baş ağrım şiddetleniyor. "Kraliçe olmak senin için uygun değil." Bunu ancak bu kadar güzel ifade edebilirim.

Kafasını kaldırdı. Yeşil gözlerini benden kaçırıyor ve omuzlarını düşürüyor. "Biliyorum. Ne düşünüyordum bilmiyorum." Saçlarını kulağının arkasına itiyor.

Ofisime her türden kadın gelir ve gider ve birinin ihmal edildiğini anlayabilirim. Yanakları çöküktür. Gözlerinin altında halkalar var. Atleti sürekli omuzlarından düşüyor ve köprücük kemikleri belirgin. Muhtemelen kendinden önce kardeşinin karnının doyduğundan emin oluyor ve ben buna saygı duyuyorum. "Ayakların hızlı mı?"

Bir kez başını sallıyor. "Ve hızlı öğrenirim."

"Hiç garsonluk yaptın mı?"

"Hayır."

İç çekiyorum. Bırak gitsin...

"Ama yapabilirim." Daha dik oturuyor, gözleri umutla açılmış. Kıyafetlerini çıkarmak istemiyor ama dar mini eteği ve askılı bluzuyla içki taşımaya razı. Nasıl giyindiğinizin bir önemi yok, seks eşittir para. Ne kadar çok gösterirsen, o kadar çok kazanırsın.

Belki lanet olası baş ağrımdandır, belki de sadece verici bir ruh halindeyimdir. Şüpheliyim ama "Şu adrese git ve bunu Mitch'e ver" diyorum. Masamın etrafından dolaşıp sandalyeme oturuyorum. Konuşurken yazıyorum. "Ona seni benim gönderdiğimi söyle, o da seni programa alsın." Post-it'i yırtıyorum ve maun yüzeye uzanıyorum. Krallık'ta çalışamaz. Nevada eyaletinde içki servisi yapmak için bile en az yirmi bir yaşında olmak gerekiyor. Ama bu şehrin her yerinde bağlantılarım var, restoranlar da dahil.

Notu alır. "Teşekkür ederim, Titan. Çok teşekkür ederim."

Başımı salladım ve evrakları havaya kaldırdım. "Gizlilik Sözleşmesi hariç bunu yırtıp atacağım." Çabucak başını salladı. "Burada olanlar bu odadan çıkmayacak."

"Evet, efendim."

Kapıyı işaret ediyorum. "Hadi git."

Ofisimden girdiğinden çok daha hızlı bir şekilde çıktı.

Masamın en alt çekmecesini açıp hap şişesinin kapağını açıyorum ve kahvemi yudumlamadan önce ağzıma birkaç tane atıyorum.

Kızlar GiGi ile ofisime tekrar girdiler. "Her şey tamam, Titan." Altmış beş yaşındaki kadın bana gülümsüyor. Ağarmış sarı saçlarını sıkı bir topuzla toplamış. Saat daha sekiz bile değil ama takma kirpikler ve kırmızı boyalı dudaklarla tamamladığı makyajı yüzünden okunuyor. Her zaman iyi bir şekilde bir araya getirilmiş ve iyi bir ruh hali içinde.

Kızlar kıkırdar ve Sandy sütyenini alıp göğüslerini tekrar içine yerleştirir. "Teşekkürler, GiGi. Dr. Lane'i içeri gönder, olur mu?"

Başını sallıyor.

Sandalyemde arkama yaslanıp mürekkepli kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum ve karşımda duran dört kadına bakıyorum.

Krallığın Kraliçeleri.

En iyi üç arkadaşım ve ben Las Vegas'ın kalbinde bir otel ve kumarhaneye sahibiz. Gizli servisimiz Queens'i ben yönetiyorum. Kızlarımızı isteyen bir mil uzunluğunda bir erkek listem var. Birkaç senatör, bir avuç film yıldızı ve daha da fazla rock yıldızı. CEO'lar ve dırdırcı eşlerinin ve çığlık atan çocuklarının yanına gitmeden önce biraz stres atmak isteyen mavi yakalı çalışkan babalar. Dünyanın dört bir yanından geliyorlar.

Bir iş etkinliği için randevu istiyorlar, beni arıyorlar. Maui'ye geziye götürecekleri bir kadın istiyorlar, beni arıyorlar. Kingdom'daki özel sütlerimizden birinde bir gece geçirecek bir kadın istiyorlar, beni arıyorlar.

Üst çekmecemden dört hücre çıkardım. "İşte telefonlarınız." Onları masanın üzerine koyuyorum.

Daha erken geldiklerinde onları teslim etmek zorunda kaldılar. "Onlara Queens uygulamasını indirdim. Herhangi bir zamanda kendinizi rahatsız hissederseniz ya da kontrolden çıktığınızı düşünürseniz, arayın. Doğrudan beni arıyor."

Son iki saattir pek konuşmayan esmer kadın bana bakıyor. İmzaladığı Gizlilik Sözleşmesi'nde adı Maggie yazıyor. Sandy ile gelmiş. "Bir randevuyu sık sık erken bitirmek zorunda mısınız?"

Başımı salladım. "Hayır. Müşterilerimiz bu işin nasıl yürüdüğünü anlıyor ama ben de bazen işlerin çok ileri gidebileceğini anlıyorum. Çok fazla içki içiyorsunuz. Ödediğinden daha fazlasını istediğine karar verir. Beni ararsın, ben de icabına bakarım."

"Bunu daha önce yapmak zorunda kaldınız mı?"

Başımı salladım.

"Ve?" diye soruyor.

"Ve ben bitirdim." Bu kadar basit. Hiçbir kız mesaideyken tecavüze uğramaz ya da dövülmez. Müşterilerim bir kız istediklerinde neye imza attıklarını bilirler. Sözleşmedeki herhangi bir kuralı çiğnerlerse, boyunlarını kırarım. Ama her zaman yüzde yüz yanlarında olamayacağımı biliyorum, bu yüzden tüm temellerin kaplandığından emin oluyoruz.

Çoğunlukla her şey yolunda gidiyor. Kızlar aldığım ücretin yüzde altmışını alıyorlar ve bazıları kıyafetlerini hiç çıkarmıyor bile. Kraliçe olmak için soyunmak ve sakso çekmek şart değil, ama yapmak istedikleri buyusa, o zaman elbette. Ayrıca, bahşişlerinin yüzde yüzünü kayıt dışı tutuyorlar. Bu müşteri ve kraliçe arasında pazarlık konusu.

Başvurusundaki her soruya i'lerinin üzerinde kalplerle cevap veren neşeli sarışın öne çıkıyor. Adı Whitney. Elleri masama koyuyor ve bana gülümsüyor. Bunun nereye gideceğini zaten biliyorum. "Ürünü deniyor musunuz? Bilirsiniz, müşterileriniz için değerlendirir misiniz?"

"Hayır." Çalıştığım yere sığmam. Kings ve benim yeterince sorunumuz var zaten. Karışıma bir de amcık eklememe gerek yok.

Koyu renk gözleri mürekkepli kollarımın üzerinde gezinirken alt dudaklarını dışarı itiyor. "Bu çok kötü."

Kapım iç duvara çarpacak kadar sert bir şekilde açılıyor ve en iyi arkadaşlarımdan ve iş ortaklarımdan biri ofisime giriyor. Mavi gözleri kısılmış ve göğsü eğilmişti. Bir şeye kızgındı. Tahmin etmem gerekirse, başka bir arkadaşım ve iş ortağım olan kardeşi Grave ile ilgili olduğunu söyleyebilirim.

"Bunu gördün mü?" diye sorarak masama doğru hışımla ilerliyor. Bir kâğıt parçasını yüzeye çarptı. "Bu saçmalık!" Başlığı işaret ediyor. Bones internette bir makale görüp tekrar tekrar okumak için çıktısını alan tanıdığım tek adam.

Okumak yerine, Whitney'nin Bones'a bir sonraki yemeği gibi bakmasını izliyorum. Ben unutuldum. O çoktan hayatına devam etti. Kendi kendime gülümsüyorum. Ona piyangoyu kazanma şansının daha yüksek olduğunu söylemeyeceğim. Bones, Krallık'la ilişkili kimseye dokunmuyor. Aletini ıslatmak için eyalet dışına uçuyor. Şu anki gözdesi, New York'ta altı bin metrekarelik bir çatı katında yaşayan bir metre on bir boyunda bir podyum modeli. Kız

Zaten düğünlerini planlıyorlar. Sadece onu kullanıyor. Hepimizin yaptığı gibi. Bizim gibi adamlar aşık olmaz. Her kralın bir kraliçeye ihtiyacı yoktur.

"Merhaba." Göğüslerini havaya kaldırmış.

Dirseğimi masanın üzerine koyarak, onu baştan çıkarmaya çalışmasını eğlenerek izliyorum. Sanki öyle bir yeteneği varmış gibi.

"Ben Whitney." Onun önüne atlar.

Adım atmaya başlarken onu görmezden gelir. "Titan!"

diye bağırır. "Ne?" Ona bakıyorum.

Çenesi sert bir çizgi halinde. Volta atmayı bırakıyor ve dövmeli parmaklarını masamın üzerine koyuyor. Eğilerek benimle sessizce konuştu. "Bundan haberin var mıydı?"

"Peki sen kimsin?" Whitney soruyor, hala devam ediyor.

Başını çevirip ona bakıyor ve kadın bir adım geri çekilirken gözleri açılıyor. Bones'un insan üzerinde böyle bir etkisi olabiliyor. Onun siktir git tavrı herkesi kendinden uzaklaştırabilir.

Masamın arkasından kalkıp kolunun üstünden tutuyorum ve itiraz ettiği için onu odadan dışarı itiyorum. "Herkes dışarı!" Diğer üçüne de emrediyorum, onlar da tartışmadan çıkıyorlar. Kapıyı çarparak kapattım ve masama geri döndüm.

Gazeteyi aldım ve okudum. Ve tabii ki, Grave hakkında. *Krallık varisi alkollü araç kullanmaktan tutuklanmış.* Ve sonra sabıka fotoğrafını gösteriyor. "Sürpriz olmadı," deyip geri atıyorum.

Bones masamı itiyor. "Onu kendim öldüreceğim." Bunu ona hiç yakıştıramadım.

"Bir şeyler yapmalıyız. Hayatını bir kenara atmasına izin vermeyeceğim." Başını sallar. "Öyle değil..."

"Her ne kadar nefret etsem de, yapabileceğin bir şey yok," diyorum ona üzülerek. Küçük kardeşinin ölmek gibi bir arzusu var. Çocukluğumuzdan beri böyleydi.

Ve bu adam artık değişmeyecek. Uyuşturucuyu, kadınları ve içkiyi seviyor. Kavga ve kumar bağımlılığından bahsetmiyorum bile. "O bir yetişkin-"

"Ne olduğu umurumda değil," diye sözümü kesti. "Umurumda olan Kingdom'ın adını nasıl çamura buladığı." İç çekiyor. "Bir gün cesedini teşhis etmem için beni arayacaklar."

"Grave'in savunmasına göre, bu hepimizin başına gelebilir." Dördümüz de hayatlarımıza dikkat etmiyoruz. En iyi arkadaşlarımızdan biri Luca Bianchi- bir Don'un oğlu ve Vegas'taki mafyanın başı. Yakın zamanda birkaç cesedi öldürüp gömmesine yardım ettik.

"Gerçekten mi?" diye tersledi beni. "En son ne zaman tutuklandın?"

"Onunla konuşmama izin ver," diye teklif ediyorum, sorusunu duymazdan gelerek.

Homurdanıyor.

Koltuğuma geri oturdum. "Ciddiyim. Bu hafta sonu onu dışarı çıkaracağım. Sadece onu hisset." Masamdaki gazeteyi işaret ediyorum. "Muhabirlerin nasıl yalan söylediğini bilirsin. Belki de yazılanlarla gerçekte olanlar farklı şeylerdir." Şüpheliydim ama denemeye değerdı. Cross'a yanında olup olmadığını sormam gerekecek. Eğer orada değılse, Grave'in onu kurtarmak için arayacağı kişi o olurdu.

Masamdaki kağıdı kaptı. Toparlayıp çöpe atıyor. "Tamam. Ama sen onunla konuşmazsan, yumruklarım konuşacak."

Cep telefonum çaldı ve açtım. "Alo?" Bones masamın karşısındaki sandalyeye oturup sinirli bir şekilde iç çekerken soruyorum.

"Titan. Bilmek isteyebileceğin bir şey var," diyor adam selamlayarak.

"Ne oldu?" Gözlerimi kapatıp bu lanet günün bitmesini dileyerek soruyorum. Kaltak daha yeni başladı.

"Nick York vefat etti."

Açılırlar. "Ne zaman?" Ben soruyorum ve Bones sesimdeki değışikliği fark ederek dik oturuyor.

"Geçen hafta. Kalp krizi."

Telefonu kapattım.

"Bu da neydi böyle?" diye sorar.

Telefonumu masanın üzerine koydum ve koltuğumda arkama yaslandım. "Nick York vefat etti. Kalp krizi."

Kaşları kalkıyor. "İlginç."

Bones'un eskiden tek kızını becerdiğini düşünürsek, bu ilginç. Ve iş ortağının bize beş yüz bin dolar borcu olduğu gerçeğı.

Bu çok ilginç. Telefonumu elime alıp bir arama daha yapıyorum.

EMILEE

Las Vegas Strip'e bakan tavandan tabana pencerenin önünde dururken, kumarhaneleri ya da sokaklarda ellerinde telefonlarıyla dolaşıp fotoğraf üstüne fotoğraf çeken turistleri görmüyorum. Onun yerine tek gördüğüm mavi şiş gözlerim ve

burun akıntısı. Ne kadar durdurmaya çalışsam da sessizce akmaya devam eden gözyaşlarımı hızla siliyorum.

Bedenim ağırlaştı. Göğsüm daraldı ve kalbim paramparça oldu.

İki ay önce annemin hasta olduğunu öğrendim. Doktor *öleceğini* söylemişti. *Yapabileceğimiz hiçbir şey yok, diye* eklemişti. Son iki ayımı ona veda etmek için kendimi hazırlamaya çalışarak geçirdim. Acılarının sona ereceği ve artık acı çekmeyeceği için huzurlu olmanın bir yolunu bulmaya çalıştım.

Ama kendimi buna asla hazırlayamazdım.

İki gün önce

Chicago'daki dairemin ortasında yere oturmuş, etrafımı kutular sarmışken bacaklarımın arasında açık bir kutu var. Diğer odada telefonumun çaldığını duyduğumda içine eşarp tıktırıyorum.

Cevap vermek isteyip istemediğimi düşünürken uzun bir nefes alıp at kuyruğumdan dökülen saç tellerini yüzümden uzaklaştırıyorum.

Arkadaşlarımdan ve onların cevapladığımda gelecek bitmek bilmeyen sorularından kaçıyordum. Birkaç ay önce Vegas'taki evime gittim ve annemin ölmek üzere olduğunu öğrendim. Zamanım kısıtlı. Birkaç şeyi düzene sokmak ve dairemi satışa çıkarırken toparlamak için geri dönmek zorunda kaldım. Oradayken en iyi arkadaşlarımdan biri olan Jasmine beni aradı ve ona olanları anlattım. Ağzımı kapalı tutmalıydım ama kusmuş gibiydim. İçime dolan duyguları zapt edemiyordum. Ona anlattım. Şimdiye kadar diğer en iyi arkadaşımız Haven'la konuştuğunu biliyorum. Telefonumu patlatıyordu ama söyleyecek sözüm yoktu. Bu konuda konuşacak enerjim yok.

Kesiliyor ve ben rahatlıyorum. Ama sonra hemen yeniden başlıyor. Ayağa kalkıyorum, giysi dolu birkaç küvetin üzerinden geçiyorum ve koridorun sonundaki yatak odama doğru ilerliyorum. Büyük boy yatağımın üzerinden telefonumu alıyorum ve numarayı gördüğümde kaşlarımı çatıyorum.

Babamın iş ortağı. "Alo?" Cevap veriyorum.

"Emilee..." İç çekiyor ve kalbim çarpmaya başlıyor.

"Annem iyi mi?" Aceleyle çıktım. Belki de babamın onu hastaneye götürmesi gerekiyordu ve bu yüzden beni kendisi aramadı.

"O değil," diyor sessizce ve boğazımda bir düğüm oluşuyor. "Eve gitmen gerek. Bir şey oldu."

Babam ölmüştü.

Bu bir *şeydi*. Bir toplantının ortasında sandalyesinden kalktı ve dizlerinin üzerine çöktü, ardından da ağır bir kalp krizi geçirerek yüzüstü yere yığıldı.

"Emilee?"

Camdan geriye sıçradım ve telefonumu düşürdüm. "Evet?" Yüzümü bir kez daha silerek burnumu çekiyorum. Arkamı döndüğümde babamın asistanının karşımda durduğunu görüyorum. Beni rahatlatacak bir gülümseme bile veremiyor. Bugün yaptığı azıcık makyaj da yüzüne bulaşmış. Yirmi beş yılı aşkın süredir babam için çalışıyordu. Haberi o da en az benim kadar kötü karşıladı çünkü babam onun için bir kardeş gibiydi.

"Senin için hazır," diyor ve bana sırtını dönüp masasına doğru yürüyor.

"Teşekkür ederim," diye mırıldanıyorum, o kadar alçak sesle ki beni duyup duymadığından bile emin değilim. Diz çöküyorum, telefonumu düşürdüğüm beyaz mermer zeminden alıyorum ve alt dudacağımı ısırarak nefesimi sakınleştirmeye çalışıyorum. Gergin bir şekilde ellerimi saçlarımin üzerinde gezdiriyorum. Sıkı bir topuz yapmışım ve ne zamandan beri yemek yemediğim için midem gurulduyor... Bilmiyorum. Yemek aklımdaki son şeydi. Ve yediğim azıcık şeyi de midemde tutamıyorum. Sinirlerim beni yenmeye devam ediyor.

Korku.

Üzüntü.

Göğsümdeki derin delik. Hepsi çok fazla.

Ölüme yabancı değilim. Annemin annesi ben sekiz yaşındayken öldü ve onun törenini hatırlıyorum. Annem ayakta duramayacak kadar güçsüzdü. Babam onu arabamıza kadar taşımak zorunda kalmıştı. Haftalarca yataktan çıkamadı.

Dadı'nın ölümü ailemizi sakat bıraktı. Kelimenin tam anlamıyla. Büyükbabam üç ay sonra öldü ve annem bunun kırık bir kalpten olduğuna yemin etti. Ve bu onu annesini kaybettiği zamandan daha uzun bir süre yatağa geri döndürdü. Anne ve babası ölmüştü ve başka kimsesi yoktu. O tek çocuktı. Dadı ve baba onu kırklı yaşlarının ortasındayken doğurmuşlardı, yani tüm teyzeleri ve amcaları çoktan ölmüştü. Geriye bir tek babam ve ben kalmıştık. Ama bazen yeterli olmadığımızı düşünürdüm. Kaybının etkisinden hiç kurtulamamış gibiydi.

Yaşım ilerledikçe daha fazla aile üyesi vefat etti. Babamın ailesi ben on altı yaşındayken ateşli bir araba kazasında öldü. Ama o parçalanmadı.

Annemin ailesini kaybettiğinde yaptığı gibi. Hayır, hiçbir şeyi kaçırmadı. Sanki hiçbir şey olmamış gibi hayatına devam etti. Güçlüydü; annemin ve benim tam tersimizdi.

"Emilee?" Bayan Williams tereddüt ettiğimi fark ederek soruyor.

Başımı sallayarak dönüyorum, babamın ve iş ortağının duvarda asılı fotoğraflarının önünden geçerek uzun koridorda yürüyorum. Bir inşaat şirketleri var ve burada, Las Vegas'ta yıllar boyunca sayamayacağım kadar çok yapı inşa ettiler.

Topuklarım yere vururken ağırlaşan nefesimi sakinleştirmeye çalışıyorum. Omuzlarımı geriye çekerek kapının kolunu tutuyorum ve iterek açıyorum. Ofise adım attığımda duraksıyorum. İçerisi *boştu*. "Beni beklediğini söylediğini sanıyordum?" Başımı odadan dışarı çıkararak konuşmayı başarıyorum.

"Öyle." Sesinin ön taraftan bana doğru geldiğini duyuyorum. "Babanın ofisinde."

Başım dönüyor. "O ne?" Bu sefer cevap vermiyor. Kapıyı kapatıp diğerine yürüyorum ve iterek açıyorum. "Sen neden ...?"

"İşte geldi." George babamın koltuğundan kalkıyor ve onu orada görünce kalbim duruyor.

Babam bu ofisi manzarası için istemişti. Las Vegas'ı severdi. Binanın köşesinde, otuz beşinci katta. Geniş odanın yüzde ellisinde tavandan tabana pencereler var. Nevada'da daha iyi bir manzara olmadığını söylüyordu. Geç saatlere kadar çalışmak zorunda kaldığında, annem ona akşam yemeği getirirdi. Şehrin gökyüzünü aydınlatmasını izlerken ofis katında piknik yapardık ve o da bize bir sonraki projesinin nerede olacağını gösterirdi.

Burası onun yeri. Evinden uzaktaki eviydi. Ve şimdi George burayı sanki hep onunmuş gibi devralacak.

Bu toplantı beni bu kadar geriyor. George ayinden sonra buraya gelmem için ısrar etti. Beni görmesi gerektiğini ve bunun önemli olduğunu söyledi. "Bay Yan, bu Emilee York." Beni babamın avukatıyla tanıştırdı.

Adam sandalyesinden kalkıp sağ elini uzatıyor, ben de kendi elimi tutuyorum. "Bu şartlar altında tanışmak zorunda kaldığımız için üzgünüm," diyor. Koyu renk gözleri durumdan dolayı üzgün görünüyor ama ona güvenmiyorum.

Onunla cenazede tanışmıştım. Konuşmamıştık ama kim olduğunu biliyordum çünkü George onu bana göstermişti. Çok fazla dikkat etmemiştim.

Ama şimdi, Armani takım elbisesini ve sıcak gülümsemesini gördüğümde, ondan hoşlanmıyorum. Eğer babamın avukatıysa, neden onunla daha yeni tanışıyorum?

Ona toplayabildiğim en zayıf gülümsemeyi veriyorum ve masanın karşısındaki koltuğa oturuyorum, siyah elbisemi bacaklarımdan daha aşağıya itiyorum. Hiçbir şekilde kısa değil. Bu pozisyonda dizlerime kadar iniyor ama burada ikisiyle birlikte oturmak beni rahatsız ediyor. Fazla açıkta. Ya da belki de babamın yakın zamanda içeri girmeyeceğini bildiğim için bu odadayım. Bana sarılmak için. Bana sarılmak için. Beni sevmek için.

Masasını hızlıca tarıyorum ve annemle bana ait tüm fotoğrafların gittiğini görüyorum. Köşedeki birkaç kutu, onlara ne olduğu hakkında bana bir fikir veriyor.

Yorgun gözlerimi yakan yaşları uzak tutmaya çalışarak gözlerimi kırıştırıyorum.

George'un krem si kahverengi gözleri yüzüme bakıyor, dudaklarımda geziniyor ve ben yerimde kıpırdanıyorum. Buradan defolup gitmek isteyerek boğazımı temizliyorum. "Beni mi görmek istedin?"

Yan bana bir kağıt parçası uzattı, ben de okudum. Bırakın anlamını bilmeyi, telaffuz bile edemeyeceğim saçma sapan kelimeler. Lanet olası avukat dilinde. Göz kırıyorum. "Anlamıyorum."

George koltuğuna geri oturur. "Çok basit, Emilee. Babanın bir vasiyeti vardı. Şey, bir güven."

Başımı salladım. "Tamam." Hiç şaşırmadım. Babam her zaman beklenmedik durumlara karşı hazırlıklıydı ve ölümün hayatın bir parçası olduğunu biliyordu. Anneme ve bana iyi bakılmasını istedi. "Vasiyeti okumak için bir araya gelecek miyiz?" Babamın ailesi vefat ettiğinde yaptığımız buydu. Milyarderlerdi ve iki çocukları vardı, babam ve amcam Jack. Teksas'a uçup avukatlarıyla görüşmemiz gerekti ve avukat çocuklarına bıraktıkları tüm mal varlıklarını saydı. İşler pek iyi gitmedi. Servetlerinin yüzde yetmiş beşinden fazlasını babama bırakmışlardı. Amcam çok kızmıştı. O zamandan beri onu görmedim.

"İşte bu." George hâlâ elimde tuttuğum kâğıtları işaret ediyor.

"Anlamıyorum." Tekrar baktım. Üzerinde annemden ya da benden bahsedildiğini göremiyorum.

"Beni vasisi yaptı," diye açıkladı George. "Ve?" Kuru dudaklarımı yalıyorum.

"Ve her şeyden ben sorumluyum."

Boğazımda oluşan yumruyu yutuyorum. "Ne demek istiyorsun? Her şeyi mi?"

"York ve Wilton İnşaat'ta yarı yarıya ortaklık. Üniversiteden hemen sonra birlikte başladık" diye anlatıyor.

Evet, babamın parasıyla. Onu tanımıyormuşum gibi davranıyor. "Ev mi?" Önemsemediğim şey bu. Annemin kalacak bir yeri olduğundan emin olmak en önemli kısmı.

George önce Bay Yan'a sonra da bana baktı. "Benim de."

Ayağa kalkıyorum. "Nasıl *senin* olabilir anlamıyorum," diye homurdanıyorum, sinirleniyorum. "Babamın üzerine." O evi ona beş yıl önce inşa etmişti. Tam da her zaman istediği gibiydi. Mozaik karolardan kristal avizelere ve dolaplardaki boya rengine kadar her şeyi o tasarlamıştı. Tanrı aşkına, Paris'ten kendi tasarladığı halıları getirtti.

"Hayır. Şirket adına." Masasının çekmecesini açtı ve bir zarf çıkardı. "Baban ve benim bir anlaşmamız vardı."

"Ne tür bir anlaşma?" Nefesimi toplamaya çalışarak soruyorum.

Yüzeyin üzerinde kaydırıyor, ama almak için hiçbir harekette bulunmuyorum.

Arkasına yaslanıp kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. "İçimizden biri vefat ederse, kalan ortak önceden belirlenmiş bir miktar karşılığında şirket hisselerinde ilk hakka sahip olacak." Yan'a başını sallıyor. "Bu belgede belirtiliyor. Siyah ve beyaz."

Zarfı alıp elimde tutuyorum. Zarfın kapağını yavaşça geri çekip titreyen ellerimle içine baktığımda oda sessizliğe gömülüyor. "Bir dolar." Ona bakıyorum.

Başını salladı. "Bu konuda anlaşmıştık."

Masanın üzerine geri koyuyorum ve elimi yüzüme sürerek uzun bir nefes alıyorum. "Peki ya annem? O onun karısı. Yasal olarak onun olan şey üzerinde hakkı var." Annem şirketin yüzde ellisini isteyecek gibi değil - hiç ilgi göstermedi - ama babamın hisselerini satabilir ve bu para kalan az zamanına bakabilir.

Bay Yan ve George birbirlerine bakarlar.

Ellerimi masaya vurarak ayağa kalkıyorum. "Benimle kafa bulmayı bırak." Avukat olmayabilirim ama aptal da değilim. Sırf bir vakıfta yazılı olduğu için evi alması mümkün değil. Şirketin adına olabilir ama anneme gitmeli. Karısına.

George masanın çekmecesini tekrar açtı ve bana siyah bir dosya uzattı.

"Bu da ne böyle?" Zihinsel olarak yorgun bir şekilde soruyorum. Cevap vermiyor. Düşüyorum.

sandalyeye oturup yırtarak açıyorum. Kâğıtları çıkarıp okudum ve kalbim göğsümde çarpmaya başladı. "Hayır."

"Özür dilerim, Emilee." George konuşuyor. "Sana söylemek istediler..."

"Buna inanamıyorum." Gözlerim yaşarırken başımı sallıyorum. *Boşanma*. Boşanmışlar. "İki yıl önce mi?" İkisinin de imzalarını ve tarihlerini okudum. "Ama..." Onları birlikte gördüğümü söylemek isterdim ama görmedim. Üniversiteden mezun olup Chicago'ya taşındığımdan beri görmedim. Ama bana söylemezler miydi? Bu çok önemli. "Bu saçmalık!"

"Aralarındaki anlaşmazlıkları size yüklemek istemediler," diye ekliyor Bay Yan. "Ama ne yazık ki boşandıklarında, kadın artık şirketin sağlık sigortası kapsamında değildi."

Sert bir kahkaha attım çünkü bu bir şakaydı. Öyle olmalı. "Bay Wilton onun bakım masraflarını karşılamaya devam edecek."

"Demek mesele bu?" Hırlayarak ayağa kalktım ve topuklarım kalın halıya batarak odayı adımlamaya başladım. Şimdi de onunla mı ilgilenecek? *Ne pahasına?* Aklıma gelen ilk düşünce bu. Ama bir parçam bu cevabı zaten biliyor, bu yüzden yüksek sesle sormayı reddediyorum. Ona bu zevki tattırmayacağım. "Bu gerçekleşiyor olamaz." İç çekiyorum.

Avukat elini dosyasına attı ve bana başka bir kağıt parçası uzatarak durmamı istedi. "Sizin için ayrı bir poliçesi varmış."

Taramaya çalışıyorum ama üç milyon dolara gelene kadar söylediklerinin yarısını bile anlamıyorum. Sonra gözlerim bir sonraki kısmı okuyor. "Otuz beş mi?" Ona bakarak soruyorum.

Başını salladı. "Otuz beş yaşında mirasa erişebileceksin." Bu on bir yıl daha demek. "Vasiyetçi sen misin?" George'a çıkıştım. Bana o yılan gibi gülümsüyor ve başını sallıyor. "Hayır."

Kağıtları yere atıyorum. Babam öldü.

Annemle babam boşandı.

Ve George her şeyi kontrol ediyor.

Bu uyanmam gereken bir kabus.

Yan ayakta. "O zamana kadar Bay Wilton şirket ve mülk üzerinde kontrol sahibi olacak. Siz ikiniz kendi aranızda konuşup gerisini halledebilirsiniz." Eşyalarını topladı ve George ayağa kalkarak onu kapıya kadar geçirdi ve dışarı uğurladı.

Gerisini düşünmek mi? Ne tür bir avukat bunu söyler? Bu ofisten ayrıldığım an, kendime bir avukat tutacağım.

George geri geldi ve masaya oturdu. Ona bakıyorum ve derin bir iç çekiyor. "İstediğim durum bu değildi, Emilee."

"O zaman bana ver," diye meydan okuyorum.

Yumuşakça gülümsüyor. "Babanın istediği bu değildi."

Başka tarafa bakıyorum. "Ev mi? Evi bana ver." Parası ödendi. Bunu biliyorum çünkü babam evi annem için inşa etmişti. Onunla gurur duyuyordu ve annem de ona değer veriyordu. Bana devredebilir ve ben de borç alabilirim. Bu, annemin sağlık masraflarını tek başıma karşılamam için yeterli olacaktır. Bu adama tek bir dolar bile borçlu kalmak istemiyorum.

"Şirketin adında var," diye tekrarlıyor. "Şirket benim."

Gözlerimin yaşardığını hissediyorum. *Bu mümkün mü?* "Yani bizi kovacak mısın?" diye soruyorum ve kelimeler boğazımda düğümleniyor. Bana kira mı ödeteceksiniz? Annem hastanede çok zaman geçiriyor. Hepimiz ona iyi gelmeyeceğini bildiğimiz halde tedavi olmaya çalışıyor. O ölecek. Saat işlemeye başladı. Onu kaybetmekten ne kadar nefret etsem de bunu kabullenmeli ve kalan az zamanımı onunla geçirmeliyim.

Ona dönüp bakıyorum ve kaşlarım birbirine çarpıyor. Neden yüzünde bu boktan sırıtış var?

İki yıldır Las Vegas'tan uzaktayım. Eve yeterince gelmedim. Bunu artık biliyorum. Benim bile bilmediğim o kadar çok şey olmuş ki. Keşke geri dönüp onlarla daha çok vakit geçirebilseydim ama artık çok geç. Adam gitti. Kızım soluyor. Ve ben burada bu zavallı bok parçasıyla kalacağım.

Öne doğru eğilip kollarını masanın üzerine koyuyor. "Kalmak istiyor musun?" Gözleri göğsüme düşmeden önce kalbim onun sözleriyle daha hızlı atıyor. "Evde yani?"

Gözyaşlarım görüşümü bulanıklaştırırken kucağımda yumruk yaptığım ellerime bakıyorum. *Biliyordum.*

Her zaman sapığın tekiydi. Babam en iyi arkadaş oldukları için onu iş ortağı olarak seçti ama bu onu iyi bir insan yapmaz. Yılanların çimlerde saklanması bir sebebi var.

"Ne istiyorsun?" Zaten bildiğim halde soruyorum. Tüm doktorları buradayken annemi Chicago'ya götüremem. Bunu ona yapamam. O burada, evinde kalıp kalan ömrünü yaşamak isteyecektir. Ayrıca, benim dairem üçüncü katta. Katları kolayca inip çıkamaz. Asansöre binseydi bile.

"Gerçekten çok basit." Ayağa kalktı ve ben başımı eğerek sertleştim.

Vücudum titremeye başladı. Arkamdan geldiğini duyuyorum ama arkamı dönmüyorum. Saniyeler sonra geri gelip babamın koltuğundaki masaya oturdu ve

bir bardak viski. Bana uzatıyor ve kendisi için bir tane daha dolduruyor. Ama onu da bana uzattığında şaşırđım. "Annenle ilgilenilmesini istiyorsun. Ben de seni istiyorum."

Gözyaşlarımın yanağımdan süzölüşünü izliyor ve gülümsüyor. Ayağı kalkıyorum. "Hayır," diyorum ve kapıya doğru yürümek için dönüyorum. Bir yolunu bulacağım ...

"Sağlık hizmetine ihtiyacı var." Elim kapı kolunda duraksıyor. "Onu kendi sigortan kapsamına alamazsın çünkü işten ayrıldıktan sonra artık bir sigortan yok. Şimdi kendi poliçesini yaptırmaya çalışabilirsin ama kimsenin ona dokunacağını sanmıyorum. Ölümcül hastalar için para dağıtmayı sevmiyorlar. Yılda milyonlarca dolar mı kazanıyorsun, Emilee? Onun tedavi masraflarını cebinden ödeyecek kadar kazanıyor musun?"

Gözlerimi kapatıyorum ve omuzlarım düşüyor. İkimiz de yapamayacağımı biliyoruz.

"Belki dört ayı kaldı." Ekliyor. "Tedavi işe yaramasa bile, onun rahat etmesini istemez misiniz?"

Arkamı dönüyorum ve gözlerim ona dik dik bakıyor. "Sen üzgün bir piçsin."

Bana sırtıyor. "Seni bu duruma baban soktu. Ben değil, tatlım."

"Bundan faydalanıyorsun," diye çıkışıyorum. Ama ona inanmıyorum. Babam bana bunu yapmazdı. Anneme de. O bizi severdi. Bizimle ilgilenirdi. Ne olursa olsun.

Omuz silkiyor. "İster kabul et ister etme, Emilee." Sonra beni kovuyor ve bilgisayara dönüyor.

Babamın masasına doğru fırlayarak ellerimi masaya vuruyorum. Bana baktı. "Yapmayacağım..."

"Dikkatli ol, Emilee. Cevap vermeden önce uzun uzun düşün. Artık evin erkeğı benim."

Alay ettim. "Bir sakin ve taşakların olabilir ama sen erkek değilsin."

Suratıma öyle sert bir tokat atıyor ki tüm vücudum savruluyor ve yüzüstü yere düşüyorum. Yanağımda acı patlıyor ve sert zemine çarpmanın etkisiyle nefesim kesiliyor. Gözlerim yanıyor ve yanağım zonkluyor. Gözlerimi kapatıyorum, acıdan çığlık atmak isterken ses çıkarmamak için dudağıımı ısırıyorum.

Üstümden ağır ağır iç geçiriyor.

Doğrulup bacaklarıma bakıyorum ve elbisemin yukarı kalktığını fark ediyorum. Etek ucunu tutup hızla aşağı iterek kendimi örtmeye çalışıyorum.

Karanlık kıkırdaması büyük ofisi dolduruyor.

Kapı açılıyor ve benim yaşlarımda bir kadının elinde birkaç kağıt parçasıyla içeri girdiğini görmek için başımı kaldırıyorum. Beni hiçbir şekilde kabul etmedi. "İşte Bayan Lee'nin evrakları, efendim."

Bu annemin kızlık soyadı.

Adam, hiçbir şey söylemeden bunları ondan alır ve kadın girdiği gibi hızla çıkar.

Bir tanesini önümde yere atıyor, ben de alıyorum. Üzerini okudum, bir sağlık faturasıydı. Yirmi beş bin dolar ve otuz sent. Beni boğmaya başlayan yumruyu yutuyorum.

Gözleriyle buluşmak için başımı kaldırıyorum ve gözleri bacaklarımda. Elbisemi daha aşağı itmeye çalışıyorum ama çok dar. Ayağa kalkıyorum. Ya beni zorlarsa...?

"Sana tecavüz etmeyeceğim Emilee," diyor sanki aklımı okuyormuş gibi ve nefes alışım hızlanıyor.

Sonra gözleri vücudumda geziniyor, göğsümde geziniyor ve sonunda benimkilerle buluşuyor. "Hayır, o güzel bacaklarını açacaksın ve o amcığını tek başına sikmeme izin vereceksin."

Tüm bedenim kaskatı kesiliyor ve kemiklerime bir soğukluk yerleşiyor. Sözleri sanki geleceğime çoktan karar verilmiş gibi kesin. Beni dezavantajlı duruma düşürdüğünü biliyor. Annemin bakımı için yeterli param yok ve o kadar çok, o kadar hızlı para kazanmamın bir yolu da yok. Ve onun paranın satın alabileceği en iyi bakımdan mahrum kalmasına izin vermeyeceğim.

Bu şantaj. Ama ne yapabilirim? Bunu nasıl kanıtlayabilirim?

Doldurduğu viskiyi alıp bana uzatıyor ve hiçbir şey söylemiyor.

Elimde tutuyorum ve kehribar renkli sıvıya bakıyorum. Sanki bana bir hediye sunuyor. Acımı dindirecek bir şey ama yeterli olmayacak. Ucuz bir sarhoşum ama fahişe değilim. Yatıp kalkmıyorum. Bana bakan her erkeğe bacaklarımı açmam.

Uzaniyor ve elini kalçamda hissettiğimde kaskatı kesiliyorum. Safrayı yutuyorum ve hızla dönüp onunla yüzleşiyorum ve içkiyi suratına fırlatıyorum. "Bunu bana ya da anneme yapmana izin vermeyeceğim."

"Seni küçük sürtük." Bana doğru uzandı ama ben kapıya doğru koştum ve çekerek açtım, yüzüne vurdum. Çarpmanın etkisiyle kışının üstüne düştü.

Koridorda deli gibi koşuyorum.

"Emilee?" diye sesleniyor babamın asistanı ama ben onu duymazdan gelerek acil çıkışa yöneliyorum, asansörü bekleme zahmetine bile girmiyorum.

OceanofPDF.com

BİRİNCİ BÖLÜM

TITAN

Özel siyah taş konferans masamızdaki koltuğuma geri oturuyorum. Ortasına bir kafatası oyulmuş. Masanın iki ucunda altın harflerle Krallık yazıyor. Birinde ben oturuyorum, diğerinde Bones. Kalın, siyah perdeler güneşi odadan uzak tutmak için kapalı.

Bones saatine bakar ve bir hırıltı çıkarır. "Nerede lan o?"

"Grave her zaman geç kalır." Bariz olanı söylüyorum.

Nick York'la ilgili telefonda sonra Bones acil bir toplantı istedi. Her türlü tehlike işareti ortaya çıktı ve bir sonraki adımımızı tartışmamız gerekiyor.

Cross sağımda oturuyor ve elinde Zippo'sunu tutuyor. Onu açıp kapatırken çıkardığı ses zaten kısa olan sinirlerimi daha da geriyor. Baş ağrım hâlâ tek gecelik bir ilişki gibi, onunla işim bittikten sonra gitmeyi reddediyor.

"Grave olmadan başlayacağız." Bones masayı tokatlar.

"Bence George'u öldürelim," diyor Cross, doğrudan işe girişerek. Başımı sallıyorum. "Ölü adamlar borçlarını ödeyemez."

"Hayır, ama Nick ve George öldüğüne göre şirketi biz alabiliriz," diye karşı çıkıyor.

Homurdanıyorum. "Peki bununla tam olarak ne yapacaksın? Zaten yeterince boş vaktin yok."

Bones, "Şirket kapanın elinde kalmıyor," diyor. "Titan zaten çok zayıf olduğu konusunda haklı. Artı, bu güçlkle uğraşmak istemiyorum."

"Eminim Nick onu Emilee'ye bırakmıştır. Bize satmaya çok istekli olacaktır." Cross omuz silkti.

"Onun ne yapacağını nereden biliyorsun?" Ben soruyorum.

"Sağduyu. O burada yaşamıyor bile. Burayı devralmak için geri döneceğini mi düşünüyorsun?" Başını sallıyor.

Tamam, başka bir yol deneyelim. "İnşaat hakkında ne biliyorsun?" Gözlerini deviriyor. "O kadar zor olamaz."

Tam o sırada kapı açılır ve Grave konferans odasına girer. Mavi gözleri kıpkırmızıdır. Koyu renk saçları her yöne doğru kalkmış ve kıyafetleri kırış kırış. Sokağın kenarında uyanmış gibi görünüyor ki bu çok olası bir ihtimal.

Küçük kardeşi siyah deri sandalyeye çökerken Bones sandalyesinden kalkıp kollarını göğsünde kavuşturuyor. Çenesini kaldırarak ona ters ters bakar. "Hangi cehennemdeydin sen?" Bones soruyor.

"Sakın başlama." Red Bull kutusunu bir shot gibi geri fırlatıyor. "Ortaya çıktığıma bile memnun olmalısın."

Bones ellerini masaya vurur. "Bu iş ciddi!" diye bağırır. "Kısa süre önce George'un bize ödeme yapmayacağı haberini aldık ve şimdi de ortağı öldü. Bana oldukça şüpheli görünüyor."

Grave, "Hey, sana George'a o parayı borç vermememiz gerektiğini söylemiştim," diye itiraz ediyor.

Cross bir ıslık çalıyor, ben de başımı sallıyorum.

Bones başını eğiyor ve elini dikenli saçlarında gezdiriyor. Kardeşini bu konferans masasına sürüklemesini bekliyorum. Bu ilk kez olmazdı. Bones ve Grave arasındaki tek fark, Bones'un şu anda gerçekten zarar verebilecek kadar ayık olması. "Bize geldi ve paraya ihtiyacı vardı. Biz de borç verdik. Hepsi bu kadar. Şimdi ödeme zamanı geldi, sözünden dönmek istiyor ve biz buna müsamaha göstermeyiz." Bones tüm bunları dişlerini sıkarak söylüyor.

Her zamankinden daha itidalli olduğunu söylemeliyim.

"Paranın George için olduğundan emin miyiz?"

diye sordum. Üç çift göz benimkilere dikildi.

"Kimin için olabilirdi?" Cross kaşlarını kaldırarak soruyor.

"Nick," diye cevap veriyor Bones, ne düşündüğümü biliyor. Koltuğuna çöküyor.

Daha dik oturuyorum. "Bize daha önce de geldi ve biz de ona yardım ettik." "O da bize geri ödedi," diyor Cross. "Anlaştığımızdan daha erken."

Dört yıl önce

"Senin için ne yapabiliriz, Nick?" Konferans odasına girdiğinde sordum. Bir saat önce Bones'u aramış ve hemen bizimle konuşması gerektiğini söylemişti.

Adamla bir sorunum yok, ama diğer yandan kızı

...

"Bir iyiliğe ihtiyacım var," diyerek kravatını gergin bir şekilde düzeltti.

"Ne oldu?" Bones tavandan tabana pencerelerin yanında durarak soruyor. Siyah perdeler güneşi engellemek için sıkıca çekilmiş. Bones hayatının her alanında karanlığı tercih eder.

"Bir milyon dolara ihtiyacım var," diye duyuruyor.

Oda sessizliğe gömülüyor. Gözlerim Bones'a gidiyor, elini yeni tıraş olmuş yüzünde gezdiriyor. Grave sakızıyla bir balon patlatıyor ve Cross Zippo'sunu çeviriyor.

"Tamamdır." Bones başını sallar. "Üç saat içinde sana getiririm."

Bay York'un yeşil gözleri kısa bir an için açılıyor ve sonra konuşurken her birimize baktığından emin oluyor. "Nedenini bilmek istemiyor musunuz?" diye soruyor, sesi şaşırılmış gibi çıkıyor.

"Hayır," diye cevap veriyorum.

"Neden olduğu bizim için önemli değil. Önemli olan sizin bunu geri ödemeniz" diye açıklıyor Bones.

Nick başını sallar. "Tabii ki. I ..." Boğazını temizliyor. "Sadece ne zaman olduğunu söyle." Söylemek üzere olduğu şeyden vazgeçer.

"Üç ay," diyorum.

Sandalyeden kalkıyor ve yirmi bin dolarlık takım elbise ceketinin düğmelerini ilikliyor. "O kadar uzun süreye bile ihtiyacım olmayacak."

Bunu neden istediğini ya da bize geri ödemek için ne yaptığını asla öğrenemedik.

"Şüpheli görünüyor," diye katılıyorum. "Ama en azından Nick'in ölümünden iyi bir şey çıkacak."

"Hangisi?" Cross sorar.

Ona bakarak gülümsedim. "Bir telefon görüşmesi yaptım ve George'un iş ortağının cenazesi için şehre döndüğünü öğrendim."

"Anlamı ne?" Grave enerji içeceğinden biraz daha içerek soruyor. "Yani, paramızı almaya gidiyoruz," diye cevap veriyorum, Bones ters ters bakarken

ona.

EMILEE

Günlerdir uyuyamadım. George beni arar aramaz, giysilerimle dolu
küvetlerimden birkaçını arabama attım ve doğruca

Las Vegas. Yirmi dört saatlik yol otuz beş saatimi aldı. Olabildiğince hızlı sürdüm. Hiç otelde kalmadım ama arada sırada birkaç saat uyumak için kenara çektim. Enerji içecekleri ve fast food ile hayatta kaldım. Babamı vasiyeti üzerine yakıyorlardı ve bu bana eve dönmek için biraz zaman kazandırdı. Buraya daha hızlı gelmek için uçmak istedim ama arabama burada ihtiyacım vardı. Buraya vardığımda bir süre geri dönmeyeceğimi biliyordum. Belki de hiç.

Arabamı parka çekip babamın evine giriyorum ve dolambaçlı merdivenleri ikişer ikişer çıkıyorum. İkinci kata ulaştığımda, koridordan aşağıya, büyük süite doğru koşuyorum, sonra kapıyı çalmadan iterek açıyorum. Annem büyük boy yatakta yatıyor, başı döşemeli beyaz yatak başlığına yaslanmış ve kırmızı ipek çarşaflar boynuna kadar çekilmiş. Hemşiresi sağında duruyor, strator bardaktan bir yudum içmesine yardım ediyor.

"Boşandığını bana ne zaman söyleyecektin?" Nefesimi tutmaya çalışarak bağırdım.

Bildiğime şaşırmış gibi bile görünmüyor. Sanırım bu noktada çok yorgun. Ya da umursamıyor. Hangisini tercih edeceğimden emin değilim.

"Emilee..." Yavaşça adımını söylüyor.

"Yapma bunu." Başımı sallıyorum. "Benimle beş yaşındaymışım gibi konuşma anne. Sen boşandın." Homurdanıyorum. "Boşanmak mı? Neden...? Ne?" Uzanıp topuzu yerinde tutan tokaları ve at kuyruğu tutucusunu çekiştirmeye başladım. "Lanet olsun!" Başımı kabaca kaşıyarak tıslıyorum.

Hemşiresine yumuşak bir sesle "Bize bir saniye izin verir misiniz?" diye sorar.

Geniş odayı adımlamaya başladım. Gözlerim beyaz halıyı tarıyor. Annem her zaman bir temizlik manyağı olmuştur, ama dürüst olmak gerekirse, bunu yapması için her zaman birilerine para öderdi. Babam ona, ev kredisinin nasıl ödeneceği ya da bir sonraki yemeğin nereden geleceği konusunda endişelenmek zorunda kalmayan, evde oturan bir anne olmasına izin vermek için yardım tutma olanağı sağladı. Sanırım bunu doğal karşıladı.

O çıktıktan sonra annem başlıyor. "Bu biraz karışık-"

"Hayır, değil" diye sözünü kesiyorum. "Sen. Boşandın. Kim istedi? Sen mi babam mı?" Aldığım her vahşi nefeste göğsüm kabarıyor. Boşanma haberleri beni çok etkiliyor. Her evliliğin yürümeyeceğini anlıyorum. Aptal değilim. Aşkın nasıl işlediğini biliyorum. İnsanlar yıllar içinde değişir ve ayrılırlar. Sorun bana hiç söylememiş olması. Onunla her zaman konuştum. İtiraf etmek için binlerce şansı vardı ve o bunu yapmamayı seçti.

Uzun bir iç geçiriyor ve yanındaki geniş boşluğa vuruyor. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup kıpırdamayı reddediyorum. Annemi seviyorum ama durumu yüzünden onu affetmeyeceğim. Bana yalan söylüyordu. Babam da bana yalan söylüyordu. Bilmediğim başka ne var?

"Kim?" Talep

ediyorum.

"Karşılıklıydı."

"Saçmalık!"

Tersledim.

"Emilee..."

Ellerimi havaya kaldırdım. "Sikerim böyle işi." Ve gitmek için döndüm. Elim kapı kolunu çevirirken, o konuştu.

"Ben istedim."

Sırtımı ona dönüyorum ve göğsüm sıkışıyor. *Bunu biliyordum.* Buna inanmak istemedim. Annem bir keresinde bana "biri her zaman diğerini daha çok sever" demişti ve babam onu daha çok seviyordu.

"Mutlu değildim. O da mutlu değildi. Her ne kadar bunu kabul etmese de." Odayı bir sessizlik kapladı. "Uzun zamandır bekliyordum."

"Neden bana söylemedin?" Kabaca sordum. "Babam bana neden söylemedi?" "O istedi." Öksürüyor. "Ama ben onu beklemeye ikna ettim."

Yüzümü ona dönüyorum ve gözlerim yaşlarla doluyor. "Yani onu terk ettikten ve kalbini kırdıktan sonra bile onu kontrol etmeyi başardın öyle mi?" Başımı tiksintiyle sallıyorum.

Ağırlaşmış gözlerini kapatıyor ve ellerini çarşafın üzerinde gezdiriyor. "Utaniyordum-"

"Öyle olmalısın!" Yatak odasının kapısının arkamdan açıldığını duyarak sözünü kesiyorum. Onu terk etmek için dönüyorum ama kimin girdiğini görünce duruyorum. "Burada ne halt ediyorsun?" Talep ediyorum.

"Emilee." Annem iç çekti. "Lütfen böyle sert bir dil kullanmayı bırak."

George'un kravatını çözüp yanımdan geçişini şaşkınlık ve dehşetle izliyorum. Yatağın yanına gidiyor ve annemin alnından öpmek için eğiliyor.

"Ondan uzak dur!" Bağıriyorum.

"Ona söylemedin mi?" diye soruyor anneme.

Onun endişesini elinin tersiyle itiyor. "Bir gün için yeterince şey yaşadı."

Gözlerim onun elini tuttuğu yere kayıyor. Eğilip parmaklarını öperken karanlık gözleri benimkilere kilitleniyor. Yumruklarımı kapattığım anda kanım kaynamaya başlıyor.

"Ne oldu sana?" diye soruyor annem. "Alkol gibi kokuyorsun."

Bana sırtlıyor. Oraya gidip kaltağı bayıltmak istiyorum ama hareket edemiyorum. Bacaklarım yere yapıştı. Şok böyle bir şey mi?

"Sadece bir kaza." Bana göz kırptı. "Bir daha olmayacak."

"Ciddi olamazsın?" Boğulmayı başardım. "Anne?" Ona bakıyorum. Kan kulaklarıma hücum ediyor ve nefesimi tutmaya çalışıyorum. "Bu mu ...?"

"Yorgunum canım," diyor gözlerini kapatarak. "Anne..."

"Yorgun olduğunu söyledi," diye hırlıyor bana. "Yarın tekrar gel. Dinlenmeye ihtiyacı var." Yorganı yukarı çekiyor ve onu yatırıyor. "Sana ne getireyim hayatım?" diye soruyor.

Yarın gelir misin? Ben burada yaşıyorum. Burası benim de evim. "Anne." Dudaklarımı yaladım. "Ciddi olamazsın. O ..."

"Bir gün için yeterince içti," diye tersliyor. "Çık dışarı yoksa ben..." "Ne?" Bağırıyorum. "Beni kendi evimden mi attıracaksın?"

"Lütfen kavga etmeyin," diye fısıldıyor annem. "Şimdi olmaz. Uzun bir gün oldu."

"Uzun bir gün mü?" Sözleri karşısında nefesim kesildi. "Babamın anma törenine bile gelmedin." Yakıldığı için cenaze evinde bir tören düzenledik. Küçük ve hızlıydı. Hepsı yanıştı. George'un ucuz kıçının ödediğinden çok daha fazlasını hak ediyordu.

Söylediklerimden acı duymuş gibi gözlerini kapatıyor. "Ben..."

"Özür dileme, tatlım." Eğildi ve alnından öptü. Sonra ayağa kalkıyor ve bana doğru geliyor. Dönmek istiyorum ama ayaklarım hala hareket etmiyor. Yanıma geliyor, üst kolumdan tutuyor ve beni odadan dışarı çekiyor, kapıyı usulca arkamızdan kapatıyor.

"Seni orospu çocuğu..."

Bir eliyle ağzımı kapatıyor ve sırtımı duvara yapıştırıyor. Üzerimde gezinirken ona ters ters bakıyorum. "Sana her şeyi kontrol ettiğimi söylemiştim. Çeneni kapatman senin yararına olacaktır."

Onu itiyorum ve o da geri çekiliyor. "Ne yapmayı planladığını bilmiyorum ama böyle bir şey olmayacak," diye söz veriyorum ona.

Bana bakıyor. Ben de ona dik dik bakıyorum. Bu bir açmaz. Ama ikimiz de beni dezavantajlı duruma düşürdüğünü biliyoruz. Bir şeyler yapmam lazım. Annem babamı terk etmiş olabilir ama babamın da bununla bir ilgisi var.

Tek kelime daha etmeden merdivenlerden inip ön kapıdan çıkıyorum ve arabamın sürücü koltuğuna geçip cep telefonumu çıkarıyorum. Birini aradım

Şu anda görmek istediğim kişi. Duygularımı tartışmak istemediğimi anlayacak tek kişi.

"Emilee? Hey, kızım? İyi misin?" Kelimeler aceleyle döküldü.

Onunla konuşmak için elimi uzatmayalı çok uzun zaman oldu. Alt dudağım titremeye başlıyor ve bir elimi karışmış saçlarımda gezdiriyorum. "Hayır."

"Neredesin?"

İleri geri sallanmaya başladım. "Ailemin evinin önünde arabamda oturuyorum."

"Vegas'ta mısın?" diye şaşırarak soruyor.

Kendi kendime başımı salladım. "Evet. Ve bir içkiye ihtiyacım var." Gözlerim gösterge panelindeki saate bakıyor, daha öğlen bile olmamış. Sanırım geçirdiğim gün biraz içmeyi gerektiriyor.

"Tamam. Seninle nerede buluşmamı istersin?"

Bu yüzden onu aradım. Jasmine çok fazla soru sormaz, eğer varsa. O bir bin ya da öl hatunu. Ve şu anda tam da ihtiyacım olan şey bu.

Tökezleyerek ailemin evine döndüğümde gece yarısını geçmişti. Bütün gün Jasmine'le dışarıyaydım ve kilolarca alkolden fazlasını içmiştim. Görüşüm bulanık, zihnim sisli ve dudaklarım uyuşmuş. Yarın pişman olacağım.

Bana tek bir soru bile sormadı. Jasmine bir şeylerden bahsedebilir ve bugün bunun için minnettardım. Yaptığımız her konuşma onun hakkındaydı. Kadeh kaldırdığımız her şey geçmişimizle ilgiliydi. Gelecek hiç düşünülmeyen bile. Jasmine şu anı yaşayan bir kız.

Kapıyı sessizce kapattıktan sonra elimden geldiğince parmak uçlarımla merdivenleri çıkmaya başlıyorum. Birinci katın yarısına geldiğimde durup topuklu ayakkabılarımı çıkarmam gerekiyor. Ayağımı kaybedip aşağı yuvarlanmak istemiyorum. Annemin odasının kapısını aralayıp içeri bakıyorum.

Sırt üstü yatmış. Ellerini göğsünün üzerinde kavuşturmuş. Ölü gibi görünüyor ve eğer bu kadar bitkin olmasaydım, göğsüm ağrırdı. Yatağının yanındaki karyolaya bakıyorum, boş.

Bu çok garip. Hemşiresi gece boyunca odasında onunla kalıyor. Doktorunun eve gelebilmesi için koyduğu şartlardan biri de bu; yirmi dört saat bakım.

Kapısını kapatıp odama doğru gidiyorum.

"Emilee?"

Arkamdan ismimin seslenildiğini duyduğumda duruyorum. *Bu o.* Burada mı yaşıyor? Etrafımda dönerken ayağım takılıyor ve duvara düşüyorum.

"Sarhoş musun lan sen?" diye soruyor koridorun sonunda. Ellerini kalçalarına dayamış, sanki eve sarhoş ve sokağa çıkma yasağından sonra geldiğim için beni cezalandırmak üzere olan bir babaymış gibi.

"Bu seni ilgilendirmez," diye mırıldanıyorum.

"Ofis. Şimdi." Bununla birlikte, döner ve merdivenlerden birinci kata doğru yürür.

Gözlerimi devirerek duvarı itiyorum ve tırabzana tutunarak aşağıya iniyorum. Bu piçin ne hakkında konuşmak istediğini kim bilebilir? Babamın ofisine girdiğimde masanın arkasında duruyordu.

"Otur," diye emrediyor, sanki lanet bir köpekmişim gibi.

İstedikini yapmaktan nefret ediyorum ama ayaklarım ağrıyor ve bacaklarım yoruluyor. Bir tuğlanın okyanusun dibine batması gibi sandalyeye düşüyorum. "Ne?" Yüzümdeki saç tellerini üflüyorum.

Orada duruyor, elleri hala kalçalarında. Siyah düğmeli bir ceket ve siyah bir pantolon giymişti. Ofisten eve yeni gelmiş gibi görünüyor - babamın ofisinden.

"İzlemeni istediğim bir şey var."

"Çabuk ol." Esniyorum, gözlerimin ağırlaştığını hissediyorum. Kahretsin, çok fazla içmişim.

Bir kumanda alır ve duvarda asılı olan monitörü açar. Ekranı bu oda dolduruyor. Daha önce çekilmiş olmalı çünkü perdeler geri çekilmiş ve güneşli bir öğleden sonra ortaya çıkmıştır.

Annemin hemşiresi içeri giriyor; George masada oturuyor.

"Beni mi görmek istediniz Bay Wilton?" diye soruyor ellerini arkasına koyarak.

"Evet, otur Liv." Şu anda oturduğum sandalyeyi işaret ediyor.

Öyle yapıyor ve bacak bacak üstüne atıyor. Liv ellili yaşlarının başında olmalı. Açık kahverengi saçları gözleriyle uyumlu. Çok az makyaj yapıyor ve mavi önlük giyiyor.

"Gitmene izin vermek zorundayım," diyor

ona. "Affedersiniz?" Kadın daha dik oturur.

"Ücretlerinizi karşılayabilecek durumda değilim,"

diyor basitçe. "Bunu yapamazsın," diye fısıldıyorum ama beni duymazdan geliyor.

"Ama Nancy'nin 24 saat bakıma ihtiyacı var," diye savunuyor.

Oturduğu yerden ayağa kalktı. "Bu tartışmaya açık değil, Olivia. İşine son verdiğimi duyuruyorum." Monitörü kapatıyor.

Ağırlaşmış gözlerim ona bakıyor. Kendini beğenmiş yüzünde bir memnuniyet ifadesi var.

"Seni orospu çocuğu." Ağzımı gevelemeden söylemeyi başardım.

Ellerini pantolonunun ceplerine sokarak sırtıyor. "Sana söyledim; her şeyi ben kontrol ederim."

Ayağa kalkmayı başararak, "Onu geri kirala," diye emrediyorum. Topuklu ayakkabılarımı hâlâ sağ elimle tutuyorum.

Başını yana eğiyor. "Şimdi birdenbire onu önemsiyorsun." "Siktir git..."

"Çünkü eğer doğru hatırlıyorsam, daha önce ona bağırılmış ve sonra da hışım ile bu evden çıkıp gitmiştin."

"Bunu yapamazsın!" Bağıriyorum, titreyen bacaklarımın altımda bükülmekle tehdit ettiğini hissediyorum.

Masanın etrafından dolanarak yanıma geldi. Yanağımı okşamak için elini uzattı ama ben tokatla uzaklaştırdım. "Haklısın, biliyorsun. Hemşirelere ihtiyacı var."

Ona bakmak için sırayla eve gelen iki kişi var. Bırakın kendine bakmayı, yataktan bile zor kalkıyor. Ben bunu yapamam. Bizi bu zavallı orospu çocuğundan kurtarmak için para kazanmalıyım.

İkisini de kovduğunu tahmin ederek, "O zaman onları geri işe al," diyorum.

"Bu ayarlanabilir. Eğer ..." Sözüünü kesiyor ve ben bunun nereye gittiğini biliyorum. Bize sahip olduğunu göstermeye çalışıyor.

"Eğer ne?" Yutkunarak soruyorum. Ağzımda hâlâ votkanın tadı var. Komik, çok fazla shot içtiğimi sanıyordum ama şimdi yeterince içmemişim gibi hissediyorum.

Ağır ağır iç geçiriyor. "Bak, dışarı çıkıp arkadaşlarınla parti yapman umurumda değil ama burada kontrolün bende olduğunu anlamalısın, Emilee." Bana doğru adım attı. "Söylediklerimin geçerli olduğunu kabul edeceksin."

"Ne istiyorsun?" Cevabı zaten bildiğim için soruyorum. Bu sabah babamın ofisinde bunu çok açık bir şekilde ifade etmişti ama yine de sormak zorundayım. Belki de fikrini değiştirdi ve başka bir şey istiyor.

"Sen." Elini uzatıyor ve parmaklarını yanağımda gezdiriyor.

Kusmuk ağzıma doluyor ama yutuyorum.

Eğilip kulağıma fısıldadı: "Elbiseni ve iç çamaşırını çıkar, sonra masanın üzerine eğil, Liv sabah ilk iş buraya gelecek."

sabah."

Gözyaşlarım gözlerimi yakarken ellerimi yumrukluyorum. Başka seçeneğim yok. Boku yedim. Gerçekten. Bunu ikimiz de biliyoruz. Eğer annem burada bir hemşire olmadığı için ölürse, bu benim hatam olacak. Ve onun ölümünün benim elimde olmasını reddediyorum. Bu raundu o kazanabilir ama savaşı ben kazanacağım.

Ondan uzaklaşıyorum ve elleri yanına düşüyor.

Topuklu ayakkabılarımı yere bırakarak elbisemin eteklerini kavriyorum ve başımın üzerinden yukarı doğru çekiyorum.

"Çok güzel." Elini uzatıp karnıma dokunuyor. Geri sıçradım. "Yapamam..."

"Şşş." Uzandı ve beni kendine çekti. Boştaki elini ağzımın üzerine koyarak beni susturdu. "Sana o bacaklarını benim için isteyerek açacağını söylemiştim, Emilee. Ve ben her zaman istediğimi alırım."

Tükettiğim alkol yüzünden gözlerim ağırlaştı ve zihnim bulanıklaştı. Ama yine de olacakların ve onun ne kadar haklı olduğunun farkındayım.

OceanofPDF.com

İKİNCİ BÖLÜM

EMILEE

Barda durup barmenin bir içki daha sipariş **edebilmem** için bana bakmasını bekliyorum. Göz alıcı bir kadın olmadığımı biliyorum, ama *merhaba, buraya gel, dangalak!*

Memelerim dışarıda. Bir içki almak için başka ne yapmam gerekiyor? Gömleğimi çıkarıp suratına mı fırlatayım? Barda durup kıcımlı mı sallayayım?

Barın sonundaki adam beni fark etmiş gibi görünüyordu. Sürekli bana bakıyor ve ben de göz temasından kaçınmaya çalışıyorum.

Sadece otuz dakikadır buradayım ve şimdiden yoruldum. Bu hafta cehennem gibi bir haftaydı ve zihnimi boşaltmak için kendime biraz zaman ayırmaya ihtiyacım vardı. En azından kendime böyle söyledim. Ama bu sadece bir yalandı. O ev bana bir hapisane gibi geliyordu ve dışarı çıkmaya ihtiyacım vardı. Sarhoş olup temiz hava almaya ihtiyacım vardı.

İkisini de alamıyorum.

Hayatım benim için belirlendi. En azından George'dan uzaklaşana kadar. Ve bunu yaşayabileceğimden emin değilim.

Bu şekilde değil.

Onun kontrolü altında değil.

Geçtiğimiz hafta, eve sarhoş geldiğim ve annemin hemşirelerini kovduğunu öğrendiğim gecedan bu yana George bana bir kez daha geldi. Ve bu iki kere çok fazla. Bu konudaki tek şey, iki dakikadan fazla dayanamaması. Ve ilk sefer hariç, diğerinde bolca haberim vardı, bu yüzden bulabildiğim her şeyden birkaç şişe içtiğime emin oldum. Sonrasında duşta oturup ağlıyorum ve onun da babam gibi düşüp ölmesini umuyorum. Şu ana kadar şans benden yana değil.

Yumruğumu bara vuruyorum. "Hey, pislik. Bir içkiye ihtiyacım var ..."

Bana başını sallıyor ve ben neredeyse gülümsüyorum. "Sana ne getireyim?" diye soruyor.

"Bir shot votka." Bu gece oynamayacağım. "Aslında, üç olsun." Dönmesinin ne kadar süreceğini kim bilebilir?

İçeceklerimi hazırlamaya koyuldu ve ben de banka kartımı çıkardım.

Önüme koyuyor, kartımı barda kaydırıyorum. O kartımı okuturken ben de ilk kadehi indiriyorum. Geri döndüğünde bardağı yerine koyuyorum. "Kartınız reddedildi."

"Ne?" Kaşlarımı çatıttım. "Tekrar çalıştırabilir misin? Bir hata olmalı."

Başını sallar. "Üç kez kontrol ettim hanımefendi. Yetersiz fon," diyor başka bir adam ona bağırırken. "Geri geleceğim." Diğer müşteriye yardım etmek için uzaklaşıyor ve ben bara doğru yığılıyorum.

George kartımı kapattı mı? Hayır. O tür bir erişimi olamaz. Olabilir mi? Cep telefonumu çıkarıp ona bir mesaj gönderiyorum.

Kartımı kapattın mı?

Telefonum bir yanıtla titreşirken topuğumu yere vuruyorum.

Orospu çocuğu: Tüm hesaplar şimdilik donduruldu. Ben: Bu da ne demek?

Hemen okur ama bu sefer cevap vermemeyi seçer. Hayır. Hayır, bu olamaz. Neden hesaplarını dondursunlar ki? IRS onu soruşturuyor mu? Bu bir çeşit protokol mü? Babamın başı kanunla belada mıydı? Aklımdan milyonlarca soru geçiyor.

Bir elimi saçlarımda gezdirip çantamı karıştırmaya başladım. Elli dolar buldum. *Kahretsin!* Para için ne yapacağım ben? Zamanım var sanıyordum. O hesapta on beş bin dolar vardı.

Bir adam kalabalığı yararak yanıma gelirken "Tek söylediğim kesinlikle kazanacağım" diyor.

Başımı kaldırıp ona bakıyorum, benim 1.80 boyuma karşılık o 1.80 boyunda. Topuklu ayakkabıyla bile benden yüksekte duruyor. Ellerini düz bir şekilde barın üzerine koyuyor ve bu deri ceketinin kollarının yukarı kalkmasına neden oluyor. Siyah mürekkebin tenini kapladığını, bileğini ikinci bir kol gibi sardığını görüyorum. Parmakları barın tepesine vuruyor ve üzerinde çapraz kemikli bir kafatası olan gümüş bir yüzük görüyorum.

Bunu daha önce de görmüştüm.

"Senin üzerine bahse girmezdim," diyor başka bir adam, onun diğer tarafında durmaya gelerek.

Bu ses tanıdık geliyordu.

Yanımdaki adamın nefesi kesildi. "Kırıldım. Biliyor musun, eğer lisede yakar top oynuyor olsaydık, seni takımıma seçerdim. Neden ben

"Beni seçmezmişsin gibi mi hissediyorsun?" İçinde gümüş bir halka olan alt dudağını dışarı itiyor.

"Çünkü ben yapmazdım." Arkadaşı homurdanır. "Kısa boylu ve çok yavaşsın." Sonra bir ıslık çalar ve barmen ona bakar. "Her zamanki gibi," diye seslenir.

"İnanılmaz," diye mırıldanıyorum kendi kendime, diğer adama ters ters bakarak. O daha uzun ve daha geniş, ama yanımda duran adam yüzünü en iyi şekilde görmeme izin vermiyor. Arka cebine uzanıp cüzdanını çıkarıyor ve birkaç yüz dolarlık banknot çıkarıyor. Onun da sağ elinde aynı yüzüğü taktığını fark ediyorum. Kalbim hızlanmaya başlıyor.

Ceket giymediği için gözlerim mürekkeple kaplı kaslı kolunda geziniyor. Dövmeleri gömleğinin altından görünüyor ve bir dizi siyah kanat boğazını sarıyor, saçlarının kafa derisine yakın tıraş edildiği başının yanlarına doğru sürünüyor. Gözlerim onunkilerle buluşuyor ve genişliyor.

Vay anasını!

Kalbim küt küt atıyor.

Olamaz.

Gözleri bana doğru kayıyor. Başka tarafa bakıyor, ama tekrar bana dönüyorlar ve yüzünde tanıma duygusunun belirdiğini görüyorum. Mavi gözleri benimkilere kızgın bir ifadeyle bakıyor. Aynı üniversitedeyken yaptığı gibi.

Weston Mathews yanımda duruyor. Eskiden çıkardım... şey, çıkmak doğru kelime değil. Onun en iyi arkadaşını *becerirdim*. Krallar olarak bilinen dört kişilik bir grup vardı. Karanlık Krallar-Kemikler, Titan, Haç ve Mezar. Her biri daha karanlık, daha baştan çıkarıcıydı. Titan, Cross ve Bones benden iki yaş büyüktü. Ama Bones'un küçük kardeşi Grave benden sadece bir yaş büyüktü.

Barmen yanlarına gelir ve ona iki shot koyu renkli sıvı uzatır. Ne olduğundan emin değilim ve gözlerini benimkilerden ayırıyor. Sonunda titrek bir nefes alıyorum ve ikinci kadehimi içiyorum.

Buradan gitmeliyim. Titan buradaysa, Bones da çok uzakta değildir ve ben onun etrafında olamam. Aramızda olanlardan sonra olmaz. Bugün ne tür adamlar olduklarına dair hikayeler duydum ve hiçbiri iyi değil.

Barmene başka bir şey söylüyor, o da bana bakıp başını sallıyor. Gergin bir şekilde yutkunup üçüncüyü yudumluyorum, sonra da elimdeki elliliği çıkarıp barın üzerine bırakıyorum. Gitmek için dönüyorum ama biriyle karşılaşıyorum. Barın sonunda duran ve başarılı bir şekilde kaçındığım adam şimdi tam burada. Benim alanımda. Bana bakıyordu.

"Hey, bebeğim." Koyu mavi gözler benimkilerle buluşuyor ve yabancı ellerini kalçalarımın koyuyor. Onu geri itiyorum ama yerinden kıpırdamıyor. *Dick!*

Etrafindan dolaşmaya çalışıyorum ama üst kolumdan tutup beni durduruyor. "Hey, seninle konuşuyorum."

Kolumu tuttuğu yerden çekiyorum, bırakmasına şaşıyorum ve momentum beni geriye düşürüyor. Tam Grave'in yanına. Şansıma.

"Burada neler oluyor?" Grave talep ediyor. Elleriyle kalçalarımı kavrayıp beni sabitliyor. Ayağa kalkmama yardım ettikten sonra da bırakmıyor.

Gözlerimi kapatıyorum ve o da beni tanımadan önce buradan çıkabilmek için dua ediyorum. *Lütfen, Tanrım. Şansın yanımda olmasına ihtiyacım var.*

"Hiçbir şey," diye cevap verir yabancı. Grave'in yarısı kadar. Grave onu öldürecek. Lisedeyken dövüşçüyümüş. Spor olsun diye yapmış. Dangalağın gözleri benimkilere takılıyor ve bana göz kırpmıyor.

Tiksintiyle dudaklarımı geri çekiyorum.

"Sadece beni neden görmezden geldiğini bilmek istedim," diye soruyor adam.

Parmaklarımı kulağımın arkasına yerleştiriyorum ve söyleyeceklerini duymamış gibi başımı öne eğiyorum. Olabildiğim kadar kaltak oluyorum. Müziklerinin daha yüksek olmaması çok kötü. En azından o zaman şerefsizi görmezden gelmek için meşru bir mazeretim olurdu.

Arkadaşı omzuna vurur. "Oh adamım, o sağır." Gülüşürler. Grave adama ve arkadaşlarına "Koşun," diye anons eder, elinde hâlâ kalçalarım. Henüz yüzümü görmedi. Kim olduğum hakkında hiçbir fikri yok.

"Onu alabilirsin, dostum. Sağır bir kaltak işe yaramaz. Emir alamadıkları zaman hiç eğlenceli olmazlar." Adam bana gülüyor.

Ona ağzımın payını vermek için ağzımı açıyorum ama Grave beni yana itiyor, yan tarafım bara çarpıyor. Sonra Titan'ın yürüyüp Grave'in yanında durduğunu görüyorum. Adama ve arkadaşlarına doğru ilerlerken ikisi de bana bakmıyor.

"Ne dedin sen?" Titan sorar.

Omurgamda bir korku ürpertisi dolaşiyor. Sesinin nasıl olduğunu neredeyse unutuyordum. Güçlü demek hafif kalır. Krallar dokundukları her şeye hükmediyordu. Sözleri işi halletmediyse, yumrukları hallederdi.

"Ne demek istediğimi biliyorsun, dostum." Bay Mavi Göz güler ve arkadaşları da onu takip eder.

"Aydınlat beni." Titan çenesini kaldırır.

"Bir kadın komutlarımızı duyamazsa bir erkek nasıl sorumlu olabilir ki?" Açıkça söylüyor.

"Ben de bunu kastettiğini düşünmüştüm." Titan konuşur ve Grave'e bakar. Gülmeye başlar ve Grave de onu takip eder.

Sonra ansızın kahkahalar kesilir ve Titan Mavi Göz'ün suratına bir yumruk indirerek onu birlikte yürüdüğü diğer üç adamın arasına savurur. Domino taşları gibi.

Kahretsin!

Sonra onu insan kalabalığının arasından sürükleyerek üzerinde *çıkış yazan bir* arka kapıya götürüyorlar. Yüzümü bara dönüyorum ve barmen önüme bir shot koyuyor. "Bunu ben sipariş etmedim."

"Titan yaptı. Merak etme, hesabını ödedi." Yere bıraktığım parayı bana doğru kaydırıldı.

Tek kelimeyle harika!

O uzaklaşırken aldım ve inceledim. *Asla bir yabancı tarafından verilen hiçbir şeyi içme.* Annemin sözleri bana bunu hatırlatıyor. Titan bir yabancı değil ama bu onu daha güvenli de yapmıyor. Adam içine asit dökmüş de olabilir. Lisedeyken de kabaydılar, üniversitede de farklı değildi.

Saf. Lanet olsun. Şeytani.

Yaşlandıkça daha fazla güce sahip oldular.

Okulu Krallar yönetiyordu, personel ve veliler ne olursa olsun onların arkasındaydı. Züccaciye dükkânına girmiş boğalar gibi ağırlıklarını ortaya koyuyorlardı. Titan, Bones ve Cross okul için beyzbol oynuyordu. Personel kıçlarını öptü çünkü topa vurabiliyorlardı. Okul tanınmak istiyordu, bu yüzden onların istediklerini yapmalarına izin verdiler. İşler hep kötü gitti.

Peki ya annem? O ne bilir ki?

Babamı terk etti ve bildiğim kadarıyla bu onun adi en iyi arkadaşı ve iş ortağı içindi.

"Bu da nesi?" İçkiyi geri atıyorum ve bardağı bardağa çarpıyorum. "Teşekkürler," diye mırıldanıyorum o bardağı alırken.

Cebimden telefonumu çıkarıp mesajlarımı kontrol ediyorum. George'dan bir mesaj var. Ama son mesajımı tamamen görmezden geldi.

Orospu çocuğu: Eve döndüğünde ofisimde buluşalım.

Ofisi mi? Her şeyi ele geçirdi. Hayatım da dahil. Özgürlüğüm dahil. Annem hayatta olduğu sürece beni kullanacak.

Birkaç gün önce bir avukata gittim ve bana davama bakması için bile yirmi bin dolara ihtiyacım olduğunu söyledi. Bir avans demişti. Ve sanırım George şu anda yasal yardıma gücümün yetmeyeceğini biliyor. O da

beni her durumda köşeye sıkıştırdı. Kartım çalışmadığı için elimde hiçbir şey yok.

Bir kız omzuma çarpıyor ve mesajları silip telefonumu kaldırıyorum. Banyoya geri dönüyorum. Titan ve Grave'in burada olduğunu gördüğümde gidecektim ama şimdi onlar gittiğine göre kalabilirim. Evde beni neyin beklediğini bildiğimden, sarhoş olmadıkça geri dönemem. Çantamdaki elli dolar işimi görür. Tuvaleti kullanıp ellerimi kuruladıktan sonra cebimde titreşen telefonumu çıkarıyorum. George'dan bir mesaj daha gelmesini bekliyorum ama gelmiyor.

Jasmine: Gelemeyeceğim. Bir işim çıktı. Bir yabancı bul ve seni çiğ çiğ becermesine izin ver.

Arkadaşımın mesajına iç geçirdikten sonra telefonumu bir kenara bırakıp banyodan çıkıyorum. Kör edici ışıklar ve müzik başımı ağrıtıyor, bu yüzden barın önünden geçip çıkışa doğru yürüyorum. Başka bir yere gideceğim. Kimsenin beni tanımadığı, duvarın içinde bir delik. Otoparkın arka tarafına doğru ilerlerken ön lastiğimin patlak olduğunu görünce duruyorum.

Karanlık gökyüzüne bakarak, son zamanlardaki kötü şansım için sessizce bu lanet gezegeni lanetliyorum.

"Eğer yaralanırsan, Bones'un seni öldüreceğini biliyorsun."

Bones'tan bahsedilince gerildim. Titan ve Grave'in otoparkta yürüdüğünü görmek için etrafımda dönüyorum.

O adamlara ne yaptılar?

"Hey, Titan. Şuradaki kız." Grave'in seslendiğini duyuyorum ve beni tanımadığı için şükrediyorum.

Bones'un babasının evinde hiç takılmadım. Beni sikmek için bana geldi, o kadar. Biz çıkmadık. İkimiz de durumumuzun farkındaydık. O sikini yalatmak istiyordu, ben de her fırsatta dizlerimin üzerine çöküyordum. Çocuklar ondan korkuyordu. Lise ve üniversite. Hiçbir şey için duygularını belli etmezdi. Tek aşkı beyzboldu. Profesyonel olacaktı, ta ki olamayana kadar. O gün çok kötü bir gündü. İkimiz için de.

Titan hiçbir şey söylemiyor. *Neden beni çağırıyor?*

"Orada dikilmiş ne yapıyor?" Grave ona sorar. "Gidip öğrenelim." Elleri cebinden çıkarıp havaya kaldırıyor ve bana doğru yürüyor.

"Ne yapıyorsun lan sen?" Titan sinirli bir sesle sorar.

"Ona silahım olmadığını gösteriyorum," diyor Grave. "Ona saldıracığımı ya da başka bir şey yapacağımı düşünmesini istemiyorum."

Oh, Yüce Tanrım! Gerçekten sağır olduğumu düşünüyor.

Titan önümde duruyor ve beklentiyle bana bakıyor. Duyabildiğimi biliyor ama söylemeyecek. Bu oyunu daha ne kadar oynayabileceğimi görmek için bekliyor.

Gözlerimi ona dikiyorum ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum.

Ağzımı açacak oluyorum ama Grave konuşuyor. "Kahretsin, lastiği patlamış!" Titan bana bakıyor. "Yedek lastiğin var mı?" diye soruyor.

Sanki o tamir edecekmiş gibi. Başımı

sallıyorum. Grave gülümsüyor. "Dudak okuyabiliyor."

Titan homurdanıyor.

"Bizimle gelebilir," diye teklif ediyor Grave.

Hayır demek için ağzımı açıyorum ama Titan'ın yüzüne şeytani bir gülümseme yayılınca kelimeler dudaklarımda kalıyor.

Üniversitede olduğu gibi görünüyor ama aynı zamanda farklı. Mavi gözleri daha koyu, çenesi daha da belirgin. Boynundaki siyah kanat dövmesi yutkundukça hareket ediyor. Siyah V yakalı bir gömlek giyiyor ve yakasından bir çift siyah Aviator sarkıyor. Gözleri beni canlı canlı yemek ister gibi yukarıdan aşağıya bakarken dilini bembeyaz dişlerinin üzerinde gezdiriyor.

O ve ben okulda hiç anlaşılmadık. Kadınlara tek kullanımlıkmış gibi davranırdı. Onları çoğu kızın iç çamaşırlarını eskittiği gibi eskitirdi. Lisedeki son yılında İngilizce öğretmenini kovuldu. Söylentiye göre, okul arazisinde arabasının arka koltuğunda onu sikmiş ve kocası onları yakalamış. Tabii ki cinsel aktiviteleri yüzünden cezalandırılan tek kişi o olmuş.

"Evet." Sonunda konuştu ve parmağını alt dudağına götürürken bana başıyla onay verdi. "Onu bırakacağız."

Derin ses tonuna bakılırsa, sanırım benim çıplak olduğum ve onun üstümde olduğu bir *gezintiden bahsediyor*. Kalbim göğsümde çarpmaya başlıyor ve onlardan bir adım geri çekiliyorum.

Grave gözlerini devirir. "Onu korkutuyorsun."

Titan bana bakıyor, kollarını hâlâ göğsünde kavuşturmuş ve yüzünde yılan gibi bir gülümseme var. "Seni korkutuyor muyum?"

Gözlerimi onunkilere diktim.

"Ben gidip arabayı getireyim. Sen burada onunla kal," diye anons eder Grave ve sonra uzaklaşır.

Titan bana doğru

yaklaştı. "Yapma..."

"Bakın kim sesini bulmuş," diye düşünüyor.

"Kapa çeneni, Titan." Cep telefonumu cebimden çıkarıp Jasmine'in numarasını çeviriyorum. Bir kez çaldı, iki kez. Üç kez. Kulağımdan çekiyorum ve o da elimden kapıyor. "Hey..."

Gülümsemesi genişliyor. "Demek beni hatırlıyorsun."

Sanki unutabilirmişim gibi. "Telefonumu geri ver." Uzanıp almasını emrediyorum. Pantolonunun ön cebine yerleştiriyor. "Dizlerinin üzerine çök."

"Affedersiniz?" Göz kırıyorum.

Koyu mavi gözleri beni bir aşağı bir yukarı süzüyor ve dudaklarının kenarları bir sır biliyormuş gibi yukarı kalkıyor. Ve biliyor. Benimle ilgili birkaç tane. "Dizlerinin üzerine çök ve sana geri vereyim."

Sözleri kanımı kaydattı. "Siktir git!"

Bana doğru adım atarak sırtımı kapıma bastırıyor ve ben şaşkınlıkla nefes alıyorum. Büyük olduğunu sanıyordum ama sert göğsü göğsüme bastırıyor ve gözlerinin içine bakmak için başımı arkaya eğmek zorunda kalıyorum. Topuklu ayakkabılarımla bile bu adam üzerimde yükseliyor. Bu yönünü hep sevmişimdir. Tüm kralların en uzununu.

Kolonyasının kokusu burnuma çarpıyor ve bu kadar hoşuma gitmesinden nefret ediyorum. İçinde boğulmak istediğim eski anıları geri getiriyor ama kendimi şimdiki zamanda kalmaya zorluyorum. Altına park ettiğim elektrik direği onun yontulmuş yüzüne gölge düşürüyor ve geçmişimden gelen bir hayalet gibi parlamasına neden oluyor.

"Bir keresinde çok yaklaşmıştık." Gözleri göğsüme gidiyor ve kalbimin onunkine çarptığını hissedebildiğini biliyorum. Uzanıyor ve parmaklarını boynumda gezdiriyor. Kafatası halkası derimi yakıyor ve beni ürpertiyor. "Çok yaklaşmıştım. Sana gerçekten tahammül edebildiğim tek zamandı."

"Titan." Sinirlerimi yatıştırmaya çalışarak yutkunuyorum.

"Evet, Em?" diye soruyor gözleri yüzümde gezinirken.

Bana eski lakabımla seslendiğinde lanet bir inilti çıkıyor. Sonra ellerini yüzüme koyup beni hapsettiğinde nefesim hızlanıyor.

TITAN

EMILEE YORK!

Onu bu gece göreceğimi kim tahmin edebilirdi ki?

Ne kadar oldu? Onu üniversite son sınıftan beri görmedim ve o sadece ikinci sınıftaydı. Bu dört yıl önceydi.

En iyi arkadaşım onu becerirdi. Hep sikimi boğazına sokmak isterdim, böylece onu dinlemek zorunda kalmazdım. Mümkün olan her şekilde lanet bir orospuydu.

Vücudum onunkeyne bastırıyor ve geniş mavi gözleri bana bakıyor. Uzanıp ellerimi siyah saçlarında gezdiriyorum. Yatağıma yayılmışken nasıl görüneceğini merak ediyorum. Ya da ağzı sikimle doluyken ellerimde bükülmüş. Uzun, kıvrıcık saç tellerini dövmele parmaklarımın etrafına doluyorum.

"Lütfen yapma." Nefes nefese. Sözleri titriyor. Küçük Kraliçe Kaltak eskisi kadar sert değil. Ama yine de benim yanımda hiç böyle değildi. Yakınlaştığımda bambaşka biri oluyordu.

Gülümsüyorum. "Benden korkuyor musun, Em?"

"Beni yalnız bırak." Beni uzaklaştırmak için ellerini göğsüme koyuyor.

Kımıldamıyorum. "Bunu neden yapayım ki?" Eğildim ve dudaklarımı kulağının yanına yerleştirdim. Nefesi kesiliyor ve elleri gömleğime gömülüyor. Bu noktada beni geri itmeye mi yoksa kendine çekmeye mi çalıştığından emin değilim. "Seni en son bu şekilde yakaladığım zamanı hatırlıyor musun?" Ona sordum. Hâlâ o geceyi hayal ediyorum.

"Sana hayır demiştim o zaman." Hırlıyor. "Tıpkı şimdi söylediğim gibi." "Ama kastettiğin bu değildi."

Yumruklarını göğsüme bastırıyor ve güzel dişlerinin arasından hırlıyor. "Hayır, hayır demektir Titan."

Tam bir sürtük olmasına rağmen, biraz seksiydi. Bir tür aşk-nefret arkadaşlığımız vardı. Tabii bize arkadaş diyebilirsiniz. Sanırım bu yüzden dikkatimi bu kadar çok çekiyordu. Diğer tüm kızlar sinir bozucu ve yapışkandı ama o öyle değildi. Ayrıca benim de değildi. "Ama benim için çok ıslaktın. Şimdi öyle misin?"

Hayal kırıklığına uğramış bir hırıltı çıkarıyor ve ben kıkırdıyorum.

"Bones şehre döndüğünü biliyor mu?" Ona sordum. Babasının ölüm haberinden sonra ondan bir kez bile bahsetmedi.

Vücudu benimkeyne karşı sertleşiyor. Üniversiteden beri pek bir şey değişmedi. Erkekler ve ben hala bu lanet kasabayı yönetiyoruz. Mezun olduktan sonra gitti ve bir daha arkasına bakmadı. Neden ayrıldığını sadece Bones biliyor ama o da bu bilgiyi hiçbirimizle paylaşmadı. Ama şimdi burada, her zamankinden daha iyi görünüyor.

"Bunu hayır olarak kabul ediyorum." Ona gülümsedim.

Dolgun dudakları ayrılıyor ve onları yalıyor. "Bela istemiyorum," diye fısıldıyor.

Sağ elimi yumuşak saçlarının arasına sokuyorum ve başını geriye yatırıyorum. Bana karşı koymaya çalışmıyor. Neden yapsın ki? Beni yenemeyeceğini biliyor. "Buna inandığımdan emin değilim." O her zaman belaydı. Arkadaşım onu becerdi ve ben gizlice ondan bir parça istedim. Bacaklarını açtığı ve onu sikme me izin verdiği bir parça.

"Titan." Adımı soluyor ve bu doğrudan sikime bir sarsıntı gönderiyor.

"Evet, bebeğim?"

Mavi gözleri benimkilere dikiliyor ve dudakları inceliyor. "Telefonumu geri ver," diye talep ediyor.

"Gel de al, tatlım." Geri çekiliyorum ve ona sırtımı dönüyorum.

"Titan?" diye seslendi.

"Nerede olduğumu biliyorsun," diye cevap veriyorum, sırtımı ona dönerek.

Arabaya doğru ilerlediğimde Grave'in sürücü koltuğunda oturduğunu görüyorum ve neden bizi almaya gelmediğini merak ediyorum. Yolcu tarafındaki kapıyı açtım ve içeri girdim. Telefonla konuşuyordu.

"Sanırım yeterince bekledik," diye homurdanarak Bluetooth'tan seslendi Bones.

Grave bir bana bir de arka koltuğa bakıyor. "Kız nerede?" diye sordu.

"Hangi kız?" Bones tersler.

Kendi kendime gülümsüyorum. "Buralarda olacak."

OceanofPDF.com

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

EMILEE

Yatak odasının kapısının açılması ve Jasmine'in içeri dalmasıyla uyandım. "Ne yapıyorsun, boo? Kalkma vakti geldi. Sana telefonunun alarmini kurmanı söylemiştim."

"Kaybettim," diye yalan söylüyorum, dün gece bana geri vermediği için Titan'a hâlâ kızgınım. Ve üzerinde kilit olmadığı için kendime daha da kızgınım. İçinde hangi resimlerin olduğunu hatırlayamıyorum. Dün gece beni bırakıp gittikten sonra iki seçeneğim vardı. İçeri girip beni alması için George'u aramak ya da cevap verene kadar Jasmine'in evini havaya uçurmak. Neyse ki beni hayal kırıklığına uğratmadı.

"Kalk da gidip yeni bir tane alalım."

Hareket etmiyorum.

Yanıma oturdu. Kaşları kıpırdıyor ve yeşil gözleri muziplikle parlıyor. "Bu gece bize bir iş buldum."

"İş mi?"

Kısa kızıl saçlarını kulağının arkasına iterek heyecanla başını sallıyor.

Bunu hep yapar. Para kazanmanın yollarını bulur. Babası bir milyoner ama bu yeterli değil. O açgözlü küçük bir kaltak. Bu yüzden çok iyi arkadaşız. Param, telefonum ve lastiği patlamış bir arabam olmadığı için ona minnettar olmalıyım.

"Kıyafetlerim üzerimde kaldığı sürece." Bana ne yaptırmayı planladığını bilemeyiz.

Gülümsemesi genişler. "Şey..."

"Soyunmayacağım, Jasmine."

Üniversitedeyken, bir bekârlığa veda partisi için sutyen olarak krem şantiden başka bir şey giymeden doğum günü pastasından atlama işi bulmuştu. Teknik olarak on sekiz yaşından büyüktük ve yetişkin sayılırdık ama yine de yapmayacaktım. O boku çok çabuk kapattım.

"Sadece biraz meme ve kık göstermelisin." Omuz silkiyor.

"Hepsi bu kadar." İlk etapta sunacak pek bir şey yok. Her zaman küçük tarafta oldum. Her şeyde. B kuplarım hiçbir şey değil

DD'lerine kıyasla. Jasmine, her erkeğin hayalini kurduğu figüre sahiptir. Dar kalçalar, kabarcık kık ve büyük göğüs. Mükemmel şekilli dolgun dudakları ve büyük yeşil gözleri var. Erkek olsaydım onu kesinlikle sikerdim. Kahretsin, üniversitede bir gece vardı ...

"Haydi." Battaniyenin üzerinden kıcıımı tokatlıyor. "Hazırlanmaya başlamalıyız."

Başucumdaki saate bakmak için eğildim. "Saat biri biraz geçiyor." Bütün gün uyumayı planlamıştım. "Bu iş ne zaman başlıyor?"

"Saat beşte orada olmamız gerekiyor. O yüzden şimdiden hazırlanmaya başlamalıyız."

"Tam olarak nereye gidiyoruz?" Doğrulup dağınık saçlarımı yüzümden iterek soruyorum.

Bana kocaman bir gülümseme veriyor ve sonra bir kez yukarı aşağı zıplıyor.

"Krallık."

Sırt üstü düşünüyorum, kolumu yüzüme atıyorum ve yenilgiyle iç çekiyorum. Bu hafta beni öldürmeye çalışıyor! Ve bu gece, başarılı olabilir.

Günün büyük bölümünde beni şehirde gezdirmesine izin verdim. Beni spreylük için bir kuaföre götürdü, sonra saçlarımı yıkattım ve mükemmel bir şekilde düzelttim. Tırnaklarımı ve ayak parmaklarımı yaptırdım. Her şey tamamdı. Günün çoğunda gergindim. Salondan çıkmadan önce içtiğim iki margarita bile bana pek yardımcı olmadı. Her şeyin parasını nasıl ödeyeceğimi düşünüp duruyordum ama çantama uzandığımda yardım etmeme izin vermedi. Bizi bu işe o yazdırdığı için ödemenin ona ait olduğunu söyledi. Ödeyemediğim için nefret ettim ama nezaketi için minnettardım. Bu gece ne halt ediyorsak onun parasını alır almaz kendi payımı ona geri ödemeyi planlıyorum.

Önümüzde Krallığı gördüğümde dizlerim titremeye başladı.

Lütfen onu görmeme izin verme.

Sürücü koltuğunda gülerek "Resmen terliyorsun," diye gözlemliyor.

"Bu hiç komik değil," diye çıkışıyorum ve öne doğru eğilerek havalandırma deliklerini hareket ettiriyorum, böylece Aston Martin DB11'inin serin havası yüzüme çarpıyor. Ellerimi gösterge panelinin üzerine koyarak koltuk altlarına da çarpmasına izin veriyorum. Lanet olsun, gerçekten ölene kadar terleyebilir misin?

Gülümsüyor. "Er ya da geç Bones'la karşılaşacaksın."

"Sadece bugün olmasını istemiyorum." Dün gece Titan'ı gördüğümü bilmiyor. Üniversitede onunla yattığına eminim. Belki de

Hala öyle. Uzun zamandır yoktum. Ve Las Vegas'ta uzun süre kalmayı planlamıyorum. Burada benim için tek bir şey var ve o da uzun süre burada olmayacak. Annem olmasaydı çoktan bir uçağa atlayıp Chicago'ya dönmüştüm, çünkü dairem henüz satılmadı. Ama şimdi onu terk edemem.

Strip'ten ayrılıp Kingdom'a çıktı. Huşu içinde binalara bakıyorum. "Vay canına," diyorum önümdeki manzaraya bakarak.

"Evet." Kıkırdıyor.

Krallık yıllardır burada. Babaları burayı seksenli yılların sonunda kurmuş; Üç Bilge olarak biliniyorlarmış. Ancak son gördüğümde bu yana, yani Krallar devralmadan önce, bazı büyük iyileştirmeler yapıldı.

Siyah, camla kaplı dört bina yan yana önümüzde yükseliyor. En üstte ortada altın harflerle Krallık yazıyor.

Garaj benzeri yapının altına giriyor ve görüşümü kulelerden dört şeridi aydınlatan parlak ışıklara çeviriyor. Arabalar ve birkaç limuzin sıraya dizilmiş. Turistler ellerinde bavullarıyla merdivenlerde ve kaldırım kenarında duruyor. Diğerleri arabalarından iniyor, sadece hafta sonu için geliyorlar. Arabasını vale standının önünde durduruyor.

İki adam kapımızı açıyor ve dışarı çıkarken onlara teşekkür ediyorum. O merdivenleri koşarak çıkıyor ama ben yavaşça çıkıyorum, tırabzanları tutuyorum ve her şeyi içime çekiyorum. Uzakta Strip'te arabalar korna çalıyor ve otel ile kumarhaneye girmek için sıralarını bekliyorlar.

"Gel bakalım, ağır abi," diye seslenerek cam kapılardan birini benim için açtı.

Otele giriyorum ve beyaz mermer zemine bakıyorum. Siyah bir dairenin içinde altın bir K harfi duruyor. İnsanlar etrafta dolaşıyor, birbirleriyle konuşuyorlar. Lobi boyunca siyah sütunlar yerleştirilmiş ve etraflarına ışıklar sarılmış. Girişten resepsiyona kadar uzanan, beyaz dikişlerle kaplı büyük bir dikdörtgen halı uzanıyor. Biz otel tarafından girdik. Ön kapının solunda mermer zemin halıya dönüşüyor ve birbiri ardına sıralanmış kumar makinelerini görebiliyorsunuz. Makinelerden gelen zil seslerini duyabiliyorsunuz. Poker masalarında tezahürat yapan insanlar ve ellerinde dolu tepsilerle dolaşan garsonlar.

Elimi tutuyor ve beni en sağdaki eğim vericinin olduğu yere doğru çekiyor. Hareket eden kaldırıma adım atıyor. Her iki taraftaki aynalar yuvarlak ampullerle aydınlatılmış ve ben yansımama bakıyorum. Koyu renk saçlarım aşağıya dökülmüş ve iri bukleler halinde. Makyajım -genelde yaptığımdan daha fazla- yapılmış.

ve gözlerim siyah eyeliner ile kaplı. Kirpiklerim fazladan üç kat sürülerek ağırlaştırılmış ve dudaklarım nude bir parlaticıyla kaplanmış. Kendimi yeniden üniversitedeymişiz ve beni gizlice bar alışverişine çıkmaya ikna etmesine izin vermişim gibi hissediyorum.

Yürüyüş yolu birkaç kez sona eriyor ve bir diğerine binmek için küçük bir mesafe yürümeniz gerekiyor. Sonuncusu bittiğinde elimi tutuyor ve beni uzun bir koridora götürüyor. "Tam olarak ne yapıyoruz?" diye soruyorum.

"Göreceksiniz." Bir kapıyı açmadan önce neredeyse aşağı yukarı zıplıyor. Soyunma odasına benzeyen bir odaya giriyoruz. Birkaç duş, dolap ve lavabo var. Yirmi beş etiketli bir dolaba gidiyor ve onu açıyor. İçine uzanıp bir takım kıyafet alıyor ve bana uzatıyor.

Onları açıyorum ve küçük kumaş parçasını havaya kaldırıyorum. Gözlerim onunkilere kaydı. "Şaka yapıyor olmalısın."

Sadece gülümsüyor.

TITAN

Pantolonumun cebinde telefonumun titrediğini hissettiğimde Kingdom'daki ofisimde oturuyordum. Çıkardığımda Emilee'nin olduğunu fark ettim.

Orospu çocuğu: Neredesin?

İsmi bu şekilde kaydedilmiş bir adam olmalı. Muhtemelen bir çeşit eski sevgilidir. Hiçbir kadın görmek ya da konuşmak istediği bir erkeği orospu çocuğu olarak kaydetmez. Önceki mesajlarını görmek için yukarı kaydırıyorum ama hiç yok.

Bir cevap yazıyorum.

Ben: Neredesin?

Okuyor ve hemen cevap veriyor.

Orospu çocuğu: Evde. Olman gereken yerde.

Onun hakkında fazla bir şey bilmiyorum ama evli olduğunu sanmıyorum. Dün gece parmağında yüzük görmedim. Baktım. Ve yanında bir erkek de görmedim.

Ben: Peki orası neresi?

Ben soruyorum.

Orospu çocuğu: Dalga geçmeyi bırak, Emilee. Bir anlaşmamız var ve sen bu anlaşmaya uymuyorsun!

Elimi yüzümde gezdiriyorum. Ofisin kapısı açıldığında kafamı kaldırıyorum ve Bones her zaman yaptığı gibi içeri giriyor.

"Konuşma nasıl geçti?" diye sorarak konuya giriyor.

Telefonunu kapattım ve cebime koydum. "Olabileceği kadar iyiydi."

Bir elini saçlarında gezdiriyor.

"Hey, hadi dışarı çıkalım. Bir şeyler içelim." Grave'in ofisine girmeyi teklif ettim.

Elleri başının arkasında ve siyah çizmeleri masasının üzerinde, koltuğuna uzanmış. Duvarda asılı duran düz ekranında Netflix'ten bir şeyler oynuyor. Mavi gözleri yavaşça benimkilere kayıyor. "Dışarı çıkmak ister misin?"

"Evet. Neden bu kadar şaşırmış görünüyorsun?" "Çünkü sen dışarı çıkmıyorsun."

Omuz silktim. "Canım bir şeyler içmek istiyor." Haklıydı. Eskiden kafayı bulurdum. Ama bu milyarlarca dolarlık bir şirketin yönetimine yardım etmeden önceydi. Tek sorumluluğum uyanmak, kendimi sınıfa sürüklemek ve sahada birkaç topa vurmaktı. Artık her şey farklı.

"Elbette." İç çeker ve oturur. "Sadece bilgisayarımı kapatmama izin ver, ben hazırım."

Araba yolculuğu garipti. Grave ve ben pek yalnız vakit geçirmiyoruz. O hemen hemen tüm zamanını Cross'la parti yaparak geçirirken, Bones ve ben de Kingdom'da onların boşluğunu dolduruyoruz. "Ee... işler nasıl gidiyor?" diye sordum.

İç çekiyor. "Biliyordum."

"Neyi?" Masum numarası yapıyorum.

"Bunu Bones ayarladı." Yolcu camımdan dışarı bakarak alay ediyor.

"Benimle ne hakkında konuşmanı istiyor?"

İç çekiyorum. "Sadece senin için endişeleniyor."

"Hayır, Krallığa verdiğim imaj konusunda endişeli." Bana baktı. "Sana hiç boktan bir yalancı olduğunu söyleyen oldu mu?"

Buna kıkırdadım. "Onu suçlayabilir misin?" Cevap vermiyor.

"Her şey Krallık'la ilgili değil," diye başlıyorum. "Senin için endişeleniyor."

"Ona iyi olduğumu söyleyebilirsin. Ve bu bilgiyi almak için benimle bir şeyler içmeye gidiyormuş gibi yapmana gerek yoktu. Bunu ofisimde de yapabilirdin." Ekliyor.

"Lucy ile aranız nasıl?" Konuyu değiştiriyorum. Bir süredir onunla görüşüyor.

"Aynısı."

"Hangisi?" Daha derine inerek soruyorum. O ve kızın ne olduğunu bilmiyorum. Bu yüzden aynı şey benim için bir bok ifade etmiyor.

"Sevişiyoruz." Bana bakıyor. "Tek yaptığımız bu." Cebinden telefonunu çıkardı. "Onunla yapmayı planladığım tek şey bu. Yuva kurulacak türden bir kız değil."

"Ve sen o tür bir adam mısın?" Ben soruyorum.

"Hayır," diye yanıtlıyor. "İşte bu yüzden yaptığımız şey çok iyi çalışıyor."

Ve hepsi bu kadar. Ondan hiçbir şey öğrenemedim. Bara girdik ve sonra Emilee ile karşılaştık. Orada on dakika bile kalmadan birkaç adamın kıcını tekmeledik ve oradan ayrıldık. Onu Kingdom'a geri bıraktım, o da arabasına binip Lucy ile buluşmaya gitti, ben de eve yatmaya gittim.

"Dediğim gibi Bones, Grave bir yetişkin. Onu bir şey yapmaya zorlayamam, sen de zorlayamazsın," diyorum.

İç çekiyor. "Belki de onun için en iyi yer hapisane olur."

Grave ya ölecek ya da ömür boyu hapis cezası alacak. Buna hiç şüphe yok. Ama o böyle biri. Hepimiz böyleyiz.

"İkiyüzlü davranmıyor musun?" Ben soruyorum.

Bir hırıltı çıkarır. "Hayır. Ne yaptığıma ve nasıl yaptığıma çok dikkat ederim. Ayrıca, uyuşturucu benim hayatımı yönetmiyor."

Doğru. Bu hiçbir zaman bize göre bir şey olmadı. Ama bu günah dolu bir hayat yaşamadığımız anlamına gelmiyor. Tanrıyı oynayıp, bu unvana ulaşmak için ne yapmanız gerektiği sorulduğunda affedilmeyi bekleyemezsiniz.

"Peki ne yapmak istiyorsun?" Koltuğumda geriye yaslanarak soruyorum. "Onu kontrol etmek diye bir şey yok." İç geçiriyor.

"Ama?"

"Ama hiçbir şey." Ayağa kalkıyor ve girdiği gibi hızla ofisimden çıkarak konuşmamızı sonlandırıyor.

Sandalyemde arkama yaslanıyorum ve Emilee'nin telefonuna bakıyorum. Telefonu elime alıp tekrar açıyorum ve ana ekrandaki fotoğrafa bakıyorum. O ve Jasmine'in fotoğrafı ve yeni çekilmiş gibi görünüyor. Jasmine yakın zamanda saçını kızıla boyatmış. Luca'nın düğününde bu renk olduğunu hatırlıyorum. Üniversitedeyken ağartılmış sarıydı. Emilee gülümsüyor ve saçlarını yana yatırmış, birkaç tutamı yüzünü kapatıyor. Bir elinde bir shot tekila, diğerinde karışık bir içki. Aslında mutlu görünüyor. Sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi. Ama ben farklı biliyorum. Babası öldü. Gerçek duygularını gizlemekte her zaman iyiydi.

Son mesajına geri dönerek numarayı bulup bilgisayarıma yazıyorum ve bu adamın kim olduğuna dair bir fikir edinmeye çalışıyorum. Belki bir sosyal

medya sayfası gibi bir şey.

Ve zavallı piç George Wilton'dan başkasına ait olmadığını gördüğümde oldukça şaşırdım.

Onunla ne tür bir anlaşma yapmış olabilirsiniz, Em?

OceanofPDF.com

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

EMILEE

Binlerce insanın önünde dururken, kolsuz siyah bir tişört giymiştim; tişörtün önü son derece düşük V kesimli, göğüslerimin hemen altında bitiyordu ve bir çift siyah spandex ganimet şortu ile önünde altın bir K harfi olan kalın siyah bir kemer vardı. Daha çok kapatan mayolar giydim. Üstüm sürekli yukarı çıkıyor ve kıçımdaki kumaş da öyle. Jasmine üzerine saç spreyi bile sıktı ve bunun yardımcı olacağını söyledi. Bu ne anlama geliyorsa artık. Sadece cildimi yapış yapış yaptı ve kaşındırdı.

Bizi ring kızları olarak kaydettirdi. Bu gece Kingdom bir dövüş ev sahipliği yapıyor ve biz de son iki saattir yarı giyinik bir şekilde etrafta dolaşıyor ve her raundu duyurmak için kartları tutuyoruz. Kingdom'ın etkinlik merkezi yüz bin metre karenin üzerinde ve yaklaşık on yedi bin konuk ağırlıyor. Ve etkinlik tam kapasiteyle devam ediyor.

"Bu işi tekrar nasıl aldın?" Ona ring kenarında yanına oturarak soruyorum. Bazı insanlar bu koltuklar için adam öldürür çünkü çok yakınız, akan kanı görebiliyor ve terin kokusunu alabiliyoruz.

"Kings'e tanıtım işlerinde yardım eden birini tanıyorum." "Tanıdığın biri mi? Ya da biriyle görüşüyor musun?"

Omuz silkiyor. "Ciddi bir şey değil." Soruyu geçiştiriyor.

Her yerde TV ekipleri var, önceden bahsetmemişti. Hava çok sıcak, göğüslerim ve alnım ter içinde. Ringde parlayan ışıklar dayanılmaz. Daha az makyaj yapmalıydım çünkü makyajımın yüzümden eridiğini hissedebiliyorum. Ve kıyafetlerim vücuduma yapışıyor. Kıçımda ıslak bir nokta olmaması için dua ediyorum.

Işıklar kapanıyor ve kalabalık o kadar yüksek sesle bağırıyor ki kulaklarımı kapatarak engellemeye çalışıyorum ama işe yaramıyor. Tekrar yandıklarında, yanıp sönüyorlar ve bir şey görmeyi zorlaştırıyorlar. Hoparlörlerden müzik sesi gelmeye başladı.

"İşte orada," diye bağıyor Jasmine, başını koridora doğru sallayarak ve kolumdan çekiştirerek beni ayağa kaldırıyor.

Bir adam koridordan arenanın ortasına doğru ilerlerken bir o yana bir bu yana zıplıyor. Kadınlar ona uzanıyor. Erkekler omuzlarına vuruyor. Beline gevşekçe bağlanmış siyah ipek bir cübbe giyiyor.

Merdivenlerden yukarı yürür, sonra eğilerek iplerin arasından ringe girer. Ortada durur ve cübbesini bırakır. *Bu Grave*. Adamın dövüşmesine şaşırmadım.

Adını dürüstçe almıştı. Adamın hep ölmek gibi bir arzusu vardı. On beş yaşındayken, drag yarışı yaparken Bones'un arabasını hurdaya çevirmişti. Kafası iyi ve sarhoştı, Bones da çok kızmıştı. Beni nasıl siktiğini asla unutmayacağım. Acımasızca. Günlerce morluklarım vardı. Ve benimle işi bittikten sonra bile hala öfkeliydi. Kardeşini dövmek istiyordu ama ona dokunmadı. Onu neyin durdurduğunu hâlâ bilmiyorum.

Etkinlik merkezinin diğer ucundan rakibini çağırıyorlar ve kalabalık onu yuh alıyor. Grave'in burada, Krallık'ta bir efsane olduğu açık. Kumarhanenin bir kısmına sahip olmasaydı bile böyle bir kalabalığa sahip olacağına dair bir his var içimde.

"Sık sık kavga eder mi?" Ona bu yasal mücadeleyi nasıl atlattığını merak ettiğimi soruyorum. Bir hayvan sahibinin bu tür faaliyetlere katılması yasadışı olmalı.

Kadın başını sallıyor, Grave rakibine gülümserken gözleri onun üzerinde. "Her hafta sonu."

"Onu dün gece gördüm."

"Ne?" Bu onun dikkatini çekti ve yeşil gözleri benimkilere kaydı. "Ne zaman? Nerede?"

"Brentley'de. Titan'la birlikte oradaydı."

Gözleri genişledi. "Vay be." Ellerini kaldırıyor. "Bunu bana şimdi mi söylüyorsun, neden?"

Omuz silktim. "Önemli bulmadım."

Ellerini omuzlarıma koyuyor ve beni sarsıyor. "Ama-" "Beni tanımadı," diye sözünü kestim.

"Titan?"

"Oh, beni tanıdı." Sert bir kahkaha attım. "Şerefsiz herif telefonumu aldı."

"Ne oluyor be Em?" diye çıkışıyor ve ellerini kalçalarına koyuyor.

"Bütün bunları bana neden anlatmadın?"

Bana giydirdiği beyaz Nike'lara bakıyorum, gözleriyle buluşamıyorum. "Uzun zamandır yoktum. Seni ve onu tanıyorum-"

"Orada bir şey olduğu yok," diye sözümü kesiyor. Ve sonra iç geçirdi. "Keşke bana söyleseydin. Bu iş bittikten sonra telefonunu geri alacağız."

Dövüş iki nokta beş saniye sürdü. Adam Grave'e saldırdı ve ıskaladı. Sonra Grave ona vurdu -bir kez- ve adam bir ceset gibi yere düştü.

Etrafta dolaşan medya ekibine ve VIP bileti olan erkeklere poz verdik. Hatta bizden satın aldıkları tişörtleri imzalamamızı istediler. Bir adam benimle selfie çekrtmek istedi, iş ortağının dövüslere gelmediği için kendisinden nefret edeceğini söyledi. Her neyse.

İnsanlar etkinlik merkezinden çıkmaya başlar.

"Hadi gidelim." Jasmine kolumdan tutup beni bir koridora sürüklüyor ve insanları yolumuzdan çekiyor.

"Nereye gidiyoruz?" Ben soruyorum.

"Malını geri almak için," diye homurdanıyor.

Topuklarımı yere vuruyorum. "Oh, hayır... sorun değil. Daha sonra alabilirim. Ya da başka bir tane alırım ..." *Evet, hangi parayla, Emilee?*

Bir tünele giriyor ve sağa dönüyor. İnsanlar telefonlarını çıkarıp fotoğraf çekmeye devam ediyor. Birkaç adam üç parçalı takım elbise giymiş, diğerleri ise kot pantolon ve tişört giymiş. Hepsinin boynunda buraya girmelerini sağlayan kordon var.

Bir adam bizi fark etti ve gülümsedi. "Hey, bayanlar. Daha sonra ne yapacaksınız?" Jasmine burnunu havaya kaldırarak "Sen değil," diye cevap veriyor.

Başka bir adam önümüze geçerek bizi durmaya zorladı. "Hey, bir partiye gidiyoruz. Kingdom'daki çatı katına. Siz ikiniz bize katılmak ister misiniz?"

"Hayır, teşekkürler" diye cevap verdim.

Jasmine homurdanıyor. "Seni becermek isteseydik, sana yaklaştık. Kenara çekil, salak." Onu yolundan itiyor ve beni tekrar sürüklemeye başlıyor.

Kapı üstüne kapı geçiyoruz. Güvenlik rozeti takan birkaç adam bize tuhaf tuhaf bakıyor. Burada olmamamız gerektiğini düşünüyorum ama ring kızı gibi giyindiğimizi anladıkları için gitmemize izin veriyorlar.

Dışında beyaz harflerle **Grave** yazan bir kapıya geliyoruz. Çok sık dövüştüğü için olduğunu söyleyebilirim, kumarhanenin sahibi olduğu için değil. Ama her ikisi de onun özel bir odası varken diğer dövüşçünün olmamasının nedeni olabilir.

"Jasmine, sanmıyorum ..."

Kapıyı iterek açtı ve beni içeri çekti. Grave siyah bir masanın üzerinde oturuyor ve bacakları masanın kenarından sarkıyor. Üzerinde hâlâ siyah şortu var ve yan tarafında sponsorunun adı yazıyor. Titan onun solunda, sırtı bize dönük duruyor. Cross uzaktaki duvara yaslanmış, gözlerini elindeki telefona dikmiş, Bones ise sağda duruyor.

Kapının kapandığını duyduğumda hepsi bize bakıyor. Ve gözlerim bana bakan bir çift mavi gözle buluştuğunda midem bulanıyor. Birçok ilişkimizden biri aklıma geliyor.

Yatağında yüzüstü uzanıyorum. Matematik kitabım açık, defterime yazıyorum, problemleri çözüyorum ve pencerenin açıldığını duyuyorum.

Baktığımda Bones'un tırmandığını görüyorum. Üzerinde siyah beyaz bir beyzbol tişörtü, arkasında siyah bir şapka ve solmuş bir kot pantolon var. Üniversitedeyiz ve hâlâ yatak odamın penceresinden gizlice giriyor. Bu bir tür gelenek haline geldi. Ailem ilişkim olmayan bir adamla yattığımı bilseler çıldırırlardı. Her zaman katı olmuşlardır. Hala bakire olduğumu düşündüklerinden eminim.

"Hey?" Doğrulup sordum. "Bu gece geleceğini bilmiyordum?" Bana daha önce antrenmanı olduğunu söylemişti.

Yatak odamın kapısına doğru yürüdü ve kapıyı kilitledi. Vücudum anında ısınıyor. Şapkasını çıkarıp yere atıyor. Koyu renk saçları gözlerine düşüyor ve onları geriye iterek dik durmalarını sağlıyor. Sonra uzanıp tişörtünü başının üzerine çekiyor ve sert göğsünü ve karın kaslarını ortaya çıkarıyor. O ve Kings düzenli olarak spor yapıyor. Beyzbol takımı için formda kalmak zorundalar. Gözlerim pürüzsüz göğsündeki kafatası dövmesini tarıyor. Köşesinde eğik bir taç ve altında çapraz kemikler var. Bütün krallarda var. Sanki bir çeşit damgalama gibi. "Bones ... ailem evde ..."

"Ee?" diye sorar, tenis ayakkabılarını tekmelemeye başlamıştır bile. Sonra elleri kot pantolonunun üzerinde çalışmaya başlıyor.

"Yani?" Gözlerim açılıyor. "Bizi duyacaklar." Pencereye bakıyorum. Ailem benim iyi bir kız olduğumu düşünüyor. Değilim ama bu öğrenmelerini istediğim anlamına gelmiyor. "Hadi arabana gidelim..."

Üst kolumdan tutup beni yatağa fırlattı. "Bones-"

Elini ağzımın üzerine koyarak sözümü kesti. Başımı kaldırıp bana sarılışına baktım, burnumdan ağır ağır nefes alıyordum. Mavi gözleri benimkilere dikilmişti. Kızgındı. Ne konuda, bilmiyorum. Duygularımızı paylaşmıyoruz

ya da kişisel bilgi. Sadece sevişen iki insanın olabileceği kadar mesafeliyiz.

Serbest eli bacaklarımın arasına giriyor ve iç çamaşırımın ince tabakasını yana itiyor. Onun için her zaman ıslağım. "O zaman ağzını tıkasam iyi olur," diyor parmağını amımda gezdirirken.

Sırtımı kamburlaştırıp burnumdan bir nefes alıyorum. Elini ağzımın üzerine bastırırken parmakları yanaklarıma batıyor. İçime sert bir şekilde girdiğinde elinin içine doğru çığlık atıyorum. Bones acıtmayı sever. Bekâretimi aldı. Acıttı. Ağlamıştım. Sonra daha iyi hissettirdi.

Kapım çalınıyor ve gözlerim açılıyor. Hareket etmeyi bıraktı ama gözleri benimkilerde kaldı.

"Emilee, iyi misin?" diye soruyor annem.

Elini ağzımdan çekiyor ve ben uzun bir nefes çekiyorum. "Evet," diyorum ve sesimin yüksekliğinden irkiliyorum. "Sadece ayak parmağımı çarptım," diye ekliyorum.

"Tamam. Akşam yemeği bir saat içinde." "Tamam..."

Elini tekrar ağzımın üzerine koyuyor ve eğilerek dudaklarını kulağımın yanına yerleştiriyor. Vücut ağırlığı beni yere sabitliyor, nefes almamı zorlaştırıyor ve siki hâlâ içimde ama henüz hareket etmeye başlamadı. "Bu daracık amcığınızı sikeceğim ve sonra da döllerimi senden yiyeceğim. Sen benim akşam yemeğim olacaksın, Em."

Göz kırpıyorum, kendimi o anıdan çekip çıkarıyorum. Grave bana gülümsüyor.

"Hey, bu sağır kız."

Titan duruşunu genişletiyor ve kollarını göğsünde kavuşturarak bana dik dik bakıyor. Cross'un gözleri beni tanıdığı anda büyüyor.

Bones yüzünü tamamen bize dönmeden önce yavaşça beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. "Burada ne yapıyorsun?" diye soruyor başını eğerek. Şaşırmış ya da kızmış gibi görünmüyor. Sadece kayıtsız. Sanki onun için hiçbir şey ifade etmiyormuşum gibi. Ve neyse ki ben bunu anlayamadan Jasmine konuşuyor.

"Telefonunu almaya geldi," diye tersliyor. "Titan mı?"

Yüzüne yavaş bir gülümseme yayılıyor. "Dizlerinin üzerine çökmeye hazır mısın, Em?" "Sende kalsın," diye homurdanıyorum ve gitmek için dönüyorum ama Jasmine kolumu tutup beni durduruyor. Ondan neden daha fazlasını beklediğimi anlayamıyorum. Bir kereliğine de olsa, sahip olduğum bu boktan şanssızlık dizisinden kurtulabileceğimi düşünmüştüm. Belki onu zor durumda bırakmak işime yarar diye düşünmüştüm. İşte bu. Krallarla ilgili bir şey düşündüğüm için başıma gelenler.

"Hey?" Grave başının arkasını kaşıyarak masadan aşağı atlıyor. "Sağır değil misin?"

Bones bana doğru bir adım attı. "Burada ne yapıyorsun, Emilee?" Sesi bu sefer daha çok hırıltılıydı.

"Emilee..." Grave'in sesi kesiliyor ve gözleri açılıyor. Sonra fısıldıyor, "Kahretsin."

Bok doğru!

Ellerimi kalçalarımaya koyuyorum, zar zor giyindiğimin, kilisedeki bir fahişe gibi terlediğimin ve bir drag queen'den daha fazla makyaj yaptığının farkındayım. Bu adam benden üstün değil. Böyle düşünmesine izin vermeyeceğimden eminim. "Çalışıyordum."

Bana son bir kez yukarıdan aşağıya bakıyor ve sonra soğuk gözleri benimkilerle buluşuyor. Ne kadar güzel olduklarını unutmuşum. "Kovuldun, eşyalarını topla ve siktir git." Sonra bana sırtını döndü.

Şaşırmam gerekirdi ama şaşırmadım. Aleti sertleşmediği sürece hiç iyi davranmazdı. Bones'la aramızdaki şey hiç karmaşık değildi. Nerede durduğumuzu biliyordum. Hiçbir zaman kafasından bir şeyler uyduran ya da bir erkeğin sırf ona bedenimi verdiğim için beni sevmesi gerektiğini düşünen bir kız olmadım. Beni istediğini ilan ettiğinde bunu açıkça belirtmişti.

Kitaplarımı dolabıma yerleştirirken yanıma birinin yaklaştığını hissediyorum. Kapıyı kapattım ve iyi tanıdığım bir çift mavi göze baktım. Dillan Reed, nam-ı diğer Bones. "Yardımcı olabilir miyim?" Sessiz koridorda etrafıma bakınarak sordum. Sadece biz vardık. Herkes bugünlük gitti. Belki de ödevini yapmamı istiyordur. Ama öyle olduğunu sanmıyorum. Kimsenin onun yerine ödevini yapmasına ihtiyacı yok. Krallar kim olduklarından dolayı iyi notlar alırlar. Babaları Üç Bilge.

"Umarım öyledir."

Üç kelime. Beş gün sonra bekaretimi ona vermem için gereken tek şey buydu. Bedenimi istiyordu. Ben de ona bir kurban gibi sundum. Sanki bir kral için uzanmak kurtuluşumu garanti edecekmiş gibi. Ama şimdi onların önünde durmak, kurtarılmaya hiç ihtiyacım olmadığını anlamamı sağlıyor.

"Telefonumu alana kadar gitmiyorum." Önce George, şimdi de o mu? Bana bu şekilde davranmalarına izin vermeyi reddediyorum.

Bones duraklıyor ve bana bakmak için geri dönüyor. Sonra Titan'a. "Telefonu sende mi?"

Başını sallıyor.

Bones çıplak bacaklarıma, açıkta kalan karnıma ve sonra gözlerime bakıyor. "Onu duydun. İstiyorsan dizlerinin üzerine çök."

"Siz lanet olası pisliklersiniz," diye homurdanıyor Jasmine.

Başımı sallayarak homurdanıyorum. "Görüyorum ki hiçbir şey değişmemiş. Ne olduğunu biliyorsun ...?" Titan'a bakıyorum, ona ne kadar iğrendiğimi göstermek için dudağımı geri çekiyorum. "Sende kalsın." Sonra arkamı dönüp hışımla dışarı çıkıyorum.

TITAN

HEPİMİZ odada durmuş, Jasmine Emilee'yi kovalarken kapının çarparak kapanmasını izliyoruz. Bones bana bakıyor ve ben de kaşlarımı çatarak sessizce bunun ne sikim bir şey olduğunu ve o yaşlı sikik herifin neden bu gece burada çalıştığını sorması için ona meydan okuyorum. Ve telefonunun neden cebimde olduğunu.

Hiçbir şey söylemiyor. Onun yerine kardeşine bakar. "Hazırlan. Halletmemiz gereken bir iş var." Sonra o da dışarı çıkar.

Cross bana baktı. "Bu da neydi böyle, dostum?" "Uzun hikâye," diye cevap veriyorum.

Grave elini terli saçlarında gezdiriyor. "Gerçekten sağır olduğunu sanmıştım." Kaşlarını çatıyor, öyle olmadığı için hayal kırıklığına uğradığı belli. "Ve onu tanıyamadığıma inanamıyorum." Uyuşturucuyu bıraksa belki kafası daha berrak olurdu.

"Onun kim olduğunu anlamam bir saniye sürdü." Cross kendi kendine başını sallar. "Uzun zaman oldu."

"Gidelim," diyorum ellerimi çırparak. "Bones'u duydun. Yapacak işlerimiz var."

Bu gece Emilee York'un düşüncelerimi tüketmesi için zamanım yok. Üzerindeki küçük giysileri çıkarıp masanın üzerine atmak istesem bile. Kralların canı cehenneme. Ben utangaç değilim. İzlemek isterlerse, izin veririm.

BEŞİNCİ BÖLÜM

EMILEE

JASMINE beni bıraktı, ben de ailemin evine girdim ve kapımı çarparak odama çıktım. "Bu ne cüret...?"

"Bayan York?" Kapımın çalındığını duydum.

Bu Liv, annemin gece hemşiresi. Kapıyı açtım. "Annem iyi mi?" diye sordum. Saat gece yarısını geçmişti. Yoksa neden kapımı çalsın ki?

Çoğunlukla açıkta kalan vücudumu ve makyajımı tararken gözleri açılıyor. "Ah, ... evet, hanımefendi." Gözleri benimkilerle buluştu ve boğazını temizledi. "Bay Wilton sizi bekliyor."

Çenem geriliyor. "Ona gidip kendini becermesini söyle," diye çıkışıyorum. Küfürlü konuşmam karşısında nefesini içine çekti.

Elimi saçlarımda gezdiriyorum. Taç takmış bir yarışmacıdan daha fazla saç spreyi var. Derin bir nefes alarak seçeneklerimi tartıyorum. Kontrol hâlâ onda. Muhtemelen bende olmayan telefonumu patlatıyordur. "*Babamın* ofisinde mi?"

"Hayır. Akşam için evine gitti. Nerede olduğunu bildiğini söyledi." Alt dudağını ısırtıyor ve gözlerini ayaklarına indiriyor.

Ben kendiminkini yuvarlıyorum. "Ve?"

"Ve bütün gün sizinle iletişim kurmaya çalıştığını söyledi."

Ellerimi yumrukladım. Bana ne sikim mesajlar atıyordu? Titan onları okuyor olabilir. Şanslıysam ya o şeyi kapatmıştır ya da ölmüştür.

"Anlaşmanın sana düşen kısmını yerine getirmen gerektiğini söyledi."

Kapıyı suratına çarpıyorum ve diğer taraftan çığlıklarını duyuyorum. "Üzgünüm orospu çocuğu," diye tısladım. Biz bir anlaşma yapmadık. Bana şantaj yaptı. Ama o haklı. Annem için en iyisini istiyorsam, ona istediğini vermeliyim. Kahretsin, hayatımdan nefret ediyorum.

Aynada kendime baktığımda kıyafetlerimi değiştirmeye karar veriyorum ama makyajımı ve saçımı olduğu gibi bırakıyorum. Onun için kendimi düzeltmeye zaman ayırmayacağım. Bir içkiye ihtiyacım var ama araba kullanmam gerekiyorsa içmem...

"Kahretsin!" Başımı arkaya atıp gözlerimi kapatıyorum. Lastiğimi tamir ettirmem gerekiyor. Jasmine'in evine çektirdim. Neyse ki bu gece bunun için yeterince para kazandım ama şu anda bunun bana bir faydası yok. "Siktir et," diyorum ve üzerime bir tişört geçiriyorum. Aşağı inip bir taksi çağıracağım. Eğer ayık olursam George'un bana dokunmasını asla başaramam.

TITAN

BİR SAAT SONRA, bir araba yoluna yanaştım ve elma şekeri kırmızısı Maserati'mi durdurdum. Bones yolcu koltuğunda oturuyordu. Sessizdi. Kingdom'da Emilee'yi gördüğümüzden beri bana tek kelime etmedi. Düz siyah bir Zenvo ST1 arkamda duruyor. Arabadan çıkıyorum ve Grave'in arabasından inişini izliyorum.

"Plan nedir?" diye soruyor bana.

"Alacağımızı tahsil etmek," diye yanıtlıyorum.

"Peki ya onda değilse?" Cross, Zenvo'nun yolcu tarafından çıkararak sorar.

Bones yolcu kapımı çarparak kapatırken, "O zaman bir şeyler yakacaksın," diye cevap veriyor. Keyfi yerinde değil ve bu hiç de iyi bir şey değil.

Dördümüz de beton basamakları tırmanıp büyük ahşap kapıları çalıyoruz.

Bizi fazla bekletmiyorlar. Meksikalı küçük bir kadın kapıyı açıyor. Siyah saçlarını sıkı bir topuz yapmış ve geleneksel siyah-beyaz üniformasını giymiş, tuvalete gidemeyecek kadar sarhoş olduğunda adamın çişini yerden temizleyebiliyor.

"Size yardımcı olabilir miyim?" Gözleri boynuma dolanan siyah mürekkebin üzerinde gezinirken genişliyor.

Öne doğru eğildim, sertleşti ama geri çekilmedi. "Kaç," diye fısıldıyorum.

Nefesini içine çekiyor ve gömleğinin yakasından tutup onu kapıya doğru çekiyorum. Onu bizden uzaklaştırırken nefes nefese kaldı. Eve giriyoruz ve kapıyı çarparak kapatıyoruz. Bones kapıyı kilitleyip onu dışarıda tuttu.

"Margarita, kapıda kim vardı...?" Parmaklıkların üzerinden bakmaya gelen adam, dördümüzü evinde ayakta görünce sözünü kesiyor. "Kahretsin," diye fısıldıyor nefesinin altında.

"George, güzel yer," diyor Grave, etrafta asılı duran pahalı duvar resimlerine ve raflardaki cam heykellere bakıp gülümseyerek. Fuayenin ortasında duran yuvarlak cam masaya doğru yürür ve üzerinde kırmızı bir gül resmi olan cam vazoyu alır. Vazoyu kaldırır

Çiçekleri masanın üzerine koyar ve vazoyu ayağının dibine düşürür.
Milyonlarca parçaya ayrılır.

"Krallar," diyor adam zorlukla yutkunarak. İri gözleri Bones'a kaydı.
"Seni arayacaktım-"

"İyi ki gelip seni görmeye karar vermişiz," diye araya giriyor Grave.
O aptal sırtış hala yüzünde.

Elleri tırabzanı kavrıyord, parmak eklemleri beyazlaşıyor. "Margarita sana ofisimi göstersin."

"O bize katılmayacak," diyorum.

Derin bir nefes alıyor. Gözleri sağa kayıyor ve ben hemen Bones'a bakıyorum. O da bana sessizce başını sallayarak bunu da anladığını söylüyor.

"Bana on ver..."

" tane var," diyorum.

Sağ tarafımda camlar kırılıyor ve Grave'in yıkım karşısında liseli kızlar gibi k ı k ı r d a d ı ğ ı n ı duyuyorum.

George tırabzanı itiyor ve gözden kayboluyor. Cross bize bakarak, "Silah alıyor olabilir," diyor. "Sadece birimizi vuracak zamanı olacak," diyor Bones.

Bir cam kırılma sesi daha duyulur ve Bones i geçirir ama kardeşini durdurmak için hiçbir şey yapmaz. Grave dokunduğu her şeyi mahveden küçük bir ocuk. Annesi ona dondurma almadığı için marketin ortasında yere yatıp sinir krizi geçiren ocuk. Ve Bones da başka birinin sorunuymuş gibi davranarak ondan uzaklaşan ebeveyn.

"İki," diye sesleniyor Cross.

Bir kapının açıldığını duyarız ve George tekrar görünür. Merdivenlerden hızlı adımlarla iniyor ama sürekli omzunun üzerinden bakıyor.

"Gidelim," diye emrediyorum, bize yolu göstermesi için elimle işaret ediyorum.

Yürümeye başladığımızda Bones "Mezar," diye sesleniyor. O takip etmiyor.

Bir kapıdan giriyoruz ve adam masanın arkasına oturmaya gidiyor, ama Bones yakasından tutup onu geri çekiyor ve kendisi masanın arkasına oturuyor. George'u masanın karşısındaki sandalyeye itiyorum.

"eklerim var... ek defterim ekmecedede."

Bones mürekkepli kollarını kahverengi yzeyeye yerleştiriyor. "deme şekli olarak ek kabul etmiyoruz."

George yutkunur, hızla başını sallar. "Nakitim var." "Nerede?" Ben soruyorum.

"Burada değil."

"Nerede o?" Cross
homurdanıyor. "Yarın
alabilirim."

"Yeterince iyi değil," diyor Bones, koltuğunda geriye yaslanarak. Cross'a bakar. "Devam et..."

"Hayır, hayır, hayır," diyor George ayağa fırlayarak. "Alabilirim. Sadece zamana ihtiyacım var..."

"Sen bu işin dışındasın." Kolundan tutup onu odanın ortasında duran dikkdörtgen sehpanın üzerine çekiyorum. Benimle mücadele ederken çığlık atıyor ama cebimden ipi çıkarıp bileklerine dolamayı başarıyorum. Sonra onları geri çekip masanın ayaklarına bağlıyorum. Bacaklarını tekmeliyor ama bilekleri başının üstünden masanın altına bağlanmış halde sırtüstü yataarken gidebileceği hiçbir yer yok.

"Lütfen... lütfen..." diye yalvarır. "Bende..."

"Üç ay geriden geliyorsun," diyor Bones, yavaşça ayağa kalkıp masaya yaslanıyor.

George irkilir. "Kucağıma bir şey düştü. Daha pahalıya mal oldu-" "Bizim sorunumuz değil," diye sözünü keser.

Hepimiz dönüp ofis kapısının açıldığına ve Grave'in içeri girdiğine bakıyoruz. Sağ elini ensesine dolamıştı. Kızı odanın içine itti. "Bakın kimi buldum."

Dik duruyor, siyah saçlarını yüzünden uzaklaştırıyor ve gözleri benimkilere takılıyor. Tanıyarak genişliyorlar. "Titan," diye nefes alıyor adımı.

Grave gülerek kapıyı kapatır ve çıkamasın diye kapıya yaslanır. "Bir gecede iki kez. Şanslı günümüzde olmalıyız."

Bones'a bakıyorum, onun gözlerinde de aynı soru var. *Emilee'nin burada ne işi var?*

"Hayır," diye tersledi George. "O bunun bir parçası değil!" Kendisini masaya bağlayan ipi çeker.

Yere bakar ve onu fark eder. "Bu da ne...?" "Bize borcu var," diyor Bones.

Gözleri Bones'la buluştuğunda tüm vücudu kaskatı kesilir. Ayakları sendeliyor ve tökezleyerek Bones'un yanına gidiyor, endişeyle yutkunuyor. Bones ona daha önce yaptığı gibi duygusuzca bakıyor ama çenesindeki tiki fark ediyorum.

"Onun bununla hiçbir ilgisi yok. Çıkarın onu buradan," diye bağılıyor George.

Bones bir ona bir ona bakar. "O kalıyor." Sonra gözleri benimkilerle buluşuyor ve başını sallıyor.

Uzanıp üst kolunu tuttum ve onu önüme doğru çektim.

"Ne yapıyorsun lan sen? Titan!" diye bağıyor, kollarımda çırpınıyor. Eğilip fısıldıyorum, "Sadece izle."

Mengenemde biraz daha debeleniyor ve kıcı en tatlı şekilde sikime sürtünüyor. O zamandan beri kıyafetlerini değiştirdi, ama hala makyajı var ve saçları düzeltildi. Şeker gibi kokuyor. Tatlı ve yenilebilir. "Beni tahrik ediyorsun, Em."

Sertleşiyor, nefesi hızlanıyor.

Haç, gömleğinin içine uzanarak ince bir zincir üzerinde asılı duran gümüş haçı çekip boynundan çıkarır.

"Ne yapıyorsun sen?" George tersledi.

Cross uzanır ve adamın düğmelerini çeker. Kıllı göğsü ortaya çıkınca düğmeler uçuşur.

"Onu öldürecek misin?" diye hırlıyor.

Ses tonuna kaşlarımı çattım. Sorudan çok bir ricaya benziyordu. Sabahın üçünde neden buradaydı? Onunla iş konuşmak için mi buradaydı? Babası yeni vefat etti. Belki yarısını ona bırakmıştır. George öldüğüne göre, yüzde yüzünü alacaktı. Onu öldürmek ona iyilik yapmak olurdu.

Bir anlaşma yapmıştık ve sen sözünü tutmuyorsun. Ondan gelen mesajda böyle yazıyordu. Telefonunda bulduğum şeyi hâlâ Kral'a söylemedim.

Ne tür bir anlaşmaları var?

"Bırak onu!" diye bağıyor.

"Yapacağız," diye söz veriyor

Bones. "Zarar görmeden," diye ekliyor George.

Bones ona bakıyor. Mavi gözleri çıplak ayaklarından bacaklarına, beyaz pamuklu şortunun ve pembe tişörtünün üzerinde geziniyor. Bana doğru geri çekiliyor ve ben gülümsüyorum. Birkaç saat önce Krallık'ta korkmadığı halde neden şimdi ondan korkuyor? Ne değişti?

"Buna karar vermek sana düşmez," diyor sonunda, tekrar ona bakarak.

Cross, George'un karnına oturuyor ve Emilee'nin nefes alış verişini daha da hızlanıyor. Parmakları ön koluma batıyor, tırnakları derimi kesiyor.

Cross ön cebinden siyah Zippo'sunu çıkarır ve çevirerek açar. Kolyesinde asılı olan haçı havaya kaldırıyor ve çakmağı metalin üzerinde gezdirerek ısıtıyor.

"Bu da ne?" George telaşlı bir sesle sorar.

"Bir hatırlatma," diye cevaplıyor. Çakmağı sert yüzeyde gezdirerek işlemi defalarca tekrarlıyor. Tatmin olduğunda, haça basarak

George'un göğsüne saplar ve orada tutar. Sıkılı dişlerini gösterip sırtını dikleştiriyor ve damgalanırken çılgılık atmayı reddediyor.

Sonra Cross onu çekip alıyor ve elini George'un göğsündeki yanık haçın üzerine vuruyor. Emilee kollarımda titriyor.

"Ne zaman ödeyeceksin?" Bones sıkılmış bir sesle soruyor.

"Yarın," diye mırıldanıyor.

"Peki yapmazsan ne olur?"

George sessiz kalıyor, muhtemelen bize herhangi bir fikir vermek istemiyor. Bizi becermeye çalışanlar için yaratıcılık söz konusu olduğunda yardıma ihtiyacımız yok.

Bones diliyle bir tıslama sesi çıkarıyor. Bize doğru yürüdü ve Emilee'ye baktı. Çenesinden tutup başını göğsüme doğru itiyor.

"Hayır!" George bağlara karşı koyarak "Hayır!" diyor ama Cross hâlâ üzerine oturuyor ve hareketlerini daha da kısıtlıyor. "Ona dokunma!" diye bağırıyor.

Emilee için duyduğu endişe kaşlarını çatmama neden oluyor. Birlikteler mi? Elbette, onunla birlikte değil.

Bones'un dudaklarının kenarları kıvrılıyor. Gözleri onunkilerle buluşmadan önce yüzünde geziniyor. "Özgürce verilen bir şeyi alamazsın. Değil mi, Em?"

Bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzülürken yutkunuyor.

"Ne?" George tersledi. "Emilee, neden bahsediyor bu?"

"Bizden haberi yok mu?" Bones başını yana yatırır. Ne kadar kıskanacağını görmek için George'u zorlayacak. O da benimle aynı şeyi düşünüyor, birlikte olduklarını.

"Dur," diye boğuluyor.

"Eskiden böyle söylemezdin."

"Bones..." İnliyor.

Sırıtsı büyüyerek tam bir gülümsemeye dönüşüyor. "Ben daha çok böyle hatırlıyorum." "Onları tanıyor musun?" George tersler.

"Oh, birbirimizi çok iyi tanıyoruz," diye ekliyor Bones, çenesini bırakıp bizden bir adım geri çekilerek. "Ona eskiden seni nasıl becerdiğimi anlat-"

"Yeter!" diye bağırarak onun sözünü kesti. Bana karşı koyuyor ve ben de onu bırakıyorum. "Eskiden sikimi nasıl emerdin..."

Yüzüne bir tokat atıyor. Bunu sessizlik izliyor ve hepimiz onun ne yapacağını görmek için bekliyoruz. Gözlerinde eğlenceyle ona gülümseyerek elini boğazına doluyor ve onu duvara geri itiyor. Adam havasını almadan önce nefesi kesiliyor. Dudakları aralanıyor ve elleri adamın ellerini çekmeye çalışıyor ama nafile. "Dikkat et, bebeğim." Eğiliyor, yüzü

Adamın elinin kızın boğazını sıkmasını izliyorum. Dudakları morarıyor ve bacakları tekmelemeye çalışıyor ama adam ona bastırıyor. Dudaklarını indiriyor ve o kadar yumuşak bir şey fısıldıyor ki hiçbirimiz ne olduğunu duyamıyoruz. Sonra geri adım atıp onu bırakıyor ve kadın yere yığılıyor. Vücudu titrerken öksürüyor.

"Ben daha çok böyle hatırlıyorum," diyor ona bakarak. "Dizlerinin üzerindeydin. Nefes nefese kalırken gözyaşların yüzünden akıyor."

Sulu gözlerle ona bakıyor. "Siktir git, Bones." Sesi kısık, vermek istediği nefreti yumuşatıyor.

"Burada işimiz bitti," diye anons ediyor Bones ve George'a bakıyor. "Yarına kadar vaktin var." Bununla birlikte, hışımla dışarı çıkar.

Cross adamın üstünden kalkıp dışarı çıkıyor, Grave de onu takip ediyor. Cebime uzanıp bıçağımı aldım. Bıçağı çevirip açarak George'un bileklerini bağlayan ipi kesiyorum. Ayağa fırlıyor ve onu saçlarından tutup yerden kaldırıyor. Kadın çığlık atıyor. Dengesini sağlayamadan yüzüne bir tokat attı. Kız hiç ses çıkarmıyor. Sadece yüzünün yan tarafını tutuyor ve yere bakıyor.

Ellerim ona yardım etmek için kaşınıyor ama yapmıyorum. O benim sorunum değil ve buraya bunun için gelmedim.

Nefes nefese bana baktı ve "Defol git evimden!" diye emretti.

Bıçağı kapatıyorum. "Bizi peşinden koşturma," diye uyarıyorum ve çıkıyorum.

Garaj yolundaki araçlara geri dönüyoruz. Benimkini çalıştırıp kenara çekiyorum. Bones yolcu camından dışarı bakıyor.

"Parayı ödemeyecek," dedim ona.

"Biliyorum."

"Bize Em'i teklif edecek." Bu işlerin nasıl yürüdüğünü bilecek kadar gördüm. Onun Bones'la bir geçmişi olduğunu biliyor. Adam kızın hayatını bir kenara atarak kendi hayatını kurtaracak. Kız onun için bir şey ifade ediyor ama ne olduğunu bilmiyorum. Ama Bones'la olan geçmişi onu onun için daha da değerli kılıyor.

"Biliyorum."

Ellerim direksiyon simidinde sıkılaşıyor. "Başka bir ödeme şekli kabul etmiyoruz," diye homurdanıyorum.

Sonunda bana bakıyor ve gözleri kasıklarına düşüyor. "O zaman sakin neden sert?"

OceanofPDF.com

ALTINCI BÖLÜM

EMILEE

"BÖYLE BİR SÜRTÜK," diye tıslıyor ve masasının arkasındaki koltuğa çöküyor.

Hala Bones'un boynumdaki elleri yüzünden nefesimi tutmaya çalışıyorum. Ve George'un eli yüzümün yan tarafını acıtıyor. *Bu kadar kapana kısılmış hissetmekten nefret ediyorum.* Ama kendimi savunmak zorundaymışım gibi hissediyorum. Annem için. "Uzun zaman önceydi-"

"Umurumda mı sanıyorsun?" diye bağırarak sözümü kesti.

"Neden onlara borcun var?" diye sordum. Ne yapmış olabilir ki? Babam da mı işin içindeydi? Onlarla iş mi yapıyorlardı? Aklımdan binlerce düşünce geçiyor.

Kralların George'un evine gelmesinin tek iyi yanı, o beni beceremedi gelmeleriydi.

"Bu seni hiç ilgilendirmez!" diye tersledi.

"Evet, öyle!" Ellerimi iki yanıma yumruk yaparak bağırıyorum. "Neden onlara borçlusun? Ne yaptın sen?" Üniversitedeyken acımasızdılar, şimdi büyüdüklerinde Tanrı'dan daha fazla paraya ve sonsuz bir güce sahip olduklarına göre nasıl olduklarını ancak hayal edebilirim. Arka ceplerinde kim bilir kimler var?

George'un çıplak göğsündeki haç şeklindeki kızgın yanık izi bana hala dalga geçmediklerini söylüyor.

Sorumu bir kez daha duymazdan geliyor. "Buraya gel," diye emrediyor ve ben kaskatı kesiliyorum. "Buraya gel dedim!"

Ağır ayaklarım yavaş ve küçük adımlarla ona doğru ilerliyor. Yeterince yaklaştığımda kolumdan tutup beni önüne çekiyor. Elleri kalçalarımın geziniyor ve ürperiyorum, yükselmeye başlayan kusmuğumu yutuyorum. Sadece iki içki içmişim. Bunu yapabilmem için birkaç taneye daha ihtiyacım olacak.

Ayağa kalktı ve kulağıma fısıldadı. "Benim küçük fahişem olman gerekiyordu."

Yüzümü ondan çeviriyorum ve o da saçlarımı kavrayıp başımı geriye çekiyor. Dudaklarımdan bir çığlık koptu. "Lütfen..."

"Bu ağzı sikti mi?" Parmaklarını titreyen dudaklarımdan üzerinde gezdiriyor. "Söyle bana," diye emrediyor.

Gözyaşlarım yüzümden akarken "Evet," diye inliyorum.

"Peki ya bu am?" Elini bacaklarımdan arasına götürüyor ve beni kumaşın üzerinde ovalarken gözlerimi kapatıyorum.

"Evet." Sesim zar zor duyuluyor.

"Ya kışın?" diye devam ediyor. "O sıkı götü sikti mi?"

"George..."

Yüzüme bir tokat daha attı. Neyse ki şu anda zayıf ve çok sert vuramıyor. "Sana bana ne demeni söylemiştim?" diye hırlıyor.

Çıkmak üzere olan safrayı yutuyorum ve yumuşak bir sesle "Babacığım" diyorum. "Aferin kızım," diye cilveleniyor. "Şimdi... o kışık sikti mi?"

İçimden bir hıçkırık yükselirken başımı sallıyorum. Vücudumda Bones'un dokunmadığı hiçbir yer yoktu. Ondan bir şeyler istememi sağlayan bir yolu vardı. Günahkâr şeyler.

Beni yere itti. "Zavallı," diye alay ediyor.

Koltuğuna oturdu ve yerde yatan bana baktı. Sonra öne doğru eğilirken yüzüne bir gülümseme yayıldı. "Eve git ve biraz dinlen. Sabah ilk iş seni almak için orada olacağım. Dışarı çıkıyoruz."

"Nereye gidiyoruz?" Kings'e bu kadar kızgın olmasaydım, beni George'la geçireceğim bir geceden kurtardıkları için onlara teşekkür ederdim.

"Yeni bir elbiseye ihtiyacın var, sevgilim." Elini uzatıyor ve elini saçlarımda gezdirdiğinde irkiliyorum. "En iyi şekilde görünmelisin."

"Ne için?"

Az önce tokatladığı yanağımı avuçluyor. Tuzlu gözyaşlarım yumuşak eti yakıyor. "Sen, canım, borcumu ödeyeceksin."

TITAN

Kingdom'daki süitimizde mutfak masasında oturuyorum. Bazı zamanlar eve gitme şansımız olmuyor, bu yüzden hepimiz ellinci katın tamamını, Kraliyet katını paylaşıyoruz. Babalarımız bir zamanlar Kingdom'ın sahibi olmuş olabilir ama biz yıllar içinde pek çok tadilat yaptık. Hepimiz için sekiz bin metrekareden fazla yer var. Çatısı bize ait, havuzumuz, jakuzimiz ve

özel bar. Spor salonumuzdan, bowling salonumuzdan ve tiyatromuzdan bahsetmiyorum bile. Ayrıca bir soyunma odası ve bir masaj salonu da var. Yirmi dört saat kendi personelimiz var. Çoğumuz burada evlerimizden daha fazla yaşıyoruz. İşiniz hiç uyumadığında siz de uyumazsınız.

Bones'un odaya girdiğini görünce başımı kaldırdım. Bu sabah Luca ile erken bir toplantısı vardı. Yanıma gelip karşımda, on kişinin sığabileceği bir masaya oturuyor. "Yardımcı olabilir miyim?" Önümdeki kahve fincanını kaldırarak soruyorum.

"Meşgul müsün?" Kaşlarını çatıyor.

Bir içki alıp arkama yaslanıyorum. "Ne istiyorsun, Bones?" Bugün onunla oyun oynayacak havada değilim. Sadede gelmeli ve çabuk olmalı.

"George'dan bir telefon aldım."

"Ve?"

"Haklıymışsın. Emilee'yi takas etmek istiyor."

Homurdanıyorum. "Hiçbir kadın beş yüz bin dolar etmez." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor.

"Ciddi olamazsın." İç çektim. "Onu mu istiyorsun?" *Lisede ve üniversitede onunla yeterince ilgilenmedi mi?*

"Hayır." Bana başını salladı. "Ama onu alabilirsin."

"Onunla ne yapacağım ben?" O bir sürtük ve tam bir iffet abidesiydi.

Bones dışında herkes için. Bones onun bacaklarını yirmi dört saat açık tutuyordu. Eğer kız onun sikini yalamıyorsa, Bones onun amını ya da götünü sikiyordu. Onu kullanmayı bıraktıktan sonra, sanki hiç var olmamış gibiydi. Tam bir aptaldı. Gözleri benim özel süitime açılan çift Fransız kapıya kaydı. Bir kızıl saçlı ve bir sarışın beyaz çarşaflara dolanmışlardı.

İkisi de baygındı. Bu sabahki kıyafetleri yere saçılmıştı. Kingdom'a döndüğümüzde lobide beni bekliyorlardı. "Sen birkaç şey düşünebilirim." Gözleri tekrar benimkilere döndü.

Başımı sallıyorum. "Benim sevdiğim şeylerle ilgilenmiyor."

Dövmeli parmaklarını çenesinde gezdiriyor. "O zamanlar oldukça açık fikirli biriydi."

Gözlerimi deviriyorum. "Ona kötü davranıyor." Kaşlarını çatı.

"Nereden biliyorsun?"

"Onu tokatladığını gördüm." Bir içki daha aldım. "Hepiniz çıktıktan sonra. Ona vurdu. Çünkü seninle yatmıştı." Birinin diğeri için neden bu kadar endişelendiğini hâlâ anlayamıyorum.

Bir elini arkaya kaymış saçlarında gezdiriyor, sözlerimi düşünüyor. Görseydi George'u durdurur muydu? Şüpheli. Elini boğazına dolayarak neredeyse bayılmasına neden oluyordu. Ve ona karşı zayıflık gösterip müdahale edemezdim. George bunu kendi lehine kullanabilirdi ama yine de deneyecek gibi görünüyor.

"Kırık bir kadına yardım edecek vaktim yok." Başımı sallıyorum. "Ve kimsenin sahip olmadığı bir şeyi alamayız." George bir sorun. Ama kendi başımıza çözebileceğimiz bir sorun değil.

Ağzını açıyor ama cebindeki telefonu çalıyor. "Alo?" Duraklar. "Ne oldu, Nigel? Evet." Gözleri benimkilerle buluştu. "Hemen geliyoruz." Telefonu kapattı. "Hadi gidelim."

"Nereye gidiyoruz?"

"Görünüşe göre Emilee bize geldi."

Siktir!

BONES'un ofisine girdiğimizde onu bir sandalyede otururken buluruz. Nigel onu içeri almıştı. Sırtı dimdik ve dümdüz karşıya bakıyor. Bones masaya oturuyor ve ben de oturacak havada olmadığım için uzaktaki duvara yaslanıyorum. Kimse bir şey söylemedi.

Sulu gözleri benimkilerden Bones'unkilere bakıyor. Sonra başını eğip tırnaklarına bakıyor. "Sana ödeme yapmayacak."

Hiçbir şey söylemiyoruz.

Gözlerimin içine bakmak için başını kaldırıyor. "Beni sana vermek istiyor. Sanki takas edilebilecek bir nesneymişim gibi." Ellerini kucağında yumruk yaptı. "Bunun işe yaramayacağını anlatmaya çalıştım. George-

"Onunla yatıyor musun?" Daha fazla bekleyemeyerek sözünü kesiyorum. Onun için ne olduğunu ve nedenini bilmem gerekiyor.

Burnunu çekiyor ve kendini koltuğa göre ayarlıyor, daha da rahatsız görünüyor. Bones'a bakıyorum, sonra tekrar ona. "Sana tecavüz ediyor mu?" Belki de gördüğümü sandığım şeyle sahip oldukları şey aynı değildir. Onu fiziksel olarak taciz etti, bu yüzden kendini ona zorlamak çok da uzak bir ihtimal değil. Ve bu düşünce bende onu öldürme isteği uyandırıyor. Ona telefonu için dizlerinin üzerine çökmesini söylemiş olabilirim ama asla kendimi ona zorlamazdım.

İrkildi. "Özgürce verilen bir şeyi alamazsın." Bones'un sözlerini hatırlıyor.

"Ne olmuş yani? O senin şeker baban mı?" Bu fikirden de hoşlanmadığım için soruyorum.

Başını iki yana sallıyor. "Annem hasta. Ölmek üzere. Babam öldükten sonra onun yanında olmak ve bakımına yardımcı olmak için geri döndüm. Ancak babamın avukatıyla görüştüğten sonra George'un ailemin tüm parasına erişimi olduğunu öğrendim. O ev şirketin adına; babam şirketi ona bıraktı." Bones ve ben bir kez daha bakıştık çünkü bu pek mümkün görünmüyordu. "Eğer ona istediğini veririm, annemin hastane masraflarını karşılayacağını söyledi. Her ne kadar fazla ömrü kalmamış olsa da rahat etmesini istiyorum. Ben istediğim sürece bunu ödeyeceğini söyledi..."

"Bacaklarını onun için aç," diye bitiriyor Bones.

Uzanır ve yüzündeki tek bir damla gözyaşını siler.

Elimi kendi elimde gezdiriyorum. "Annenin nesi var?"

"Kanser," diye fısıldıyor. "Dördüncü evre. Lenfoma. Dört ayı kaldı. Belki."

Bones arkasına yaslanır ve kollarını göğsünde kavuşturur. Bu bizim için yeni bir haber.

Bu da işleri daha da karmaşık hale getiriyor.

Sırtını dikleştiriyor. "Sana bir teklifim var." Kaşlarım kalktı.

"Kusura bakma Emilee ama senin amın beş yüz bin etmez," diyor az önce onu almam fikrini satmaya çalışmasına rağmen.

"Ev." Onu görmezden geliyor.

"Ne olmuş ona?" Ben soruyorum.

Sulu gözleri benimkilerle buluşuyor. "Üzerinde sigorta var. Bugüne kadar ödendi." Kaşlarımı çattım. "Yakıp kül et. Annemin bakımı için bana yeterli parayı verdiğin sürece sigorta parasını alabilirsin."

Ağzımı açtım ama o devam etti. "Artık Chicago'da bir işim yok. İşten ayrıldım. Ve hasta olduğunu öğrendiğim anda dairemi satılığa çıkardım ki buraya, onun yanına taşınabileyim. Ama daireyi elimden çıkaramadan babam öldü. Hesabım donduruldu. Şu anda onun merhametine kalmış durumdayım" diye homurdanıyor. "Sizin ortaya çıkmanız bana bir fikir verdi. Siz annemle ilgilenin, gerisini siz halledin."

"Emilee-"

"İki nokta iki milyonun üzerinde sigortalı," diye Bones'un sözünü kesiyor. Bana bakıyor. Başımı salladım. "Çok riskli."

"Ben ayarlarım," diye homurdanıyor. "Kimse senin bu işe karıştığını bilmeyecek. Bekleyeceğim. Üç hafta. Biraz zaman ver, sonra gece geç saatte yapacağım."

"Senin çıkarın ne?" Bones soruyor. "İki nokta iki milyon çok para ve senin tek istediğin annene bakmamız. Peki ya siz?"

"Chicago'ya geri dönebilirim. Yeni bir iş bulurum. Hayatıma geri dönebilirim." Derin bir nefes alır. "Onun orada olmasını istiyorum. Bedeninin yanmasını istiyorum."

İşte bu kadar. Bir kuruş bile alsa umurunda değil; sadece o herifin ölmesini istiyor. Bize söylediklerinden sonra onu suçladığımı söyleyemem.

OceanofPDF.com

YEDİNCİ BÖLÜM

EMILEE

İkisi de bana baktı.

Titan kaşlarını çatar. "Şirketin adına olduğunu söylediniz ve şu anda şirketin sahibi o. Ya ölürse? O zaman sırada kim var?"

"Öyleyim," diye yalan söyledim. Nereden bilebilirim ki? Sanki George bu bilgiyi benimle paylaşacak.

"Emin misin? Çocuğu yok mu? Karısı?"

Başımı salladım. "Olumlu. Evrakları gördüm." Bir yalan daha. O orospu çocuğu öldükten sonra bununla ilgileneceğim! Sadece benim tarafımda olmalarına ihtiyacım var. Krallar onu yok edebilir. "Ve hayır, hiç evlenmedi ve çocuğu yok."

Bones bana bakıyor. "Her şey yanmak zorunda kalacak. Her şeyi kaybetmek mi istiyorsun?"

"Evet."

"Her şey, Emilee," diye tekrarlıyor. "Tüm duygusal eşyalarını toplamak için bir U-Haul kiralayıp sonra da onları ateşe veremezsin. Tüm anılarını. Tüm kıyafetlerini. Ayakkabıların. Kitaplar. Senin ve annenin resimleri. Senin ve ailenin. Şüpheli görünmemesi için o evde ne varsa gitmesi gerekecek. Senin için bu riski almak istemiyoruz."

Uzun bir nefes veriyorum ve kucağımdaki ellerime bakıyorum. "Zaten her şeyimi kaybettim," diyorum usulca, göğsüm sıkışıyor. "Babamdan sonra..." Durakladım. "George taşındı ve benim için anlamı olan her şeyi aldı."

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum ve Bones'a bakıyorum. Mavi gözleri benimkilere bakıyor. Sonra Titan'a. "Eğer o ev alevler içindeyken oradan çıplak bir şekilde kaçmam gerekirse, kaçarım."

"O zaman evin büyüklüğünü de düşünmek gerek," diye ekliyor Titan, parmaklarını çenesinde gezdirerek. "O büyüklükte bir evi tamamen yakmak saatler sürer. İtfaiye her şey yok olmadan çok önce orada olacaktır."

"Beni oyala," diye teklif ediyorum, Őimdiye kadar bunu dűŐünmemiŐtim. Bones homurdandı.

Ellerimi yumruk yaptım. "Özel mahalleye giriş ve çıkış için sadece bir yol var. Onu da kapatın..."

"Ne yapmamızı istiyorsun? Bir enkaza neden olmamızı mı?" Titan başını sallayarak sorar. "Size dikkatinizi dağıtacak bir Şey vermeyeceğiz. Bu bizi de işin içine sokar."

"Bu da bir seçenek," diyorum sıkılmış dişlerimin arasından. "Hayır, değil," diyor Titan.

Bones konuşuyor. "Orada olduğundan nasıl emin olacaksın? Seni ödeme olarak almayacağımızı öğrenince kaçacak." Beni bir aşağı bir yukarı süzüyor ve yüzüm kızarıyor.

"Ona yapacağını söyle," diye karşı çıkıyorum. "Eğer kaçarsa, plan suya düşer ve her Şey boşa gider. Onun ölmesini istiyorum."

"Bunu nasıl inandırıcı kılacağız?" Bones soruyor.

Ona baktığımda sandalyesinde rahatlamıŐ olduğunu görüyorum. Sağ dirseğini kolçağaa dayamış ve dövmele parmakları alt dudağında geziniyor. Diğeri eli kalçasının üzerinde duruyor. Ruhumu yutmaya hazır bir Őeytan gibi görünüyor. Ödeme olarak ne teklif ettiğimi soruyor.

Titan duvarı itiyor ve bana doğru yürümesini izliyorum. Görüş alanımın dışında, sandalyemin arkasında durmaya başladığında kalbim hızlanıyor. Saçımı omzumdan nazikçe çekiyor ama bu bir tehdit gibi geliyor.

"Kanıt isteyecektir," diyor aynı yumuşak sesle.

Gözlerimi kapatıyorum ve fısıldıyorum, "Çok daha kötülerini yaptım." Titan kıkırdıyor. "Eminim yapmıŐsındır, bebeğim."

Gözlerimi açıyorum ve Bones'un mavi gözleri bana bakıyor. Titan'ın eli omzuma konuyor ve ben sıcıyorum. "Beş yüz bin çok para, Em."

Yutkunuyorum.

"Hepsine sahip olabilirsin." Sesim titriyor. "Sadece istiyorum..." "Annenle ilgilenildi," diye duyurdu Titan.

Bones'a dönüp bakıyorum, Titan'ın parmakları boynumda geziniyor ve bedenim titriyor. "Lütfen." Yalvarmaktan nefret ediyorum. Özellikle de ona. Bunca zaman sonra.

Bones, "Ben hayır işleri yapmam," diyor ve midem bulanıyor.

Titan'ın ellerini üzerimden itiyorum ve masasının üzerine eğilerek ayağaa kalkıyorum. "Ben lanet olası bir hayır kurumu değilim. Sana borçlu olduğundan daha fazlasını teklif ediyorum."

El sallıyor ve boyuna göre ayağaa kalkıyor. Başımı kaldırmak zorunda

kalıyorum ve anında kendimi onun ezmek istediği biri gibi hissediyorum.
"Öyle ya da böyle alacağız

Diğerleri," diyor ve sonra masasının etrafında dolaşıyor.

"Dillan!" Gerçek adını hırıldayarak söylüyorum ve dönüp kapıya doğru yürüyüşünü izliyorum. Beni kovacak. "Kaçacak. Sana ödeyecek parası olduğunu biliyorum ama ödemeyi reddediyor. Sahip olduğu kaynaklarla onu asla bulamazsınız. Tek seçeneğin benim."

Bana gülümsüyor. Bu zavallı piçin ne kadar soğuk olabileceğini hatırlamamı sağlayan zalim ve ölümcül bir gülümseme. "Kimse Krallardan saklanamaz," diyor.

Titan'la yüzleşmek için döndüm. O da her zaman lanet bir pislikti.

"Weston..." "Titan," diye düzeltti beni.

"Ciddi misin?" Çıtlatıyorum

Kollarını sert göğsünün üzerinde kavuşturuyor.

"Lanet olsun, siz hâlâ aynı Kings'siniz! Bencil ve başımın belasısınız."

Titan'ın gözleri bacaklarıma kayd. "Kıçını sikmek için fazlasıyla istekliyim bebeğim."

Hırlıyorum, dönüyorum ve çenemi dik tutarak kapıdan hışımla çıkıyorum ama gözyaşlarım gözlerimi yakıyor.

Boku yedim!

TITAN

BONES kapıyı kapattı ve bana baktı. "Bir kuyruk bul. Evini ve York'un evini yedi gün yirmi dört saat gözlemek istiyorum. Eğer işlemek için oturursa, bilmek istiyorum."

"Peki ya Emilee?"

Masasına geri döner. "Ne yaptığı umurumda değil."

Aralarında ne olduğunu hiç sormadım çünkü umursuyormuş gibi görünmek istemedim. Belki de sormalıyım. "Ya yine de yangını o başlatırsa?"

Ağzını açtı ve sonra kapattı. "Şey... o zaman umurumda olur. O piçin ölmesini istemiyorum. Paramızı istiyorum."

"Çaresiz görünüyor. Buraya gelmek biraz cesaret ister. Reddedilmek acıtır." Hiçbir şey söylemiyor. "Luca'yı arayabiliriz," diye öneriyorum. "Cross Katedral'i ortadan kaldırmasına yardım etti. York'un malikanesinde de aynısını yapması için itfaiye müdürüne para verebiliriz."

Elini yüzünde gezdirerek iç geçiriyor. "Kötü bir fikir değildi ama bunu ona söylemeyecektim. Kendini tehlikeye atmasını istemiyorum."

Kaşlarımı çatıyorum.

"Ne?" diye sorar, fark eder. "Ne olduğunu biliyorsun."

Çenesi keskinleşiyor ve gözlerini benden kaçırıyor. "Öyle bir şey değil. Seviştik. Hayatımıza devam ettik. Bu, George'u becerdiği için kendini bir ev yangınında öldürmesini istediğim anlamına gelmiyor."

Hiçbir şey söylemiyorum.

"Bu akşam onunla bir toplantımız var." Konuyu değiştiriyor.

"Ne zamandan beri?"

"Daha önce de bu yüzden aramıştı. Emilee hakkında kulağıma bir şeyler fısıldamak ve buluşmayı ayarlamak istedi."

"Ne zamandan beri ev ziyaretleri yapmaya başladık? Özellikle de iki?"

Çenesi yine sıkıştı ve bu durumdan rahatsız olduğunu söyleyebilirim. Ve bunun Emilee yüzünden olduğunu biliyorum. Başka zaman olsa George'a karşı bu kadar hoşgörülü olmazdı. Bir cesedi gömüyor olurduk, onunla pazarlık yapmıyor.

"Sadece sen ve ben gidiyoruz." Sorumu duymazdan geliyor. "Peki ya Grave ve Cross?"

"Grave dinleyecek kadar uzun süre oturamayacak. Cross'un da ilgilenmesi gereken bir şey var." Beni başından savdı. "Git yatağında kızlarla oynamayı bitir ve sonra hazırlan."

SEKİZİNCİ BÖLÜM

EMILEE

Beyaz alçı konağa yanaşıyorum ve merdivenleri koşarak çıkıyorum, sütunları geçiyorum ve kapının zilini çalıyorum. Cevap alamadım ve kapıya vurmaya başladım. "Jasmine!" diye bağırdım. "Evde olduğunu biliyorum. Arabanı görüyorum..."

Kapı açılır. "E." Bana gülümsüyor. "Nesin sen...?" "Bir içkiye ihtiyacım var." Onu iterek geçtim.

"Doğru yere geldiniz." Kapıyı kapatıyor. "Hadi gel."

Fuayeden geçip koridorda onu takip ediyorum. Sonra başka bir kapıdan babasının bodrumuna iniyorum. Işığı açıp, dolu bara doğru yürüyorum ve bar taburesine oturuyorum. Yüzümü ellerimin arasına aldım. Lisedeyken hep buraya gelip içerdik. Envanterini hiç kontrol etmezdi.

"Konuş benimle," diye ısrar ediyor.

"Paraya ihtiyacım var," diye itiraf ediyorum. "Hem de çok." "Ne kadar?"

"Bir milyon iyi bir başlangıç olur." Kendimi içinde bulduğum duruma ağlamamaya çalışarak sert bir kahkaha atıyorum.

"Tamam." Ona bakıyorum ve o da önüme dolu bir içki koyuyor. "Bir milyon o zaman."

Homurdanıyorum ve bardağı kaldırıyorum. "Ben ciddiym, Jasmine."

"Ben de. Babamdan alıp sana vereceğim. Ona alışveriş çılgınlığına çıktığımı söylerim."

Başımı salladım. "Evet, çünkü bu inandırıcı."

"E, bir keresinde Milano'daki bir Gucci mağazasında bir heykele bir milyondan fazla para harcamıştım. Kredi kartı ekstresini okuduğunda yüzünü görmeliydin. Güven bana. Buna inanacaktır."

Elimdeki içkiden bir yudum alıyorum ve yerine oturtmadan önce bir nefes çekiyorum.

"Başın ne tür bir belada?" diye soruyor.

"Sorun bende değil. Annem," diye itiraf ediyorum. "Babam öldükten sonra her şeyin sorumluluğunu George'a bıraktı. Onunla seks yapmam için bana şantaj yapıyor." Nefes nefese kaldı. "Annemin hastane masraflarını ödemek için."

"O orospu çocuğu," diye tıslıyor. "O piçi hiç sevmedim."

"Ama öğrendim ki, annem ona aşıkımış."

Gözleri büyüyor.

"En kötüsü de George'un Kings'e yarım milyon borcu var ve onlar da paralarını istiyorlar. Ödeme olarak beni Kings'e teklif etmek istiyor." Bir yudum daha alıyorum.

"Ne oluyor lan?" diye tersliyor.

"Krallık'tan yeni geldim. Titan ve Bones ile görüştüm. Onlardan anlaşmayı kabul etmelerini istedim. Aslında onlara yalvardım. George'u öldürmek için bana biraz zaman kazandırmaları için. Ama beni reddettiler." Ona bakıyorum ve itirafımla ilgili en ufak bir endişe duymuş gibi görünmüyor. "Arabamı satabilirim. Parası ödendi." Üniversiteden mezun olduktan sonra Chicago'ya taşınmadan önce ailemin bana verdiği bir hediye. Ama hesaplar dondurulduğu için bunu yapabileceğimden bile emin değilim. Araba babamın üzerine. Süreç benim sahip olduğumdan daha uzun sürebilir. "Dairem satıldıktan sonra onu da alacağım. Ama şu anda pek bir şeye erişimim yok." Şimdi satmak istemedim. Bu benim kaçış planım. Annem öldükten sonra Chicago'ya geri kaçmak, ama ikisinden de kurtulmamayı göze alamam.

Karşıma bir bar taburesi çekti ve oturdu. "Bak, Titan sana yardım edebilir."

Başımı salladım. "Hayır, yapmaz." "Yapabilir. Hiç Glass diye bir şey duydun mu?"

"Hayır." Gideli iki yıldan biraz fazla oldu. Bu kasabaya çok şey gelir ve gider.

Telefonunu eline aldı. "Sana yardım edebilecek bir arkadaşım var."

Uzanıp elini ve telefonunu barın üstüne vuruyorum. "Pek çok insanın durumumu bilmesini istemiyorum. Eminim Krallar da kendi durumlarını kimsenin bilmesini istemez."

Yeşil gözleri yumuşuyor ve boştaki elini bizimkinin üzerine koyuyor. "Güven bana, E. Sana yardım edeceğim. Ve kimse bilmeyecek."

YİRMİ DAKİKA SONRA, beni Strip'e götürüyordu. "Lütfen bana Krallık'a gitmediğimizi söyle." Bugün daha fazla Kral'la uğraşamam.

"Hayır."

Sinyal lambasını yakıyor ve bir otoparka giriyor. İki katlı tuğla bir binanın üzerinde duran tabelayı görmek için başımı arkaya yaslayıp pencereden dışarı bakıyorum. Beyaz harflerle *cam* yazıyor.

Ön ve yan park alanları dolu olduğu için arka tarafa çeker. Bir yer bulup binaya bakacak şekilde geri çekiliyor.

"Burada ne işimiz var?" Ben soruyorum. "Burası neresi?"

"Bir striptiz kulübü."

"Ne?" Çığlık atıyorum. "Soyunamıyorum..."

"Buraya iş için gelmedik. Yardım almak için buradayız."

Bardak tutucusundaki telefonu çalıyor ve açıyor. "Bize ayıracak on dakikası var."

"Kim?" Ben soruyorum.

"Bir arkadaşı." Belirsiz kalmaya devam ediyor.

Kapısını açmaya gidiyor ama bir kolunu dışarı atıyor ve elini göğsüme çarpıyor. "Yere yat." diye fısıldıyor sertçe, gömleğimi çekiştirerek.

"Jasmine, ne-?"

"Ben Bones," diye sözümü kesti.

Aval aval baktığı yere bakıyorum ve Bones'un ikinci kattaki siyah bir kapıdan çıktığını görüyorum. Metal merdivenlerden aşağı iniyor ve karartılmış bir Lamborghini Reventon'a doğru ilerliyor. Daha önce görmemiştim. Seviştığımızde o araba onda değildi.

"Onun burada ne işi var?" diye merak ediyor.

Homurdanıyorum. "Gerçekten mi? Bu soruyu sormak zorunda mısınız?" Farları yanıyor ve arabanın motoru kükreyerek çalışıyor. Strip'e çıkmadan önce arabayı yerinden çıkardı.

Gösterge paneline baktım. "Burada çok uzun kalmadı. Bir saat önce Kingdom'daki ofisindeydim."

"Gel hadi." Dışarı çıktı ve içeri girdik. Sağa ve sola kıvrılan bir koridor var. İkimiz de bir adamın bar taburesinde oturduğu bir masaya geldik. "Kimlikler?" diye sordu ve ikimiz de kimliklerimizi çıkardık. Onlara baktı. "İş mi, oyun mu?"

"Oyna." Jasmine ona kirpiklerini fırlatır.

Ben kendiminkini yuvarlıyorum. *Bu bana nasıl yardımcı olabilir?* Bu sahneye sürünerek çıkmayacağım. Ne kadar içki alırsam alayım.

"Keyfinize bakın hanımlar."

Elimi tutuyor ve beni başka bir çift kapıya doğru çekiyor.
Kör edici ışıklar ve gürültülü müzik anında başımı ağrıtıyor.

Jasmine ne yaptığımızı biliyor gibi görünüyor çünkü bizi üç basamak yukarı ve barı geçip odanın arkasına doğru götürüyor.

Boş, yuvarlak, siyah deri bir kabin var. İçine giriyor ve yanına oturmam için bana doğru kayıyor. Tam ona bunun ne olduğunu soracaktım ki yanımızdaki sahneden bir kız indi ve bizim kabine kaydı. Sırtından aşağı dökülen sarı saçları var. Dolgun dudakları kan kırmızısına boyanmış ve mor lens takmış. Ayrıca üzerinde G-string'den başka bir şey yok. Mükemmel göğüslerine bakmaktan kendimi alamıyorum. Dürüst olmak gerekirse, gerçek mi yoksa sahte mi olduklarını anlayamıyorum.

"Jasmine." Gülümsüyor ve sarılmak için onu kendine çekiyor.

"Shana." Jasmine uzaklaşmadan önce onun yanağına bir öpücük kondurur. "Bizimle buluştuğun için teşekkür ederim."

"Senin için her şeyi yaparım. Neye ihtiyacınız var?"

"Başım belada. Ve paraya ihtiyacım var. Çabuk." Jasmine sanki onun için buradaymışız gibi konuşuyor. Ve bunun için minnettarım.

Kadının gözleri benimkilere kayıyor, sonra tekrar Jasmine'e dönüyor.
"Yapamayacağımı biliyorsun..."

"Lütfen?" Jasmine yalvarır. "Bana yardım edebileceğini biliyorum. Yemin ederim kimseye söylemeyeceğim. Tamamen gizli kalacak."

Çok fazla soru sormak istiyorum ama şimdilik ağzımı kapalı tutuyorum.

Shana birkaç kez ondan bana baktı. "Sanırım bu ikiniz için?"

Jasmine de bana bakıyor ve gergin bir şekilde yutkunuyorum. Burada bir karar vermek zorundayım. Jasmine benim adıma konuşamaz. Ama ona güveniyorum. Şu ana kadar bana yardım etmek isteyen tek kişi o. "Evet, lütfen."

Başını sallıyor ve kabinden çıkıp kulübün diğer tarafına doğru yürüyor. Ana sahnenin yanındaki bir kapıda kayboluyor.

Jasmine'e baktım. "Az önce neye kaydoldum ben?"

"Gider gitmez açıklayacağım. Evime geri dönüp dolduracağız."

"Neyi doldurayım?"

Tam o sırada kadın standımıza döndü ve iki form bıraktı. "Buyurun." Cep telefonu da yanında ve yazmaya başladı.

"Geleceğinizi haber veriyorum. Eğer seni yönlendirirsem, daha iyi bir şansın olur."

"Kime mesaj?" Ben soruyorum.

"Tamam." Sorumu duymazdan gelerek telefonuna bakıyor. "Cuma sabahı seni bekliyor olacak. Başvurunun altına benim adımı yaz ki kim olduğunu bilsin."

Telefonunu çeviriyor ve okuyabilmemiz için yukarı kaldırıyor. Kime mesaj attığını gördüğümde kalbim küt küt atıyor.

***Cuma günü iki kız gönderiyorum. Formları var. Titan:
Kulağa hoş geliyor.***

Arabasına doğru yol alıyoruz. Onun hızına yetişmek için neredeyse arkasından koşuyorum. Sanırım Jasmine kızgın olduğumu biliyor. Bilmiyorsa da öğrenmek üzere.

"Bir fahişe mi? Sorunumu böyle mi çözmemi bekliyorsunuz?"

"Bir kraliçe fahişe değildir," diye savunuyor. Yolcu koltuğuna geçtim ve arabasının kapısını kapattım.

"Özetleyelim, olur mu? Sana George'un beni onunla yatmaya zorladığını söylüyorum ve senin fikrin rastgele yabancılarla yatmam mı?"

"Kraliçeler rastgele yabancılarla *yalmaz*. Bir iş teklifi alırsınız ve kabul edip etmemeye siz karar verirsiniz."

Bir elimi saçlarımda gezdiriyorum. "Peki neden Titan'a bu konuda mesaj attı?"

İç çekiyor. "Queens'i o yönetiyor. Krallık üzerinden eskort hizmeti. Kızları o işe alıyor ve işlerini o ayarlıyor. Sana yardım edebileceğini söylemiştim."

"Tabii ki öyle." *İnanılır gibi değil.*

Kırmızı ışıktaki durduk ve bana baktı. "Dinle. Sana yardım etmeye çalışıyorum. Kraliçeler banka yapar. Nakit. Özel ve gizli bir iş. Sen bir gizlilik anlaşması imzalarsın, müşteriler de. İstedğin kadar, istediğin sıklıkta kazanıyorsun. Formu neyi yapıp neyi yapmayacağınla dolduruyorsun."

"İsa..."

"Ve bunu seninle yapacağım."

Ona bakıyorum.

"Shana geçen hafta sonunu Hamptons'da bir sahil evinde, aile toplantısında kız arkadaşı gibi davranan bir adamla geçirdi. Kolay on bin."

"Kadınlar böyle ölür," dedim ona. Haberlerde her zaman kaybolan kadınlar görürsünüz. Bir daha asla görülmemek üzere. "Ya da satılırlar."

Kıkırdıyor. "Bu kadar temkinli olduğunu hatırlamıyorum E." Işık yeşile döner ve kadın kavşaktan geçer.

Krallık olarak bilinen imparatorluğun geçtiğini görmek için yolcu penceresinden dışarı bakıyorum ve uzun bir iç çekiyorum. Şu anda erişebildiğim tek para ring kızı olarak kazandığım para. Onun dışında boku yemiş durumdayım. "Ne kadar sürecektir?" diye sordum.

"Emin değilim. Shana iki yıldır bu işi yapıyor. Glass'ta haftada sadece bir gece çalışıyor. Tüm geliri Kraliçe olmaktan geliyor."

Ona bakıyorum. "Eğer ölürsem, sana musallat olmak için geri döneceğim."

"Ölmek endişeleneceğin en son şey. Titan'ı seni işe alması için ikna etmelisin."

"Onu ikna etmek mi?" Ben soruyorum.

Başını sallıyor. "Ah, evet. Kraliçe olmak isteyen her kadın gerçekten işe alınmıyor. Sana hayır diyecektir."

Beni neden reddettiğinden emin değilim ama bir şekilde onun haklı olduğunu biliyorum. "Cep telefonum hâlâ o piçte."

Kıkırdıyor. "Onu geri almak zorunda kalacaksın."

"Ben de bundan korkuyorum." Telefonum için dizlerimin üstüne mi çökeyim, yoksa George'u tekrar mı becereyim? Bu kolay bir karar. Onu neden daha önce seçmediğimi bilmiyorum.

"Her şey yoluna girecek," diye söz veriyor. Ama ben o kadar iyimser değilim.

DOKUZUNCU BÖLÜM

TITAN

George'un evine giriyoruz ve Margarita içeri girmemize izin verirken korkuyla bana bakıyor. "Bay Wilton sizi ofisinde bekliyor." Bizi koridorda yürütmeye başlıyor ama geçen seferki gibi yakasından tutup geri çekiyorum.

"Yolu biliyoruz," diyorum ona ve koşarak uzaklaşıyor.

Bones kapıyı çalma zahmetine bile girmez. Kapıyı iterek açıyor ve George'u masada otururken buluyor. Bizi görür görmez ayağa fırladı. Boğazını temizleyerek zaten düz olan kravatını düzeltti. "Kings?" Kapıya bakıyor, diğer ikisinin de bize katılmasını bekliyor. Kapıyı çarparak kapattım. "Lütfen." Arkamızdaki koltukları işaret ediyor. "Oturun."

Bones kollarını göğsünde kavuşturarak, "Ben ev ziyareti yapmam George," diyor. "Paramız nerede lan?" Doğrudan işe.

Yüzü düşüyor ama hemen toparlıyor. "Şey, uh ... bende değil ..."

Yalan. Emilee paranın onda olduğunu ama ödemeyi reddettiğini söylüyor. Ve ben ona bu bok parçasından daha çok inanıyorum.

"Ama yapacağım. Yakında," diye ekliyor.

"Bunu daha önce de söylemiştin." Bones başını sallar.

"İş ortağım vefat etti. Hayat sigortasının ödeme yapmasını bekliyorum."

"Bu aylar sürebilir," diye ekliyorum. Tabii bu doğruysa. Nick York öldüğünden beri ne kadarına erişebildiğini kim bilebilir?

Başını hızla sallıyor. "Hayır. Avukatım bana sadece birkaç hafta güvence verdi."

"Bugün tahsilat için geldik." Bones masaya doğru bir adım attığını belirtir.

Ellerini kaldırdı. "Sana bir teklifim var. Kız..."

"O lanet kıızı istemiyorum." Bones başını sallıyor. "Bize borçlu olduğun şeyi istiyorum."

"Lütfen, bunu halledebiliriz..."

Bones silahı kot pantolonunun kemerinden çıkarır ve George sessizleşir. "Mesele şu ki..." Bones silahı masanın üzerine bırakır ama tutmaya devam eder. "Daha azı için öldürdük, George. Korkak istemiyorum. Bahane de istemiyorum. Lanet olası parayı istiyorum." Silahı kaldırır ve horozunu çeker. Masanın arkasına geçip silahı şakağına dayadı. "Şimdi soru şu, bunun için ölmeye hazır mısın?"

"Evrak çantasında para var," diye aceleyle masasının üzerinde duran çantayı işaret etti.

"Rakamlar ne?" Ona bakarak soruyorum.

Rakamları sıralıyor ve açılıyor.

"Ne kadar?" Bones sorar.

"Yeterli değil," diye cevap veriyorum tomar tomar para çıkarırken.

"Orada yüz bin dolar var. Bana bir ay verirsen, geri kalanını sana getiririm," diye atıldı George. "Ben... Ben sana getiririm. Parayı alır almaz Krallık'ta buluşuruz."

Bones silahı çıkarır ve emniyetini açar. George titrek bir nefes verir.

OceanofPDF.com

ONUNCU BÖLÜM

TITAN

Yine şiddetli bir baş ağrısıyla uyandım, bu yüzden ışığı engellemek için perdeleri kapattım. Ve beş yeni kız ofisimin ortasında duruyordu. Hepsi de iç çamaşırlarına kadar soyunmuştu. Ofis telefonumun hoparlöründen Nigel'ın sesini duyduğumda hâlâ evraklarını inceliyordum. "İki bayan geldi efendim. Shana'nın onları yönlendirdiğini ve bugün onları beklediğinizi söylediler."

Dahili telefon düğmesine basıp "Onları yukarı gönderin." diye emrediyorum.

Kaç Kraliçemiz olacağı konusunda asla bir sınır koymadım. Bir noktada, üç yüzden fazla kraliçemiz vardı. Ama hepsi Nevada'da yaşamıyor. Örneğin bir tanesi Columbus, Ohio'da yaşıyor ve benim için çalışmak üzere yılda üç kez Vegas'a geliyor. Kadınlar ne sıklıkta ve ne kadar çalışacaklarını kendileri seçiyor. Müşterilerimden biriyle ciddi bir ilişkiye girdikleri için kaç tanesini kaybettiğimi bilerseniz şaşırırsınız. Buna izin verildiğini söyleyemem ama iki kişiye duygularını paylaşmamalarını söyleyemem. Olan oldu. Ve her zaman onun yerini almaya hazır ve istekli beş yeni kız vardır.

Kapımın açıldığını duyunca başımı kaldırmadan elimi uzatıyorum ve parmaklarımı şıklatıyorum. "Evrak işleri."

İçine iki başvuru formu yerleştirdim ve onları masanın üzerine bıraktım. Bitişikteki ofis için dahili telefon düğmeme basıyorum. "GiGi, beş tanesi senin için hazır."

Saniyeler sonra sağımdaki kapı açıldı ve o içeri girdi.

"Ölçümlerinizi almak için GiGi ile gidin. İşiniz bittiğinde buraya geri dönün, doktor sizi bekliyor olacak" diye onları bilgilendirdim.

İlk beş başvuruyu bir kenara bırakıp yeni gelen iki başvuruya bakıyorum. İsimlerini okuduğumda kafam bir anda yukarı kalkıyor. Jasmine ve Emilee karşımda duruyordu.

"Bu bir şaka mı?" Ben soruyorum.

İkisi de bir şey söylemiyor. Bir elimi saçlarımda gezdiriyorum. "Allah kahretsin." Ayağa kalkıyorum. Bugün bunun için havamda değilim. Ya da başka bir gün. "Bu lanet şey de ne?" Kağıtlarını toplayarak talep ediyorum.

Jasmine bana gülümseyerek, "Kraliçe olmak için seçmelere geldik," diyor. Kısa kızıl saçlarını yarıya kadar açmış, topuklu ayakkabıları ve göğüslerini açıkta bırakan siyah mini elbisesiyle şehre inecekmiş gibi giyinmiş. Ondan daha azını beklemezdim.

"Bunun için zamanım yok," diye homurdanıyorum.

Jasmine elbisenin eteklerine uzanır ve onu başının üzerine kaldırır. Sonra sütyenini çıkarıp arkasına atıyor.

Gözlerim onun yeşil gözleriyle buluşuyor. "Ne yapıyorsun?" Hâlâ bir saniye bile inanamıyorum.

"Yapmamız gereken bu değil mi?" diye soruyor, kafası karışmış gibi başını eğerek. "Başvuruda soyunmamız ve size neyle çalıştığımızı göstermemiz gerektiği çok açıktı."

Tam olarak bu kelimeleri söylemiyor, ama onları durdurmayağım. Bugünün bitmesine o kadar hazırım ki, saat daha sabah on bile değil. "Haklısın." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum ve gözlerim Emilee'ye gidiyor. Neredeyse dehşete düşmüş görünüyor. "Göster bana," diye meydan okuyorum ona. Jasmine'in bunu yapacağından hiç şüphem yoktu ama Em yapmayacak.

EMILEE

Elimi saçlarımdan arasından geçirip gözlerimi kapatıyorum. Bir zamanlar ondan hoşlanmıştım. Aslında bana dokunmasını istiyordum. Beni becermesini.

Yirmi yaşında.

"Bones, burası erkeklerin soyunma odası," diye tıslıyorum beni spor salonunun zemininden içeri sürüklerken.

"Umurunda değil."

"Bones..." Sırtımı kırmızı bir dolaba çarpıyor, ses artık sessiz olan odada yankılanıyor. Kapının arkamızdan yavaşça kapanmasını izliyorum ve kilitlenip kilitlenmediğini merak ediyorum. Günün ortasıydı. Öğle yemeğini yeni bitirdik. Buraya kimin girmeye çalışacağını kim bilebilir?

Başını boynuma doğru eğiyor. Sıcak nefesi tenime çarpıyor. "Şu anda burada kimse yok, Em. Sadece sen ve ben varız." Elleri şortuma gidiyor. "Ve sabırsızlanıyorum..." Dudakları benimkileri buluyor. "İhtiyacım var..." Öpücük. "Şu anda içinde ol."

Dili ağzıma giriyor, benimkiyle karışıyor ve midemde o her zamanki his oluşurken inliyorum. Kalçalarım sıkılaşıyor ve amım bana ne kadar ihtiyacı olduğu konusunda ıslanıyor. Bones'un hiçbir şeye ihtiyacı yoktur. Gerçekte kim olduğunu gösterdiği tek kişi benim. Gerçekten ne kadar kırık olduğunu. Ve yardım edemem ama onu kurtarmak istiyorum. Şeytanlarından. Kabuslarından. Onu asla geri çevirmem.

Daha fazla itiraz etmeyeceğimi anlayınca şortumu bacaklarımdan aşağı itiyor. Parmakları kalçalarımın arasına giriyor ve iç çamaşırlarımın ıslanmış kumaşının üzerinde gezdiriyor.

Gözlerimi açıyorum ve büyük aynada bana bakan bir çift mavi göz gördüğümde irkiliyorum. Sol tarafıma bakıyorum ama orada kimse yok. Başka bir dolap seti. Parmağını içime sokuyor ve nefes almaya başlıyorum. Aynaya tekrar baktığımda, yine aynı gözleri görüyorum. Ve onun dolapların diğer tarafında olduğunu fark ediyorum. Ama bu sefer öne doğru ilerlemiş, görüş alanıma daha çok girmiş ve bu Titan.

"Bones..." Onu uzaklaştırmaya çalışıyorum.

Külotumu kalçalarımın yırtıyor ve onun gücüne teslim olmadan önce kumaş tenimi yırtarken ağlıyorum. Onları ağzıma sokuyor, sonra elini dudaklarıma kenetliyor ve başımın arkasını zorla dolaba çarpıyor. Başımı kaldırıp ona bakıyorum ve bacaklarımda ıslaklık birikiyor. Yüzü benimkinin önünde, bana bakıyor. "O dar amcığı sikeceğim, Em." Dudaklarını boynuma indiriyor, tenimi nazikçe öpüyor. "Bu sırılsıklam külotu, ben onu sikimle değiştirip o güzel dudakların üzerine boşalana kadar ağzında tutacaksın."

İnliyorum. Gözlerim hala Titan'da. Orada bir heykel gibi duruyor, her kelimeyi dinliyor. Ve kalbim çarpıyor. Bones burada olduğunu biliyor mu? Ona söylesem durur mu?

Bones geri çekildi ve bana dik dik bakarak kabul etmemi bekledi.

Başımı salladım. Nefesim kesiliyor ve kalbim çarpıyor. Daha önce de kızları paylaştıklarını biliyorum; acaba beni paylaşmak hiç aklımdan geçti mi?

Bones içime girip beni gererken bu düşünce yarıda kesiliyor. Ağzımdaki tıkaçtan çığlık atıyorum ve o hiç acele etmiyor. Kalçasına sarılmak için sağ bacağımı kaldırıyor ve parmakları tenimi kavrayarak yerinde tutuyor. Bana çarparken çok sertti. Vücudum dolaplara çarpıyor ve ses odada yankılanıyor.

Gözlerim Titan'da. Onunki de benimkinde. Beyaz tişörtü ağır nefes alış verişinden geriliyor. Ellerini indirip kot pantolonunun fermuarını açıyor ve nefesim

açık fermuarından sert aletini çekişini izlerken yakalanıyorum. Elini kaldırıp uzun, kalın sikini okşamadan önce üzerine tükürüyor. Bir kere. İki kere. Bu okuldaki kızlar konuşuyor ve onun sikiyle ilgili fısıltılı anıları ona haksızlık ediyor. Eli hızlandıkça ve ağzımda tükürük biriktikçe açıklıkla izliyorum.

"Kahretsin, çok ıslaksın bebeğim," diye homurdanıyor Bones. "Ağzını daha sık tıkamalıyım." Boştaki eliyle saçlarımı kavlıyor ve başımı geriye doğru çekerek beyaz tavan döşemelerine bakmamı sağlıyor. Artık Titan'ı göremiyorum ama gözlerini üzerimizde hissedebiliyorum. İzliyor. İstiyor. Bir parçam bana dokunmasını diliyor. Sert meme uçlarımı emmesini. Sütyenim ve tişörtüm hala üzerimde. Bones böyle bir ruh halindeyken, hızlı bir sevişmeden başka hiçbir şeyin önemi yoktur. İkimizi de boşaltmak için sert ve hızlı. Ön sevişme yok. Ekstra ilgi yok.

Ve şu anda, kesinlikle oynamak istiyorum. İkisiyle de. Titan'ın sikinin daha büyük bir kısmı tangam yerine ağzımdaydı.

Bu his beni ele geçiriyor ve sıcaklık sırtıma hücum ederken tıkaçın içinde çılgılık atıyorum. Bones beni bıraktı. Titreyen dizlerimin bağı çözülüyor ve fayans zemine düşüyorum. Sonra parmaklarını ağzıma sokuyor ve tıkaçı çıkarıyor. Derin bir nefes alıyorum, ama yerini sikine bırakmadan önce bana izin verdiği tek şey bu. Onun üzerinde kendi tadımı alabiliyorum. Elleri saçlarımı kavlıyor ve hızını kesmiyor. Tıpkı amımı becerdiği gibi ağzımı da beceriyor. Onun homurtuları ve benim emme seslerim odayı hoparlörlerden yükselen müzik gibi dolduruyor. Sonra onu hissediyorum. Vücudu geriliyor, boğazımdan aşağı daha fazla itiyor ve gözyaşları yüzümden aşağı akıyor. Buna ihtiyacı olduğunu bilerek onu kabul ediyorum. Benim de ihtiyacım var. Ve Titan'a ne kadar iyi olduğumu göstermek istiyorum. Tabii hâlâ buradaysa. Tek görebildiğim, başımı saçlarımdan tutarken bana bakan Bones'un bulanık görüntüsü. Son bir kez daha içime giriyor ve dölleri boğazımın arkasına doluyor. Sonunda uzaklaştığında, ellerimin üzerine düşüyorum, nefes nefese kalıyorum. Dudaklarımın kenarlarından döller damlıyor ve yalayarak temizliyorum.

Bones'un pantolonunun fermuarını çektiğini duyuyorum ve sonra önümde diz çöküyor, "Bu gece antrenmanım var ama daha sonra geleceğim. Pencereni açık bırak ve çıplak ol." Beni öpüyor, ayağa kalkıyor ve gidiyor.

Erkeklerin soyunma odasında ellerimin ve dizlerimin üzerindeyken başımı eğiyorum ve lavabonun açıldığını duyunca başımı kaldırıyorum. Bones'un gittiğini sanmıştım... Gözlerim aynadaki Titan'a kilitleniyor. Ellerini yıkıyordu. Utanmak istiyorum ama yapamıyorum. İzlediğini bilmek beni tahrik ediyordu. Hatta onun da katılmasını istedim.

Göz temasını kesmeden titreyen bacaklarımı kaldırıyorum. Elindeki kâğıt havluyu çöpe atıyor ve bana dönüyor.

Ağır nefes alıyorum ve yanaklarımdan süzülen yaşlar yüzümü ıslatıyor. Bana doğru bir adım atıyor ve öylece duruyor. Onu durdurmadığımı görünce üç adım daha atıyor ve aramızdaki mesafeyi kapatıyor. Nefes nefese kalıyorum, ama artık onu daha önce izlediğim zamanki gibi ağır nefes almıyor. Uzanıyor, karışmış saçlarımdan bir tutam alıyor ve parmaklarının etrafında döndürüyor. Dudaklarını yalıyor.

"Titan..." Beni öpeceğini düşünerek fısıldıyorum. Karşısında belden aşağım çıplak bir şekilde duruyorum. Hiç utanmadan ya da sıkılmadan.

Onun yerine öne doğru eğilip dudaklarını kulağıma yerleştirdi. İri bedeni titreyen bedenime baskı yapıyor. "Dizlerinin üzerinde iyi görünüyordun, Em. Sana yakışmış." Geri çekildi, tam boyuna kadar ayağa kalktı. Uzanıp parmağını ıslak dudaklarımda gezdirdi. "Ne zaman nereye ait olduğunu hatırlatmamı istersen, bana haber ver. Sana yardım etmekten mutluluk duyarım." Sonra döndü ve dışarı çıktı.

Gözlerimi açtığımda ofisinin yan kapısının usulca kapandığını görüyorum. Jasmine'in durduğu yere bir kez baktığımda beni ve Titan'ı terk ettiğini görüyorum. Ve az önce bir Kraliçe oldu. Artık her şey bana bağlı. Gururumu bir kenara bırakıp yapılması gerekeni yapmalıyım. Ve bundan ne kadar zevk alacağımdan şimdiden nefret ediyorum.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

TITAN

"NEDEN buradasın, Em?" Ona bir içki doldurmak için minibara doğru yürürken soruyorum. Sek votka. Ona uzattım ama almadı.

Aferin kızıma.

Bu bir sınavdı ve o sınavı geçti. "Kraliçe olmak istiyorum."

Gülüyorum ve gözleri bana dikiliyor. Ona nasıl öğrendiğini sormalıyım ama bu anlamsız olurdu. Noktaları birleştirebilirim. Shana ve Jasmine arkadaşlar.

"Tamam," diye onu şımartacağım. "O zaman neden hâlâ giyiniksin?" Bana öylece bakıyor. "Ben de öyle düşünmüştüm." Masama geri dönüyorum. "Kendini dışarıda görebildiğini varsayıyorum?" Sandalyeme oturuyorum ama o hâlâ orada duruyor. "Zamanım yok..."

"Kraliçe olmak istiyorum," diye tekrarlıyor çenesini kaldırarak.

"Hayır, yok." Çenemle kapıyı işaret ediyorum. "Çık dışarı, yapacak işlerim var."

Aşağı uzanıp gömleğinin eteklerini tutuyor ve başının üzerinden yukarı çekiyor. Kot pantolonunun fermuarını açıp bacaklarından aşağı indirdikten sonra dışarı çıkarken mavi gözleri benimkilerde kalıyor.

Koltuğumda kayıyorum. "Em...?"

"İstediğin bu değil mi?" diye sorarak sözümü kesti.

Yutkunuyorum ama ona karşı çıkmıyorum. Ne istediğimi biliyor, yoksa telefonunu almaz ve geri almak için dizlerinin üzerine çökmesini istemezdim.

Yavaşça masamın etrafında yürüyor ve ellerini dizlerimin üzerine koyuyor. Sandalyemi geriye iterek masamla benim aramda durmasına izin veriyor. Arkasına uzanarak sütyenini çözüyor ve sütyen ayaklarımın dibine düşüyor.

"İstediğin bu, değil mi? Beni mi? Dizlerimin üzerinde?" Önüme düşüyor ve ben daha dik oturuyorum. Elleri kemerime uzandı ve ben onu durdurmadım.

onu geri alır.

Kalbim hızlanıyor ve sikim sertleşiyor ama gözlerimi onunkilerden ayırmıyorum.

"Ben de insanları kullanabilirim Titan," diyor güzel pembe dudaklarını yalayarak. "İstediğimi elde etmek için ne yapılması gerektiğini biliyorum? Sen biliyor musun?"

Uzanıp siyah saçlarını ellerimle kavıyorum. "Bu ne anlama geliyor?"

Dudakları aralandı ve nefesini içine çekti.

Öne doğru eğilip yüzümü tam onunkinin önüne yerleştiriyorum. "Bununla ne demek istedin, Em?"

"Bu ikimizin de bir şey istediği anlamına geliyor." Elleri kalçalarımın geziniyor. "Yoksa artık beni istemiyor musun?" diye soruyor. "İstediğin bir zamanı hatırlıyorum. Bana sahip olabilirdin, biliyor musun? Ben sadece elde edilmesi zoru oynuyordum. Ve sen korktun."

Ben kardeşlik evindeki kanepede otururken Sleeping Wolf'tan "New Kings" çalıyor. Bu gece dışarı çıkmaya karar verdim. Grave ve Cross bir striptiz kulübüne gitmek istiyorlardı ama Bones'un başka planları vardı. Bana bilgi vermedi, ben de sormadım. Emilee'yi sismeyi planladığımı düşündüm. Ama onu ön kapıdan girerken gördüğümde öyle olmadığı belliydi.

Jasmine'i onun yanında gördüğümde hiç şaşırmadım. Em'i hemen oturma odasından mutfığa doğru çekiyor.

Biramı geri deviriyorum ve boş olduğunu fark ediyorum. Ayağa kalkıp ben de mutfığa gidiyorum. Jasmine'in iki shot yapmasını izliyorum. Bir tanesini Emilee'ye uzatıyor ama o başını sallayarak reddediyor.

Jasmine gözlerini deviriyor ve kadehleri birbiri ardına geri fırlatıyor. Daha ikinci boş kadehi yere koyamadan Trenton mutfığa doğru yürüyor ve Jasmine de onu odadan çıkıp üst kattaki yatak odası olduğunu tahmin ettiğim yere kadar takip ediyor.

Bira şişemi fırlatıp mutfak adasına doğru yürüdüm. "Burada ne yapıyorsun?" diye sordum.

Geriye doğru sıçırıyor ve siyah saçlarını kulağının arkasına itiyor. "Jasmine beni dışarı çıkmaya ikna etti."

Başımı salladım ve yeni biramın kapağını açtım. "Anlıyorum." Ona yukarıdan aşağıya bakıyorum. Siyah bir kot pantolon ve okyanus mavisi bir kazak giyiyor. Saçları dökülmüş ve fazla makyaj yapmamış. Sanki bir kardeşlik partisine geldiğini bildiği için görünüşünü önemsiz göstermeye çalışmış gibiydi. Emilee görünmeyi seven kızlardan biri değil. Gölgede kalmayı tercih ediyor ama ben onu hep fark ettim.

Bir şişe maple Crown alıp iki shot dolduruyorum. "Bir içki al. İhtiyacın varmış gibi görünüyorsun." Adaya doğru kaydırdım.

Aldı ama gözlerimin içine bakmadı. Birkaç hafta önce onu ve Bones'u erkeklerin soyunma odasında gördüğümünden beri benden kaçıyor. İsteddiği kadar benden kaçmaya çalışsın, ikimiz de beni izlemekten hoşlandığını biliyoruz. Bu onu tahrik etti.

İçkiyi geri atıyor ve nefesini tıslıyor. "Teşekkürler."

Adanın etrafında yürüyorum ve ona yaklaşıyorum, suları test ediyorum. Başını eğiyor ve ayaklarını sürüyerek yürüyor. Uzanıp saçlarını kulağının arkasına itiyorum. Başını kaldırıyor ve mavi gözleri benimkilerle buluşuyor. "Titan..." diye fısıldıyor.

Vücudumu onunkine doğru iterek sırtını tezgâha yapıştırıyorum. Ellerim kalçalarına gidiyor ve yüzümü boynuna doğru indiriyorum. Kokusunu içime çekiyorum. Çilek ve krema gibi kokuyor.

"Seni dizlerinin üzerinde aklımdan çıkaramıyorum," diye itiraf ediyorum utanmadan. "Sen de bunu düşünüyor musun, Em?"

Parmakları kotuma girerken göğsü hızla inip kalkıyor. "Sen de beni istediğini söyle."

"Bones..."

"Bones orada olduğumu biliyordu," diye itiraf ediyorum. "Senden ne kadar nefret ettiğimi biliyor."

Ve seni becermek istediğimi. Neden tüm eğlenceyi o alsın ki?"

Yumruklarını göğsüme indirerek beni bir adım geriye itti. Gözlerini bana dikti. "Cehenneme git, Titan."

"Islanmıştın. Benim yüzümden," diye ekliyorum, onu yerinde tutarak. "Benim için bir gösteri yaptın." Vücudu benimkine karşı titremeye başladı. "Söyle bana, Em. İkinize katılmamı istedin."

O sert, mavi gözler yumuşuyor ve elleri belimi sararak beni kendine doğru çekiyor. "Hareket etmedin," diye fısıldıyor dudaklarını yalamadan önce.

"Seni izlemek hoşuma gitti," diye itiraf ediyorum. "Sana ve ona otuz bir çektim." Beni gördü. Ne yaptığımı biliyor. Ama benim onu istediğim kadar onun da beni istediğini bildiğimi bilmesini istiyorum. Yaptığım şeyden utanmıyorum. "Sıra bende."

Ve bir anda fikrini değiştirdi. Beni kendisinden uzaklaştırdı, ben de geri çekildim ve sahneyi anlamasına izin verdim. Ona söylediğim her şeyin içine işlemesine izin verdim. Döndü ve mutfaktan dışarı koştu.

Onu takip ediyorum, kolunun üstünden tutuyorum ve yatak odası olan bir kapıdan içeri çekiyorum.

Kapıyı arkamdan kapatırken, "Titan, yapamam," diye fısıldıyor. Onu döndürerek sırtını kapıya sabitliyorum.

"Yapamaz mısın, yapmaz mısın?" Yanağını okşayarak soruyorum.

Işıklar kapalı, yani burası zifiri karanlık, ama onun ağır nefes alışını duyabiliyorum. Kalbinin göğsümde çarptığını hissedebiliyorum. Benimki de aynısını yapıyor ve kaya gibi sertleşiyorum. Acı verici bir şekilde kotumun içine baskı yapıyor. Bunu hissedebildiğini biliyorum.

"Senden nefret ediyorum," diyorum dudaklarımı onunkilere indirerek. Nefesini içine çekiyor. "Ama bu seni becermek istemediğim anlamına gelmiyor, Em."

"Benden neden nefret ediyorsun?" diye soruyor, soruyu nefes nefese soruyor ve nefesindeki akça ağaç kokusunu alabiliyorum.

Dudaklarımı boynuna indiriyorum ve yumuşak tenini nazikçe öperken nabzının hızlandığını hissediyorum. "Çünkü bana istediğimi vermeyeceksin."

Sessizleşiyor ama ben geri çekilmiyorum. Bu onun hamlesi. Onun için seve seve dizlerimin üzerine çökeceğim. Tek yapması gereken emri vermek çünkü ondan ne kadar nefret etsem de onu daha çok istiyorum.

Elleri göğsümden yukarı kayıyor ve boynuma dolanıyor, sonra beni öne doğru çekiyor. Dudaklarım dudaklarına değiyor ve elim yüzünden saçlarına doğru kayıyor. Parmaklarımın arasında tutuyorum ve ağzıma doğru nefes nefese geliyor. Öpücüğü çılgınca büyüyor ve elleri de öyle.

İşte bu kadar. Sonunda istediğimi elde edeceğim. Ve daha sonra Bones'a gidecek olması umurunda bile değil. Sadece tadına bakmak istiyorum.

EMILEE

Buraya Kraliçe olmak için geldim ve bu gerçekleşene kadar da gitmeyeceğim. Paraya ihtiyacım var. Annemin bu paraya ihtiyacı var.

Titan sersemlemiş gibi bana bakıyor. Burada benimle değil. Şu anda değil. Geçmişte bir yerde. Muhtemelen kardeşlik evindeki o gece. Bir keresinde onunla birlikte olacaktım ama son anda fikrimi değiştirdim. İkiisiyle de birlikte olmak istemiştım ama Bones Titan'la birlikte olduğumu öğrenirse benden nefret edeceğinden korkuyordum. Ve bu düşünce beni dehşete düşürdü. Onu sevmiyor olabilirdim ama onu kaybetmeyi de göze alamazdım. Ama bu sefer durum farklı. Ben kimseye ait değilim. Ne Bones'a ne de George'a. Kiminle ve ne zaman sevişeceğimi kendim seçeceğim.

Tam burada, şu anda, Titan'ı seçiyorum.

Ellerim kot pantolonlu kalçalarında geziniyor ve onları sert sikinin etrafına sarıyorum. Zıplıyor, gözleri bana odaklanıyor ve eli saçlarımda sıkılaşıyor.

Dudaklarımı yalıyorum. Ve o beni itmeden önce, dudaklarımı ona doluyorum.

"Emilee..."

Beni reddetmesine izin vermedim. Ağzımı açıyorum ve onu boğazımın arkasına doğru itiyorum, prekumunun tadına bakıyorum.

"Oh, kahretsin," diye inliyor, sandalyesinde kayıyor.

Kendimi dizlerimin üzerinde yeniden ayarlıyorum ve ona bakıyorum. Başı arkada ve dudakları ayırık. Nefes nefese. Kalçaları sandalyede hareket ediyor.

Onun sikini bir müşteriymiş gibi yutarken başım aşağı yukarı zıplıyor. Ama değil mi? Bunca yıldır istemiş olabilirim ama bu gerçek bir işten çok bir seçme.

Yanaklarım çığlık atıyor ve boğazım yanıyor. Ağzım onun cüssesine sığabileceği kadar açık. Geri çekmek istiyorum ama yapamıyorum. Çekemiyorum. İstedğini elde edene kadar olmaz.

Almak için vermelisin.

Elleri saçlarıma dalıyor, at kuyruğundan çekiyor ve kontrolü ele alıyor. Ağzımı istediği gibi beceriyor. Sertti ama öyle olmasını bekliyordum. Krallarla ilgili hiçbir şey yumuşak değildi.

Birkaç dakika sonra vücudunun gerildiğini hissediyorum ve hiçbir uyarıda bulunmadan ağızma boşalıyor. Elleri saçlarımdan düştü.

Geri çekiliyorum ve nefes üstüne nefes emiyorum. Çenemdeki salyayı siliyorum ve titreyen ayaklarımın üzerinde doğruluyorum.

O da ayağa kalkıyor, üzerimde yükseliyor. Elini kaldırıyor ve parmak eklemlerini yanağımda gezdiriyor. "Kendini ona değil de bana satmak istediğine emin misin?" diye soruyor.

Sonuçları olacağını biliyordum ve o da bunları masaya koydu. Titan söz konusu olduğunda dalga geçmek yok. Neyse o. "Evet," diye cevap verdim. Titan'la birlikte olmak için sarhoş olmama gerek yok. Sonrasında kusmayacağım. Duşta oturup ağlamayacağım da. Onunla başa çıkabilirim. Ona tahammül edebilirim.

Benden uzaklaştı ve masasının çekmecesine uzandı. Cep telefonumu çıkardı ve yazmaya başladı. Masasının önüne doğru yürüyorum ve giyiniyorum. İşim bitince ona bakıyorum.

"Al bakalım." Veriyor. "Dün gece şarj etmiştim. Queens uygulamasını indirdim. Herhangi bir sorun yaşarsan

doğrudan bana."

Başımı sallıyorum, *sorunlarla* ilgili ne demek istediğinden emin değilim ama anlayabiliyorum. Ona teşekkür etmeyi reddediyorum. Bunun yerine ona sırtımı verip Yasemin'in girdiği yan kapıya doğru yürüyorum.

"Oh, Em?"

Uzun bir nefes alarak yüzümü ona dönüyorum. "Evet?"

"Eğer sana bir daha dokunmaya kalkarsa, beni ara. Anladın mı?"

Neredeyse gülümseyeceğim. İşte bu yüzden onu seçtim. Bir kralı becermek, kendi kişisel korumana sahip olmak gibidir. Kraliçelerini korurlar. "Koruyacağım."

Ben ofisten çıkamadan ana kapı açıldı ve Bones içeri girdi. *Kahretsin!*

Mavi gözleri elimdeki telefona kayıyor ve dudaklarının kenarları yukarı kalkıyor.

Ona tek kelime etmeden kapıyı itip açıyorum ve oradan çıkıyorum. Kapı kapanır kapanmaz sırtımı kapıya yasladım. Gözlerimi kapatarak doğru kararı verdiğimi umarak uzun bir nefes alıyorum.

ON İKİNCİ BÖLÜM

TITAN

Emilee odadan çıktıktan sonra Bones'a bakıyorum. Kaşlarını çatı.

"Görüyorum ki Emilee'ye telefonunu geri vermişsin."

Başımı salladım.

"Ne istiyormuş?" diye soruyor, karşıma geçip oturarak. "Bir iş."

"İş mi?" diye soruyor.

"Onu kraliçe yaptım." Hayatımda verdiğim en iyi karar değil ama bunu neden daha önce düşünmediğimi bilmiyorum. Şu anki durumu için harika bir çözüm. Ayrıca, ona göz kulak olabilirim. "Kimi gördüğünü ve ne yaptığını kontrol edeceğim. Tasmanın en iyi şekli bu."

Öne doğru eğilir. "İyi fikir."

"Ofisime gelme sebebinizin o olmadığını tahmin ediyorum."

Başını sallar. "Hayır. Bir telefon aldım ve görünüşe göre George şehri terk etmiş."

"Hiç şaşırmadım." Arkama yaslandım ve kot pantolonumun içindeki sertleşmiş sikimi görmezden gelmeye çalıştım. Daha fazlasını istiyordum ama bunu ona söyleyemiyordum. Bildiği kadarıyla ben onu kullanıyorum, tersi değil. "Planın nedir?"

"Şimdilik gitmesine izin vereceğiz. Geri gelecektir." Gözleri Emilee'nin az önce çıktığı kapıya kaydı.

"Sence onun için geri gelecek mi?" Soruyorum, bu düşünce içime sinmiyor. O artık benim. Onun için yeterince bekledim; onu tekrar ele geçiremeyecek.

Başını iki yana sallar. "Bunu yapması için hiçbir sebep yok. Onu hiçbir yere götürmeyecek, özellikle de onu parayla takas etmeyeceğimizi bildiğine göre."

Başımı sallayarak onaylıyorum. "Detay nereye gittiğini görmedi mi?"

"Hayır. Otoyoldayken onu kaybettiler. Gözümüzün üzerinde olduğunu biliyordu."

"Sence biri bu bilgiyi sızdırdı mı, yoksa sadece gerildi ve onu koruduğumuzu mu düşündü?"

"Bilmiyorum." Elini saçlarında gezdiriyor, sinirli bir şekilde. "Ama geri döndüğünde, bize borcunu et olarak ödeyecek." Bu sözlerle ayağa kalkıyor ve kapıyı arkasından çarparak ofisinden çıkıyor.

EMILEE

GiGi adında bir kadın benim ve Jasmine'in her santimini ölçtü. Sonra bir doktor geldi ve bize Depo iğnesi yaptı. Ayrıca kilomuzu ve boyumuzu aldı ve yazdı. Sanırım müşteriler hangi bedende bir kadın için ödeme yaptıklarını bilmek istiyorlar. Daha sonra bilinen tüm cinsel yolla bulaşan hastalıklar için test edildik ve sonuçlarımızı bir saat içinde alacağımız söylendi. Hiçbir şekilde endişelenmedim. Geçen yıl test yaptırdım ve temiz çıktım. O zamandan beri yattığım tek kişi George'du ve o da her iki seferde de prezervatif kullandı.

Daha sonra Kingdom spa'ya gönderildik ve burada yüz bakımı, mani ve pedi yaptırdık, ardından tüm vücudumuza ağda yapıldı. Daha sonra Kingdom salonuna gittik ve burada saçlarımızı ve makyajımızı yaptılar. İşler.

Krallığa girdikten beş saat sonra, arka tarafa park ettiği arabasına doğru yürüdük.

"İyi günler hanımlar." Nigel bize başıyla selam veriyor.

"Sen de," diye sesleniyor Jasmine. "Dostum, kendimi yeni bir kadın gibi hissediyorum," diyor ve arabanın içine düşüyor.

"Değil mi?"

Bana bakıyor ve göz kırpmıyor. "Görüyorum ki telefonunu geri almışsın."

"Evet."

"Ve?"

"Ve o lanet şey için çok çalıştım," diye itiraf ediyorum.

Bana gülüyor. "Krallar kimseye kolay davranmaz."

Gerçek bu değil mi? "Nereye gidiyoruz?" Konuyu değiştiriyorum. Titan'ı tartışmamayı tercih ederim. Hâlâ onun tadını alabiliyorum. Onu memnun ederken yüzündeki ifadeyi hâlâ hatırlıyorum. İşin üzücü yanı, hiç utanç duymadım. Utanmalıydım da. Onun yaptığıının George'dan ne farkı var? Onu daha önce istediğim için mi? Titan'dan hep etkilenmişimdir, ama bu onun bir pislik olduğu gerçeğini değiştirmez.

"Al." Bana cep telefonunu ve GiGi'nin bize verdiği kartviziti uzattı.
"Bunu GPS'e koy. Ne olduğunu öğrenebiliriz."

Ona bakıyorum. Üzerinde adres dışında hiçbir şey yazmayan düz siyah bir kart. Yazıyorum. "Buradan 10 mil uzakta olduğunu söylüyor."

"Tamam." Uzanır ve sesi açar. Hey Violet'in "Like Lovers Do" şarkısı küçük arabayı dolduruyor.

Terk edilmiş bir deponun önüne geldiğimizde "Burası olduğuna emin misin?" diye soruyor.

"Evet," diyorum, telefonuna yazdıklarımın kartta yazanlarla aynı olup olmadığını iki kez kontrol ediyorum.

Ön sıraya park ediyor ve iniyoruz. Çift kapıya doğru gidip birini iterek açıyorum ve içeri giriyoruz.

"Yok artık," diyor hayretle, devasa alana bakarak. "Merhaba hanımlar."

Siyah iş kıyafeti giymiş bir kadın yanımıza geliyor beyaz düğmeli bir ceket giymiş. Siyah saçlarını sıkı bir topuz yapmış ve yüzünde bir gülümseme var. Koyu kahverengi gözleri sanki bizi değerlendiriyormuş gibi üzerimizde hızlı bir gezinti yapıyor. "Kartınız yanınızda mı?" diye soruyor.

Jasmine ve ben birbirimize *kartın ne işe yaradığını soran* bakışlar atıyoruz. Arka cebimi karıştırdım ve sahip olduğum tek kartı çıkardım. GiGi'nin bize verdiği ve üzerinde bu adresin yazılı olduğu kartı. Havaya kaldırdım. "İstediğin bu mu?"

"Evet, hanımefendi." Bana geri verdi. "Şimdi size etrafı göstereyim." Biz arkasından yaklaşırken o dönüyor ve yürüyor. "Bütün kraliçeleri giydiririz. Müşteri Titan'a durumu bildirecek, o da beni ve sizi uygulamadan haberdar edecek."

"Asla olmaz." Jasmine gülümsüyor. "Giydiklerimiz bizde mi kalacak?"

"Şey, hem evet hem hayır." Devam ediyor. "Bir hesabınız olacak; giydiğiniz eşya taranacak. Bu miktar hesabınızdan çekilecek. Söz konusu ürünü iade ettiğinizde, tekrar tarayacaksınız ve miktarı yatıracak. Eğer iade etmezseniz... anladınız siz onu."

"Bu harika," diye ciyaklıyor Jasmine.

"Mayolardan iç çamaşırlarına, kıcı açık pantolonlara kadar her şeyimiz var," diye devam ediyor. "Yüksek topuklu ayakkabılar, sandaletler ve kayaklara kadar. Aklınızda stoklarımızda olmayan bir şey varsa, birkaç hafta önceden haber verdiğimiz sürece yaptırabiliriz. Kaç müşterimizin bir Queen ile bir yıl öncesinden tatil planladığını bilerseniz şaşırsınız."

Gece elbisesi gibi görünen bir bölümü inceleyen birkaç kadının yanından geçiyoruz.

"İşe girersek buradan bir şey giymek zorunda mıyız?" Ben soruyorum. Giyebileceğim bir şeyim varmış gibi değil. Eşyalarımın çoğu hâlâ Chicago'da.

"Hayır," diye yanıtlıyor, deponun arka tarafına doğru yürümeye devam ederek. "Ne istersen giyebilirsin. Müşterinin isteklerine uygun olduğu sürece."

"Neden buradan bir şey giymek istemeyesin ki?" Jasmine fısıldar.

Kadın durdu ve yüzünü bize döndü. "İkinizin etrafa bakmasına izin vereceğim." Mağazanın sağ arka köşesine doğru başını salladı. "Orada deneme odaları var. Birkaç şey deneyin ve hazır olduğunuzda bana haber verin."

"Neye hazırsın?" diye sordum. "Fotoğraflarınız."

"Ne fotoğrafları?" Jasmine ne düşündüğümü soruyor.

"Burada Titan'ın müşterileri belirli bir görünüm istediğinde kullanması için profesyonel fotoğraflar çektiğimiz bir stüdyomuz var, sarışın, esmer. Mavi gözlü ya da kahverengi gözlü vs. Ne giymek istediğinize karar verdikten sonra, çekimi yapacağız ve ardından fotoğrafları müşteriler için Queens uygulamasına yükleyeceğiz."

Şimdi kuafördeki kadının bana yaptığı üç kilo makyajın bir anlamı var. Başımı salladım. "Bir şey giyebilir miyiz?" diye sordum.

"İş kıyafeti, gece kıyafeti ve mayo öneriyorum. Her birinden birer fotoğrafı uygulamaya ve Titan'a yükleyeceğiz." Bununla birlikte bizden ayrılıyor.

Jasmine'e dönüyorum. Yüzünde bir gülümseme var ve yeşil gözleri kocaman. "Bu çok harika." Ellerimi tutuyor ve aşağı yukarı zıplamaya başlıyor. "Kendimi Pretty Woman gibi hissediyorum. Ama en iyi yanı, hayatımın geri kalanında tek bir erkekle yatmak zorunda kalmayacak olmam."

Gülüyorum. "Hadi, Julia Roberts. Gidip sana giyecek bir şeyler bulalım."

Bir mayo seçiyoruz ve sonra gece elbiselerine doğru ilerliyoruz. İki kadın hâlâ rafları karıştırıyor.

"Merhaba." Elbette, Jasmine onlarla konuşmalı. Daha önce hiç bir yabancıyla tanışmamıştı.

İşte bu yüzden Kraliçe olmak onun için mükemmel olacak. "Merhaba," diyor esmer kız bize.

"Ne zamandır kraliçesin?" Jasmine meraklı bir tavırla soruyor.

"Üç aydır," diye yanıtlıyor sarışın.

"Bir yıldan biraz fazla," diye söze karışıyor diğeri.

Jasmine onlara doğru bir adım atıyor ve sesini alçaltıyor. "Siz hiç Saray'a gittiniz mi?"

Karşılıklı bakışlar. Sarışın uzun bir sessizlik anından sonra nihayet, "Bu bir efsane," diye cevap veriyor.

"Şehir efsanesi," diye ekliyor esmer kadın. "Saray nedir?" diye soruyorum.

Bana cevap veren Jasmine oldu. "Müşterilerin kullandığı bir seks zindanı."

Başımı salladım. "Beni sayma." Bu yüzden mi başvuruda güvenli kelimeler ve katı sınırlarla ilgili sorular soruluyordu? Kendimi içinde bulduğum durumla ilgili nefret ettiğim tek şey bu -Titan bu işi yapmak konusunda neyi tercih ettiğimi biliyor. Herhangi bir erkekle yatacağımı söylemedim ama açık fikirli olacağıma dair kutuyu doldurdum.

"Gerçekten mi? Bence kulağa eğlenceli geliyor."

Jasmine gülümsüyor. "Sen yapardın."

Kıkırdıyorum.

"Hayatınız boyunca vanilyayla beslendiğinizde, rocky road kulağa oldukça lezzetli geliyor." Kara kaşlarını oynatıyor.

Gözlerimi deviriyorum. O kadının vanilya yerine daha sapkın seks türlerini tercih ettiğini çok iyi biliyorum.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

TITAN

Ofisimde otururken cep telefonuma bir e-posta geldi. Açtığımda üç eklenti gördüm. Emilee'nin fotoğrafları.

İlkinde kırmızı tek parça bir mayo giymiş. Tamamen beyaz bir fonun önünde, elleri kalçalarında, başı yana eğik ve yüzünde bir gülümsemeyle duruyor. Mutlu, neredeyse heyecanlı görünüyor.

Ofisimden ayrıldığından beri sikim kalkmıyor. Onu çok uzun zamandır istiyordum. Kendime bunu aştığımı söylüyordum ama belli ki aşmamışım.

Burada oturmuş onun tekrar içeri girip benim için çırlıçıplak soyunmasını, masama uzanmasını, bacaklarını iki yana açmasını ve başımı kalçalarının arasına sokmasını hayal ediyordum. Ve şimdi burada bir mayo içinde. Ama bu benim için değil. Hayır, başka erkekler için. Bir dokunuş için para ödeyecek olanlar için. Bir öpücük için. Sikişmek için. Ne kadar ileri gitmelerine izin verecek? Sanırım bu ona ne kadar para teklif ettiklerine bağlı.

Umurumda da değil. O benim değil. Hiç olmadı ve şimdi de olmadığı kesin.

Kapım açılıyor ve Bones içeri giriyor. Bırakın aynı günü, onu bir hafta içinde bile bu kadar çok görmemiştim. Huzursuz olmalı. Masama doğru yürüyor, kumandayı alıyor ve perdelerimi kapatmak için düğmeye basıyor.

E-postalarımın çıkıyorum ve koltuğuma geri oturuyorum. "Seni gün ışığında görmeseydim, güneşe alerjin olduğuna yemin edebilirdim."

Kumandayı bırakıp karşıdaki koltuğa çöküyor ve bir elini yüzünde gezdiriyor. "Az önce George'un Paris'e gitmek üzere özel bir jete bindiğini öğrendim."

"Acaba neden Paris?"

Omuz silkiyor. "Geri gelecektir. Bitmemiş bir işi var."

"Emilee."

"Annesi." Dirseklerini dizlerinin üzerine koyup öne doğru eğiliyor. "Küçük bir araştırma yaptım. Nick ve karısı arasında iki yıl önce boşanma davası açılmış. Ama bulduklarım bu kadarla sınırlı değil."

Ellerimi açıp bana söylemesini işaret ediyorum. Tahmin oyunlarını seven biri değilim.

"Evlilik cüzdanı."

Kaşlarımı çattım. "İkinci kez mi evlendiler?"

Başını sallıyor. "George ve Nancy evlendi. Üç ay önce."

Elimi yüzümde gezdiriyorum. "Bu hiç mantıklı değil. Emilee bize adamın annesinin sağlık masraflarını karşılamak için ona seks şantajı yaptığını söyledi. Eğer onun karısıysa, o zaman onu kendi poliçesi altına almıştır."

"Ona yalan söyledi." O da kabul ediyor. "Ama neden?"

Omuz silkiyor. "Kulağa ne kadar kötü gelse de, ona zorla sahip olabilirdi, ama onun kendi isteğiyle vazgeçmesini istedi. Neden?"

"Dava mı?" Ben teklif ediyorum. "Üvey kıızıyla rızaya dayalı seks, kızın tecavüz çıgıllıkları atmasından çok daha iyi bir başlık."

"Doğru." Arkasına yaslandı. "Belki de bunu yanlış şekilde düşünüyoruz." "Ne demek istiyorsun?"

"Ya bunu ortaya çıkacağını bilerek yaptıysa? Nancy'nin ne yaptıklarını öğrenmesini istiyor."

"Peki cinsel ilişkilerine dair herhangi bir kanıt var mı?" diye sordum. "Bunu kaydetti mi?" Bu düşünce midemi bulandırıyor. Eğer böyle bir şey basına ya da internete sızarsa, bu onu bir tanrı, Em'i de bir sürtük gibi gösterir.

"Bildiğim kadarıyla hayır. Ama biz orada değildik." İç çekiyor. "Sanırım kesin olan tek şey bizim ortaya çıkmamızı beklemediği. Onu korkuttuk. Emilee'yle olan planını beklemeye aldı."

"Peki ya Nancy?"

"Ne olmuş ona?"

"Onu geride bıraktığını düşünemiyorum. Emilee fazla zamanı kalmadığını söyledi."

Omuz silkiyor. "Bulduğum her şeyden sonra, onunla aşk için evlenmediğini biliyorum. O yokken ölmesini umursadığını sanmıyorum. Ayrıca, kadın öldüğünde Nick'in ona bıraktıklarını almaya hakkı var."

"Ama ona pek bir şey bırakmış gibi görünmüyordu. Em, hepsinin George'a gittiğini söyledi."

Elimize geçirmemiz gereken şey bu. Vasiyetleri."

Sandalyeden kalkıyor. "Zaten ü z e r i n d e çalışıyorum. Yaptığım anda size haber vereceğim."

Ofis telefonu çalıyor ve her kimse hoparlörü açarken parmağımı dudaklarıma gö t ü r ü y o r u m . "Alo?"

"Titan!" Adam benim adımlı söylüyor. "Nasılsın?"

"İyiym. Uzun zaman oldu Jacob."

"Evet. Evet," diye kabul ediyor. "Yarın uçuyorum ve bir kıza ihtiyacım var." "Ne tür bir etkinlik?" Bilgisayarına girerek sordum.

"Akşam yemeği."

"Tam sana göre bir tane var." Jasmine'in dosyasını açtım. Jacob açık sözlü olanları sever. Öne çıkanları. Şu anki kızıl saçları ve abartılı tavırları tam da böyle.

"Bu akşam yemeği için farklı bir şey istiyorum. Sessiz olması gerekiyor. Orada otur ve sadece güzel görün. Bu bir iş toplantısı, sosyal bir etkinlik değil."

Jasmine'in dosyasından çıkıyorum ve Macey adında bir kıızı buluyorum. "Ben ..."

"Emilee'yi istiyorum."

Parmaklarım tuşların üzerinde duraklıyor. "Efendim?"

"Resmini yeni gördüm. Yeni, değil mi? Onu istiyorum." Bones'a bakıyorum ve o da bana kaşlarını çatıyor.

"Bu bir sorun mu Titan?" Jacob duraksamam üzerine soruyor.

"Hayır." Boğazımı temizliyorum. "Hiç sorun değil. Ona haber veririm ve size teslim alma talimatlarını gönderirim."

Tıklayın.

Bones sırtıyor ama ofisimden çıkarken hiçbir şey söylemiyor.

İğne.

EMILEE

"TEŞEKKÜRLER," diyorum beni Kingdom'ın dışında bırakan taksi şoförüne. Arka girişe giden on beş merdiveni çıkıyorum.

"Merhaba, Bayan York. Sizi tekrar görmek güzel," diyor Nigel ve çift kapılardan birini benim için açık tutuyor.

Uzun bir nefes aldım. Gerginim. Göğüslerim terliyor ve dizlerim titriyor. Bilinmeyen bir şey. Benden ne beklendiği.

Dün gece Titan'dan bir işle ilgili talimatlar içeren bir bildirim aldım. Sonra mağazadan bir elbise seçildiğine dair bir uyarı aldım.

Benim için. Saçımı ve makyajımı yaptırmak için de bir randevu aldım. "Seni tekrar görmek de güzel."

Bana nazik bir gülümseme veriyor. "O zevk bana ait."

"Kraliçeler hakkında çok şey biliyor musun?" Olabildiğince çok bilgi edinmek için ona soruyorum.

"Ne öğrenmek istiyorsunuz?"

Bu yüklü bir soru. Çok fazla sorum var. Ama konuşabildiğim tek soru şu. "Hepsi buradan, kumarhaneden mi alınıyor?" Teslim alma yeri bana bildirildiğinde, şaşırmaktan çok daha fazlası oldu. Yani, benim yerim olmadığı için rahatlamıştım. Ya da onun. En azından Krallık ortak bir zemin. Ve neden restoranda buluşmamızı istemediklerini anlayabiliyorum. Benimle gelmek istiyor. Bana hava atmak istiyor. Bu işlerin nasıl yürüdüğünü anlıyorum.

"Hayır. Ama bu müşteriyle ilk seferiniz, değil mi?" "İlk kez."

Terli ellerimi elbisemde gezdirdim. "Oh." Gülümsüyor. "Ne kadar heyecan verici."

Gergin bir şekilde gülüyorum. "Ben öyle demezdim."

Uzanıp elimi tutuyor ve kendi eliyle kavırıyor. "Canım, seni temin ederim ki emin ellerdesin. Titan güvenmediği birinin Kraliçe'yle birlikte olmasına izin vermez."

Başımı salladım ve uzun bir nefes verdim. "Sadece benden beklenenler konusunda gerginim." Başımı eğip beyaz mermer zemine ve siyah bir dairenin ortasındaki altın renkli K harfine bakıyorum.

Boştaki elini çenemin altına koyuyor ve kaldırıyor, böylece onun nazik gözleriyle karşılaşıyorum. "Sen kendini nasıl rahat hissediyorsan öyle yap. Bu senin gösterin."

Nigel benden uzaklaştığında kapı kayarak açılmadan önce sağımdaki tek asansörün sesi duyuluyor. Titan ve Grave dışarı çıktı. İkisi de beni görünce durdular. Grave bana sanki bir sinir bozucuymuşum gibi bakıyor. Bana kızgın olduğuna eminim. Sağır gibi davranarak onu kandırdığımı düşünüyor. Niyetim asla bu değildi. Titan boğazını temizliyor. "Sizinle aşağıda buluşacağım," diye Grave'e bilgi veriyor. "Bize biraz izin verir misin Nigel?"

"Elbette efendim." Selam verir ve ardından Grave'i asansöre kadar takip eder.

Gergin bir şekilde elimi elbisemde gezdiriyorum. Siyah, göğüs dekoltemi gösteren derin bir V'si ve sağ bacağımdan kalçama kadar uzanan bir yırtmacı var. İpek. Tenime karşı serin ve yumuşak. Üstüne bir çift kırmızı Gucci topuklu ayakkabı giydim ve tırnaklarım da uyumlu. Müşterimin isteği üzerine elbiseyi göstermek için saçımı sıkı bir topuz yaptım.

Benden önce durdu. "Görünüyorsun..." Dudaklarını yalıyor. "Çarpıcı."

Midemde kelekler uçuşuyor ve bunun çıkmak için para aldığım randevuyla hiçbir ilgisi yok. "I-"

"Bunu yapmak istediğine emin misin, Em?" diye sözümü kesti.

Sesindeki bir şey çenemi daha yukarı kaldırmamı sağlıyor. Daha dik durmamı. İçimdeki şüphe, Nigel'in güveninden daha çok onun yanıldığını kanıtlama isteği uyandırıyor. "Bu sadece bir randevu Titan," diye tükürüyorum.

Dövmeli kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturuyor ve bana sırtıyor. "Ya seni becermek isterse?"

Açık sözlülüğüne göz kırpıyorum. Para için bir adamla yatma düşüncesi kalbimi hızlandırıyor. Cazibe dışında herhangi bir sebep için. Yani, kabul edelim, telefonum için ona sakso çektim. Ama bundan daha fazlası vardı, değil mi? Yıllardır Titan'ı istiyordum ve sonunda beni köşeye sıkıştırmış olsa bile bunu yapmak ve pişmanlık duymamak için bir bahanem vardı. "Eğer fiyatı uygunsa." Korkumu görmesini istemediğim için omuz silktim.

Yüzündeki gülümseme kayboluyor ve vücudu kaskatı kesiliyor. Bana bakıyor ve ben kulaklarıma hücum eden kanı görmezden geliyorum. Beni korkutmaya çalışıyor. Bunu yapamayacağımı düşünüyor. Gereken şeylere sahip olmadığımı. İşte o zaman keşke Jasmine gibi olsaydım diyorum. Şimdilik sadece rol yapmak zorundayım.

"Titan!"

Arkamda bir adamın sesini duyarak dönüyorum. Takım elbise ceketinin düğmelerini ilikliyor ve Titan'a yaklaşırken sağ elini uzatıyor.

"Jacob." Titan onun elini sıkar. "Bu Emilee. Bu geceki eşin." Bana işaret ediyor. Çatık kaşlarının yerini bir gülümseme almış ama çok gergin.

"Merhaba, Emilee." Bana elini uzattı, ben de tuttum. Eğilip parmak eklemlerimi öpüyor. "Umarım deniz ürünlerini seversin."

"Bayıldım," diyorum sinirlerimi yatıştırmaya çalışarak. Geri dönmek için çok geç ve Titan'ın önünde korkmuş küçük bir kız gibi görünmek istemiyorum.

Adam inci gibi beyaz dişlerini göstererek bana gülümsüyor. Koyu yeşil gözleri, kare bir çenesi ve nazık bir gülümsemesi var. Kırk yaşlarında görünüyor. Düşündüğümünden çok daha genç. Bana verilen tek şey bir isimdi. Google'da arattım ama hiç fotoğrafını bulamadım. Medya söz konusu olduğunda oldukça gizli kalıyor. Ama bulduğum bilgilere göre daha yaşlı olmasını bekliyordum.

"Gidelim mi?" Az önce girdiği çift kapıyı işaret etti. "Evet, efendim." Gülümsedim.

Kıkırdıyor. "Lütfen bana Jacob de."

"Jacob." Başımı salladım ve Titan'ın sırtına bir tokat attı.

"Söylesene, ne zamandır Vegas'ta yaşıyorsun?" diye soruyor ve ikimizi de kapıya doğru döndürüyor.

"Tüm hayatım boyunca," diyorum ve omzumun üzerinden bakınca Titan'ın hâlâ aynı yerde durup bizi izlediğini görüyorum. Gözleri Jacob'ın elini sırtımın küçük kısmına koyduğu yere kayıyor ve çenesinin sıkışma şekliyle kalbim hızla çarpmaya başlıyor.

OceanofPDF.com

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

TITAN

Yeraltındaki et dolabına giriyorum. Dayaklarımızı yediğimiz odaya. Grave elinde telefonuyla uzak köşede duruyor ve bir şeyler yazıyor. Cross solda bir sandalyede oturmuş, Zippo'sunu açıp kapatıyor. Bones burada değil. Bu sabah erkenden New York'a gitti. Luca'nın babası Bay Bianchi'yi görmek için mi yoksa sikişmek için mi emin değilim.

"Elimizde ne var?" Parmak eklemlerimi patlatıyorum.

Neden onun sözlerinin beni etkilemesine izin verdim? Bacaklarını kimin için açtığı umurumda değil. Hangisi daha kötü, emin değilim. Adamın ona seks için para vermesi mi, yoksa kadının bunu isteyerek yapması mı?

Onu istiyorum.

Ağzına sahiptin, diye bağılıyor zihnim, ama bu yeterli değildi. Öyle olacağını düşünmüştüm ama tek düşündüğüm buydu.

"Robert Jenkins," diyor Grave, telefonunu cebine koyup duvarı iterek. "Kart sayıcısı. Sadece bu ay neredeyse yüz bin dolar temizledi."

Odanın ortasındaki masada oturan adama bakıyorum. Baş eğik ve kolları arkadan bağlanmış. Genç, belki yirmi beş yaşında. Çocuğu güvenlik kameralarında görmüştüm. Strip'te tanınıyor çünkü kumarhaneden kumarhaneye dolaşıyor ama radarda değil. Burada daha çok hırsız var ama bu gece havamdayım. *Onun için çok kötü.* "Çözün onu" diye emrediyorum.

Grave ipi çözüyor ve Robert ağrıyan bileklerini ovuşturuyor. Bir sandalye çekip masada onun karşısında döndürüyorum. Sandalyeye sırt üstü oturuyorum. "Sana bir şey getireyim mi? Su? Bira?"

Başını kaldırıp bana bakıyor, mavi gözleri benimkilerden hâlâ arkamdaki sandalyesinde oturan Cross'a kayıyor. "I ..."

"Gece için bir oda?" Devam ediyorum.

Başını yana eğiyor, şaşkınlığı derinleşiyor. "Sorun çıkarmak istemiyorum." Teslim olmak için ellerini kaldırıyor.

Bizi duyduğuna şüphe yok. "Benden ne yapmamı istiyorsun?" Kollarımı sandalyenin arkasında kavuşturuyorum. Gözleri dövmelemlerimi taradıktan sonra tekrar benimkilere takılıyor. "Parayı alıp ön kapıdan çıkıp gitmene izin vermemi mi?"

"O kadar da fazla değildi," diye savunuyor.

Grave masanın üzerine bir avuç Krallık fişi atar. Bazıları yere yuvarlanıyor. Eğilip bir tanesini alıyorum ve parmaklarımı üzerinde gezdiriyorum. Bin dolarlık bir çip. Siyah ve altın rengi. Üzerinde bir taçla birlikte Krallık yazıyor. "Hepsi bu kadar mı?" Grave'e soruyorum.

"Evet. Parayı çekmeye çalışırken onu durdurdum."

"Ben gidiyorum," diyor Robert. "Hepsini alabilirsin."

Sırıtiyorum, cipsi parmaklarımın arasında yuvarlıyorum. "Ne kadar düşüncelisin." "Öyle demek istemedim."

"Bizden çalmak için," diye sözünü kesiyorum, gözlerim onunkilerle buluşuyor.

Sinirle yutkunuyor ve alnında boncuk boncuk terler oluşuyor. Ellerini yüzünde gezdirirken titremesini izliyorum. "Kart saymak yasadışı değil," diyor sonunda.

Başımı arkaya atıp gülüyorum. Ses odayı dolduruyor. Grave ve Cross da aynısını yapıyor.

Robert takip etmeye başlar, ancak ne olup bittiğinden emin değildir.

"Ya bu çipleri kıcına sokarsam? Bu yasadışı mı?" Yüzünün önünde tutarak soruyorum.

Kahkahası hemen kesilir. "Bu... bu hileli bir soru mu?"

Sırıtiyorum ve sandalyeyi kenara iterek ayağa kalkıyorum. Daha dik oturuyor, gözlerini odanın içinde gezdiriyor.

"Bu yasadışı!" Korkusu onu ele geçirdiğinde masayı tokatlıyor. "Beni isteğim dışında tutuyorsunuz." Ayağa fırlar.

"Otur kıcının üstüne." Grave onu ileri iter ve sandalyesine geri oturtur.

"Bunu yapamazsın!" diye bağırır.

"Zaten öyleyiz."

İleri geri sallanırken ellerini çılgınca saçlarında gezdiriyor. "I ..." Sinirli bir şekilde gülüyor. "Bana ne yapacaksın? Öldürecek misin beni?" Titrek elleriyle fişleri işaret ediyor. "Para sende. Sende kalsın."

"Oh, buradan gitmiyor," diye bilgilendiriyorum onu. "En azından seninle değil."

EMILEE

Kingdom'ın hemen aşağısındaki bir kumarhanenin ellinci katındaki restoranın arka tarafındaki bir masada oturuyorum. Sağımdaki adam Jacob French - bu geceki işim.

Benimle pek konuşmasa da iyi birine benziyordu. Kingdom'da limuzine bindiğimde, kısa yolculuğun çoğunu karısıyla telefonda konuşarak geçirdi. Her şeyden çok garipti. Çocuklarına iyi geceler diledi ve onları sevdiğini söyledi. Buzda bir şişe şampanya vardı ama bana ikram etmedi. Alınmadım. Gecemi özetleyen bilgi, onun yanıdayken iki içkiyle sınırlı olduğumu bildiriyordu.

Yüzyıllardır süregelen kadın haklarını kaybetmişiz gibi hissediyorum; bir erkek bir kadına ne yapıp ne yapamayacağını söylüyor. Yüzümü tamamen kapatıp sadece göğüslerimi göstermeliydi.

Şu anda ikinci martinimi içiyorum ve şimdiden bir tane daha sipariş etmeyi düşünüyorum. Gerginliğim kayboldu ve şimdi sadece bu gecenin bitmesini diliyorum. Bay French'in birkaç şirketi var. İş ortağı Mason Sikes, sağ tarafında uçurtma gibi yüksek görünen bir kadınla birlikte karşımda oturuyor. Kahverengi gözleri buğulu ve sudan başka bir şey içmemiş. Ekstazi almış olmalı. Kadının karşı tarafında bir adam oturuyor. Bu onun oğlu. Yeşil gözleri açıkta duran göğüslerime takılıyor. Masadaki en büyük pislik o gibi görünüyor.

İçkimin kalanını içiyorum ve o da elini kaldırıp garsona işaret ediyor. Yanımıza geliyor ve eğiliyor, böylece adam kulağına fısıldayabiliyor. İçkime baktı ve başını salladı.

Değiş tokuşu görmemiş gibi davrandım. Onun yerine çantamdan cep telefonumu çıkardım ve bir mesaj fark ettim.

Jasmine: Eve gider gitmez beni ara, sürtük. Detayları istiyorum.

Beklediği kadar ilginç olmayacağını söylemekten nefret ediyorum.

"Buyurun hanımefendi." Garson yeni içkiyi önüme koyuyor. "Teşekkür ederim," diyorum usulca ve hemen boş olanı uzatıyorum. Jacob içkileri hesapta göreceğinden eminim. Ama bana ne yapacak?

"**B i r** içkiye daha ihtiyacın var gibi görünüyordu," diyor genç çocuk masanın karşısından, kadına da bir içki uzatarak.

"Yeterince içmiş gibi görünüyor," diye ekliyorum, bunun onun ilk içişi olduğunu belirterek.

Gülümsüyor. "Öyle bir şey yok. Bazı kadınların cesaretlendirilmeye ihtiyacı vardır."

Yani adam babasının sevgilisini sikmeye çalışıyor. "Pislik," diyorum nefesimin altında.

Sırıltması daha da arttı. Belli ki beni duymuş ve şirin olduğunu düşünmüş. Sandalyemi geri ittim. "İzninizle." Bütün çocuklar beni kovmak için ayağa kalkmaya başladı, ama onlar yapamadan ben uzaklaştım.

"Affedersiniz, tuvalet nerede?" Köşede duran kadına soruyorum. Bir şahin gibi masamızı izliyordu. İşi gereği. Adamlardan biri ne zaman bir şey azaltsa garsonumuzu gönderiyor. Bizi oturttuğu anda Jacob'ın ona yüzlük uzattığını gördüm.

"Şu koridorun sonunda sağdaki son kapı." En sağdakini işaret ediyor.

"Teşekkür ederim." Kadınlar tuvaletine giriyorum ve kapıyı arkamdan kapatıyorum. Sırtımı kapıya yaslayıp gözlerimi kapatıyorum. Sadece iki içki içmişim ve onları hissediyorum. Sert. Barmen buralarda oyun oynamıyor. Belki de bu yüzden Jacob bana iki içki limiti koymuştur.

Başım dönmeye başladı ve gözlerim yorgun. Bunun nedeni dün gece uykusuz kalmam olabilir. Randevum için duyduğum endişe beni ele geçirmişti. Şimdi anlıyorum ki endişelenecek bir şey yokmuş. Buraya sadece kol şekeri için geldim. Benimle doğrudan konuşulmadı ve bu beni daha çok rahatsız ediyor.

Sanırım daha kötüsü de olabilirdi. Jacob beni bir seks kulübüne götürüp meslektaşlarının önünde performans sergilememi ve bunu kaydetmelerini bekleyebilirdi. Bu da beni bir düşünceye götürüyor. Başvuru formunda randevu sırasında video çekmenin yasak olduğuna dair bir şey gördüğümü hatırlamıyorum. Bir dahaki görüşmemizde Titan'a bunu sormam gerekecek.

Queens'te sevmediğim bir şey de bu. Erkekler size ne giyip giyemeyeceğinizi söylüyorlar ama randevunuzda ne beklemeniz gerektiğini söylemiyorlar. Ya da nereye gideceğinizi. Sadece buluşma ve zaman dilimi, gereksinimleriniz ve kısıtlamalarınız.

Tuvaleti kullanıp ellerimi yıkadım. Kapıyı açtığımda beni çocuğun kendisi karşıladı. "Oh." Neredeyse ona çarpmadan önce geri sıçradım. Koridorun ortasında duruyor ve masaya dönüş yolumu kapatıyor. "Affedersiniz." Etrafından dolaşmaya çalışıyorum, ama o kenara çekilip beni bir kez daha engelliyor. Sinirlenmeye başlıyorum. "Yardımcı olabilir miyim?" Hırladım.

Sırıttırıyor, gözleri beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. "Bence yapabilirsin." Bana doğru uzanıyor, ama ben bir adım geri atıyorum.

"Buraya senin için gelmedim." Omuzlarımı dikleştirdim. "Eğer lütfen ..."

Bana doğru adım atıyor ve sırtımı tuvaletlerin arasındaki duvara doğru itiyor. "Ne kadar?" diye soruyor, parmak eklemlerini çıplak kolumda bir aşağı bir yukarı gezdirerek.

Elimden geldiğince geri çekiliyorum.
"Affedersiniz?" "Gecelik ücretiniz ne kadar?" Cüretkârlığı karşısında nefesim kesildi. "Seni adi herif-"

"Dikkatli ol," diye kıkırdayarak sözümü kesiyor. Bu hıyarın keyfi yerinde. "Onun karısı olmadığını biliyorum. Jacob'ın kadınları için para ödediğini de biliyorum."

Ensemdeki tüyler diken diken oldu. Randevumla dışarı çıktığımda başkalarının benim hakkımda ne düşüneceğini hiç düşünmemiştim. Gerçekten de uzun zamandır kayıp bir sevgili gibi görüneceğimi mi düşünmüştüm? Bir kız arkadaşı? Ya biri karısına onunla birlikte olduğumu söylerse? Benim için para ödediğini nasıl açıklayacaktım? Ve bunun cinsel bir şey olmadığına kim inanırdı?

"Bakın..." Sağ elini kaldırıyor ve yanağımı avuçluyor. Tokat atıyorum ve çenemi kavıyor, başımın arkasını duvara doğru itiyor, parmaklarını acıyla derime batırıyor. Yüzünü benimkine doğru indiriyor. Nefesindeki likör kokusunu alabiliyorum. "Sen bir fahişeden başka bir şey değilsin. Ve bütün fahişelerin bir fiyatı vardır. O yüzden seninkini söyle."

Vücudum titriyor ama korkudan değil. Öfkeden. Bu çocuk benimle bu şekilde konuşmaya nasıl cüret eder? "Siktir git," diyorum sıkılmış dişlerimin arasından.

Bir homurtuyla boştaki elini kalçama koyuyor, sonra beni kendine çekiyor. "Yapacağım. Öyle ya da böyle."

Yumruklarımı göğsüne indiriyorum ve o da beni bırakıyor. Birkaç adım geri çekilip, gülerek solumdaki erkekler tuvaletine girmeden önce son bir kez gözlerini üzerimde gezdiriyor.

Kendimi toparlamak için bir saniye harcadıktan sonra masaya geri dönüyorum. Yerime oturdum ve içkimi aldım. Bu randevu yeterince çabuk bitemez.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

EMILEE

"HER ŞEY YOLUNDA MI?" Restorandan çıktığımızda Jacob bana soruyor. "Evet," diye cevap veriyorum, arka pencereden Strip'teki ışıklara bakarak.

Çocuk bana tek kelime bile etmedi. Sadece masanın karşısından bana baktı. Bu beni geriyordu, ben de içki sipariş etmeye devam ettim. Beşinciden sonra Jacob bana baktı ama içkilerin gelmesine asla engel olmadı. Olay çıkarmadığım sürece, buna izin veriyordu.

Siktiğimin saçmalığı!

"Bu gece güzel vakit geçirdim." Devam ediyor.

Sonunda ona baktım ama bir şey söylemedim.

Telefonunda bir şeyler yazıyor. "Sıkıcı olduğunu biliyorum..." Homurdanıyorum. "Sıkıcı olsa daha iyi olurdu."

Yazmayı bıraktı. "Bir şey mi oldu?"

"Hayır," diye yalan söyledim. Bildiğim kadarıyla çocuğun ne yaptığını biliyor ve umursamıyor. Tanrı aşkına, çocuk iş ortağının oğlu. Orada oturup güzel görünmesi için tuttuğu fahişeye karşı onun tarafını tutacaktır.

Limuzin Kingdom'ın özel arka girişine yanaştı ve durdu. Yanımdaki koltuktan debriyajımı aldım.

"Emilee..."

"Yemek için teşekkürler," diyorum ve çıkıyorum. Paramı çoktan almıştım ve randevu da bitmişti. Bunu olması gerekenden daha fazla uzatmaya gerek yok.

Limuzin uzaklaşıyor ve ben taksiye binmek için yürümeye başlıyorum. Bu gece eve arabayla gidemeyecek kadar çok içmiştim.

"Bayan York?"

Arkamı döndüğümde Nigel'in merdivenlerin başında durduğunu görüyorum, bir eliyle kapılardan birini açık tutuyor, diğer eliyle de kulağına bir telefon tutuyor. Birkaç kez başını salladı ve cebine koymadan önce bir şeyler fısıldadı. "Lütfen içeri gelin."

Elbisemi kaptım ve merdivenlerden yukarı çıkıp binaya girebilmek için yukarı çektim.

"Bir sorun mu var?" Kafam karışmış bir şekilde sordum. Jacob arayıp kaç tane kokteyl içtiğimi mi şikayet etti?

"Hayır, hiç de değil. Titan sizinle konuşmak istiyor."

Başımı salladım. Siyah bir anahtar kartı çıkarıyor ve asansöre erişim için tarıyor. İçeri giriyoruz, tekrar tarıyor ve kapı kapanıyor.

Düğmeleri tarayıp R harfli olana bastığını görüyorum. Yukarı çıkarken sessizce duruyoruz. Aynalı duvarlarda kendime bakmaktan kaçınıyorum. Kapı açılıyor ve bana çıkmam için işaret ediyor. Öyle yapıyorum ve önümdeki tek salonun sonunda bir dizi siyah çift kapı görüyorum. Üstlerinde *Kral Dairesi* yazıyor. "Nedir bu?" diye soruyorum.

Bana cevap vermiyor. Onun yerine kapının üzerinde bulunan tuş takımına bir kod giriyor ve kapıyı açıyor.

Bu bir süit. Las Vegas Strip'e bakan lanet bir malikane. Tavandan tabana pencereler şehir ışıklarının açık oturma odasını aydınlatmasına izin veriyor. Beyaz mermer zemin, koyu gri mobilyalar ve cam bir sehpa. Sağ tarafımda altın renkli siyah dolapları olan büyük bir mutfak var. Tezgâhlar, paslanmaz çelik aletlerle beyaz mermer zeminle uyumlu. "Bu çok güzel," diyorum hayranlıkla.

"Sadece bir dakika sürecek."

Fransız kapılarına doğru yürüdüğünü görmek için bakıyorum. Onları benim için açık tutuyor. Ben de oraya doğru ilerliyorum. Kapılardan geçip yüzümü ona dönüyorum ama kapıları kapatıyor ve beni bir yatak odasında yalnız bırakıyor. İçinde bulunduğum odaya bakmak için arkamı dönüyorum. Büyük bir oda. Beyaz giysili bir platformun üzerinde bir yatak. Günah Şehri'ne açılan tavandan tabana pencereler. Islak bir bara doğru yürüyorum ve kendime bir içki koyuyorum. *Bir tane daha?*

İşim bitince sürgülü cam kapıya doğru yürüyorum ve balkona çıkıyorum. Temiz hava yüzümde iyi hissettiriyor. Yumuşak bir esinti elbisemi bacaklarıma sürtüyor.

Bir içki alıyorum.

"Çok güzel, değil mi?"

Titan'ın bana katıldığını görmek için arkamı dönüyorum. Elleri pantolonunun ön ceplerinde, şimdi kapalı olan cam kapıya yaslanmış. Siyah düğmeli gömleğinin kolları dirseklerine kadar kıvrılmış, dövme, kash kollarını ortaya çıkarıyor.

"Bütün Kraliçeleri odana mı getireceksin?" İçkimden bir yudum alarak soruyorum.

"Sarhoş musun?" Gözleri bardağa kayıyor, sorumu duymazdan geliyor.

Ona sarhoş bir gülümseme veriyorum ve geri atıyorum. İçkiyi yudumlarırken, neden burada olduğumu merak ediyorum. Ve neden dün onun ofisinde olanları aklımdan çıkaramadığımı. Nigel'a buraya gelemeyeceğimi söylemeliydim. Bu bir hataydı. "Her ne kadar eğlenceli olsa da, ben gidiyorum. Bu gecelik işim bitti." Boş bardağı yan masaya bırakıp cam kapıya doğru yürüdüm. Tam kapıya uzanacakken elini karnıma koyuyor ve beni durduruyor.

"Sana dokundu mu?"

Kaşlarımı kaldırdım.

"Affedersiniz?" "Beni duydun."

Vücudumla ne yapacağıma karışmaya hakkı olduğunu düşünen başka bir adam. "Bu seni ilgilendirmez..."

"Onu becerdin mi?"

Gözlerim kısılıyor ve elini üzerimden itiyorum. *Bütün kraliçelere işlerinden sonra bunu mu soruyor?* "Kimi istersem, ne zaman istersem sikerim."

Elini boğazıma doluyor, beni döndürüyor ve sırtımı soğuk cama çarpıyor. Nefesim kesildi. "Titan..."

"Evet mi hayır mı, Em?" Sözleriyle sert göğsü benimkine çarparak titredi. Gözleri benimkilere dikilmiş, neredeyse öfkesinden parlıyor. Çenesi sıkıştı ve ağır ağır nefes alıyor.

Çok tahrik oldum. Ve vücudum içtiğim içkiler yüzünden ısınmaya başladı. "Ya yaptıysam?" Çenemi kaldırıp onu itiyorum. Bu gece çocuğun beni aşağılamasına izin verdim ama Titan'ın bunu yapmasına izin vermeyeceğim. O benden üstün değil.

Başını yana eğiyor ve boynumu serbest bırakıyor. Parmak eklemlerini köprücük kemiğimin üzerinde gezdirirken derin bir nefes alıyorum. Göğüs kemiğimin üzerinden aşağı iniyor ve elbisemin üzerinden meme ucumu nazikçe okşuyor. Anında sertleşiyor.

"Kıskandın mı?" Sessizliğine meydan okuyorum. Alkol yüzünden. Beni Titan'ın yanında normalde olduğumdan daha özgüvenli yapıyor. Karanlık Krallar herhangi bir şeyi kıskanmaktan çok uzaktır, hele bir kadın için başka bir erkeği hiç.

"Ya öyleysem?" diye sorar.

Gülmek için ağzımı açıyorum ama başparmağı çakıllı meme ucumda gezinirken yerini bir inilti alıyor.

"Hmm?" Uzanıp topuzumu çözüyor ve saçlarımın göğsümün üzerine düşmesine izin veriyor. Saçlarımı geriye ve omuzlarıma doğru tarıyor. "Ya bütün gece senden başka bir şey düşünmediğimi söylersem?"

Ona öylece baktım. Yarı şaşkın, yarı şok içinde.

"Ya sana onunla birlikte olduğun düşüncesinin beni kızdırdığını söyleseydim?"

Her iki elini de başımın iki yanındaki cama koyuyor ve beni içine hapsediyor. Kendimi ona doğru uzanırken buluyorum. Ellerim dar kalçalarını kavriyor, onu daha yakına çekiyor. Sessizce onun için yalvarıyorum. Uyuşmuş dudaklarımı yalıyorum. "Yalan söylüyorsun diyebilirim." Sesim sert çıkıyor. Muhtaç. Elde edilmesi zoru oynamakta çok başarısızım. Ve benimle taşak geçip geçmediğini anlayamayacak kadar sarhoşum. Ya da belki sadece gerçek olmasını istiyorum. Yıllar önce benim onu istediğim gibi onun da beni istemesini.

Sırıttırıyor. "Bunu sana kanıtlayacağım." Uzanıp ipek kumaşı tutuyor ve elbisemi yırtarak beni nefessiz bırakıyor.

"O elbiseye bayıldım."

"Sana on tane daha alacağım." Elleri kalçalarımı kavrarken dudakları dudaklarımla buluşuyor ve beni yerden kaldırıyor. Bacaklarımı ona doladım.

TITAN

Keşke ona söylediklerim yalan olsaydı ama değildi. Onunla çıkmak istediğinden beri ondan başka bir şey düşünmedim.

Para için ne yapardı?

Ne kadar çaresiz olduğunu biliyorum. Bones ve bana ona yardım etmemiz için nasıl yalvardığını. Ona her şeyi ödeyecek bir yabancıyla ne yapardı?

Onu yatak odama taşıırken üzerimden itiyorum ve sırtüstü yatağıma düşüyor. Yırtık siyah elbisesi ince bedeninde zar zor duruyordu. Sert meme uçları siyah ipeğe baskı yapıyor. Bana bakıyor ve gözleri pantolonuma kayarken dudaklarını yalıyor. Aletim taş gibi sertleşmiş ve dış hatları açıkça görülebiliyor. Uzanıp kemerimi çözüyorum. Dirseklerinin üzerinde doğrulup oturuyor.

"Soruma hiç cevap vermedin."

"Hmm?" Alt dudağını ısırtıyor, gözleri hâlâ pantolonumda, fermuarımı indirirken beni dikkatle izliyor.

"Sana dokundu mu?"

Gözleri düğmelerimin üzerinde geziniyor ve benimkilerle buluşuyor. "Hayır." Dizlerinin üzerine çöktü. "Bana dokunmadı." Elleri gömleğime gidiyor ve düğmelerini açmaya başlıyor. "Hayal kırıklığına uğramış görünüyorsun."

Bileklerini kavrayıp hareketlerini durduruyorum. "I ..."

"Sence kendimi fahişeye verir miyim?" Başını yana eğiyor.

"Bence sen çaresizsin."

Başını arkaya atıyor ve göğüslerini zıplatan bir kahkaha atıyor. Ellerim o elbiseden geriye kalanları üzerinden sökmek için kaşınıyor. "Hepimiz bir şeyler için çaresiz değil miyiz?" diye soruyor.

Kaşlarım birbirine çarpıyor. "Bu ne anlama geliyor?"

"Her zaman ne istedin, Titan?" Ben cevap vermeden devam etti. "Her zaman uğruna her şeyi yapabileceğin ne istedin?"

Bunu düşünmeme bile gerek yok. "Sen." Cevap bu kadar basit ve her ne kadar görmezden gelmeye çalışsam da onu istediğimi biliyor ama o Bones'u seçmişti. Peki ya şimdi? Önemli değil. Bu gece onu benim yapacağım ve yarın bunun sonuçlarıyla yüzleşeceğim.

Bileklerini ellerimden kurtarıyor ve kollarını iki yana açıyor. "İşte buradayım. Asıl soru, benimle ne yapacaksın?"

İşte bu kadar. Ona hayır demeliyim. İşe yaramayacağını. Onca yıl arkadaşımı becermemiş olsaydı, o zaman bu teklifini kabul ederdim. Ama yaptı, o yüzden yapamam. Onun yerine, "Nasıl istersem." dediğimi duyuyorum.

Bana kocaman bir gülümseme veriyor. Ellerini kaldırarak, düğmelerle uğraşmak yerine gömleğimi yırtarak açtı.

Elbisesinin eteklerinden tutup yırtık kumaşı bacaklarından çekiyorum ve kalıntıları yere atıyorum. Topuklu ayakkabılarını tekmeliyor ve ben de iç çamaşırını bacaklarından aşağı çekiyorum. Dudaklarım çılgınca onunkileri buluyor. Öpücüğündeki alkolün tadını alabiliyorum ve sarhoş olma umuduyla onu yutuyorum. "Yüzüstü uzan," diye mırıldanıyorum onlara karşı.

Dediğimi yapıyor ve gözlerim kışına takılınca sikim kalkıyor. Yataktaki tüm yastıkları çekip onları da yere fırlatıyorum. Sonra kışını tokatlıyorum. "Havaya kaldır."

Sırtını kamburlaştırarak inliyor ve dizlerini altından yukarı çekerek bana traşlı, sırlıklam amının harika bir görüntüsünü veriyor.

Gömleğimi omuzlarımdan çıkarıp ayakkabılarımı ve pantolonumu tekmeliyorum. Sonra arkasındaki yatağa sürünüyorum ve dizlerimi onunkileri birbirinden ayırmak için kullanıyorum. Ellerim pürüzsüz kalçalarında, yuvarlak poposunda ve sırtında gezindikten sonra saçlarına

dolanıyor.

Yatağın üzerinden geri çektiğimde nefes nefese tıslıyor. Eğilip kulağına fısıldıyorum: "Seni ne zamandır böyle hayal ettiğimi biliyor musun?"

"Titan..." İnliyor.

"Çok uzun zaman oldu," diye cevap veriyorum, ona gerçeği söylüyorum.

Saçlarını bırakarak başının yatağa düşmesini izliyorum. Sert sikimi tutup birkaç kez okşarken, boştaki elimi amının üzerinde gezdirip ıslaklığını bulaştırıyorum.

Kendini parmaklamak için bacaklarının arasına uzanıyor ama ben elimle amına vuruyorum.

Haykırıyor, vücudu sarsılıyor.

"Hepsi benim bebeğim." Sonra hiç uyarmadan içine girdim.

"Oh, Tanrım..."

Sırtına doğru eğilerek kollarımı omuzlarının altından geçirip başının üzerinden yukarı kaldırıyorum ve parmaklarımı boynunun arkasında birleştiriyorum. Bu pozisyon başını yatağa gömerken aynı zamanda kollarını da başının üzerinde tutuyor.

Ve onu becerdim. Sertçe. Kalçalarım kıkına çarpıyor, onu ağlatıyordu. Onu acımasızca becerdim. Elimden geldiğince sert ve hızlı. Vücudu titriyor, amı sıkılaşıyor ve adımı daha önce hiçbir kadının atmadığı kadar yüksek sesle haykırıyor. Ama bu beklenen bir şeydi. Hiç kimseyi böyle sikmemiştim. Bu kadından ilkokuldan beri nefret ediyordum ama bir yanım hep onu istiyordu. Kaşıyamadığın bir kaşıntı gibiydi. Asla ulaşamayacağın bir yükseklik. Elde edilemezdi. Şimdiye kadar.

"Titan... Tanrım, Titan..." Amcığı sikimin etrafında sıkılaşıyor ve boşalırken tüm vücudu benimkine karşı sertleşiyor.

Orgazmı vücudunu sarsarken bırakmıyorum. Birkaç dakika daha devam ediyorum, sonra parmaklarımı başının arkasından çözüyorum ve oturuyorum. İkimizin de vücudu terden kayganlaşmıştı ve kalçaları titriyordu. Nefes nefese kalmış, elleri şimdi çarşafı yumrukluyor.

Çekiyorum ve onu sırt üstü çeviriyorum. Sikim onun dölüyle kaplanmış bir şekilde hazır bekliyordu. Kalçalarından aşağıya ve çarşafıma akıyordu. Prezervatif kullanmalıydım ama açıkçası kullanmak istemedim. Onu hissetmek istiyordum. Her şeyini. Temiz olduğunu biliyorum, sonuçlarını gördüm. Bu kraliçe olma sürecinin bir parçası. Ben de temiz olduğumu biliyorum.

Uzanıp, dağınık saçlarını kaygan yüzünden itiyorum. Makyajı bulaşmış ve dudakları ayrılmış. Onun için her zaman böyle görünmeliydi.

Ben. Güzel, lanet bir karmaşa. "Benim için a, Em."

Ağır gözleriyle bana bakıyor. Kafası güzel ve onu oraya ben getirdiğim için gurur duyuyorum. Bunu ona ben yaptım.

Daha bitirmedim.

Kollarını yanlarına doğru iterek göğsüne sarılıyorum ve onları yerinde sabitliyorum. Ve soru sormadan dudaklarını yalıyor ve tam olarak ne istediğimi bilerek bana açılıyor.

"Aferin kıızıma." Sikimi aldım ve ayrılmış dudaklarına doğru kaydurdım.

Profesyonel gibiydi. Yalıyor, emiyor, sikimin tadının ona benzediğini umursamıyor. Onun bir ucube olduğunu hep biliyordum. Bones bana seks hayatlarından hiç bahsetmedi. Anlatmasına gerek yoktu. En iyi arkadaşım onu istediğimi biliyordu, bu yüzden izlememe izin veriyordu. Elimi saçlarına doladım ve başını geriye iterek boğazını açtım. Ben onu becerirken soluk mavi gözleri sulu kirpiklerinin arasından bana bakıyordu. Ağzını da amını siktiğim kadar sert sikiyordum. "Yutacaksın, Em."

OceanofPDF.com

ON ALTINCI BÖLÜM

EMILEE

Gözlerimi karanlık bir odaya açıyorum. Doğrulduğum, irkildim. Kahretsin. Tüm vücudum ağrıyor.

Neden ben...?

Titan! Onunla yattım.

"Siktir." Yüzümü kapatıyorum ve tekrar yatağa düşüyorum. Ellerimi yavaşça kaldırıp yanıma bakıyorum, orada olmasından korkuyorum ama yok. Kollarımı iki yanıma atarak ağır bir iç çekiyorum. Elim sert bir şeye çarpıyor ve onu kaldırıyorum, sonra lanet şeyi yüzüme düşürüyorum. "Fuuucckk," diye inliyorum ve tekrar deniyorum.

Telefonum. Dün gece şarj etmediğim için neredeyse bitmek üzere.

Doğrulup etrafıma baktığımda odadaki tek kişinin ben olduğumu görüyorum. Hızlıca son aramalarıma bakıyorum ve konuşmam gereken kişiyi arıyorum.

"Alo?" Jasmine uykulu bir şekilde cevap verir. "Uyan."

"Emilee?"

"Evet."

"Bekle... Saatin kaç olduğunu biliyor musun?" Esniyor. Belli ki onu uyandırmışım.

"Fark etmez."

"İyi misin? Gelip seni almam gerekiyor mu?" diye aceleyle soruyor, sesi daha uyanık geliyordu. Dün gece bir işim olduğunu biliyordu. "Randevun..."

"Hayır. Krallık'tayım ve iyiyim."

"Krallık'ta mı? Neden ..." Sözüünü kesiyor ve umarım anlamıştır çünkü bunu yüksek sesle söyleyebileceğimden emin değilim. "Dün gece Titan'la mı kaldın?"

Yan yatıp başımı çarşafıma gömüyorum. Seks gibi kokuyorlar. "Evet," diye mırıldanıyorum.

Gülüyor. "Nasıldı?"

Sırt üstü yuvarlanarak tavana bakıyorum. "İnanılmaz."

"Bana her şeyi anlatmalısın. Otuz dakika sonra büfede buluşmaya ne dersin?" Esniyor. "Biraz kahvaltıya ihtiyacım var."

"Tamam," diyorum ama duraksıyorum. "Haven'ı ara ve bize katılmak isteyip istemediğini sor." Onu görmeyeli çok uzun zaman oldu. Ve Jasmine ondan bir kez bile bahsetmedi.

Bir an sessiz kaldı. "Onunla en son ne zaman konuştun?"

"Bilmiyorum." Kafamda ayları toplamaya çalışıyorum. "Belki dört ay önce. Neden?"

"Şey... o evli."

TITAN

Masamda oturuyorum, bir elimde cep telefonum, diğerinde kalemim. Kapım açılıyor ve gözlerim koyu yeşil gözlerle karşılaşınca içimden bir ah çekiyorum.

"Seni sonra ararım," diyorum diğer uçtaki Luca'ya.

"Birazdan görüşürüz. Şu tarafa doğru gitmek üzereyim." *Tık.*

Cep telefonumu masama koydum ve kollarımı göğsümde kavuşturdum. "Bay Bates. Bugün sizin için ne yapabilirim?"

Armani takımlarından birini giymiş, dünyayı yönetme yolunda önüne çıkan herkesi biçmeye hazır. Güne benimle başlıyor. "Kovun onu," diyerek masama geliyor.

Koltuğumda arkama yaslanıp rahatlamaya çalışıyorum. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

Parmağıyla beni göstererek, "Ne bok yiyorsun sen!" diye bağırıyor. "Kızımı lanet bir kraliçe olarak işe aldın."

"Bu bilgiyi açıklayamam."

"Kes saçmalamay, Titan." Masamı tokatladı. "Fotoğraflarını gördüm. Bir tanesinde lanet olası bir iç çamaşırı giyiyordu!"

Kapım açıldı ve Bones içeri girip kapıyı arkasından kapattı. "Buradan geçiyordum ve yardıma ihtiyacın olup olmadığını kontrol edeyim dedim."

Sandalyemden kalktım. "Ben iyiyim."

Bones benden Bay Bates'e bakıyor. Bir geçmişleri var. İyi bir geçmiş değil. Kalmak ister ama isteksizce çıkar.

"Ona izin vermeyeceğim..."

"Neye?" Kaşlarımı kaldırıyorum.

Çenesi keskinleşir. "Lanet bir fahişe olmak için."

Homurdanıyorum. *Tencere yuvarlanmış kapağını bulmuş.* "Geçen yıl Queens için iki yüz binden fazla para harcadın," diye hatırlatıyorum ona.

Omuzlarını geriye çekip göğsünü eğiyor.

Masamın etrafından dolaştım ve onunla yüz yüze geldim. "Onu kovmayacağım. Ve onun bir Kraliçe olduğunu bilmenin tek nedeni senin bir müşteri olman." Uzanıp ceketini tuttum ve onu kendime doğru çektim. "Seksin için para ödemeye devam etmek istiyorsan, o zaman çeneni kapalı tutmanı ve bana işimi nasıl yapacağımı söylememeni öneririm." Onu geri ittim.

Kendi ayağına takıldı ve sandalyeye düştü. Masama geri döndüm ve karşısına oturdum.

Başını eğiyor ve elini saçlarında gezdiriyor. Endişesi onu en iyi şekilde etkiliyor. "Kızımın bedenini sattığı duyulursa bunun bana ne yapacağını biliyor musun?"

"Olmayacak."

"Bunu garanti edemezsin," diye homurdanıyor. "Benim hava geçirmez gizlilik sözleşmelerim garanti eder."

Ayağa kalkıyor. "Ya biri konuşursa?"

Ben de ayağa kalkıyorum. "O zaman müşterilerimden herhangi biri Queens'im hakkında bilgi sızdırırsa nasıl ilgileniyorsam onlarla da öyle ilgilenirim." Toleransı olmayan bir iş yürütüyorum. "Ben varlıklarımı korurum."

Cevabımdan tatmin olmuşa benziyor çünkü kapıya doğru dönüyor ama durup bir kez daha bana bakıyor. "Jasmine burada olduğumu bilmemeli."

ON YEDİNCİ BÖLÜM

EMILEE

"EVLENDİN Mİ?" En iyi arkadaşım kabinde yanıma otururken talep ediyorum.

Başını sallıyor ve kehribar rengi gözleri parlarken bana kocaman bir gülümseme veriyor. "Evet." "Ne oluyor Haven?" Bu haber karşısında çenem hâlâ düşmüş halde soruyorum.

İç çekiyor. "Karışık."

Kaşlarımı çattım. "Sen iyi misin? Luca sana iyi davranıyor mu?" Adam mafyanın içinde. Bunu liseden beri hepimiz biliyorduk ama bu onu sevmesine asla engel olmadı.

"Evet, biraz zor başladı ama şimdi her şey mükemmel." Bir tutam kahverengi saçını kulağının arkasına itiyor. Kocası hakkında konuşurken kehribar rengi gözleri yumuşak ve sevgi dolu.

Baktığımda Oliver Nite adında bir adamın restoranın girişinde durduğunu görüyorum. "O da sizinle mi burada?" Bir Bianchi olarak büyümüş. Luca'nın babası onu daha çocukken sokaklardan almış ve kendilerinden biri gibi yetiştirmiş. Bunu kanıtlamak için sağ eline altın bir yüzük takıyor. Bianchi'ler onu evlat edinmiş ve bencilce nedenlerle de olsa kendilerinden biri yapmışlar.

"Evet. O benim korumam."

"Neden bir korumaya ihtiyacın var?" Endişeyle sordum. "Tehlikede misin?" Bianchi'lerin çok fazla düşmanı var. En iyi arkadaşımın sevdiği kişi yüzünden tehlikede olabileceğini hiç düşünmemiştim.

Beni başından savdı. "Her şey yolunda. Luca sadece paranoyak."

"Bunu bilmek güzel." Aşırıya kaçtığını düşünse bile onun güvende olduğundan emin olmasına sevindim.

"Seni aramayı denedim. Birkaç kez," diyor Haven. Gözlerini benimkilere dikerek konuyu değiştiriyor.

Göğsüm sıkışıyor. "Özür dilerim." Bektan bir arkadaş oldum. Ve onun için burada olmadığımndan nefret ediyorum.

"Sana mesaj bıraktım." Elimi tuttu. "Onları almadın mı?"

Bu da karmaşık bir durum ama bunun yerine "Telefonumu kaybettim ve yenisini almak zorunda kaldım" diyorum.

"Sesli mesajlar aktarılıyor," diyor Jasmine, karşıımızdaki kabinde ağzına bir parça krep tıkıştırırken.

Gözlerimi ona diktim.

"Sorun yok." Haven kollarını omuzlarıma doluyor ve beni kendine çekiyor. "Artık burada olduğun için mutluyum."

"Evet." Jasmine başını sallıyor. "Nasıl olduğunu biliyoruz." "Bu ne anlama geliyor?" Ben soruyorum.

"Geri çekildiğini."

Onunla tartışamam ya da Jasmine'in söylediklerine kızamam çünkü bu doğru. Kendime asla çok yakınlaşmaya izin vermedim. Onlara bile. Haven ve Jasmine en yakın olanlardı.

"Ve annen hasta..." Haven devam ediyor. "Bunun ne kadar zor olduğunu hayal bile edemiyorum." Sırtımı okşuyor. "Sen ve baban nasılsınız?"

Jasmine gözlerini masaya diker. Ona ne olduğunu Haven'a anlatmadı. Haven'ın zaten haberleri pek sık izlemediğini tahmin ediyorum. Eğer izleseydi, kocasıyla ilgili kötü şeylerden başka bir şey görmezdi.

"Babam..." Derin bir nefes alıyorum. "Babam birkaç hafta önce vefat etti."

Masa sessizliğe gömülüyor ve ben başımı eğip kucağımdaki ellerime bakıyorum. "Kalp kriziydi. Ofisinde bir toplantıdayken oldu." Yutkunuyorum ve öylece bırakıyorum. "Her şeyi George'a bıraktı. Ve bana şantaj yapıyor." İçki sınırına ulaşmış sarhoş bir kız gibiyim ve hepsi geri geliyor. "Ama George'un Kings'e beş yüz bin dolar borcu var. Borcunu ödemem karşılığında beni Titan'a satmayı teklif etti."

Sözcükler akıp giderken sessizlikle karşılaşıyorum. Ama onlara bakamıyorum. Utanıyorum. Nedeninden emin değilim, çünkü kızlarla birbirimizden hiç sır saklamadık. Ve kabul edelim, konu erkekler olduğunda üçümüz de aptalca şeyler yaptık. Bunun neden farklı olduğunu bilmiyorum.

Jasmine masadan kalkıp yanıma otururken minderdeki vinilin değiştiğini duyuyorum. Ona yer açmak için Haven'a yaklaşıyorum. Sonra ikisinin de kollarını etrafımda hissediyorum.

Gözlerimi kapattığımda bir damla gözyaşının yanağımdan süzüldüğünü hissediyorum. Bunlar benim kız kardeşlerim. Sadece birbirimize sahiptik ve onları çok özledim.

"Çok özür dilerim," diye fısıldıyor Jasmine, ya bilmiyormuş gibi davranıyor ya da gerçekten samimi.

"Ben de." Haven burnunu çekiyor. "Senin için orada olmalıydık..."

İkisinden de uzaklaşıyorum. Haven'a "Hayır, senin yanında olmalıydım," diyorum.

"Selam." Gülümsüyor. "Ben iyiyim. Söz veriyorum. Benim için endişelenme. Ama Jasmine ..." Ona doğru bakar. "Yardıma ihtiyacı var."

Gülüyorum, yanağımdaki yaşı siliyorum.

"Ben iyiyim. Teşekkür ederim," diyor Jasmine çenesini kaldırarak. "Hey, teklifim hâlâ geçerli Nite," diye sesleniyor Jasmine.

"Teklif mi?" Kafam karışmış bir şekilde sordum.

"Evet, onu straponla sikeceğimi söyledim." "Ne? Neden böyle bir şey söyledin?" diye sordum.

"Çünkü o eşcinsel." Gözlerini deviriyor.

"Hayır, değil" diye itiraz ediyorum.

"Öyle. Ama sorun değil. Ben ayrımcılık yapmam. Ve bütün gece adımı haykırmanı sağlayacağım."

"O bir dilsiz," diye hatırlatıyorum ona. Üniversitedeyken bir tür sessizlik yemini etmişti. *Sessiz Gece* lakabını da oradan almış.

"Onunla işim bittiğinde öyle olmayacak." Göz kırpmıyor. Adam onu görmezden geliyor.

Haven gözlerini deviriyor. "Düğünümde onu becerdin." "Ne?" Jasmine'e bakarak nefes nefese kaldım.

Bir yudum almak için içkisini kaldırıyor. "Yüzüncü kez söylüyorum, seks yapmadık. Beni yedi."

"Düğününde mi?" Gözlerimi kocaman açarak sordum. "Nerede oldu bu? Bir dolapta mı?"

"Bir kadın asla söylemez."

"İyi ki kadın değilsin," diye şaka yapıyor Haven. "Sen bütün arkadaşlarına böbürlenen o ukala öğrenci birliğisin."

"O lanet olsun Titan." Jasmine tabii ki var Hayır problem hayatım hakkında önemli bilgiler veriyor.

Haven'ın nefesi kesildi. "Yok artık."

Başımı salladım ve Jasmine ekledi, "Evet. O küçük pis bir fahişe."

Fahişe deyince irkildim. Ŗaka yaptığını biliyorum ama dün geceki adamı düşünmek beni hâlâ geriyor. Tanrım, tam bir pislikti.

Haven gülüyor. "Trenton'ı beceriyorsun."

"Ne?" Gözlerimi kocaman açarak sordum. "Jasmine, o evli." Karısını Instagram'da takip ediyorum. Bizimle aynı üniversiteye gitmişti ama iki yaş küçüktü.

Omuz silkiyor. "Karmaşık bir durum." Sonra gözleri Nite'a kayıyor.

Ben de ona bakıyorum ve o da çoktan kıza bakmaya başlamış. *Ne kaçırdım ben?*

"Neyse, sana ve Titan'a dönelim." Haven ıslık çalar. "Bunun olacağını hep biliyordum. İkinizin arasında çılgın bir kimya vardı. O hep seni istiyordu."

Kızlarla yediğim öğle yemeğinden sonra yüzümde bir gülümsemeye doğru yürüyorum. Babam öldüğünden beri ilk kez gerçek bir gülümseme. George kayıp ve benim bir işim var. Tam olarak hayalimdeki iş değil ama Kraliçe olmanın avantajları var. Dün gece kazandığım üç bin dolar gibi. Bu bende kalacak. Bir erkeğin yanında oturmak ve konuşmanın bana düşen kısmını yerine getirmek zorunda kalmamak için oldukça kolay bir paraydı. Ayrıca kıyafetlerim üzerimde kaldı.

Nigel'ı masasında bulmak için arka tarafa, özel girişe doğru ilerliyorum. Elinde bir gazeteyle sandalyesinde oturuyor. "Birilerinin hâlâ bunları okuduğunu bilmiyordum."

Bana bakıyor, katlıyor. "Bugünlerde herkes haberlerini sosyal medyadan alıyor gibi görünüyor."

"Ama sen değil," diye ekliyorum.

"Abartılıyor." Kıkırdayarak ayağa kalkıyor ve tek kişilik asansöre doğru yürüyor. Anahtar kartını kullanarak kapıları açtı ve bana baktı. "Yukarı mı çıkıyorsun?"

Dudağımı ısırdım. "Emin değilim..."

"Titan bu sabah bana istediğiniz zaman erişim izniniz olduğunu bildirdi."

Yanaklarım kızarıyor ve gözlerimi kaçırıyorum ama ayaklarım beni yürütüyor ve asansöre giriyorum. Asansöre binerken bana ne kadar bilgi vereceğini test etmeye karar veriyorum. "R ne anlama geliyor?"

"Krallar buradayken Kraliyet katında yaşarlar," diye cevap veriyor.

Bunu biliyordum. Ama ben odaklanmayı seçtim... "Onlar buradayken mi?"

"Evet, hanımefendi. Bazen eve giderler. Bazen de Krallık'ta kalıyorlar."

Asansör durdu ve o da benimle birlikte çıktı. "Kraliyet katına tam erişiminiz var."

Üzerimdeki kot pantolon ve tişörtün yanı sıra bir çift Converse'e bakıyorum. "Kıyafetler için teşekkür ederim." Ona söyledim. Bu sabah Jasmine'le konuşup kahvaltıda buluşmak istediğimi söyledikten sonra Titan'ın komodininin üzerinde, etiketleri hâlâ üzerinde olan bir çantanın içinde düzgünce katlanmış kıyafetler buldum. Nasıl olduğundan emin değilim ama Nigel'in onları süite getirdiğini biliyordum.

Bana göz kırıyor ve bir şifre giriyor ve kapı süitlerine açılıyor. "Teşekkür ederim." İstedğim tüm bilgileri alamadım ama on dakika öncesine göre daha fazlasını aldım.

O aşağıya inerken ben de içeri giriyorum. "Alo?" Burada kimse var mı diye merak ederek sesleniyorum ama sessizlikle karşılaşıyorum.

Sağıma baktığımda bir koridor görüyorum. Parmaklarımı duvar boyunca gezdirerek yavaşça aşağı doğru yürümeye başlıyorum. Cam bir kapıya çıkıyor. Altın renkli koluna basarak açıyorum. İçeri girdiğimde bir spor salonu görüyorum. Koşu bantlarından banklara ve serbest ağırlıklara kadar her şey var. Hatta yoga matları bile rulo yapılmış ve uzak duvardaki bölmelere yerleştirilmiş. Sağımdaki duvarda aynalardan başka bir şey yok.

Sol taraftaki başka bir kapıyı açtığımda bir soyunma odasına giriyorum. Sağımda dört dolap, solumda da bir dizi duş var. Neden Krallık'tan ayrılışınlar ki? İhtiyaç duyabilecekleri her şey burada, Kraliyet Süiti'nde.

Tezgâha doğru yürüyorum, ışıklarla kaplı aynada kendime bakıyorum ve kaşlarımı çatıyorum. "Bok gibi görünüyorum," diye mırıldanıyorum yanaklarımı çekiştirerek. Bu sabah hiç makyaj yapmamıştım çünkü burada hiç makyaj malzemem yoktu. Geceyi Titan'la geçirmeyi hiç planlamamıştım.

Banyoya doğru devam ederken başka bir kapıya geliyorum. Burası lanet bir labirent gibi. Siyah düğmeyi çevirip içeri giriyorum.

Gördüğüm şey karşısında hemen duruyorum. Burası bir masaj odası. Karanlık, hafif bir müzik çalıyor ve ortada siyah bir masa var. Beni duraklatan şey orada gördüğüm şey. Bu Grave.

Masanın üzerinde domalmış bir sarışını arkadan beceriyor. Oda adamın homurtuları ve kızın inlemeleriyle doluyor. "Siktir," diye haykırıyor.

Kıçına tokat atarak inlemesine neden oldu, sonra uzanıp iki eliyle saçlarını yakaladı ve başını garip bir açıyla geriye doğru çekti, ama

yüzünü net bir şekilde görmemi sağlıyor. Gözleri kapalı ve ayrık dudaklarını yalıyor. Birkaç günlük gibi görünen makyajı yüzünden akıyor. "Mezar. Oh, Tanrım..."

"Lucy." Birbirlerine çarpan vücutlarına bakarken onun adını mırıldanıyor.

Elimi ağzıma götürüp geri çekiliyorum ve kapıyı olabildiğince hızlı ama sessiz bir şekilde kapatıyorum. "Kahretsin," diye tıslıyorum ve banyoya, spor salonuna ve koridora doğru koşuyorum.

"Aman Tanrım. Aman Tanrım." Çift kanatlı Fransız kapıdan Titan'ın odasına koşuyorum ve arkamı dönüp kapıları izliyorum. Grave'in girmesini bekliyorum. Bana bağırmasını. Beni dışarı atmasını. Ama saniyeler geçtikçe ve nefes alışım yavaşladıkça, belki de şansım yaver gitti ve beni görmediler diye düşünmeye başlıyorum.

TITAN

Bugün düşüncelerime hükmetti. Onu düşünmeden tek bir şey bile yapamadım. Aletim sertleşti ve aklım karmakarışık oldu. Çocuklar fark etti. Bones bile bu konuda yorum yaptı ama hepsini görmezden geldim. Sebebin o olduğunu bilmiyorlar ve ben de öyle kalmasını istiyorum.

Kral Dairesi'ne girdiğimde, bu gece buranın bana kalacağını bildiğim için doğruca odama gidiyorum. Bones'un Luca ile planları varmış, ya da öyle diyor. Hâlâ yaptıkları işin bir sır olduğunu düşünüyor, o yüzden şimdilik bunu ona bırakıyorum. Grave ve Cross'un striptiz kulüplerini kapatacaklarını söylediğini duydum.

Odama giriyorum ve gözlerim doğruca yatağıma gidiyor. Umduğum gibi orada değildi. Burada olduğunu biliyorum. Nigel saatler önce ona buraya kadar eşlik ettiğini söylemişti. Arkamı döndüğümde banyo kapısının aralık olduğunu görüyorum ve duşun sesini duyuyorum.

Daha da iyi.

Komodininin çekmecesini açıp banyoya giriyorum. Geniş odayı buhar dolduruyor ve ben cam duşa bakıyorum. Püskürtücünün altında duruyor, köpükleri çıkarmak için ellerini saçlarında gezdiriyor.

Gömleğimi, kot pantolonumu çıkardım ve ayakkabılarımı tekmeledim. Duşa girerken arkasından yaklaştım. "Siktir, çok seksisin."

Şaşkınlıkla çığlık atıyor ve ben kıkırdıyorum. "Titan... Beni korkuttun."

Çıplak ve sert bir şekilde önünde duruyorum. Mükemmel göğüsleri ağır nefes alış verişleriyle hızla yükselip alçalıyor. Islak saçları yanaklarına, boynuna ve göğsüne yapışıyor.

Uzanıp onu geri itiyorum, dün gece üzerinde bıraktığım morlukları görüyorum. Çok kötü değiller. Saldırganlığımdan dolayı hafif bir morluk. Çoğunlukla kalçalarında ve birkaç tane de göğsünde. Birkaç tane de kalçasında.

"Ne zamandır buradasın?" diye sordum.

Yüzü düşüyor ve alt dudağını ısıyor. "Yaklaşık üç saat. Biraz kestirdim." Gözleri irileşiyor ve aniden gergin görünüyor. "Gelmemeli miydin-"

"Hayır," diye sözünü kestim. "Seni burada istedim." Bu sabah benimle odamda buluşması için ona mesaj atmıştım ama çocuklar beni lanet toplantımızda planladığımdan daha uzun süre tuttular.

Duş başlığına doğru dönüyor ve ben tekrar arkasından yaklaşıyorum. Ona hiç zaman tanımadan. "Eğil ve ellerini düz bir şekilde duvara koy. Ve bacaklarını benim için aç," diye emrediyorum kulağına.

Nefes alış verişi hızlanıyor ve söyleneni yapıyor.

Ne yapacağımı bildiğim için yanımda getirdiğim şeyi aldım ve silikon kayganlaştırıcıyı sikimin üzerine sürdüm.

Ayaklarım onunkileri ayırıyor. Sırtı düz. Elimi omurgasında gezdirip her omurunu hissediyorum. Titriyor. Sertleşmiş sikimi elimle kavrayıp kıkına dayıyorum ve geriliyor. "Ne kadar oldu?" diye soruyorum.

"Bir süre." Pantolonunu indiriyor.

Gülümsüyorum. *Güzel*. İstedimden daha fazla kısıtlama göstererek, o sıkı kıkını gererek içine doğru itiyorum. Çığlık atıyor ve hareket etmeye çalışıyor ama elimi sırtına koyarak onu tutuyorum. "Bırak gireyim, Em. Rahatla."

Onu biraz dolduruyorum, sonra daha fazla itiyorum. "İşte bu, bebeğim. İşte bu kadar." Daracık kıkına sonuna kadar girerken gözlerimi kapatıyorum.

O inliyor, ben de nefes nefese kalıyorum.

Kalçalarını kavıyorum. "Sağ elini al ve o amcığı sik, Em."

Duvarı bırakır ve kendisiyle oynamaya başlar.

"Aminı sikeyim bebeğim. Üç parmağınla kendini becermeni istiyorum. O parmakların üzerine boşalmanı istiyorum. Sonra onları yalayarak temizleyeceğim."

"Tanrım..."

"Aynen öyle, bebeğim." Ona sahip olacağım. Tıpkı Bones'un yaptığı gibi ama onun durduğu yerde durmayacağım. Daha fazlasını talep edeceğim çünkü onunla işim henüz bitmedi.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

EMILEE

İKİNCİ sabah üst üste Titan'ın yatağında uyandım. Vücudum bir gün önceki kadar ağrıyor. Yataktan kalkıp dişlerimi fırçalamak ve tuvaleti kullanmak için banyoya gidiyorum. Yatağın ucunda onun bir tişörtünün durduğunu görüyorum ve onu başıma geçirip, birbirine karışmış saçlarımı yakasından çekiyorum. Hiçbir şey düşünmeden Fransız kapılarını açıyorum ama üzerimde üç çift göz görünce hemen duruyorum.

Grave mutfak masasında oturuyor, çatalının yarısını ağzına götürmüş, beni fark edince de ağzını sonuna kadar açmış. Gözleri çıplak bacaklarıma kayıyor ve ben de zaten uzun olan tişörtümü çekiştiriyorum. Dün onu iş üstünde yakalamanın intikamı bu.

Titan açık mutfakta durmuş krep çeviriyor. Bana bir kez bakıyor ve bakışlarının yoğunluğundan bedenim ısınıyor. Boğazımı temizliyorum ve beceriksizce boynumu ovuyorum.

Gözlerim Cross'a gidiyor. Beni burada gördüğüne Grave'den daha az şaşırmış görünüyor. Sandalyesinde arkasına yaslanmış, bacaklarını açmış dinleniyor ve sol eliyle Zippo'sunu açıp kapatıyor. Cross'un her zaman gizemli bir havası vardı. Ona en az yakın olan bendim çünkü içine kapanık biriydi. Krallar arasında bile. Ya da belki de hiç dikkatimi verecek kadar yakın olmadım. Onun hakkında tek bildiğim sırları olduğu. Ölümçül sırlar.

On dokuz yaşımdayım.

Bagajımı karıştırıyor, onca eşyanın arasında çantamı bulmaya çalışıyordum ki kıcıma bir tokat yedim. Bunu her kim yaptıysa ağzının payını vermek için dönüp bakıyorum ama Jasmine'i görünce gülüyorum. "Bu ne içindi?"

Gülüyor. "O kıça vuran tek şanslı orospu çocuğu Bones olamaz."

Gözlerimi devirip arabama dönüyorum ve annemin kışın yolda kalırsam diye içine koydurduğu battaniyeyi alıyorum. Lanet olası Vegas'ta yaşadığımızı unutuyor. "Aha," diyorum, onu orada saklanırken buluyorum.

"Oak Grove'u duydun mu?" diye soruyor ben omzumun üzerinden atarken.

Oak Grove, Cross'un babasının vaaz verdiği Baptist Kilisesi. "Hayır. Ne olmuş ona?" Bagajımı kapattım ve okula doğru yürümeye başladık.

"Dün gece yandı." "Ne?" Nefesim kesildi, durdum.

Başını sallıyor ve omzumun üzerinden bakıyor. Görüş alanını takip etmek için dönüyorum.

Kralların hepsi Bones'un arabasının yanında duruyor. İki eli de koyu renk kot pantolonunun ceplerinde ve üzerinde beyaz bir kapüşon var. Titan dudaklarının arasında bir sigarayla ona dönük duruyor ve Cross kıcını ön yolcu kapısına yaslamış. Çantası ayaklarının dibindedir. Sağ ayak bileğini sol ayak bileğinin üzerinden geçirmiştir. Sol eli cebinde, diğer eli Zippo çakmağını açıp kapatıyor.

Ona dönüp bakıyorum.

"Şimdi de Peder James kayıp."

"Asla," diye nefes alıyorum Cross'a dönüp bakmadan önce. Gözleri benimkilerin üzerinde ve acaba otoparkın öbür ucundan bizi duyabiliyor mu diye merak ediyorum. Çakmağı kapatıyor ve sonra tekrar açıyor.

"Siz kızlar ne yapıyorsunuz?" Bir dargın bir barışık erkek arkadaşı Trenton, en yakın arkadaşıyla yanımıza geldiğinde dikkatimizi çekiyor.

"Dün gece Oak Grove'da olanlardan bahsediyoruz."

"Polis kundaklama ve cinayetten şüpheleniyor."

"Bunu nereden biliyorsun?" diye sorar.

"Bu sabah babamın bu konu hakkında konuştuğunu duydum. Sanırım bir tanık polisi aramış ve Cross'u bir saat önce babasıyla birlikte kiliseye girerken ve sonra çıkarken gördüklerini söylemiş. Tek başına. Mekan alevler içinde kalmadan hemen önce."

Eliyle ağzını kapatıyor. "Babası içeride mi kaldı?" Başını sallıyor. "Öyle diyorlar."

Arkadaşı Liam homurdanıyor. "İntihar olduğunu duydum." Sonra gözleri Cross'a kayar. "Yani, Cross senin oğlun olsaydı kendini öldürmez miydin?"

Gözlerim ona dikildi. "Bunu söylemek korkunç bir şey."

Omuz silkiyor.

Trenton onu itti. "Bunu onun yüzüne söylediğini görmek isterdim."

Jasmine güler ve adam kolunu Jasmine'in omuzlarına atarak Liam'la birlikte onu okula doğru götürür.

Arkamı dönüyorum ama Krallar artık arabanın yanında durmuyor. Otoparkın etrafına bir göz attığımda, etrafta duran birkaç kişi görüyorum. Birkaçı telefonlarıyla uğraşıyor. Diğerleri derslerine yürüyor. Pazartesi günü erken bir saat. Jasmine ve benim dersimiz var ama Kings'in de top antrenmanı var. Kapiya doğru dönüp bir adım atacakken sert bir bedenle karşılaşıyorum. "Üzgünüm..."

Başımı kaldırıp Bones'u gördüğümde sesim kesiliyor. "Hey," diyorum, hızla atan kalbimi yavaşlatmaya çalışarak.

Etrafına hızlıca bir göz atıyor. "Burada tek başına olmamalısın."

Elimi tutarken bu ifadeyi görmezden geliyorum. "Cross'un nesi var? Babasıyla olanları duydum..."

Beni durdurdu ve yüzüme doğru döndü. Gözlerindeki bakış beni bir adım geri attırdı. "Ne duydun?" diye soruyor.

Yutkunuyorum. "Ah, o... sadece onu Oak Grove'da babasıyla birlikte gören bir tanık varmış ve sonra yanmadan hemen önce oradan ayrılmış..."

Bana doğru adım atıyor ve kollarımın üst kısmını tutup parmaklarını tenime batırdığında ağzımı kapatıyorum. "Dillan"

"Sakin tek kelime etme, Em. Kimseye söyleme. Beni duyuyor musun?"

"Ne?" Gözlerim onunkileri arıyor. "Hiçbir şey bilmiyorum... Bu sadece bir söylenti. ..."

"Sana kim söyledi?"

"Tr...?" Cümlemi bitirmeden önce kendimi durduruyorum. Trenton'ı otobüsün altına atmak istemiyorum. Ondan ne kadar hoşlanmasam da. Ve Cross'un babasının ölümünde Kings'in parmağı olup olmadığından emin değilim. Ama olacak hiçbir şeyden sorumlu olmak istemiyorum. "Dillan ..."

"Kindi o, Emilee?" diye tersliyor, tam adımı kullanarak.

"Ben... Hatırlamıyorum," diye yalan söylüyorum ve başımı öne eğiyorum.

İçime giriyor ve çenemi eliyle kavırıyor. Çekmeye çalışıyorum ama daha da sıkıyor. "Ow, Bones ..."

"Bana yalan söylemek onu kurtarmayacak, bebeğim."

O beni tutarken tırnaklarımı koluna geçiriyorum. "Canımı yakıyorsun," diye fısıldıyorum gözlerim yaşarırken.

Mavi gözleri bırakmadan önce bir süre daha benimkileri arıyor ve kıçım arabama çarpına kadar ondan bir adım geri çekiliyorum. Sonra dönüp binaya giriyor ve beni otoparkta tek başıma ve az önce ne olduğuna dair kafam karışmış bir şekilde bırakıyor.

Bu konuyu bir daha hiç açmadım. Bones özel hayatına girmeme asla izin vermedi. Onun ve Kralların ne yaptığını hiç tartışmadım ve o da bana hiç bilgi vermedi.

Cross sessizce masadan kalkar ve kapıya doğru yürür.

"Ben, uh ... yapabilirim ..."

Titan bir spatulayla "Otur," diye emrediyor.

Bir sandalye çekip içine çöküyorum ve Grave'in bakışlarından kaçarak ağzına krep tıktırmaya devam ediyorum.

"Yani..." diye başlar yutkunduktan sonra. "Kendine sakla," diye emrediyor Titan.

Grave kıkırdayarak başını sallar. "Bu senin cenazen, dostum."

Gözlerim Titan'a kayıyor ve onun gözleri de Grave'e dikiliyor. O da odadan çıkmadan önce sandalyesinin arkasından kapüşonlu tişörtünü alırken ona doğru bakmıyor bile.

Titan elinde bir tabak dolusu krep, domuz pastırması ve yanında biraz çilekle bana doğru yürüyor. Şurubu önüme koydu.

"Bu bir hataydı," diyorum, sadece yemeğime bakarak. "Em."

"Hayır." Çabucak ayağa kalkıyorum. "Bones'la aranızda herhangi bir soruna neden olmak istemiyorum." Saçlarımı yüzümden geriye doğru itiyorum.

"Bak." Elini yüzünde gezdirerek iç geçiriyor. "Sana Bones'un umursamayacağını söylemek istemiyorum çünkü bu, onun için hiçbir şey ifade etmiyormuşsun gibi görünmene neden olur."

Ben yapmadım. Ama bu onun da bunu sorun etmeyeceği anlamına gelmez.

"Ama Grave'in neden bahsettiğine dair hiçbir fikri olmadığını söyleyebilirim." Tekrar bana doğru yürüdü. "Grave başkaları için var olmayan kendi küçük dünyasında yaşıyor."

Her zaman öyleydi. Grave'in gençliğinden beri bağımlılık sorunu var. Ve kimsenin ona yaklaşmasına izin vermiyor. Çünkü bu onu gerçek yapar. Ve o bunu kaldıramaz. Bones her zaman küçük kardeşinin ne isterse yapmasına izin verdi. Babaları da hiç ortalıkta yoktu. O ve Üç Bilge oranın sahibiyken tüm zamanını Krallık'ta geçirirdi. Şu anda emin değilim çünkü birkaç yıldır yoktum ama kimsenin ondan bahsettiğini görmedim ya da duymadım.

"Ama-"

"Ama hiçbir şey," diye sözümü kesti. "Şimdi otur ve yemeğin soğumadan yemeğini ye." Alnımdan öpüyor ve mutfağa geri dönüyor.

OceanofPDF.com

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

EMILEE

Derin bir nefes alıp omuzlarımı geriye çekerek arka merdivenlerden yukarı çıkıyorum ve Nigel'ı köşedeki masasının arkasında ayakta buluyorum.

"Bayan York." Koyu renk gözleri benimkilerle buluştu. "Sizi görmek ne güzel." "Buraya Bones'u görmeye geldim," diye ağzımdan kaçırdım.

"Oh." Kaşları birbirine yaklaşıyor. "Seni bekliyor mu?"

"Hayır." Konuşmak için ağzını açtı. "Onu benim için arayabilir misin, lütfen?" Titan bana sütlerine giriş izni verdi, ofislerine değil.

Bir kez başını sallar ve masa telefonunu açar. Bir numara tuşlar ve ahizeyi kulağına götürür. "Alo, Bones? Evet. Emilee lobide seninle konuşmak istiyor." Kendi kendine bir kez başını sallar. "Evet, efendim." Telefonu kapattı ve bana baktı. Nefesimi tutuyorum. "Sizinle görüşecek."

Söylemek istedim. "Teşekkür ederim."

Beni yukarı çıkarıyor ve asansörün kapısı açılıyor. Sağımda bir konferans odası var. Şehre bakan cam bir kutu. "Bu taraftan." Beni uzun bir koridordan geçirip sondaki kapıya götürüyor. Bir kez vuruyor ve sonra iterek açıyor.

İçeri girdiğimde Bones'un masasının arkasında oturduğunu görüyorum. Oda karanlık. Çekilmiş kalın siyah perdeler onu çok sevdiği şehirden saklıyor. Sağ tarafta koyu gri halı ve siyah deri bir kanep, masasının karşısında da iki siyah deri sandalye var. Ayağa kalkıyor ve tek kelime etmeden odadan çıkan Nigel'a başıyla selam veriyor.

Alt dudağımı gergin bir şekilde ısırıyorum, bu odaya en son girdiğimde Titan da oradaydı ve ikisine de bana yardım etmeleri için yalvarmışım. Bu sadece bir utançtı. İçimden bir ses bu sefer de aynı şeyin tekrarlanacağını söylüyor.

"Senin için ne yapabilirim, Em?" diye soruyor ve sandalyelerden birini işaret ediyor.

Gözlerim dövmeli kollarını tarıyor. Gömleğinin kollarını dirseklerine kadar kıvrımış ve kravatı masasının üzerinde duruyor. Üstteki iki

Düğmeleri açıktı. Bones iş kıyafeti giymekten hiç hoşlanmazdı; kot pantolon ve tişörtü tercih ederdi.

"Em?" diye tekrar sorar.

Hareket etmiyorum. Bunun yerine olduğum yerde kalıyorum ve gözlerimi onunkilerle buluşturmak için yukarı bakmaya zorluyorum. "Ben... Ben istedim..." Boğazımı temizliyorum ve o da kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. "Titan'la yattığımı bilmeni istedim." Bir nefeste ağzımdan çıkıverdi.

Hiç şaşırmış gibi görünmüyor ve bu beni daha da sinirlendiriyor. Terli ellerimi kot pantolonumda gezdiriyorum.

"Grave'in sana söylediğini varsayıyorum-"

"Yapmak zorunda değildi," diye sözümü kesti.

"Oh," şu anda zihnimin toplayabildiği tek şey.

Bana doğru yürüyor ve kalbim hızlanıyor. Kolonya kokusu etrafımı sarıyor ve kendimi şimdiki zamanda kalmaya ve onun anısına dalmamaya zorlamam gerekiyor.

"Sadece ona kızmanı istemedim," diye ekliyorum o yaklaşırken çabucak. "Biz..."

"Tüm yetişkinler," diye cümlemi bitiriyor. Sinirle yutkunuyorum.

Uzanıp saçımdan bir tutam alıyor. Eskiden yaptığı gibi parmağının etrafında döndürüyor ve dizlerim titremeye başlıyor. "Bones..."

"Kızgın değilim." Mavi gözleri yüzümde geziniyor.

"Sen değil misin?" Göğüslerimin arasında boncuk boncuk ter hissederek soruyorum. Kahretsin, burası çok sıcak. Bones'u sevmiyorum ama aramızda harika bir kimya olduğunu da inkâr edemem.

Başını bir kez sallar. "Hayır, kıskanıyorum." Gerginim.

Vücudunu benimkine bastırıyor ve saçlarımda dönen parmağı saçlarımdan arasına kayıyor, kafa derimi kavırıyor ve başımı geriye yatırıyor. "Seni özlüyorum, Emilee."

Dudaklarım aralanıyor ve gözlerim onun sözleri karşısında ağırlaşıyor. "Ben..." Kendimi durduruyorum.

"Ne?" diye cevap vermem için beni zorluyor. "Beni de mi özledin?"

Şimdi Titan'la birlikteyim diyecektim ama öyle miyim? Aslında hiç Bones'la *birlikte olmadım*. Sadece bir anlaşmamız vardı. Azgındı, bana geldi. Kızgındı, bana gelirdi. Hiçbir zaman bir etiketimiz olmadı; buna ihtiyacımız yoktu. Ama

Konu ben ve Titan olunca, kendimi kaybediyorum. Sadece beni becermesini beklemiyorum. Ben bir kraliçeyim, Tanrı aşkına.

"Bones..." Kapı açılıyor.

Gözlerini benden kaçırmaya bile tenezzül etmiyor. "Defol git!"

Kapı ondan sonra çarparak kapandı. Grave'di. Sesini yeterince iyi tanıyorum.

Siktir!

"Buraya geldiğim için özür dilerim," diye çıkmayı başarıyorum.

"Değilim." Diğer kolu arkamdan dolanıyor ve beni kendisine doğru çekiyor.

"Bones." Ellerim onun beyaz gömleğini kavırıyor.

Bu düşünceyi tamamlamama izin vermiyor. Dudaklarını dudaklarıma bastırıyor ve ben ona karşı sertleşiyorum ama sadece bir saniyeliğine. Vücudum ona eskiden olduğu gibi tepki veriyor.

Kollarımı kaldırıp boynuna doluyorum ve Dillan Reed'in her zaman yaptığı gibi istediğini almasına izin vererek önünü açıyorum.

TITAN

York'ların evinin önüne geldiğimde arabamdan inip kapıya doğru yürüdüm ve kapıyı çaldım. Kapı açıldığında ellerimi ceplerime sokup ileri geri sallanıyorum.

"Titan." Bir çift kot şort ve siyah bir atletle karşımda duruyor. Saçlarını dağınık topuz yapmış ve makyajsız. Çok güzeldi. Ama Emilee York her zaman öyleydi. İsteddiği her erkeğe sahip olabilirdi.

"Mesajınızı aldım," diyorum.

Gözleri kısa bir an için yere düşüyor, sonra tekrar benimkilerle buluşmak için kaldırıyor. Omuzlarını dikleştirip yana doğru adım atıyor. "İçeri gelin."

Eve giriyorum ve kapıyı arkamdan kapatıyor.

"Hadi odama çıkalım." Elimi tuttu ve beni merdivenlerden yukarı çekti.

Odasına girip kapıyı kapatıyorum ve etrafa bakıyorum. Buraya hiç girmedim ama üniversiteye gitmeden önceki haliyle aynı olduğunu hayal ediyorum. Beyaz duvarlar, pembe dekor. Pembe ve gümüş kırlentlerle duvara yaslanmış dört direkli beyaz bir yatak. Elimi bırakıyor ve bana doğru dönüyor.

Bugün erken saatlerde annesiyle vakit geçirmek için bu gece eve geleceğini ve gelip onu görmemi istediğini belirten bir mesaj atmıştı. Konuşmamız gerekiyormuş. "Ne hakkında konuşmak istiyordun?"

"Bones'u öptüm." O cevap vermeden önce soruyu zar zor söyleyebildim. Sadece ona bakıyorum.

"Özür dilerim." Bir elini saçlarında gezdiriyor. "Nerede durduğumuzu bilmiyordum. Senden bana sadık olmanı bekleyen kızlardan biri olduğumu düşünmeni istemedim. Ben de herhangi bir beklentim olduğunu düşünmeni istemedim," diye saçmalıyor, "çünkü yok." Ellerini havaya kaldırıyor. "Ama Bones'a kızmanı istemiyorum. Onu görmeye gittim." Sessizliğim karşısında endişeyle yutkunuyor. "Birlikte yattığımızı ona söylemem gerekiyordu çünkü sana kızmasını istemiyordum."

"Em...?"

"Grave'in ona söylemesini istemedim." "Em?"

"Ben çok ..."

"Em!" Bu sefer onun adını homurdanıyorum.

Bir adım geri çekilip başını öne eğiyor ve saçmaladıktan sonra ağır ağır nefes alıyor.

Ona doğru yaklaştım, çenesini kavradım ve bana bakmaya zorladım.

"Biliyorum." "Neyi?" Dudakları ayrılıyor ve mavi gözleri açılıyor.

"Bones söyledi."

"Bunu yapmak istememiştim..."

"Duracak mısın?" Ona yumuşak bir gülümseme veriyorum. "Emilee, Bones'la olan geçmişini kıskanmıyorum. Bugün onun ofisinde olanları da kıskanmıyorum."

"Yani ona kızgın değil misin?" diye temkinli bir şekilde soruyor. "Hayır." Elimde olmadan kıkırdıyorum.

Bir elini saçlarının arasında gezdiriyor. "İşte şimdi utandım," diye mırıldanıyor kendi kendine.

Bones ve ben anlaştık. O kıza sahipti, ben de onu istiyordum. Arkadaşıma aptal demezdim ama ona bağlanmadığında bunun bir hata olduğunu söyledim. Emilee tam bir paket. Yatak odasında kullanabileceğiniz türden bir kadın ama onu köylülerin sokaklarında lanet bir kraliçe gibi dolaştırıyorsunuz.

"Sadece ne olduğumuzu bilmiyordum." Kaşlarımı çattım.

Daha da açıklıyor. "Bize bir etiket yapıştırdığımı düşünmenizi istemedim. Ama ne yaptığımızı bilmesini de istedim. İkinizin arasına girmekten nefret ederim."

"Öyle bir şey değil." Endişesine gülümsedim. "Ama bize gelince..." Başparmağımı alt dudağının üzerinde gezdiriyorum. "Sen benimsin, Em."

"Senin mi?" Şaşırmış görünüyor.

"Evet." Ellerimi boynunda gezdiriyorum ve nabzının hızlandığını hissediyorum. "Bununla ilgili bir sorunun mu var?"

Yutkunuyor ve başını sallayarak "Hayır" diye fısıldıyor.

"Güzel." Eğildim ve dudaklarımı onunkilere bastırdım. "Şimdi çantayı topla ve gidelim."

Özel asansörümüzden yeraltındaki et dolabına çıkıyorum. Nigel zaten beni ve Bones'u bekliyordu. "İyi günler."

Evet, öyle. Gözlerimi açtığımda Emilee'yi yanımda gördüğümde günlerimi çok daha katlanılabilir buluyorum. Çırılçıplak. Güne başlamadan önce onu seks için uyandırdığımda inlemesine bayılıyorum. "İyi günler." Başımı sallıyorum ve uzun koridorun sonundaki ağır metal kapıya doğru yürüyorum. Kapıyı açıyorum ve soğuk alana adım atıyorum. Bones arkamdan giriyor ve bizi beton odanın içine kilitliyor. Grave ve Cross yok ama Luca ve Nite var. Çok iyi tanıdığım diğer üç adamla birlikte.

Her biri odanın ortasındaki tekli masada bir sandalyeye oturur.

Beni gördükleri anda ayağa fırlıyorlar. "Titan, açıklayabilirim..."

"Yapman gereken tek işte nasıl başarısız olduğunu." Sözünü kestim.

Matt ellerini yumruk yapar ve çenesi keskinleşir. "Bizi alt etti." Bones kaşlarını çatı. "Öyle mi yaptı?"

"Woah." Tommy ellerini havaya kaldırır. "Sence bunu bilerek mi yaptık?"

Hemen savunmaya geçtin. Kollarımı göğsümde kavuşturuyorum ama hiçbir şey söylemiyorum.

"Ciddi olamazsın," diye tıslıyor sonuncusu, Steven. "Evi kuşatmıştık."

"Aynen öyle." Tısladım. "George'un kaçmasına nasıl izin verdiniz?" Bunlar bizim gözetimimiz olması gereken üç adamımızdı. Onları George'un ekibine koyduk çünkü onlara güvenebileceğimizi düşünmüştüm. Şimdi herif gitti ve bu üçü bana tam olarak bilmek istediğim şeyi söyleyecekler. "Nerede lan o?"

"Bilmiyoruz." Matt homurdanarak masadan bir adım geri çekilir. Onu ileri doğru iten Nite'la karşılaşır.

"Saçmalık!" Şak diye söyledim.

"Arka tarafta bir hareketlilik olduğunu duyduk," diye konuşuyor Steven. "Biz oraya vardığımızda o çoktan bir arabaya binmiş ve kaçmaya başlamıştı." Yutkunuyor. "Onu otoyolda yakalamayı başardık ama yakından baktığımızda birbirinin aynısı üç araba vardı. Evden beri gözümüzün üzerinde olduğu arabayı takip ettik. Arabayı yoldan çıkarmayı başardık ama o değildi."

"Yani, yanlış olanı mı takip ettin?" Onu doğru duyduğuma emin oldum. "Üç kişiydiniz, neden her biriniz bir arabayı takip etmediniz?" Bu roket bilimi değil. Burada beş yüz bin dolardan daha fazlası söz konusu. *Parayı sikirtir et!* Şimdi endişemiz onun Emilee için geri gelmesi.

Tommy öne çıkar. "Sadece iki araba kalmıştık. Kalkışa geçtiğimizde lastiklerim kesilmişti."

"İnanılmaz." Bones yanımda tıslıyor.

Aynen öyle.

"Bu bizim hatamız değildi. Bizi atlattılar." Matt onu tersler.

"Görünüşe göre sana karşı avantajlı olmalarına izin vermişsin." Bones onu geriye doğru iter. "Şimdi soru şu ki, bu kasıtlı mıydı yoksa sadece bir tesadüf müydü?"

"Bekle bir dakika." Steven ondan bana baktı. "Bu kasıtlı değildi. Tuzağa düşürüldük."

Bones'a baktım ve bana omuz silkti. Bu benim şovum. "Haklısın. Öyleydin." Diyorum ve siyah pantolonumun ön cebinden üç mermi çıkarıyorum. Luca bana doğru yürüyor ve Smith and Wesson 629 klasik tabancasını uzatıyor. Tabancayı açıp üç adet .44 magnum mermiyi silindire yerleştiriyorum ve kapamadan önce çeviriyorum.

Silahı kaldırıp tetiği çekiyorum ve Steven'ı bacağından vuruyorum. Beton kutunun içinde çıkan ses o kadar yüksek ki bir an için sağır oldum. Kalçasını tutarak yan tarafına düştü. Yerdeki kanı izlerken gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Çığlık atmaya başladı.

"Bu bir ölüm kalım meselesi. Yaşayacaksın." Bones ona söyler.

Silahlı Matt'in kafasına doğrulttum ve tetiği çektim. Hiçbir şey olmuyor.

"Ne oluyor lan?" diyerek eğiliyor ve benden uzaklaşıyor. "Ne oluyor lan?"

Ne yapıyorsun?" diye bağırarak göğsünü tutuyor.

"Büyürken babam bana hep kumarbaz olduğumuzu söylerdi. Bu bizim kanımızda var." Silahlı tekrar ona doğrultuyorum ve odanın köşesine doğru koşuyor. Neredeyse gülecektim. Nite onu yakaladı ve ortaya getirdi. Onu masanın üzerine fırlatıyor ve kollarını arkasına bağlıyor. Saçlarından tutup başını kaldırıyorum, böylece bana bakmak zorunda kalıyor. Dudakları bir hırıltıyla geriye çekildi. "Hayatınla hiç kumar oynadın mı?" diye soruyorum.

"Siktir git!" O seethes. "Hepinizin!" Nite'la dövüşür ama Nite onun için çok güçlüdür. Bay Bianchi Nite'ı bunun için yetiştirdi. Bir asker olması için. Bir katil. Hepimiz savaş için eğitildik, böylece savaşı kazanacağız.

Saçlarını bırakıp çenesini kavriyorum ve dişlerini ayırıyorum. Tabancanın namlusunu ağzına soktuğumda çığlık attı. Tetiği çekiyorum. *Yine bir şey olmadı.*

Nite geri adım atar ve Matt yere düşer. Nefes nefese kalmıktır ve kontrolsüzce titrerken gözyaşları yanaklarından süzülmemektedir. Pantolonuna bir baktı ve altına işedi. "Kahretsin!" diye soluk soluğa, beton zeminde kalçasından vurulduğu için hâlâ kanlar içinde yatan Steven'a bakar. Ama o gömleğini çıkarmış ve kanamayı durdurmak için sıkıca sarmıştı.

"Luca." Ona doğru başımı sallıyorum ve o da masanın üzerine bir kâğıt atıyor. "Nedir bu?" Tommy soruyor.

"Bu, hesabınıza yatırılan on beş bin dolar için bir banka ekstresi." Ona söyledim. "Luca senin paranı tuttuğun bankanın sahibi." Gülümsedim. Tek yapması gereken hesabına bakmak ve işlemleri kontrol etmektir. Başka bir hesaptan havale yapıldığında izini sürmek kolaydır. Yakalanmak istemiyor musunuz? O zaman her zaman nakitle elden elden işlem yapın. Kağıt izi yoksa kanıt da yoktur.

"Neden bahsediyor bu?" Steven yerdeki yerinden homurdanıyor.

"Ben... Bilmiyorum..." Tommy kekeliyor.

"Arkadaşın burada. Kaçmasına izin vermek için George Wilton'dan rüşvet aldı." Bones açıkladı. Steven kan kaybediyor, bu yüzden neler olup bittiğini anlamakta zorlanabilir.

"Sen ne?" Matt, Tommy'ye bağırır. "On beş bin dolar için hayatlarımızı tehlikeye mi attın?" Ona doğru koşar, ama Nite arkasından yakalar.

ve onu tekrar esir alır.

"O bana geldi!" Tommy göğsünü göstererek tersledi. "Bana! Senin çok zayıf olduğunu ve bu işi asla yapamayacağını söyledi. Bir erkeğe ihtiyacı varmış."

Bones yanımdan homurdanıyor.

"Sen lanet bir aptalsın." Matt bağıyor.

"Olursa olsun." Ben konuşurum. "Cevap istiyorum. Üç atışım ve iki mermim daha var. Kim kumar oynamak ister?" Soruyorum.

"Bunu biz yapmadık." Matt bana homurdanıyor. "Buna suç ortaklığı diyebilirsin." Bones ekliyor.

Matt'e yaklaşıyorum ve Nite'a onu bırakmasını işaret ediyorum.

"George hangi cehennemde?"

"Neden bana soruyorsun? Ben onunla bir anlaşma yapmadım."

Başımı yana eğiyorum. "Bu henüz belirlenmedi. Parayı bölüşebilirdiniz."

"Tanesi beş bin dolar mı?" Öfkeyle başını sallar. "Siktir et onu. Hiçbir şey Kralları mahvetmeye değmez."

"Ahh görüldüğünden daha zeki." Luca sonunda konuşuyor. Yüzünde bir sırıtma var ve elleri pantolonunun ceplerinde. Bugün neşeli bir ruh hali içinde. Ama buna şaşırmadım. O da en az bizim kadar kanı seviyor. "Bir kaynaktan Paris'te olduğunu öğrendik ama bunun doğru olduğunu sanmıyorum.

doğru da değil." Bones ekliyor. "Peki son kez soruyorum, nerede o?"

Tommy omuzlarını dikleştiriyor ve ben iç çekmekten kendimi alıkoyuyorum. Matt haklıydı, o bir aptal. "Onun için geri gelecek. Ve bana on beş daha verecek." Tükürdü. "Sana lanet olası bir şey söylemeyeceğim..."

Silahı kaldırdım ve tetiği çektim. Bu sefer patladı. Kurşun tam gözlerinin ortasına isabet etti.

Sistemi bu şekilde yıkarsınız.

YİRMİNCİ BÖLÜM

EMILEE

Duştan çıkıyorum ve duvardaki kancadan beyaz havluyu alıyorum. Kollarımın altına sararak köşesini göğüslerimin arasına sıkıştırıyorum. Bir haftadır Titan'la birlikte Kingdom'da kalıyorum. Günümü annemle geçiriyorum; George hâlâ iş seyahatinde *olduğu için daha* katlanılabilir oluyor. Ben umut onun KAÇIŞ uçak çöktü aşağı içinde ve Atlantik Bir yerlerde. Ama şansımın o kadar iyi olduğundan emin değilim.

Annem onun hakkında konuşmuyor. Sanırım birlikte olmaları fikrini bana kabul ettirmeye çalışmaktan vazgeçti. Ve enerjisi de kalmadı.

Kraliçe olarak o işten sonra hiç iş bulamadım. Ama oldukça iyi ödüyordu. Annemin faturasını yüzde yüz ödemiyordu ama hayatta kalmama yetiyordu. Ama şu noktada, paramın hiçbirini almasını sağlayamıyorum. George'un her şeyi hallettiğini söylüyor.

Siktir et o piçi!

Beyaz mermer tezgâha çıkıyorum ve aynada kendime bakıyorum. Saçlarım dağınık bir şekilde topuz yapılmış çünkü ıslatmak ve burada kurutmakla uğraşmak istemedim. Gecedan kalan katmanları temizledikten sonra yüzüm artık makyajdan arınmış durumda. Bu akşam erken saatlerde yine Jasmine ile ring kartı kızı olarak çalıştım. Grave ana etkinlikte dövüştü ve tabii ki ortalığı dağıttı. İşimiz bittikten sonra beni dışarı çıkmaya ikna etmeye çalıştı. İstemiyordum ve yatacak havamda da değildim. Titan dövüşten sonra Grave'in özel odasına gidip diğer krallarla birlikte oldu, ben de Kraliyet Süiti'ne gelip otuz dakika boyunca koşu bandında koştum. Kafamı boşaltmam gerekiyordu. Gelecekle ilgili planlarımı anlamaya çalışmalıydım. Sonsuza kadar kraliçe olamam.

Tavandaki hoparlörlerden In This Moment'ın "Half God Half Devil" şarkısı hafifçe geliyor.

Havlumu çıkarıp giyinmeye başlıyorum ama kapının diğer tarafından gelen sesleri duyunca duruyorum. Aynanın önünden çekilip

Tam açıldığı sırada yüzleşin. Bones ve Titan içeri girer.

"Onu tekrar ara," diye tersliyor Bones, tam da zaten kısık olan mavi gözleri benimkilerle buluştuğunda. Aniden durdu.

Titan bir elini saçlarının arasından geçirerek ona bakar. "Lanet olası ..." Bones'un durduğunu ve görüş alanını takip ettiğini fark edince sözleri kesiliyor. Gözleri benimkilerle buluştuğunda o da durdu. Kapı arkalarından yavaşça kapanıyor ve beni içeri hapsediyor.

Onları bir arada görünce kalbim göğsümde çarpmaya başladı. Üçümüzü. Bir odada. Geçen hafta beni ofisinde öptüğünden beri Bones'u görmedim. Titan'ı da en son bu sabah yatağından sürünerek çıktığımda görmüştüm.

Bir şey söylemek için ağzımı açıyorum -burada ne yaptığımı açıklamak için- ama ağzımdan hiçbir şey çıkmıyor.

Beni mazur görmelerini ya da banyodan çıkmamı emretmelerini bekliyorum. Ama onlar kıpırtısız ve sessiz durmaya devam ediyorlar.

Koyu renk kot pantolonu ve düz siyah tişörtüyle Titan'a bakıyorum. Arka cebine uzanan bir zinciri olan gümüş çivili bir kemeri var. Sağ bileğine de onunla uyumlu bir bilezik takmış. Kaslı kolları tişörtünü zorluyor, bana tüm belirgin kaslarını ve dövmelelerini gösteriyor.

Bones siyah pantolon ve kolları dirseklerine kadar kıvrılmış beyaz düğmeli bir bluz giyiyor. Kollarını ve boynunu kaplayan siyah mürekkep onu yersiz gösteriyor. Sanki günahkâr mı yoksa aziz mi olmak istediğine karar veremiyormuş gibi.

İkisi de o kadar farklı ama bir o kadar da aynı ki, bu beni korkutuyor.

"Em," diyor Titan adımı ve ses tonundaki sertlikten çıkan iniltiyi gizleyemiyorum.

Kahretsin, bu adamlar vücudumun onlara ihtiyaç duymasını sağlıyor. Beni kendilerine çekiyorlar ve ben onlarla savaşacak kadar güçlü değilim.

Ayrılmış dudaklarımı yalıyorum, "Özür dilerim," diye mırıldanıyorum, tam olarak ne için özür dilediğimi bilmiyorum. Yanlış bir şey yapmıyorum. Yere bakıyorum ve ağır bacaklarımı birkaç adım atmaya zorluyorum.

Aralarına sıkışmak üzereyken bir el karnıma bastırıyor ve beni durdururken nefesim hızlanıyor.

Kafamı kaldırıyorum ve Titan orada duruyor, gözleri benimkilere bakıyor. Umarım gözlerindeki arzuyu görmez. Ya da vücudumun nasıl titrediğini fark etmez.

İkisiyle birlikte bir banyoda duruyorum. Tek başıma. Ve beni onlardan ayıran tek şey bir havlu.

Gözleri, iri elinin pelüş kumaşın içine, tam göbeğimin üzerine bastırıldığı yere düşüyor. Gözlerim Bones'a kayıyor. Bebek mavisi gözleri hiçbir şey hissettirmeden beni izliyor.

Odadaki hava gittikçe ısınıyor; duştan buhar çıkıyor ve alnımda boncuk boncuk ter hissediyorum. "Gitmeliyim," diye fısıldamayı başarıyorum.

"Kal."

Titan'ın söylediği tek kelimeyle gözlerim açılıyor ve olacaklardan dolayı kalçalarım geriliyor. Kaçmak için bir hamle yapmadığımda öne doğru bir adım atıyor ve yavaşça etrafımda dolaşüyor, eli havlunun üzerinden karnımda kalıyor. Arkamda durmaya geliyor ve önünü sırtıma bastırıyor. Uzun ve sert aletin belime baskı yaptığını hissettiğimde inliyorum.

"Titan," diye nefes alıyorum ama gözlerim hâlâ önümde duran ve tek kelime etmeyen Bones'a gidiyor. Nefes aldığından bile emin değilim.

Titan'ın boştaki eli havaya kalkıyor ve boynuma dolanıp başımı geriye çekiyor, ben de ona karşı kabaca yutkunuyorum. Dudaklarını kulağıma indiriyor ve fısıldıyor, "Her zaman istediğin bu değil miydi, Em?" Sıcak nefesi tüylerimin diken diken olmasına neden oluyor. "Şimdi utanma."

Karnımdaki eli yavaşça güneye doğru ilerlemeye başlıyor. Utançtan gözlerimi kapatıyorum çünkü onu durdurmak için hiçbir hamle yapmıyorum.

"Ona bak," diye emrediyor Titan ve gözlerim fal taşı gibi açılıyor. Eli havlunun dibine, tam amımın altına ulaşıyor. Elini bacaklarımın arasına kaydırıyor ve nefesim hızlanırken dudaklarım aralanıyor. Parmakları amımda geziniyor. "Sırılsıklam. Tam da beklediğim gibi."

Dudaklarımdan boğuk bir ses çıkıyor ve vücudum utançtan ısınıyor. Gözlerimi kapatmak ya da başka tarafa bakmak istiyorum ama Bones sadece önümde durarak dikkatimi çekiyor. Gözleri hâlâ bir şey ele vermiyor ama pantolonundaki şişkinlik ele veriyor. "Titan," diye nefes alıyorum.

"Şşş." Bir parmağını içime sokarken mırıldanıyor. "Bırak boşalmanı izlesin, bebeğim."

Bir tane daha ekleyince nefesim kesiliyor. Eli boğazımda sıkışıyor ve parmakları güçleniyor.

Parmakları içime girip çıkarken ağlamamak için alt dudağımı ısırıyorum.

"Söyle," diyor Titan'ın sesi.

Gözlerimi kapatıyorum. *Tanrım, lütfen beni ...*

"Seni boşaltmam için bana yalvar, Em. Bunu duymak istiyoruz."

Parmakları yavaşlıyor ve ben giderek artan o hissin kaybıyla inliyorum. Arkamdan kıkırdıyor, sonra nefesini tekrar kulağımnda hissediyorum. "Seni boşaltmam için bana yalvarırken Bones'a bak tatlım."

Elleri boğazımı bu garip açıyla geriye doğru çekerken nefes almakta zorlanıyorum. Parmakları tamamen duruyor ve elde etmeye çok yakın olduğum şeyi kaybettiğim için midem düğümleniyor.

Onlar sadece kelimeler, kendime söylüyorum. Bana istediğimi verecek kelimeler.

Ağır gözlerimi açıyorum ve Bones'a bakıyorum. Dövmeli kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş, gözleri benimkileri delip geçiyor. "Lütfen," diye boğuluyorum.

"Lütfen ne?" Titan homurdanıyor.

"Lütfen beni boşalt." Sesim de bacaklarım kadar titriyor. Ve Bones'un çenesi sözlerimle keskinleşiyor.

"Benim için zevk, tatlım." Parmaklarını bir kez daha kabaca içime sokuyor ve ben artık karşı koyamıyorum. Ellerim havaya kalkıyor, tırnaklarım boğazımı tutan dövmeli ön koluna batıyor ve bir dalga üzerimden geçerek beni derinlere çekiyor. Dudaklarım aralanıyor ve parmaklarının üzerine boşalırken banyoya doğru haykırıyorum.

Sonunda ağırlaşmış gözlerimi açtığımda, Bones'un bize daha yakın durduğunu fark ediyorum. O kadar yakın ki ellerini havlunun üzerine koymuş, kalçalarımı kavırıyor.

"Çok güzel," diye fısıldıyor Titan parmaklarını amımdan çekerken ve ben onları kaybettiğim için inliyorum.

Sonra tek kelime etmeden, uyarılmamla kaplı elini kaldırıyor ve Bones dudaklarını ayırarak Titan'ın iki parmağını ağzına yerleştirmesine izin veriyor.

Bones'un gözleri, onları emerek temizlerken üzerimde parlıyor. "Tadı hatırladığın kadar güzel mi?" Titan ona soruyor, sesinde eğlence var.

Bones cevap vermiyor. Onun yerine ellerini kalçalarımndan çekip kaldırıyor. Göğsümde kendi içine soktuğum havluyu yerinde tutmak için hafifçe çekiştiriyor.

Onu durduramıyorum. Bana dokunmayalı o kadar uzun zaman oldu ki.

Yere düşüyor ve dizlerinin üzerine çökerek onu takip ettiğinde nefesim boğazımda düğümleniyor. "Bones," diye soluyorum.

"Biraz daha istiyor," diyor Titan boştaki eliyle uzanıp atkuyruğu tutucumu dağınık topuzumdan çekip çıkarırken. Saçlarım omuzlarımdan aşağı dökülüyor.

Bones sağ uyluğumu kavırıyor ve titreyen bacağımı omzunun üzerinden kaldırıyor. Gözlerimi kocaman açıp şok içinde ona bakıyorum ve durmaması için sessizce yalvarıyorum. Bunu gerçekten isteyip istemediğimi sormaması için. Çünkü yalan söyleyip hayır diyebileceğimden emin değilim.

Titan boğazımı bırakıyor ve ben derin bir nefes alıyorum, göğsüm hızla inip kalkıyor. Şimdi boşta olan eli göğsümü kavramak için aşağı iniyor. Diğer eli saçlarıma dolandığında gözlerimi kapatarak inliyorum. Başımı geriye doğru çekiyor ve Bones'un dilinin zonklayan amımı yaladığını hissettiğimde haykırıyorum.

"Oh, Tanrım," diye nefes alıyorum.

Titan'ın parmakları meme ucumu sıkıyor ve ben parmak uçlarımda durarak bir zevk çığlığı daha atıyorum. Bones'un kalçamdaki eli, yarın bunu hatırlayacağımı bildiğim noktaya kadar sıkıyor. Sonra dili içime giriyor ve kalbim göğsümde çarparken vücudum istemsizce sarsılıyor. Tekrar boşalacağım. "Lütfen..."

Titan'ın saçlarımdaki eli başımı garip bir açıyla yana doğru sarsıyor ve sonra ağzı benimkinin üzerinde. Dudakları benimkileri yutuyor, Bones diliyle amımı sikerken inlemelerimi yutuyor.

Başım dönüyor, gözlerim kapanıyor ve vücudum bir kez daha ısınıyor. Her kasım geriliyor ve Titan tam çekilirken, dizlerinin üzerinde, başı bacaklarımda olan Bones'un banyosunda zevk çığlıkları atıyorum.

Bacaklarım bükölüyor ve yere düşmek üzereyim ama Titan beni yakalıyor. Bir kolunu titreyen dizlerimin ve sırtımın altından geçirerek beni göğsüne bastırıyor. "Lütfen," diye yalvarıyorum aklım dur dese de. Daha fazla dayanamıyorum.

"Daha ister misin, bebeğim?" diye sorar.

Gözlerim utançtan yanmaya başlıyor, ama bu her zaman istediğim şeyi elde etmek için tek şansım olabilir.

"Lütfen." Ellerim gömleğini avuçluyor ve başımı gömleğinin içine gömüyorum. Sonra hareket ettiğimizi hissediyorum. Bir kapı itirilerek açıldı ve sonra ayaklarımda üzerine yatırıldım. Biraz sallanıyorum. Gözlerimi karanlık odada açıyorum. Masaj odasındayız, banyonun hemen yanında. Grave o sarışınla buradayken içeri girdiğimi hatırlıyorum.

Duvarlar, ışığı azaltmaya yardımcı olmak için koyu griye boyanmış ve ortada büyük bir masaj masası var ve uzak duvarın yanında içinde losyonlar ve yağlar bulunan bir sepet duruyor. Yanında bir dizi havlu düzgünce katlanmış.

Titan gömleğini yırtıp çıkarırken dikkatimi çekiyor ve ardından kot pantolonunu kaslı bacaklarından aşağı itiyor. Karşımda tamamen çıplak

duruyor. Siyah ve mavi mürekkep kollarının, göğsünün ve boynunun her santimini kaplıyor. Onun

Karnı, karın kaslarını ortaya çıkaran yontulmuş bir mükemmellikte. Yan tarafında bir dövmesi olması hoşuma gidiyor, ama karın bölgesi bu kadar. Sağ göğüs kafesinde siyah bir kafatası var, üstünde eğik bir taç ve altında çapraz kemikler var. Bütün krallarda var.

Arkamda duran Bones'u görmek için dönüyorum. Mavi gözleri amıma kayıyor ve ıslak dudaklarını yalıyor. Titreyen kalçalarım, kafası aralarında olduğu için hâlâ ıslak. Hâlâ düğmeli takımını ve pantolonunu giymiş. Ona doğru yürüyorum ve gözleri benimkilerle buluşuyor. Hiçbir şey belli etmiyorlar ama gözlerim pantolonuna kaydığında onun da bunu istediğini görebiliyorum. Benim ıslandığım kadar o da sertleşmişti. Uzanıyorum ve çözüyorum. Pantolonu aşağı itip sertleşmiş sikini serbest bıraktığımda tamamen hareketsiz duruyordu. Altına hiçbir şey giymemişti. Elim tabanına dolanıyor ve vücudu hafifçe sarsılıyor. Altındaki soğuk metali hissettiğimde ağzım sulanmaya başlıyor -parmaklarım sikinin üzerinde gezinirken beş piercing sayıyorum. Bunlara daha önce hiç sahip olmamıştı. Onu tatmak istiyorum. Onu hissetmek. O kadar uzun zaman oldu ki...

Titan'ın arkamdan geldiğini hissettiğimde vücudum tüylerim diken diken oluyor. Eliyle saçlarımı geriye ve omuzlarıma doğru çekiyor. Dudaklarını kulağıma doğru eğiyor. "Sana yaptığı gibi onun da tadına bakmak ister misin?"

Alt dudağımı sinirli bir şekilde ısıırıyorum. Yapmak istiyorum. Tanrım, nasıl da istiyorum. Ama Titan benim hakkımda ne düşünecek?

Tedirginliğimi hissetmiş olmalı ki tekrar konuştu. "Devam et, bebeğim. Ağzını sikmesini izleyeyim."

TITAN

ÖNÜMDE DURUYOR, Bones'un sikine özlemle bakarken neredeyse nefes nefese kalıyor. Ona bakıyorum, gözleri kızın üzerinde.

O da benim kadar sert.

Emilee York'un erkekler üzerinde böyle bir etkisi var. Bizim onu istediğimiz kadar onun da bizi istediğini görmek beni gülümsetiyor.

"Dizlerinin üzerine çök, Em," diye emrediyorum ona, öylece durduğunda. Bunu istediğini biliyorum. Sadece gergin. Muhtemelen utanıyor. Ama utanması için bir sebep yok. Herhangi birimiz bu odadan her an çıkıp gidebilirdik. Ama hala buradayız.

Derin bir nefes alıyor ve dizlerinin üzerine çöküyor. Uzanıp uzun saçlarını yumruğumun etrafına doluyorum ve başını nazikçe geriye çekiyorum, böylece ona bakmak zorunda kalıyor. Elini sert horozunun tabanına sarar ve

birkaç kez okşuyor. Kadın dudaklarını yalayarak hareketi izliyor. Sonra onu açık ve istekli ağzına yönlendiriyor.

Benim sikim zonkluyor, o onunkini alırken başının arkasında hazır olda bekliyor.

Kalçalarını ileri doğru itiyor ve kız geri çekilmek istiyor, ama saçındaki elim onu yerinde tutuyor, ona ne vermek isterse onu almaya zorluyor. İlk başta yavaş gidiyor - nazıkçe - ki bu beni şaşırtıyor. Bones'un hiçbir şeyi nazık değildir. Ama belki de ona hayır deme şansı vererek onu yokluyor. Onu geri itmek için.

Hâlâ ona bakarken inleme sesi çıkarıyor. Başı geriye düşüyor, yutkunurken boynundaki dövme hareket ediyor. Kalçaları kalkıyor ve onu daha sert sikmeye başlıyor. Dizlerinin üzerinde kayıyor ve amının banyoda ona yaptıklarımızdan ve gelecek olanlardan dolayı ıslak olduğunu biliyorum. Elleri adamın kalçalarını kavıyor. Tırnakları derisini kazıyor. Ona yapıyor.

Onu yiyip bitireceğiz.

Bir zamanlar onu sevmiş ve onu incitmiş gibi yüzünü sikerken salyalarıyla birlikte gözyaşları yüzüne akıyor. Öyle olmadığını bilsek bile.

Karın kasları geriliyor ve çenesi keskinleşiyor. Tam boşalmak üzere olduğunu düşündüğüm anda ağzından çekiyor. Onu suçlamıyorum. Ağzına girmektense onun daracık amına ya da götüne girmeyi tercih ederdim. Başı öne eğiliyor ve Echos'tan "Saints" çalmaya başladığında nefesi küçük odayı dolduruyor.

Ne kadar uygun.

Hiç vakit kaybetmeden eğildim ve onu kucağıma aldım. Masaj masasına sırt üstü uzanıyorum ve onu üzerime çekiyorum. Bones onun arkasında dizlerinin üzerine çökmeden önce yağların bulunduğu hasır sepete doğru gidiyor ve o da inliyor.

Elimi boynunun arkasına doladım ve yüzünü kendime doğru çektim. Onu umutsuzca öpüyorum. Dilim ağzını tarıyor, üzerinde biraz Bones tadı var. Nefes nefese geri çekiliyor ve başı boynumun kıvrımına düşüyor.

Omzunun üzerinden Bones'a bakıyorum. Öne doğru uzanıyor, saçlarından bir avuç tutuyor ve tercih ettiği sertliği kullanarak başını geriye doğru çekiyor. Haykırıyor ve bu ses sikimin sarsılmasına neden oluyor.

Sırtına doğru eğilip dudaklarını kulağına indiriyor. Gözleri benimkileri tutuyor. Gözlerinde meydan okuma yok. Kıskançlık yok. Sadece saf istek. "Yapacaksın

söylemek zorundayım, Em."

Banyoya girip onu duştan yeni çıkmış bulduğumuzdan beri onunla ilk kez konuşuyor. Bir havluya sarılmış ve sessizce onu kullanmamız için yalvarıyordu.

Elleri göğsümde ve göğüsleri yüzümün hemen üstünde. Ellerim yanlarından göğsüne doğru kayıyor. Tatlı memelerini avuçluyorum. Ve nefesi kesiliyor. İkimiz de sabırla bize yeşil ışık yakmasını bekliyoruz. Beklediğimize degecek.

Dili dışarı çıkıyor ve kulak memesini dişlerinin arasına almadan önce kızın gözyaşlarını yalıyor. "Söyle." Hâlâ nefesini tutmaya çalışıyor ve ağır gözleri kapalı. "Bize her iki sikimizin de seni sikmesini istediğini söyle. Aynı anda."

Gözlerini sıkıca kapatıyor ve ıslak dudaklarını yalıyor. Yüzü makyajsız ve kesinlikle çok güzel görünüyor. Onu hep böyle hayal etmişim; ıslak, muhtaç ve yalvarıyor. "Lütfen," diye fısıldıyor.

"Daha yüksek sesle!" diye bağılıyor. Elleri hâlâ kızın saçlarında.

Göğüslerini serbest bırakıyorum ve ayrılmış dudaklarından hırlamaya benzer bir ses çıkıyor. Ellerimi kalçalarına koyuyorum, o bize izin verene kadar başka bir yerine dokunmayı reddediyorum.

Kalçalarını ileri geri sallıyor ve yüzüme yayılan gülümsemeye engel olamıyorum. *Sadece söyle, bebeğim.*

"Lütfen." Tek kelime sert çıkınca boğazını temizliyor. "Lütfen sik beni. İkinizi de."

Eli, kalçalarımı saran ayırık bacaklarının arasına giriyor. Hiç uyarmadan iki parmağını amına sokuyor ve kadın onun gücü karşısında inliyor. Şimdiden çok acıyor. *Yarına kadar bekle, tatlım.*

Onları çıkarır ve kıcının üzerinde gezdirerek sikine hazır hale getirir.

Gözleri açılıyor ve bana bakıyor. Elim bacaklarının arasına kayıyor ve adam onu parmaklarken ben de klitorisini ovuyorum. Vücudu sarsılıyor ve bu his karşısında çığlık atıyor. Parmaklarını çekip aletini kaplamak için yağ almaya gittiğinde, ben de iki parmağımı içine sokuyorum. Nefesi kesiliyor ve sonra parmaklarımı çekiyorum. Bones'un sağ eli hâlâ saçlarında olduğu için vücudu benimkine karşı olabildiğince sarkıyor. Parmaklarımı kaldırıyorum ve dudaklarına sürüyorum. Dili kendini tatmak için dışarı fırlıyor.

"Em onları," diyorum ve o güzel dudaklarını benim için açıyor. Onları ağzına doğru kaydırıyorum ve o da inleyerek kalçalarını bana doğru sallıyor.

Bones dizlerinin üzerinde kayıyor ve ben onun hazır olduğunu biliyorum. Serbest elimi tutup kalçalarımı kaldırıyorum ve sert sikimi yavaşça sırlıslam amina sokuyorum. Duvarları etrafımda kenetlenip beni içine çekiyor ve taşaklarım sıkılaşıyor. *Kahretsin, çok erken boşalmayı nasıl engelleyeceğim?*

Parmağımı ısıyor ve Bones tekrar yer değiştiriyor. Vücudu üstümde sertleşiyor.

"Rahatla, iyi hissedeceksin Em," diyorum ona ve içine biraz daha girerken bir hırıltı çıkarıyor. "Seni çok iyi hissettireceğiz."

Başını parmağımdan geri çekmeye çalışıyor ama Bones'un eli hâlâ saçlarında, onu yerinde tutuyor. Gidebileceği hiçbir yer yok.

Kalçalarımı yavaşça aşağı yukarı hareket ettirmeye başlıyorum ve vücudunun gevşemeye başladığını hissediyorum. Başparmağımı ağzından çıkardığımda nefes nefese kalmıştı. Gözleri kapalı ve başını geriye çekmiş bir şekilde yutkunurken boğazının çalışmasını izliyorum.

Parmaklarımı çenesinden aşağıya, narin boynuna doğru izliyorum. Kalçalarım hızlanıyor ve Bones onun kıcını sikmeye başladığında masa ileri geri sallanmaya başlıyor.

"Goooodddd," diye boğuluyor ve kaygan vücudu bizimkiyle birlikte hareket etmeye başlıyor. Elim boynuna doluyorum ve biz devralırken onu sıkıyorum.

Onu sokakta bulduğumuz ve bir geceliğine kullanmak istediğimiz bir fahişeymiş gibi beceriyoruz. Ama gerçek çok daha kötü, ikimiz de onu seviyoruz. Sadece tamamen farklı şekillerde.

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

EMILEE

BU SABAH, yüzüstü yuvarlandım ve vücudumun çektiği acıdan dolayı inledim.

Vücudumun envanterini çıkardım. Kalçalarım acıyor. Amım acıyor. Kıçım acıyor. Başım çok ağrıyordu.

Kahretsin, her şey çok iyi hissettirdi. Seksten sonra en son ne zaman böyle hissettiğimi söyleyemem. Bones'la geçirdiğim onca yıldan sonra bile hep eksik bir şeyler vardı - beni tatmin etmeyen. Yatakta harikaydı ve her seferinde benimle ilgilendiğinden emin oluyordu, ama sonrasında, sanki vücudum kadınların bahsettiğini duyduğunuz o yüksekliğe hiç ulaşmamış gibiydi.

Dün gece vurdum!

"İyi misin?" Haven soruyor.

"Ha?" Hızlıca başımı salladım, dün geceyi unutmaya çalışıyordum. "Evet."

Kingdom'ın içindeki Starbucks'ta sırada Jasmine ve Haven'ın yanında duruyorum. Saat neredeyse akşamın sekizi ve kahveye ihtiyacım vardı. Bütün gün kıçımı sürüyordum. Her zamanki gibi günü annemle geçirdikten sonra gece için buraya dönerken kızları aradım. Siparişimi verdim ve Jasmine'in siparişini vermesi için kenara çekildim.

"Sadece beni becer." Kızıl saçlarını yüksek bir midilliyle toplamış ve yüzünde güneş gözlüğü var. Omzu açık siyah bir tişört ve cepleri alttan gözükecek kadar kısa bir şort giymiş. Henüz yatmadığından eminim çünkü makyajı bir ya da iki günlük gibi görünüyor.

"Hanımefendi, burası Starbucks. Bar değil."

İç çekiyor. "Eğer bir içkiye on dolar harcayacaksam, bu beni ..."

"Tuzlu karamelli mocha alacak. Venti," diye onun adına cevap veriyorum. "Şu Xanax serpintilerinden de ekle," diye ekliyor Jasmine.

"Hanımefendi?" Kaşlarını çatı.

"Şaka yapıyor." Sahte bir kahkaha atarak onu tezgâhtan uzaklaştırıyorum. Oturmak için bir masa buluyoruz ve ben hapşırıyorum. "Tanrı seni korusun," diyor Haven. "Teşekkür ederim." Elimi kaldırarak bir tane daha hapşıracağımı işaret ediyorum.

Jasmine karşımdaki koltuğa oturdu. "Bir keresinde regl dönemimde hapşırdım ve bir denizanası doğurdum."

Yanımdaki masada oturan kadının nefesi kesiliyor, belli ki onu duymuş. "Sanki senin başına hiç gelmedi mi?" diye soruyor. "Yemin ederim sadece

evde kal. İnsanlar beni sevmiyor ve ben de çoğundan nefret ediyorum."

Haven, "Ya da belki de konuşmadan önce düşünmelisin," diye öneriyor. O sadece homurdanıyor. "Bunun neresi eğlenceli?"

Haven sadece başını sallar.

"Seks hayatın nasıl gidiyor?" Jasmine durup dururken soruyor. Şaşırdığımı söylemek istiyorum ama şaşırmadım. Seks her zaman onun aklında. Kızın seks bağımlısı olduğuna eminim.

Boğazımı temizliyorum. "Bilmiyorum..."

"Evet, biliyorsun. Bunu yüzünün her yerinde görebiliyoruz," diye araya giriyor Jasmine.

"Peki." Bir tutam saçımı kulağımın arkasına itiyorum. "Titan'la yattım." "Bunu biliyoruz." Haven bir kez başını salladı.

"Ve Bones."

Haven ısırarak üzere olduğu yaban mersinli kekini düşürüyor. "Titan biliyor mu?" diye soruyor gözlerini kocaman açarak.

"Evet, aynı anda oldu," diye fısıldıyorum.

"Lanet olsun!" Jasmine gözlüklerini başının üstüne doğru iterek çılgılık atıyor.

Yanımdaki yaşlı kadın onun seçtiği dilden dolayı soluk soluğa kalıyor. Onu görmezden geliyorum ve el sallıyorum. "Sana benimkini söyledim, şimdi seninkini söyle." *Devam edelim.*

Haven bir kahkaha atıyor. "Daha önce hiç aynı anda iki erkekle birlikte olmadım ve Luca'nın buna izin vermesine imkân yok. İstedğimden de değil," diye çabucak ekliyor.

"Dün gece seks yapmak üzereydim ama vazgeçtim." Jasmine omuz silkiyor. "Nasıl *kurtuldun*?" Merakla soruyorum.

"Bir müşteriyle birlikteydim. Aslında harika bir müşteriydi. Harika bir akşam yemeği yedik, sonra onun evine gittik. Sonuna kadar gitmek istedi ve ben de tamamen istekliydim. Adam çok tatlıydı. Ama pantolonunu çıkardığında ve sikine baktığımda, hayır dedim. Ben yokum."

"Nesi vardı bunun?" Ben sordum.

"Çok küçüktü. Yani bir fil hortumuna ihtiyacım olduğunu söylemiyorum ama serçe parmağım kadardı. Ve amımın bundan daha fazlasına ihtiyacı var."

Haven şimdi öksürüyor, muhtemelen boğuluyor. Ben gülüyorum ve yaşlı kadın ayağa kalkıp başını sallayarak bizden uzaklaşıyor.

"Bekle! Ne demek müşteri?" Haven onun ne dediğini yeni anladığı için sorar.

Alt dudağımı ısırıyorum ve Jasmine gülümsüyor. "Biz Queens'iz."

"Sen nesen?" diye bağıyor. "Az önce Queens demediğini biliyorum." Gözlerini bana dikti. "Sen de mi yapıyorsun?" Sesini alçaltırken gözleri etrafta geziniyor. "Eskort musun?"

"Paraya ihtiyacım var." Omuz silkiyorum. "Hepimiz milyarderlerle evli değiliz," diye takılıyorum.

"Evet," diye ekliyor Jasmine.

Haven parmağıyla Jasmine'i işaret eder. "Baban bir milyoner. Fahişelik yapmana gerek yok."

Masamız sessizliğe gömülüyor. Jasmine dudaklarını sıkıca kapatıyor ve ben onun yumruklarını sıkmasını izliyorum. Babasıyla hiçbir zaman iyi bir ilişkisi olmadı ve Jasmine'in böyle olmasında babasının büyük payı olduğunu düşünüyorum. *Babasıyla* sorunları var. Ama bunlar hakkında daha önce hiç konuşmadık. Bazı şeyleri yalnız bırakmak daha iyidir. Bunları kızlarıyla konuşmak onları daha iyi yapmaz. Bu babasıyla konuşması gereken bir konu. Sorunu sadece onlar biliyor ve birlikte çözebilirler.

Barista sipariş numaramızı söylüyor ve Jasmine siparişi almak için ayağa kalkarak sohbetin bittiğini bize bildiriyor. Haven bana bu konuya daha sonra döneceğimizi söyleyen bir bakış attı.

Grave'in Starbucks'a girdiğini görüyorum. Haven'a "Bir saniye," diyorum ve ayağa kalkıp ona doğru yürüyorum.

Bana doğru bakıyor ve geldiğimi görüyor. "Hey," diyorum boğazımı temizleyerek, hâlâ onun yanında nasıl davranacağımı bilemiyorum. Önce onu bir kızı becerirken gördüm, sonra da beni Bones'la birlikte yakaladı. Herkes benim, Bones'un ve Titan'ın ne yaptığını anlamayacak. Kahretsin, ben bile ne olduğunu bilmiyorum. Ama Titan'la birlikte olduğumu ve beni Bones'la paylaşmaktan çekinmediğini biliyorum. İçimden bir ses, rastgele bir adamı yatağımıza getirmek istesem o kadar anlayışlı olmayacağını söylüyor. İhtiyacım varmış gibi değil. O ve Bones yeterince var.

"Selam." Bana başıyla selam veriyor, sırada Yasemin'in arkasından geliyor. "Jas." Onu tanıdı. Gözleri kıçında.

"Mezar." Dönüp ona yukarıdan aşağıya bakarak gözlemliyor.

Ona sırtıyor. Grave altı iki yaşında ama yine de tüm krallar arasında en kısası. Sevimli bir bebek yüzüne ve iç çamaşırı düşüren bir gülümsemeye sahip. Gözleri kardeşininki gibi mavi ama daha yumuşak. Daha cana yakın. Bones'unkiler her zaman sert ve korkutucudur.

"Görüyorum ki hâlâ hayattasın." İçkisinden bir yudum aldı ve yuttuktan sonra dudağını geri çekti. Belli ki ona sipariş ettiğim şeyi beğenmemiş.

"Her zaman yarın vardır," diyor.

Yeşil gözlerini deviriyor ve masamıza doğru yöneliyor.

"Ne istiyorsun Emilee?" diye soruyor bana bakarak.

"Titan'ı gördün mü?" diye soruyorum.

Kıkırdıyor. "Şimdiden hayalet mi oldu?"

Ellerimi kalçalarımaya koyuyorum. "Hayır." Bu sabah annemi görmeye gittiğimde çoktan gitmişti. Kızlarla buluşmak için döndüğümde de Nigel bugün dışarıda olduğunu söyledi. Bana bir yere gitmekten hiç bahsetmedi.

Yırtık kotunun arka cebinden çalan telefonunu çıkarıyor. Grave'in herhangi bir iş kıyafeti olduğunu sanmıyorum. "Saray'da."

"Saray mı?" *Bunu nerede duymuştum?*

Başını sallıyor. "On altıncı kat. Kod 1275."

Ona kodun ne için olduğunu soracaktım ama telefonu bir kez daha çaldı. "Buna bakmam gerek." Ve beni kovdu.

Oturdum ve kızlarla içkimi içtim. Ama tüm bu süre boyunca aklım Titan'daydı. Burası Krallık'ta mı? Kızlarla otuz dakika kadar takıldıktan sonra onlara veda ediyorum.

Asansörlerin bulunduğu ana lobiye gidip insan kalabalığının arasında bekliyorum. İçeri giriyorum ve on altıncı kat için bir seçenek göremeyince kaşlarımı çatıyorum. "Affedersiniz," diyorum ve kapı kapanmadan önce sıkışarak dışarı çıkıyorum. Beş tane daha deniyorum ama hiçbirisi on altıncı katta durmuyor. *Garip.*

Sabırsızlanıyorum, bir daire çiziyorum, dövme dükkanını gördüğümde kullanabileceğim diğer asansörlerin nerede olduğunu düşünmeye çalışıyorum. Oraya doğru yürüyorum ve içeri giriyorum.

"Merhaba. Size nasıl yardımcı olabilirim?" diye soruyor bir kız, yüzünde bir gülümsemeyle tezgâhın arkasından.

"Cross burada mı?" Cross diğer pek çok şeyin yanı sıra bir dövme sanatçısı. Burayı devraldıklarında kumarhanenin içinde açmış. Gördüğüm kadarıyla

Yıllardır duyuyorum, gerçekten iyi iş çıkarıyor. Acaba Kings'e m rekkeplerinden vermiş midir?

Gülümsemesi azalır ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturur. *Sürtük modu aktif*. Gözlerinin arasındaki sivri u  ve burnundan sarkan çember onu daha dostça göstermeye yardımcı olmuyor. Tek eksiği kulaklarından çıkan duman ve o zaman bana saldırmak üzere olan bir çizgi film boğasına benzeyecek. "Randevunuz var mı?"

"Hayır. Ama o burada?"

"O müsait değil. Senin için," diye yavaşça cevap veriyor, sanki duymakta zorlanıyormuşum gibi, ela gözleri beni tararken. Belli ki beni gördükleriyle yargılıyor -mürekkep eksikliği ve piercingler eminim.

Masadan kalkıyorum ve dar koridorda yürüyorum.

"Hey, buraya gel," diye sesleniyor.

Onu görmezden geliyorum.

"Hey... Müsait olmadığını söyledim..."

Bir dönüş daha yaparak açık kapıların önünden geçiyorum. Sağdaki son kapı kapalıydı. Kapıyı çalmadan iterek açıyorum.

Bir kadın sırt üstü yatıyor. Bacakları üzengiye benzeyen bir şeyin içinde.  zerinde sadece belden aşağısı yumuşak pembe bir i  çamaşırı var. Kot pantolonu odanın köşesindeki bir sandalyenin arkasında duruyor. Cross da bacaklarının arasında, kalçasının iç kısmına dövme yapıyor. "Aman Tanrım... Çok  z r dilerim..."

"Emilee?" Bana bakıyor. "Nesin sen...?"

"Meşgul olduğunu söyledim," diye çıkışıyor arkamdan gelen geç  ız.

"O iyi." Onu başından savıyor ve kızın hırıltısını duyuyorum.

"Senin için ne yapabilirim?" diye soruyor, siyah çerçeveli gözlüklerini kafasına doğru itip eldivenlerini çıkararak. Cross her zaman kötü bir  ocuk olmuştur: Ailen diğer odada kapı açıkken seni kanepede becereceğim türünden bir adam. Tek ihtiya ı olan bir elini boğazınıza dolamak ve adını haykırmanızı engellemek için havanızı kesmektir. Her zaman gizemli biriydi ama adam istediği kızı elde edebilirdi. Ve onları sıraya dizerdi. Tıpkı Jasmine gibi onun da baba sorunları vardı. Acaba bir araya gelip bunları konuşsalar yardımı olur mu?

Çoğu kadının hayalini kurduğu kalın, siyah saçları var. Her zaman uzun tutmuştur. şu anda, arkası dönük bir beyzbol şapkasının altında saklı. Ve sakalı

-Saçlarının kalınlığı ve rengiyle uyumlu. Onları hiç umursamadım çünkü yakışıklı yüzünü çok fazla kapattıklarını hissettim. Ama Cross'un her şeyi seksi gösterme konusunda kendine has bir tarzı var. Onu o yapan gözleri,

Gerçi. Koyu bir zümrüt rengi. Okuldayken ondan kaçırdım. Seninle her göz teması kurduğunda, seni soyuyormuş gibi hissediyorsun. Samimidir ve bacaklarınızı güçsüzleştirir. Şimdiki gibi. Üzerinde yanıyormuş gibi görünen bir kafatası olan siyah bir tişört giyiyor. Tişörtün üstünde "Ruhumu aydınlat" yazıyor. Soluk mavi kot pantolon ve siyah savaş botları. O her babanın kabusu ve her annenin vahşi fantezisi.

Onunla göz göze gelmeyi bırakıyorum ve neden burada olduğumu hatırlıyorum. "On altıncı kata nasıl çıkabilirim?"

Kaşları çatıldı.

"Saray mı?" Bana öylece bakınca devam ediyorum.

Başını salladı. "Doğru. *Saray*. Nigel sana bu konuda yardımcı olabilir. Geleceğinizi ona haber veririm."

"Anladım. Teşekkürler." Sadece onun erişebildiği seviyelerden biri olmalı.

Gülüyor ve başını sallayarak yeni bir eldiven seti alıyor. "Sorun değil."

Kapıyı kapatıyorum ve dükkâna girdiğim yere geri dönüyorum. Dışarı çıkarken hâlâ bana dik dik bakan kıza "Hiçbir şey için teşekkürler, sürtük," diyorum.

Krallık Kulesi 1'in uzak tarafına ulaşmam on dakika sürüyor. Asansöre binmeden önce Nigel beni, "Merhaba Bayan York," diye selamlıyor. O her zaman mutlu. Ayrıca sürekli çalıştığını da fark ettim. Adamın bir gün bile izin aldığından emin değilim. Ya da uyuyup uyumadığından.

"Bana bir kod verildi."

"Ah, evet. Odaya girmek için buna ihtiyacınız olacak." Başını salladı.

Bu da ne böyle? Ne tür bir oda burası? Kasa mı? Milyarlarca doları sakladıkları yer mi? Cesetleri mi?

Durduk ve çıkmam için eliyle işaret etti. "İyi günler genç bayan."

"Yardımanız için teşekkürler."

Başını sallıyor. "Her zaman." Sonra asansör kapanır ve o gider.

Düz siyah boyalı duvarlara ve koyu mor halıya bakıyorum. Duvarda asılı siyah aplıklar mor ışıkları yere yansıtıyor. Halı çok kalın, ayakkabılarım içine batıyor. Etrafıma bakmak için tam bir daire çiziyorum. Asansöre geri dönebilir ya da koridorun sonundaki kapıya doğru gidebilirim. Elimdeki tek seçenek bunlar.

İşte kapı. Ona doğru ilerliyorum ve bir tuş takımı görüyorum. Kapının üzerinde pembe altın harflerle *Saray* yazıyor ve altında da *her kraliçenin bir saraya ihtiyacı vardır* yazıyor. Bana verilen şifreyi giriyorum ve bir kilit tıklıyor. İtiyorum

ve büyük siyah kapıyı açtım. Koridordan daha karanlık. Oldukça geniş olan girişte tavanın tepesinden sadece mor bir ışık parlıyor.

"Teşekkür ederim, Titan." Bir kadın sesi duyuyorum. Vücudum anında sertleşiyor. "Rica ederim," diyor. "Her şey yolunda gitti mi?"

"Evet."

Girişin sonunda bir kadın görünür. Önü derin V şeklinde ve kalçalarının üzerinde siyah bir elbise giyiyor. İçi görünüyor. "Merhaba." Bana sıcak bir gülümseme veriyor, kaçsam mı yoksa içeri dalsam mı karar veremedi beni yakalıyor.

Gözlerimi kırpttırıyorum ve kuru dudaklarımı yalıyorum. "Ben, uh, arıyorum ..."

"Em?" Titan onun yanına gelirken sorar. Sarışına bakar ve "Gidebilirsin Sandy" der.

Başını salladı ve yanımdan geçerken fısıldayarak "Keyfini çıkarın" dedi.

Onun gidişini izliyorum ve sonra ona dönüyorum. Sessizce durup birbirimize bakıyoruz. Ona, varlığından bile haberdar olmadığım bir otel odasında bir kadınla ne halt ettiğini sormak istiyorum. Ama buna hakkım yok. Var mı? Yani, geçen gün en iyi arkadaşıyla beni becermesine izin verdim. Ona aynısını yapamayacağını söyleyemem.

"Dur," diye emretti. "Ne?"

Göz kırpttırıyorum.

"Ne düşündüğünü görebiliyorum. Yüzünüzden okunuyor ve bundan daha fazla yanılıyor olamazsınız."

Omuzlarım çöküyor. Kıskanmıyorum. Erkeklere karşı bir şey hissetmiyorum. Bu sadece seks. "Ben-"

"Bana yalan söyleme," diye sözümü kesti.

Omuzlarımı dikleştirdim ve çenemi kaldırdım. "O zaman burada onunla ne yapıyordun?" Bu oyunu oynamayacağım. Eskiden hiç kıskanmazdım ama lafı dolandıran kızlardan da değilim. Eğer bir sorum varsa, sorarım.

"O bir Kraliçe ve bir işi yeni bitirdi."

Kaşlarımı çatıyorum. İş mi? Burada mı? Konuştuğunda ona bunu sormak için ağzımı açıyorum.

"Burada ne yapıyorsun?"

"Seni arıyordum. Grave burada olduğunu söyledi."

Hiçbir şey söylemiyor. Girişin sonunda öylece duruyor. Sanırım bana kızgın. Kollarımı göğsümde kavuşturup ona sırtımı veriyorum.

"Nereye gidiyorsun?" diye soruyor. Duruyorum ve yavaşça dönüp bir kez daha ona bakıyorum. Kollarını iki yana açıyor. "Beni arıyordun. İşte buradayım."

Gözlerim ona dikildi. Dizlerim titrese de gördüklerim ve ona ne söyleyip ne söyleyemeyeceğim konusunda kafam çok karışık. O beni sevmiyor. Ve o bir Kraliçe. Belki de onun işiydi? Yani, beni beceriyor ve ben bir kraliçeyim. Bana seks için para ödemiyor ama. Eminim bedavaya vermek için onları sıraya dizmiştir.

"Öyleydin," diyorum, aramızdaki mesafeyi kapatmak için beş adım atıyorum. Elini uzatıp beni kendine çekiyor ve ben nefes nefese kalıyorum. "Ne...? Burası da neresi?" Büyük ölçüde açık olan odaya doğru bir adım daha atıp tüm yabancı cihazlara bakarak soruyorum.

"Burası Saray."

Kendimi tavandan tabana devasa bir aynada yakalıyorum. "Anlamıyorum ..." Gözlerim eski görünümlü, üzerinde siyah deri bir koltuk bulunan ahşap bir banka takılıyor.

"Sadece müşterilerimiz için ayrılmıştır," diye ekliyor. "Müşteriler mi?" Ben soruyorum.

"Kraliçeler."

Bu ismi orada duydum. Depoda Jasmine tanıştığımız iki kızı Saray hakkında sorguladığında. Öyle bir yer olmadığını söylediler. Bir şehir efsanesi.

Yanılmışlar!

Aynadan uzaklaşıp uzaktaki duvara doğru yürüyorum. Bir metre boyunda uzun bir sandık. İki Fransız kapısı da ardına kadar açık. Metal kancalarda çeşitli uzunluk ve genişlikte zincirler, kırbaçlar, kemerler ve ipler asılı. Uzanıp ellerimi kalın malzemenin üzerinde gezdiriyorum. "Bunlar ne işe yarıyor?" diye soruyorum.

"Sahneleri
canlandırın." "Ne tür
sahneler?" "Ne
isterlerse."

Dönüp geniş odanın ortasında duran Alaska kral yatağına bakıyorum. Siyah ipek çarşaf ve aynı renkte iki yastık var. Başlık dikey çubuklardan oluşuyor. Ayaklık, insanların işledikleri suçlar için alenen dövüldükleri zamanlardan kalma bir koğuşa benziyor. Yerden yüksekte duruyor. Altına bakıyorum. "Bu ... mı?"

"Bir kafes," diye cevaplıyor.

"Ne için?" Gözlerimi kocaman açarak soruyorum. Demir parmaklıklarıyla bana aşırı büyük bir köpek kafesini hatırlatıyor. Yerden başlıyorlar ve dizlerimde, yatağın başladığı yerde duruyorlar.

"İtaatkarlar için."

Bir adım geri atıyorum ve ona çarpıyorum. Ben sıçradım, o da kıkırdadı.

Dönüyorum, yanaklarım utançtan kıpkırmızı ve bir masa görüyorum. Ona doğru yürüyorum, uzanıyorum ve parmak uçlarımı siyah deri üzerinde gezdiriyorum. Çeşitli yerlerinden bağlanmış beyaz deri kayışlar var. Bunlar bana hastanelerde hastaların kendilerine ya da başkalarına zarar vermelerini önlemek için kullanılanları hatırlatıyor. Masa tamamen düz ve bir metreden daha uzun olmalı. Ama belki sadece üç ayak genişliğinde. "Bu ne için kullanılıyor?" Merakla sordum.

"Zorla orgazm."

"Ne?" Nefesim kesildi.

Bana gülümsüyor. Arkamda durmak için etrafımda dolaşarak, "Bir kadın veya erkek masaya uzanır ve masaya bağlanır. Dom daha sonra denizaltıyı orgazma ulaştırır. Birden çok kez." Ellerini kalçalarımın üzerine koyuyor ve ben sıçırıyorum.

"Gergin olma," diye fısıldıyor. "Tek yapman gereken orada uzanmak." Boynumu öpüyor ve başım yana düşüyor. "Ve inmek. Tekrar." Eli belimden aşağı iniyor. "Tekrar." Eli bacaklarımın arasına kayıyor ve ben inliyorum. "Ve tekrar. Vücudun titreyecek. Tenin ter içinde kalacak. Zihnin bulanık. Ve uzuvların ağırlaşacak."

"Bunu daha önce yaptın mı?" Nefes nefese soruyorum. Evet demeye hazırlanırken omurgama hücum eden sıcaklıktan hoşlanmıyorum.

"Hayır ama bunu sana yapmak istemediğimi söylersem yalan söylemiş olurum." Kalçalarını kıcıma bastırıyor ve ne kadar sert olduğunu hissettiğimde ürperiyorum.

Bunu daha önce hiç yapmadığını bildiğim için vücudumdaki gerginliğin azaldığını hissediyorum. "Ne kadar sürecek?" Soruyorum.

"Ne kadar isterlerse. Denizaltı masaya bağlanmış olan. Çırılçıplak. Tamamen açık ve savunmasız. Ama tüm güç onlarda. Denizaltı ne zaman yeteceğini söyler. Durmak istediklerinde Dom durur."

Gözlerimi kapatıyorum. "Bunu bana yapar mısın?"

Elleri enseme geliyor ve saçlarımı kavırıyor. Yavaşça başımı geriye çekiyor ve az önce benim için çizdiği resmi hayal ettiğimde şimdiden nefes nefese kalıyorum. Kulağa nefes kesici geliyor.

"Benim için soyun, Em." Sonra sözlerimi sorgulama zahmetine bile girmeden geri çekildi.

Ayakkabılarımı çıkarıp jean şortum ve tişörtümle birlikte tekmeliyorum. Sonra sütyenimi ve iç çamaşırimi. Masanın karşısında çıtır çıtır duruyorum. Kalbim çarpıyor ve ellerim terliyor. Arkamda sessizce duruyor ama gözlerini üzerimde hissedebiliyorum.

"Masanın üzerine sürün ve sırt üstü yat" diye emretti. Uyuyorum.

Masanın ayak ucuna gidip bacaklarımı iki yana açıyor. Sağ ayak bileğimi kayışın üzerine yerleştiriyor ve beni kemer benzeri bir bağla bağlıyor. İçi kürkle kaplı, bu yüzden serin ve yumuşak. Diğer ayak bileğime gidiyor ve onu da sabitliyor.

Sonra yanıma geçti. Kalçalarımı bir kemer daha bağladı. Çok sıkı, beni masaya sabitliyor. Boynuma uzanırken gözleri benimkilerle buluşuyor. "Yukarı bak," diye emrediyor ve ben de dediğini yapıp başımı arkaya eğiyorum. Boğazıma kalın bir kemer daha geçiriyor ve onu da yerine takarken yutkunuyorum. Titrek bir nefes alıyorum.

"İyi misin?"

Başımı sallayacağım ama yapamıyorum. Boynumdaki kalın deri kayış herhangi bir hareketi engelliyor. Başımı arkaya eğmek zorunda kalıyorum. "E-Evet," diye kekeliyorum ve sonra boğazımı temizlemek için öksürüyorum.

Kollarımı başımın üzerine çekip her ikisini de sabitliyor. Sıkıca gerildim ve bağlandım.

Nefes nefese kalmaya başladım. Kalbim hızla çarpıyor. Alnımda ve göğsümde boncuk boncuk terler oluşuyor ve kığım siyah deriye yapışıyor. Ellerini kalçama koyuyor ve ben sırıyorum. Eğilip bana bakıyor. "Acı, zevkten daha ağır bastığında bana haber ver. Anlaşıldı mı?"

Acı mı? Bunun orgazmla ilgili olduğunu sanıyordum. Bunun aptalca bir soru olacağını hissediyorum, bu yüzden sadece diyorum ki. "Evet." dedim.

"Güvenli kelimen siyah. Tekrar et."

Güvenli kelime? "Benim güvenli kelimem siyah."

Başını sallıyor. "Aferin kızıma." Beni masaya bağlanmış halde yalnız bırakarak uzaklaşıyor ve odanın diğer tarafından sesini duyuyorum. Bir çekmece açılıp kapanıyor, sonra tekrar bana doğru yürüdüğünü duyuyorum. "Her orgazmdan sonra sana iyi olup olmadığını soracağım. Eğer iyiysen evet, durmamı istiyorsan siyah de. Anladın mı?"

"Evet." Dudaklarımı yalıyorum ve titreşimli bir ses duyuyorum. "Bu da ne?"

Bir şey amıma doğru bastırıyor ve vücudum yükseliyor. Bu his klitorisimi gıdıklarken haykırıyorum. "Oh Tanrım..." Nefesim kesildi. Vücudum kısıtlamalarla savaşıyor. Saniyeler önce serin hissettiren şey şimdi vücuduma batan iğneler gibi geliyor. "Tita ..." Daha adını bile bitiremeden, boşalıyorum. Her zamankinden daha sert ve hızlı.

Hissettiklerim aniden kesiliyor ve bedenim masaya yaslanıyor. "İyi misin?"

Terliyorum, nefes nefese kalıyorum ve cildimin her santimi ekstra hassas hissediyor. "Evet."

Bu sefer, vibratörü klitorisime geri yerleştirirken iki tanesini içime sokmadan önce parmaklarının beni genişçe açtığını hissediyorum. Muhteşem oyuncak beni yepyeni bir seviyeye taşıırken beni parmaklıyor. Oda dönüyor. Gözlerim kapanıyor ve o kadar zor nefes alıyorum ki hiperventilasyon geçiriyormuşum gibi hissediyorum. Tekrar boşalıyorum.

"İyi misin?" Uzaktan onun sesini duyuyorum.

"Evet," diye mırıldanıyorum. Sesim neden boğuk çıkıyor? Boğazım ağrıyor. Vücudum yine geriliyor. Başka bir dalgaya biniyorum. Durmasını istemiyorum. Asla. Masaya bağlanmak anlamına gelse bile onun kölesi olurum. Sesi gittikçe uzaklaşıyor ama ben hep evet diyorum. Her zaman daha fazlasını istiyorum.

TITAN

A s a y 1 kapatarak masanın yanındaki sehpaıa yerleştiriyorum. Önce bileklerini, sonra boynunu, kalçalarını ve ayak bileklerini çözüyorum ve gevşek bedenini siyah derinin üzerinden kaldırıyorum. Kollarımda kontrolsüzce titriyor. Az önce altı kez boşalmasını izlememiş olsaydım, kasılmalar geçirdiğini söyleyebilirdim. Ter içindeydi. Gözleri kapalıydı ve her nefeste soluk soluğa kalıyordu. Bana sürekli evet diyordu. O kadar bağırıyordu ki sesini kaybedecekti.

Banyoya girip onu geniş odanın ortasındaki büyük jakuzili küvete yerleştiriyorum ve suyu açıyorum. İstedğim sıcaklığa geldiğinde hızla soyunuyorum. Arkasına tırmanıp sırtını önüme yaslıyorum. Yanımdaki fincanı alıyorum ve ön tarafına dökmeden önce suyla dolduruyorum.

İnliyor ve başı yana düşüyor. Nabzını kontrol ediyorum. Hızla atıyor. Belki de onu çok zorladım.

"Ben iyiyim," diye fısıldıyor, aklımı okuyarak. "Devam edebilirdim..."

Homurdanıyorum. "Bilincini kaybetmek

üzereydin." Bana hafif bir gülümseme veriyor.

"Buna değdi."

Gözlerini açarak loş banyoda amaçsızca etrafına bakınıyor. Elini kaldırıp parmaklarını küvetin iç tarafındaki çelik gözlü kancanın etrafına doluyor.

"Havlu kancası için garip bir yer," diye düşünüyor.

Gülüyorum. "Havlu asmak için değil." "Ne

o zaman?"

"Bu su oyunu için." Saray'daki her şey hakimiyet için ayarlanmıştır.

Hiçbir şey kolaylık için değildir. Tamamen hükmetmek

için. "Oh." Gözleri parlıyor. "İstiyorum-"

"Kesinlikle hayır," diye sözünü kesiyorum. "Nasıl hissediyorsun?"

Ciddileşiyorum. "İnanılmaz."

"Ağrın var mı?"

"En iyi şekilde."

Saçlarını öpüyorum. Boynunun bağlanmasıyla mücadele ettiği yerde arkada düğümlemişti. "Gel hadi. Seni temizleyip yatağa yatıralım."

Titreşen bir sesle uyandım. Saatin kaç olduğunu merak ederek esniyorum. Bu odanın penceresiz olmasının bir sebebi var. Küvette işimiz bittikten sonra sızdık. Yarına kadar kullanılmayacak, o yüzden burada kaldık. Dinlenmeye ihtiyacı olduğunu biliyordum.

Sesi tekrar duyuyorum ve cep telefonumun titrediğini fark ediyorum ve yataktan kalkıp yerdeki kot pantolonumdan cep telefonumu çıkarıyorum. Saatin neredeyse sabahın dokuzu olduğunu fark ettim. Ben hiç uyumam. Her gün altı buçukta hazır olur ve masama otururum. Bu kumarhane kendi kendine çalışmıyor.

E-postalarımı açıyorum ve hemen ilgilenilmesi gerekenlere yanıt vererek aralarında geziniyorum. Bones'a yaklaşık bir saat içinde aşağıda olacağıma dair bir mesaj gönderiyorum. Telefonum yeni bir e-posta ile elimde titriyor ve onu okuyorum.

Titan

Yıllık şirket partim için bir tarihe ihtiyacım var. Hawaii açıklarındaki yatımda olacak. Gelecek hafta. Üç gün süreceğini söyleyebilirim. Uçuşlar ve etkinlik için zaman verildi. Emilee'yi rezerve etmek istiyorum.

Bir elimi saçlarımda gezdiriyorum ve yatakta uyuyan ona bakıyorum. Çıplak vücudu siyah ipek çarşaflara dolanmıştı. Yan yatmış, yüzü bana dönük. Derin nefes alırken gözleri kapalı. İçinde bulunduğu durumu bildiğim ve ulaşamayacağım bir yerde olmadığı sürece onun bir Kraliçe olmasına aldırmiyorum. Et lokantalarımızdan birinde bir randevu gecesi mi? Elbette, bunu yapmasına izin verirdim. Kraliçesini becermeyi tercih ettiğini bildiğim bir müşterimle bir adada, yatta bir randevu? Kesinlikle olmaz.

Hızlıca bir cevap yazdım.

Etkinlik için size bir kraliçe ayarlamaktan mutluluk duyarım. Ne yazık ki, Emilee şu anda müsait değil.

O benim ve onu kimseyle paylaşmayı düşünmüyorum. Ara sıra Bones'la paylaşmak dışında, çünkü onun istediği bu.

"Günaydın."

Telefonumu kotuma geri yerleştiriyorum ve yatağa geri sürünerek onu yanıma çekiyorum. "Günaydın, güzelim." Alnından öpüyorum.

Gülümsüyor. "Buna alışabilirim." "Bu tam olarak nedir?" diye soruyorum.

"Sonsuz sayıda orgazm ve senin yanında uyanmak."

Ben de. Şimdiden ona aşık olduğumu itiraf etmekten nefret ediyorum. Bunun olacağını biliyordum, ama kendime karşı dürüst olursam. Yıllar önce onu bu yüzden istemiştim, onda bir şeyler vardı. Beni geri çevirdiğinde, bu onu daha çok istememe neden oldu.

Okulun kalabalık koridorunda yürürken onun bana doğru geldiğini görüyorum. Gözlerini yere indirmiş, cep telefonuna bakıyor ve bir şeyler yazıyordu. Muhtemelen Bones'la konuşuyordur. Geçen hafta sonu kardeşlik partisinde onu öptüğümünden beri onu görmemiştim. Sonuna kadar gitmeye hazırdım ama o fikrini değiştirdi.

Bilerek önüne çıktım ve bana çarpmasına neden oldum. "Oh, üzgünüm... Titan?" Bana baktı.

"Hey, Em. Konuşabilir miyiz?"

Saçlarını kulağının arkasına itiyor. "Yapamam..."

"Sadece bir saniye sürecek." Kolundan tutup onu günün bu saatinde boş olduğunu bildiğim en yakın sınıfa çekiyorum. Kapıyı arkamdan kapattım ve kilitledim.

"Titan, zamanım yok."

Kolundan tutup kendime çekiyorum ve dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum. Hemen bana açılıyor ve ağzımın içinde inliyor. Ellerim saçlarını buluyor ve

Öpücüğü derinleştir. Tadı vişneli lolipop gibi.

Ama çok erken geri çekiliyor. "Titan, yapamayız," diye fısıldıyor dudaklarını yalayarak.

"Bones'u sevdiğin için mi?" Soruyorum.

"Hayır." Ellerini karmakarışık saçlarında gezdiriyor. "Biz öyle değiliz."

"Yani sen sadece onun düzüştüğü kişi misin?" Ne olduklarını biliyorum ama bunu ondan duymak istiyorum. Sahip oldukları şeyin bizim sahip olabileceğimiz şey olmadığını itiraf etmesini istiyorum.

Gözlerini bana dikti. "Hayır."

"O zaman bu da ne?" Sinirlenerek tersliyorum.

"Bunu sana açıklamak zorunda değilim," diye homurdanıyor. "Bu seni ilgilendirmez. Ve neden bu kadar önemsiyorsun? O senin en iyi arkadaşın; beni becermek istememelisin."

"Çünkü seni umursamadığını biliyorum," diyorum. Yüzü düştü ve gözleri hüznünlendi. Kahretsin!

"Em, demek istediğim bu değildi." Onu sevmiyor, hayır, ama onu önemsiyor. Dünyada en ufak bir şekilde önemsedığı tek kadın o. Grave ve uyuşturucu sorunu hakkında hep kötü konuşuyor ama Emilee onun uyuşturucusu. Onu bırakamıyor.

"Peki sen biliyor musun?" diye soruyor kaşlarını kaldırarak.

Ne söyleyeceğimi bilemediğim için ağzımı kapatıyorum. Onun anlamasını nasıl sağlayacağımı. Onu boş yere izlediğimi ve takip ettiğimi mi sanıyor? O haklı. Onu istememem gerekiyor. Bu şekilde değil. Bu şekilde değil.

"Ben de öyle düşünmüştüm," diyor ve ben yoldan çekilerek onun odadan ve hayatımdan çıkmasına izin veriyorum.

"Ne düşünüyorsun?" diye soruyor bana.

Uzun bir nefes verdim. "Hiçbir şey."

"Hiçbir şey değil. Kalp atışını hissedebiliyorum."

Elimi yüzümde gezdiriyorum. "Sen. Ben." Duraklıyorum. "Bones."

Parmaklarının ucuyla göğsümde daireler çiziyor ama ben ondan bahsedince duruyor. Oturuyor, siyah ipek çarşaf göğsünden düşüyor ve bana bakıyor. "Bana kızgın mısın? Yaptığımız şey için mi?"

"Hayır." Ben de doğruldum. "Sana sorun olmadığını söyledim. Sana yalan söylemedim."

"Sadece..." Alt dudağını ısırtıyor.

"Sana bir şey sorabilir miyim?" Başını sallıyor. "O zamanlar neden birbirinizi görmeyi bıraktınız?" Hep bilmek istemiştım ama bazı şeyleri sormamak gerekir. Ve o haklıydı. Bu beni ilgilendirmezdi. Ne kadar çok bilmek istesem de.

Başını eğiyor ve iç çekiyor. Yüzünü görebilmek için saçlarını kulağının arkasına itiyorum. "Seni kardeşlik partisinde öptüğüm o geceyi hatırlıyor musun?" diye soruyorum.

"Evet," diye yavaşça cevap veriyorum, bunun konuyla ne ilgisi olduğunu merak ediyorum.

"Bir gece önce, Bones eve gelmişti. Ailem şehir dışındaydı ve seks yaptık." Oraya gittiğini biliyordum çünkü planlarımız vardı ve onu daha önce gördüğü için geç kalmıştı. "İşimiz bittikten sonra giyiniyordu ve birbirimizi görmeyi bırakmamız gerektiğini söyledi." Kaşlarını çatıyor. "İlk başta kafam karıştı çünkü sadece seksti ama sonra beni sevdiğini ama senin sevdiğin gibi sevemeyeceğini söyledi." Yumuşak mavi gözleri benimkilerle buluşuyor.

Sözleri karşısında gerildim.

"Bones'u sevdim, birinin onu sevmesine en çok izin vereceği şeyi." İç çekiyor, gözlerini tekrar kaçırıyor. "Lisedeki ikinci yılımda, o son sınıftayken takılmaya başladık. Annesi ölmeden birkaç ay önceydi ve açıkçası bir yerlere gideceğini düşünmüştüm. Ama annesi öldükten sonra, eskisinden daha da içine kapandı. Ulaşılmaz biriydi. Sanki hiçbir şey hissetmiyordu. Fiziksel acı bile hissetmiyordu. Grave'in o olaydan sonra olduğundan daha da kötüye gittiğini gördüm ve Bones'un da aynı şeyi yapacağından korktum. Ona sarıldım, cankurtaran botu oldum çünkü boğulmasını istemiyordum." Derin bir nefes alıyor. "Sonra üniversitedeyken beyzbolda sakatlandı, bu kasabadan kurtulma ve yapmak istediğini bildiğim gibi profesyonel olma şansını yok etti. Çekip gitmek için hiçbir zaman iyi bir zaman olmadı. Ama sen..." Bana baktı. "Senin böyle bir sorunun yoktu. Titan beni nasıl sevebilir ki?" dediğimi hatırlıyorum. Beni tanımıyor bile. Senden etkilendim, evet. Ve seni istedim, evet, ama bu kadar ileri gidebilirdi."

"Bunu nereden biliyorsun?" Sanki o zamanlar geleceği görebiliyormuşum gibi soruyorum. O zamanlar onu sevmeme izin verseydi şu anda burada oturuyor olacağımızı kesin olarak söyleyemem.

"Ertesi gece seni kardeşlik partisinde gördüm ve paylaştığımız o ilk öpücükten sonra anladım ki..." Sözüünü kesiyor.

"Neyi biliyordun?" diye sordum.

"Bones'a yaptıklarımı sana yapamayacağımı." Başını öne eğdi. "Sıradan bir seks için duyguları ayıramayacağımı düşündüm, bu yüzden seni kendimden uzaklaştırdım."

"Benim için böyle mi hissettin?" diye soruyor. "Bana karşı hislerin var mıydı?"

"Evet," diye yanıtlıyorum hiç tereddüt etmeden. Bu benim için bir şans. Bones'un asla olmak istemediği bir şekilde onun yanında olmak için.

"Ama... sen bana bir pislik gibi davrandın." Gözlerini bana dikti. "Kıskanmıştım. Seni kendim için istiyordum."

Kalçalarımın üzerine oturuyor ve ben de ona bakarak kendimi sırtüstü yatırıyorum. "Neden bir şey söylemedin?"

"Ne söylemem gerekiyordu? Hey, senden üçüncü sınıftan beri hoşlanıyorum. Ama ben sana yaklaşmak istediğimde sen çoktan en iyi arkadaşım ile yatıyordun."

"Üçüncü sınıf mı?" Kıkırdıyor, şaka yaptığımı sanıyor.

Başımı salladım. "Evet. Duncan Wiltz arkandan yürüdü ve seni salıncaktan itti."

Bir kahkaha patlattı. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Bayan Hollan'ın sınıfındaydım ve onun penceresi oyun alanına bakıyordu." O günü dün gibi hatırlıyorum. Ondan iki sınıf üstteydim ve ilkokuldaki son yılımızdı. Annesi onu her zaman parlak renklerde giydirirdi. Gözden kaçması zordu.

Şok içinde bana bakarken ağzı kocaman açılıyor.

"O orada oturup sallanırken ve sana gülerken senin yerde yatıp ağlamayı izledim."

"Bunu hatırladığına inanamıyorum."

"Beyaz puantiyeli pembe bir gömlek ve kot pantolon giyiyordun. Atkuyruğun vardı. Sağ tarafına pembe bir kurdele, diğer tarafına da sarı bir kurdele sarılmıştı."

"Yani..." Göz kırıyor.

"Çok sevimli."

"Biraz sapıkça." Gülüyor. "Ama o günü ben de hatırlıyorum. Ne giydiğimi değil ama en iyi kısmı, ertesi Pazartesi okula bir ..." Ben gülümserken o susuyor. Onunki yüzünden düşüyor ve başını yana eğiyor. "Hayır... sen...? Titan." Çıplak göğsümü tokatlıyor. "Bana yapmadığını söyle."

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

"Yalancı. Kolunu sen kırdın, değil mi?"

"Karma olmalı." diye omuz silktim. Okuldan sonra o orospu çocuğunu eve kadar takip ettim ve çıplak ellerimle kolunu kırdım. Tek kelime ederse diğerini de kıracağımı söyle dim . Ona bir daha asla dokunmadı.

OceanofPDF.com

YIRMI İKİNCİ BÖLÜM

EMILEE

Saray'ı bulduğumdan beri bir hafta geçti. Titan'la beni geri alması için konuşmaya çalışıyordum ama o kabul etmedi. Aslında o zamandan beri onu pek göremedim çünkü çok meşguldü. Kral dairesine geç geliyor ve erken ayrılıyor. Paranoyak olsaydım, o sabah Saray'daki yatakta yaptığımız konuşmadan sonra beni bilerek görmezden geldiğini söylerdim. Bana karşı hisleri olduğunu ve onunla yatmış olsaydım ondan uzaklaşamayacağımı biliyordum. İyi ki yatmıyorum.

Bu sabah oda servisi sipariş etmek yerine aşağı inip kahvaltı etmeye karar verdim. Kızları çağırdım, böylece Jasmine ve Haven büfede karşıma oturdular. Yemeğimizi beklerken geçen günkü sarışının restorana girdiğini gördüm. "Sandy?" Seslendim.

Dönüp bana bakıyor ve gülümsüyor. Sanırım beni hatırladı. "Sandy de kim?" Jasmine omzunun üzerinden bana bakarak Nerede olduğumu.

"Bir kraliçe," diye cevap veriyorum.

"Oh." Gözleri parlıyor.

"Merhaba." Sandy masamıza geldi. "Em, değil mi?"

"Adım Emilee, ama bana Em diyebilirsin." Uzanıp elini sıkıyorum.

"Bunlar Jasmine ve Haven. En iyi arkadaşlarım."

"Tanıştığımıza memnun oldum, Em. Jasmine ve Haven." Her birine başıyla selam veriyor.

"Sen de," diyorum, yanıma oturmasına izin vermek için yana kayıyorum. Onu merak ediyorum ve Titan bana hiçbir şey söylemeyecek.

"Yani sen bir kraliçe misin?" Jasmine dışarı çıkar ve sorar. "Evet." Başını sallıyor.

"Birlikte bir iş mi yaptınız?" Jasmine kaşlarını sallıyor.

Gözlerimi deviriyorum.

"Hayır. Geçen gün onu The Palace'ta gördüm," diye bilgi verdim.

Bunun üzerine yeşil gözleri büyüdü.

"Asla olmaz." Başımı salladım.

"Oraya ilk gelişin miydi?" Sandy bana sordu.

"Evet."

"Düşündüğün gibi mi oldu?" diye soruyor.

"Şey..." Buna nasıl cevap vereceğimi bilemiyorum çünkü böyle bir şeyin varlığından haberdar olmadığım için herhangi bir beklentim yoktu.

"Oraya üç kez gittim," diye ekliyor Sandy sessizliğim üzerine. Sanki o bana bilgi verseydi, ben de ona biraz bilgi verirdim.

"Üç kez mi?" Jasmine ağzı sulanarak soruyor. "Nasıl bir şey?"

Omuz silkiyor. "Diğer her şey gibi. Ama bazıları diğerlerinden daha iyiydi." "Saray nedir?" Haven sonunda konuşarak soruyor. Bir süredir yazıyordu.

Kahvaltımızın çoğunu telefonuyla geçirdi. Nite her zamanki gibi köşede bir heykel gibi duruyor ve gözlerini odadan ayırmıyor. Yalnız kalmayı umursamayan dördüncü tekerleğimiz haline geldi. Bir parçam onun için üzülen ve hayatının ne kadar sıradan olduğunu düşünüyor.

"Bir seks zindanı," diye cevap veriyor Jasmine, Haven'ı başından savarak. Sandy'nin söyleyeceği her şeye derinden yatırım yapıyor. "Yatağın altındaki kafesi kullandın mı?"

Jasmine ve ben Queen hikayelerini paylaşmadık, ama belli ki donanım hakkında bilgi sahibi olmak için odada bulunmuş.

"Cage?" Haven yutkunuyor, gözleri büyüyor. Artık tüm dikkati bizim üzerimizde. Telefonunu bile masanın üzerine koydu.

"Evet," diye yanıtlıyor Jasmine, Haven'ı görmezden gelerek.

"Oh, hadi ama. Bizi askıda bırakma," diye yalvarır Jasmine.

Sandy suyumdan bir yudum almadan önce yumuşak bir kahkaha attı. "Bir adam bana yatağın altına girmemi emretti. Beni takip etti, beni kartal gibi bağladı ve ağızma bir top tıkacı koydu. Sonra banyoya gitti, gece rutinine devam etti. İş bitince soyundu, yatağa girdi ve karısıyla FaceTime yapmaya başladı."

"Yok artık." Jasmine gülüyor.

Haven hayalet görmüş gibi görünüyor. Yüzündeki tüm renk uçup gitmiş. Kahkahamı gizlemek için dudağımı ısırıyorum.

"Oh, evet," diye devam etti Sandy. "Atlanta'nın nasıl olduğunu sordu. Ofise geç gelmesine neden olan ayrıntılı bir toplantı uydurdu ve sonra onunla telefonda seks yapmaya başladı."

"Vay anasını," dedim.

"Ne yaptın sen?" Jasmine dirseğini masaya koyup çenesini ellerinin arasına alarak soruyor.

"Çok fena ıslandım." Sandy gülüyor.

Koltuğuma geri oturdum. "Bu bir adam için ne yapar?" Neden Sandy'yi bir geceliğine kiralayıp sonra da karısını aramak için bir odaya on bin dolar harcasın ki? Bu bana hiç mantıklı gelmiyor.

"Bilmiyorum. Köpek gibi giyinen bir müşterim var. Tam bir Cadılar Bayramı kostümü gibi. Onu odanın içinde bir tasma ile gezdiriyorum." Sandy omuz silkiyor. "Bundan sertlik dışında ne elde ettiğinden emin değilim. Bana köpek stili yapıyor ve gelirken havlıyor."

"Bundan zevk alıyor musun?" Merakla sordum. Bazı insanların garip sapkınlıklardan hoşlandığını biliyorum, ama bu?

"Sikeyim hayır." Bir kahkaha patlattı. "Ama eve gidiyorum ve bana ödediği paranın içinde yuvarlanıyorum." Bana kocaman bir gülümseme veriyor.

"Bunu neden yaptınız?" Haven başını sallayarak soruyor.

Jasmine dönüp ona bakıyor. "Hiç şu sözü duydun mu, en çok sevdiğin şeyi bul ve bunu yapman için biri sana para ödesin?"

Haven başını sallar. "İşlerin tam olarak böyle yürüdüğünü sanmıyorum." Sandy ve ben gülüyoruz.

Haven, "Ama her zaman bağımlılık yaratan bir kişiliğiniz oldu," diye ekliyor.

Jasmine elini kalbinin üzerine koyar ve hakarete uğramış gibi soluk soluğa kalır. "Bana nemfoman mı diyorsun?"

Haven hızla başını sallar. "Bağımlı desek daha doğru olur. Seks, kumar, alkol..." Duraklıyor. "Bir kez denediğiniz bir şeye asla doyamazsınız."

Jasmine gülüp geçiyor ama gözlerini kaçırmadan önce Nite'a baktığını da gözden kaçırmıyorum. Ve onun en yeni bağımlılığı olup olmadığını merak ediyorum. Çünkü Haven yalan söylemiyordu.

TITAN

"Bu konuda ne yapacağız?" Kumarhaneye doğru yürürken Luca'ya soruyorum.

Ellerini siyah pantolonunun ceplerine yerleştirerek bir iç çekti. "Bu noktada yapabileceğimiz pek bir şey yok."

Korktuğum şey buydu. Ama burada durmayacağım. "Daha derine in."

Büfeye giriyoruz ve kızları standlarında otururken görüyorum. Luca kapıda Nite'la konuşmak için duruyor ama ben onlara doğru yoluma devam ediyorum. Onunla fazla vakit geçiremedim. İşim başımdan aşkıydı. Ama bu ona annesiyle daha fazla vakit geçirme fırsatı verdi.

Emilee beni görmek için başını kaldırdı. Bana kocaman bir gülümseme verdi. "Titan? Burada ne yapıyorsun? Toplantın var sanıyordum."

"Ben yaptım." Bir sandalye kaptım ve masanın ucuna çektim. Döndürüp arkaya doğru yatırıyorum ve kollarımı arkalığa yerleştiriyorum.

"Kokteyl için bize katılır mısın?" Jasmine bana soruyor. "İçki içmek için çok erken," diye karşı çıkıyorum.

"Asla." Bloody Mary'sini geri atmadan önce bana göz kırpmıyor.

Kız her zaman sıkı bir içici olmuştur. Em'e baktığımda onun da diğerleri gibi önünde bir su olduğunu görüyorum.

"Selam." Luca kabinin arkasından yaklaşıyor ve Haven'ı başından öpüyor. "Gitmeye hazır mısın?" diye soruyor.

"Evet." Telefonunu eline alıyor ve Haven'ın gidebilmesi için Jasmine'in omuzlarını dürtüyor.

Jasmine sürünerek dışarı çıkıyor ve Luca Haven'ın elini tutuyor. "Seni sonra ararım Titan."

"Kulağa hoş geliyor." Ona el salladım, sonra Em'e baktım. "Sen de gitmeye hazır mısın?" Başını yana eğiyor. "Nereye gidiyoruz?"

"Nereye gitmek istiyorsun?"

"Paris," diye cevaplıyor Jasmine.

Emilee gülüyor. "Sanırım benimle konuşuyordu." "Ne kadar çok o kadar iyi'ye ne oldu?"

"Bu sözü hep sevmişimdir." Bones, Jasmine'in yanına otururken konuşuyor.

Emilee başını eğiyor ama yüzünü kaplayan gülümsemeyi kaçırmıyorum. İkimiz de onunla yattığımızdan beri üçümüz ilk kez bir araya geliyoruz. Utanıyor mu yoksa bu durumdan rahatsız mı oluyor bilmiyorum. Ama ben rahatsız değilim.

İtiraf etmekten nefret ediyorum ama konu Emilee York olunca kıskanıyorum. Ona dokunan bir erkeğin elini keserim. Ama Bones? Bunu umursamıyorum. Çünkü Em'le aramızda ne olursa olsun, onu canı pahasına koruyacağını biliyorum. Ve benim için ne ifade ettiğini ona söylememe bile gerek yok. Bunu yapacaktır çünkü onu seviyor. Kabul etmese bile.

"Ben de," diye onaylıyor Jasmine Bones'la, sonra bana bakıyor. "Peki bizi nereye götürüyorsun?"

"Seni hiçbir yere götürmüyorum," diye cevap veriyorum.

Jasmine hep flört ederdi ama zararsızdır. Lisedeyken bir kez seks yapmıştık. Ben sarhoştum. Onun kafası iyiydi. İkimizin de bir daha asla tekrarlamamak üzere anlaştığı bir hataydı.

"Bir kraliçeyle yatmadığınızı sanıyordum?" Sandy bana bakarak soruyor.

Masa sessizliğe gömüldü. Sandy, Whitney ile ofisimde yaptığım konuşmaya kulak misafiri olmuştu. Ürünü deneyip *denemediğimi* sorduğunda.

"Bilmiyorum," diye cevap veriyorum, gözlerinin içine bakarak. Kaşlarını çatıyor ama vazgeçiyor.

Emilee bir kraliçe değil. Sandy'nin onu gördüğü şekilde değil. Em istediği kadar iş yapabilir, ama sadece kıyafetlerinin üzerinde kalmasını garanti edenleri yapacak. Bones ve ben onun siktiği tek erkekler olacağız.

Süitimin kapısını açıyorum ve Emilee içeri giriyor. Kapıyı kapattım ve arkamdan kilitledim. "Sandy, Queens'le yatmam derken ne demek istedi?" diye sordu.

Yalnız kaldığımız an. "Bunu nereden duymuş olabilir?"

Gömleğimin üst düğmesini açıyorum. "Bir kraliçe için seçmelere katılmak üzere ofisime geldiği gün, başka bir kız ürünü deneyip *denemediğimi* sordu. Ben de ona hayır dedim." Ona yalan söylemeyeceğim. Saklayacak bir şeyim yok.

Yüzünü bana dönüyor ve ellerini kalçalarına koyuyor. "Neden böyle söyledin?"

"Çünkü ben bilmiyorum."

Kaşlarını çatıyor. "Ben bir kraliçeyim."

"Ve?" Gömleğimi omuzlarımdan silkiyorum. Gözleri göğsüme gidiyor ve sonra kemerimi çıkarırken ellerime düşüyor.

"Ve seks yaptık."

Şirinmiş. "Sahip olmak."

"Ha?" Ben fermuarımı indirirken o dudaklarını yalıyor. "Seks yapıyoruz," diyorum ve ayakkabılarımı tekmeliyorum. "Ben bir kraliçeyim."

"Bunu tespit ettik." Pantolonumu boxer'larımla birlikte bacaklarımdan

aşağı itiyorum. Sikim sertleşmemişti ama çok da uzun sürmeyecekti.
Sadece nasıl olduğuna bakıyorum

Baktığı şey işini yapıyor. Sersemlemiş gibi görünüyor. Eminim amı çoktan ıslanmıştır.

"Ve seks yapıyoruz."

Uzanıp elini tutuyorum ve bedenini kendime çekiyorum. "Neden hâlâ giyiniksin?" Ellerimi kıcının üzerinde gezdirip kot pantolonunu kavırıyorum.

"Deniyorum..."

"Şşş." Elimi ağzının üzerine koyuyorum. "Bunu düşünmeyi bırak. Bir önemi yok."

"Ama öyle." Benden uzaklaşıyor. "Benimle yatarak bir kuralı mı çiğniyorsun?"

"Patron benim. Ne istersem yaparım." Tüm krallar bir noktada kuralları çiğner. Bu şekilde başarılı olursunuz.

Homurdanıyor. "Gerçek bir centilmen gibi konuştun."

Kaşlarımı çatıyorum. "İstediğin bu mu? Bir centilmen mi? Çünkü sana söz veriyorum, sana yapmak üzere olduğum şey bir centilmenin yapacağı bir şey değil."

"Ciddiyim, Titan," diye homurdanıyor.

"Karşında çıplak duruyorum ve sen benimle tartışmak mı istiyorsun?" Sinirlenmeye başlayarak soruyorum. Çok fazla zamanım yok.

"*Patronları* olduğun ve ne istersen yapabildiğin için kaç kraliçeyi gerçekten becerdiğini bilmek istiyorum." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor.

Hiçbir şey dememek için ağzımı açtım ama o devam etti. "Peki sen ve Bones kaç tanesini paylaştınız?"

Sözleri beni neden kızdırıyor bilmiyorum ama kızdırıyor. Belki de beni farklı görmesini beklediğim içindir. Belki de üçümüz arasındaki bağı anlamasını bekliyordum. Her iki durumda da, ona doğru adım atarken aklıma gelen ilk şeyi söylüyorum. "Özel olduğunu düşünmedin, değil mi?"

Ve bir anda her şeyi berbat ettim.

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

EMILEE

Yatakta dönüp dururken, aklım şu anda yüzlerce farklı yerde. Ayrıca, Titan ve bugün bana söyledikleri yüzünden kanım hala kaynıyor.

Acıdı.

Neden özel olduğumu düşündüm bilmiyorum. Sanırım geçen hafta Saray'da yaptığımız konuşma yüzünden. Bir zamanlar bana karşı bir şeyler hissettiğini söylemişti ama bu şimdi hissettiği anlamına gelmiyor. Çok fazla zaman geçti.

Kralların ayaklarına kapanan kızlar hep olmuştur. Ama Bones'la özel bir ilişkimiz olmamasına rağmen, onun sadece benimle yattığını biliyordum. Başka kimseye ayıracak zamanı yoktu. İnanın bana, beni meşgul ediyordu. Ama bunu asla söylemek zorunda kalmadık. Birbirimizi ne kadar kullansak da, bana asla böyle hissettirmedi.

Titan lisede ve üniversitede hep rastgele kadınları becerirdi ve görünüşe göre hiç değişmemiş. Onu ve Bones'u aynı anda becerdiğim gerçeği ilk ipucum olmalıydı.

Ondan sadık olmasını beklemiyordum ama dürüstlük bekliyordum. Beni herhangi bir müşterinin hissedebileceğinden daha kötü hissettirdi, ama belki de beklentilerim nedeniyle bu benim hatam. Her şeyin farklı olacağını düşünmüştüm. Ona aşık olmama izin verdim. Peki neden? Beni kurtaracak birine ihtiyacım olduğu için mi? Siktir et onu. Ondan bir kuruş bile istemedim. Bana pahalı şeyler almadı ya da para vermedi. Bana bir iş verdi. Seçmelerine katıldığım. Dizlerimin üstünde. Bu bir iş şartı bile değildi.

Yataktan kalkıp oturma alanındaki deri koltuğumun arkasında asılı duran bornozu alıyorum. Kuşağı bağlıyorum ve odamdan çıkıyorum. Merdivenlerden parmak uçlarımda inerek ikinci katta duruyorum ve annemin odasına bir göz atıyorum. Her zamanki gibi mışıl mışıl uyuyor. Kemoterapi ondan çok şey götürüyor.

Titan'la olan mücadelem bugün onunla daha fazla zaman geçirmemi sağladı. Ona çok bağlandım ve Krallık'ta çok fazla zaman geçirdim. Burada bana ihtiyaç var. Burada isteniyorum. Annemle ilişkim mükemmel olmasa da en azından beni sevdiğini biliyorum. Titan sadece kaşımak istediğim bir kaşıntıydı. Keşke bir hayal kırıklığı olsaydı.

Aşağıya indim ve bir içecek almak için mutfığa girdim ama koridordan gelen bir ses duydum. Cam kırılma sesine benziyordu. "Alo?" diye seslendim.

Annemin vardiya değiştiren iki hemşiresi var. Biri hep burada ve üst katta onunla kalıyor. Belki Liv de bu gece uyuyamamıştır. "Liv?"

Cevap yok.

Koridorda ilerlerken babamın ofis kapısının aralık olduğunu görüyorum. "Alo?" Tekrar soruyorum, sonuna kadar iterek açıyorum. "Bu da ne böyle?" İçeriye baktığımda "Bu da ne?" diyorum.

Masasının çekmeceleri açık. Bir tanesi yerde yatıyor. Kağıtlar odaya dağılmış. Bir resim duvardan sökülmüş ve İran halısının üzerinde parçalanmış, böylece orada olduğunu bilmediğim bir kasa ortaya çıkmış. Hala kapalı.

Elimi bornozumun cebine sokuyorum. "Kahretsin." Cep telefonumu yukarıda yatağın üzerinde bırakmıştım.

"Aç şunu." Kafamın arkasına bir şeyin itildiğini hissediyorum.

Kalbim çarpmaya başladı ve ellerimi havaya kaldırdım. Silah olduğunu anlamak için görmeme gerek yok. "Ben ... uh ..."

"Aç şunu!" diye bağırıyor bir adam, elini sırtıma koyarak beni ileri doğru itiyor. Halıya takılıyorum ve camın çıplak ayaklarımı deldiğini hissediyorum. "Bilmiyorum."

Sesim titriyor.

"Saçmalık!" diyor dişlerini sıkarak. "Aç şu kasayı yoksa kafana bir kurşun sıkarım."

Babamın kombinasyon için ne kullanacağını düşünmeye çalışıyorum. Annemin doğum günü. Belki evlilik yıldönümleri. Ama bu fikirden hemen vazgeçiyorum. Meğer beni inandırdıkları kadar sevmiyorlarmış birbirlerini. "Bilmiyorum..."

Saçımı tuttu ve ben çılgılık attım. Yüzümü kasanın yanındaki duvara doğru itiyor ama sıkı tutuşuyla beni ayakta tutuyor.

"Lütfen?" Gözyaşlarım yüzümden akarken yalvarıyorum. Nefesimi tutmaya çalışıyorum ve ağzımdaki kanın tadını alabiliyorum.

"Son kez," diye kulağıma hırlıyor. Tükürüğünün boynuma çarptığını hissediyorum ve kusmak istiyorum. "Aç şu kasayı yoksa beynini her tarafına sıçratırım."

Babam bulacak."

Göz kırpıyorum. Kalbim durdu ve vücudum onun sözleriyle kaskatı kesildi. *Bu adam yaşadığını sanıyor.* "O... öldü," diyebildim.

"Aç lan şunu!" Başımı sallıyor, saçlarımı sıkıca tuttuğu için kafa derim yanıyor.

Dişlerimi sıkıyorum, ellerimi duvara koyuyorum ve onun elinden kurtulmaya çalışıyorum. "Öldü lan o!" Dirseğimi geriye doğru itip kaburgalarına temas ettirerek bağıyorum.

Bir homurtu çıkardı ve kafamı kasaya çarptı. Bir kere. İki kere. Sonra beni yana itti. Vücudum yere düşmeden önce babamın masasına çarpıyor. Odadaki adama bakmaya çalışıyorum ama parçalanmış yüzüm hiçbir şey göremiyor. Yine de ayakkabısını kaburgalarımnda hissediyorum. Tekrar yaptığında korunmak için top gibi kıvrılıyorum. Bu sefer sırtımdı.

"O parayı alacağım," diye homurdanıyor, nefes nefese. "Geri döneceğim ve kodu alsan iyi edersin."

Odadan koşarak çıkıyor.

Masanın kenarına tutunup ayağa kalkmayı başarırken ön kapının açıldığını ve çarparak kapandığını duyuyorum. Titrek bacaklarımla merdivenlerden yukarı çıkıyorum.

"Emilee." Liv ikinci kattaki koridorun sonunda annemin odasından çıkarken soluk soluğa kalıyor. "Ne oldu sana böyle? İyi misin?"

Başımı sallıyorum ve kollarımı karnıma sarıyorum. "İyi," diye tıslıyorum. "Annemi kontrol et."

"O iyi. İçeride onunla birlikteydim."

Üçüncü kata çıkıyorum ve odama girip telefonumu alıyorum. Şu anda bana yardım edebileceğini düşündüğüm tek kişiyi arıyorum.

TITAN

Arabamı durduruyorum. Bones ve ben arabadan inip merdivenlerden yukarı koşarak York malikânesine girdik. "Nerede o?" Bizim için kapıyı açan hemşireye sordum.

"Ofis."

Bones kışkımda koşmaya başladım. Odaya girdiğimizde Luca'yı telefonuyla bir ileri bir geri volta atarken buluyoruz. Nite köşede duruyor ve Haven da kanepede, hırpalanmış bir Emilee'nin yanında oturuyor.

Ona doğru ilerledim ve diz çöktüm. "Emilee?"

Elinden geldiğince bana bakıyor, sağ gözünün şiştiğini ve sol gözünde de bir kesik olduğunu düşünürsek bu çok da fazla bir şey değil.

İç çekiyor. "Neden buradasın? Luca mı çağırdı seni?" "Aradım," diye yanıtlıyor Haven.

"Sana yapmamamı söylemiştim," diye tersliyor, sonra da yüzünü buruşturuyor. "Bize bir saniye izin verir misin?" diye sordum.

Haven başını sallar ve ayağa kalkar. "Kapının hemen dışında olacağım." Bones ve Luca onu takip eder. Nite da ayrılır ve kapıyı arkasından kapatır.

Yalnız kaldığımız anda "Ben iyiyim," diyor.

"Sen değilsin." Elimi saçlarımda gezdiriyorum. "Neden beni aramadın?"

"Belli değil mi? Seni burada istemedim," diyor ve ayağa kalkıyor.

Yere düşmeye başlıyor ve ben onu sabitlemek için uzanıyorum. "Ben-" "İyi deme," diye araya giriyorum dişlerimi sıkarak.

Titrek bir nefes veriyor ve vücudunun kollarımda yumuşadığını hissediyorum. Onu kendime çekiyorum, kollarımı omuzlarına doluyorum, onu incitmemeye dikkat ediyorum.

Haven beni aradığında, Em'in Luca'yı aradığını ve onları gözyaşları içinde uyandırdığını söylemişti. Tek bildiği bir hırsızlık olduğu ve Emilee'nin yaralandığıydı. Onu ne durumda bulacağımı bilmiyordum.

Başını göğsüme gömüyor ve ağladığını duymadan önce vücudunun titrediğini hissediyorum.

"Artık iyisin." Sırtını ovuyorum. "Ben buradayım."

"Para istedi," diye ağlıyor. "Kasa. Orada olduğunu bilmiyordum..." Burnunu çekiyor. "Ona anlatmaya çalıştım..."

"Şşş." Sırtını ovuyorum. Bunu daha sonra tartışabiliriz. Şu anda sıcak bir yatağa ve ağrı kesicilere ihtiyacı var. Ağlamak duruma yardımcı olmayacak.

Kapı açılıyor ve Bones, Luca ve Nite'ın içeri girdiğini görüyorum. Luca, "Birkaç telefon görüşmesi yaptım ve Nick York'un borcu olduğunu öğrendim," diye anons ediyor.

"Hayır." Benden uzaklaştı. "Bu doğru olamaz."

Telefonunu pantolonunun cebine yerleştiriyor. "Üzgünüm, Emilee. Bir milyon dolar borcu var."

Bones'la bakiştık. Ona o kadar borç verdik ama bize geri ödedi.

"Hayır." Kollarını kendi etrafında sarar. "Kaynak yanlış olmalı." "Bir milyon mu?" Soruyorum ve o da başını sallıyor. Ona doğru yürüyorum ve elimi

Ses. "Bunun George olmadığından

emin miyiz?" "Hayır. Nick," diye onayladı.

Bones kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor ve duruşunu genişletiyor. Gözleri bize dönmeden önce kısa bir süre Emilee'ye bakıyor. "Ya George Nick gibi davranıyorsa?" diye soruyor.

Luca bir an için bunu düşünür. "Bu mümkün ama kanıtlaması da kolay. Tek yapmamız gereken bir tarif almak. Ama ikisini nasıl karıştırdıklarından emin değilim. York ve Wilton Vegas'ta çok iyi tanınırlar."

Başımı salladım. "Bir telefon et ve bugünün ilerleyen saatleri için bir toplantı ayarla." Saat neredeyse sabahın beşi. Güneş yakında doğacak. Onu ve annesini götürmem gerek. Sonra da ona dokunduğu için kimi öldüreceğimi düşüneceğim.

"Bu arada, Nite burada kalabilir-"

"Hayır," diye Luca'nın sözünü kesiyorum. "Kadınlar burada kalmıyor. Benimle eve geliyorlar."

"Ekstra güvenliğe ihtiyacınız var mı?"

Hayır diyecektim ama Bones konuştu. "Bu işi hallettik."

Luca başını sallar. "Adresi ve saati öğrendiğimde sana mesaj atarım."

"Sağ ol dostum." Elini sıkıyorum.

"Lafı bile olmaz."

YIRMI DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

EMILEE

ÜÇ GÜN boyunca acı ve sis dolu bir dünyada yaşadım. Geldi ve gitti. Acı içinde uyanıyordum, Titan bana bir hap veriyordu ve sonra acı da bilincim de kayboluyordu.

Bugün kendimi o kadar kötü hissetmiyorum. Gözlerimi açabiliyorum ve kaburgalarım eskisi kadar ağrımiyor. Yatakta doğrulup aşağı bakıyorum ve hâlâ bandajlı olduğumu görüyorum. Bu odadaki kraliçelerle ilgilenen doktorun benim için sardığını hayal meyal hatırlıyorum.

Kapı açılır ve içeri bir kadın girer. "GiGi." Ona zayıf bir gülümseme veriyorum, tanıdık bir yüz gördüğüm için heyecanlıyım.

"Merhaba canım." Büyük boy yatağın benim tarafıma geliyor ve komodinin üzerine bir tepsi koyuyor. "Sana günlük ilaçlarını ve biraz yiyecek vermek için buradayım."

"Artık onlara ihtiyacım olduğunu sanmıyorum." "Titan'ın emirleri."

Uzun bir nefes aldım. "Nerede o?" Beni ve annemi evine getirdiğini biliyorum. Tartışmaya bile çalışmadım. Babamın borcu olduğuna inanmıyor olabilirim ama artık o evde kendimi güvende hissetmiyordum. Kendime karşı dürüst olursam, George'un annemle birlikte olduğunu öğrendiğimden beri orada kendimi güvende hissetmiyorum. Geceleri eve gitmekten kaçınmamın ve sık sık Krallık'ta kalmamın nedenlerinden biri de buydu.

"Krallarla birlikte çalışma odasında." İki hap alıp yüzümün önünde tutuyor.

Bir bardak suyla birlikte onları da ondan alıyorum. Ben yutuyorum, o da suyu komodinin üzerine geri koyuyor. "Tostunu ye ve biraz dinlen. Birkaç saat içinde seni kontrol etmek için geri geleceğim."

Kapıyı kapattığı anda hapları elime tükürüyorum. Ayağa kalkıp ana banyoya doğru ilerledim ve tuvaleti kullandım. Sonra da sifonu çektim.

Büyük aynada kendime bakıyorum. Çok daha iyi görünüyorum. Morluklar yeşilimsi bir renge dönüşmüş ama gözlerimi açabiliyorum. Şuramda buramda birkaç dikiş var ama çok büyük bir şey değil.

Gömme dolabına giriyorum ve beyaz bir tişört ile bir çift eşofman altı buluyorum. Beni yuttular ama işimi görürler.

Yatak odasından çıkıp balkondan açık oturma odasına bakıyorum. Daha önce hiç onun evinde bulunmamıştım. Krem rengi duvarlar, kapılarla uyumlu koyu kahverengi süslemeler. Koyu ahşap zeminler koridoru ve merdiveni kaplıyor. Duvarı kucaklıyor ve altta keskin bir sola dönüş yaparak büyük fuayede son buluyor. Sola dönüyorum ve açık bir oturma odasına iniyorum. Yemek odası sol tarafta. Sağ tarafta çalışma odasını gösteren iki sürgülü cam kapı görüyorum. Buradan Bones'un bir sandalyede oturduğunu görebiliyorum. Ona doğru ilerliyorum.

Ben içeri girerken Luca, "Onu kazıp çıkarabiliriz," diyor.

"Neden?" Bones soruyor. "Otopsi için çok geç."

"Otopsi yapılmalıydı," diye homurdanıyor Titan.

"Cinayet falan yok," diye savunuyor Bones.

"Ona söylenen buydu. O da George'un sözüne inanmış."

"Şüphelenmek için bir nedenim olduğunu bilmiyordum," diye ekliyorum varlığımı belli ederek. "Ayrıca, yakıldı. İhtiyacımız olsa bile, artık bu konuda yapabileceğimiz bir şey yok."

"Em, dinleniyor olmalısın," diye homurdanıyor Titan, sandalyesinden kalkarak. "Sanırım neden saldırıya uğradığımı bilmeye hakkım var."

"Em..."

"Ben çocuk değilim." Birilerine yanlış bilgi verilmiş. Asıl hedef olmadığı halde babamın peşindeydiler.

"Haklısın." Luca başını sallar. "Haklı değilsin. Krallar ve ben iki gün önce bir toplantı yaptık. Babanın Nicholas Royce'a bir milyon dolar borcu olduğunu öğrendik."

İşte yine başlıyor. "Hayır..."

"Kanıtı vardı."

"Buna inanmıyorum." Boğazımda oluşan düğümü yutuyorum.

"Bir videoydu. Babanı bir yeraltı poker turnuvasında otururken gördük. Orada yirmi dört saatten fazla kaldı ve ..." Duraklıyor. "Noktaları birleştirebilirsiniz."

Dizlerimin bağı çözüldü ve bir sandalyeye yığıldım. "Onu bunun için mi öldürdüler?" Fısıldıyorum. Tek açıklaması bu olmalı. Neden bu konuda endişeliler?

bir otopsi ve cinayet. Bir hata yaptı, borcu vardı ve hayatı ödendi.

"Mesele de bu," diye başlar Bones. "Nicholas ödemeyi alması için kimseyi göndermedi. Babana parayı bulması için altı hafta süre verdi ve sadece dört hafta geçti."

"Peki... evdeki adam kimdi?" Burnumu çekip başımı öne eğdim. Suçlandığı şeyi açıkça yapmış olmasına rağmen onu savunmaya devam ettiğim için utanıyordum.

"Bilmiyoruz." Titan iç geçiriyor ve elini sırtıma koyuyor. Ovalamaya başlıyor ama ben geri çekiliyorum. "Em?"

"Paradan daha fazlasını arıyordu," diyorum.

"Bunu sana o mu söyledi?" Bones soruyor.

Başımı salladım. "Yapmak zorunda değildi. Duvardaki kasayı örten resim zaten yerdeydi ama odaya girdiğimde masanın çekmeceleri de açıldı. Bir tanesi yerdeydi."

"Belki de şifrenin orada bir yerde olduğunu düşünmüştür," diye ekliyor Luca. "Belki," diye katılıyor Titan. "Hadi geri dönüp etrafa bakalım."

"Ben gitmek istiyorum." Başımı kaldırıp ona baktım. "Sanmıyorum-"

Bones, Titan'ın sözünü keserek, "Bırak onu," der.

Dostane olmaktan uzak bir bakış alışverişinde bulunurlar. Aralarında bir şeyler var. Ve o şey benim.

TITAN

"O eve geri dönmesine gerek yok." Üstünü değiştirmeye gittiğinde çalışma odamın cam kapılarını kapatıyorum.

Bones, "Babasının nasıl bir pislik olduğunu ondan neden saklamak istediğini anlamıyorum," diyor.

Elimi saçlarımın arasında gezdiriyorum. "Bunun babasıyla bir ilgisi yok, daha çok evin güvenli olmadığı gerçeğiyle ilgisi var."

Homurdanıyor. "Bizimle birlikteyken en güvenlisi o. Ve hepimiz orada olacağız."

"Haklı olduğu bir nokta var."

"Senin lanet olası fikrini sormadım Luca," diye çıkışıyorum.

Ellerini teslimiyetle havaya kaldırır. "Ben sadece tecrübelerime dayanarak konuşuyorum. Eğer onlardan bir şey saklamaya çalışırsanız, arkanızdan iş çevirirler."

istediklerini elde etmek için." Sert gözleri yumuşuyor. "Ve işte o zaman işler çok hızlı bir şekilde kötüye gidebilir."

OceanofPDF.com

BÖLÜM YIRMI BEŞ

EMILEE

Bones ve Titan'la birlikte evime dönüyorum, Luca ve Nite da bizi takip ediyor. Titan biz dışarıdayken annem ve Liv'le kalmaları için Grave ve Cross'u evine çağırmıştı. Bana söylediklerinden daha fazla şey olduğunu düşünmeme neden oldu.

Eve yanaştık ve içeri girdik.

"İçeri nasıl girdi?" Titan soruyor. "Zorla girilmiş gibi görünmüyor."

"Kameraları kontrol etmediniz mi?" diye sordum.

Bones cevap verir. "Hayır. Güvenlik sistemi devre dışı bırakılmıştı." Duruyorum. "George. O yapmış olmalı."

Titan, "Bildiğimiz kadarıyla hâlâ ülke dışında," diyor.

"Görüntüler ne kadar geriye gidiyor?" Ben soruyorum.

"O geceye," diye cevaplıyor Bones.

Kollarımı kendime doladım. Birisi güvenlik sistemini nasıl devre dışı bırakmıştı? Nereye bakacaklarını nasıl bilebilirlerdi? Ya da ne yapacaklarını? Sanırım artık internet erişimi sayesinde her şeyi öğrenmek zor değil.

"Hadi gel." Titan elimi tuttu ve beni ofise çekti. Aynı görünüyor. Eşyalar etrafa saçılmış. Camlar kırılmış. Bilgisayar monitörleri paramparça.

"Silahı var mıydı?" Bones bana soruyor.

"Evet, bir silah," diye fısıldadım. "Kafamın arkasına doğru tuttu..."

Luca'nın odaya girdiğini duyuyorum ve onu ve Nite'ı görmek için arkamı dönüyorum. "Kafanın arkasına mı tuttu?" Titan tersledi.

Başımı salladım. "Eğer kasayı açmazsam, *babamın bulması* için beynimi havaya uçuracağını söyledi."

Gözleri ölümcül den şaşkınlığa dönüyor. "Babanın hala hayatta olduğunu mu düşünüyor?"

"Ona öldüğünü

söyledim." "Ve?" Bones

soruyor.

"Ve o bunu umursuyor gibi görünmüyordu. Sadece kayıtsızdı. O kasayı istiyordu. Parayı istediğini söyledi."

Titan ellerini saçlarında gezdiriyor.

Luca, "O zaman içine girelim ve ne kadar olduğunu görelim," diyor.

Çocuklar ofiste etrafa bakarak çalışmaya başladılar. Arka duvarda duran kitaplığa gidip parmaklarımı kitap sırtlarında gezdiriyorum. Tozlanmışlar. Babam pek okuyan biri değildi ama ben öyleydim. Bu kitaplar benim içindi ama iki yıldır eve gelmemiştim. Dokunulmamış, rafta çürümeye terk edilmişlerdi. Bu kalbimi kırıyor.

İkinci raftaki son kitaba geldim ve onu çıkardım. En sevdiğim kitaptı, Jane Austen'dan *Gurur ve Önyargı*. Açarken yere bir kâğıt parçası düştü. Eğildim ve üzerinde yazılı rakamları gördüm, ama onları tanıyamadım. Babamın önemli sayacağı doğum tarihlerine ya da dönüm noktalarına uymuyorlardı.

"Sanırım bir şey buldum," diyorum ve duvardaki kasaya doğru yürüyorum. Kodu giriyorum ve sonra kilidin klik sesini duyuyorum. Kapı birazcık açılıyor.

Uzandım ve bir yığın kâğıt gördüm. Ama para yoktu. "Bunlar ne?" Siyah klasörü açarak soruyorum.

Önümdeki kâğıtları okudum ve kalbim hızlandı. "Hayır." "Ne oldu?" Titan onları benden alarak soruyor.

TITAN

Birinci set Nick ve Nancy'nin boşanma belgeleri. İkinci set Nancy'nin George ile evlilik cüzdanı. Bir vasiyetname ile birlikte. Nick'in sahip olduğu her şeyi Nancy'ye bırakan ve onun da George'a vereceği bir vasiyet.

"Emilee?" Bones ona doğru yürüyerek sorar.

Bir sandalyeye çöküyor ve yüzünü ellerinin arasına alıyor. "Hayır. Bu olamaz." Bana baktı. "Onlar evli değil. Bana söylediler."

Bones'a bakıyorum ve o da iç geçiriyor. "Emilee..."

Ayağa fırlar. "Bunu ikiniz de biliyor muydunuz?"

Siktir! "Evet," dedim ona.

"Bunu ne zaman öğrendin?"

"Haftalar önce." Bones buna cevap verir.

"Ne?" Nefes nefese kaldı. "Bunu bana neden söylemedin?"

"Çünkü annenin kiminle evlenmeyi seçtiği bizi ilgilendirmez," diye çıkışıyorum.

"Bunu nasıl söylersin?" Burnunu çekiyor ve gözleri yaşla doluyor. "İşte bu yüzden babam öldü!" diye bağıyor.

"Bunu bilemezsin!" İddia ediyorum.

"Ve sen de öyle olmadığını kanıtlayamazsın!" Kağıtları Bones'a fırlatır. O da onları masanın üzerine fırlatır. "George parasını istedi. Sonra annemin hastane masraflarını ödemek için bana seks şantajı yaptı. Ve şimdi de zaten evli olduklarına dair kanıt var! Sonra bir adam geldi ve burada olduğunu bildiği bir kasadan para istedi. Hakkında hiçbir fikrim olmayan bir kasadan. Ve sen bunun olayla hiçbir ilgisi olmadığını mı söylemek istiyorsun?"

"Em..." Bones ona doğru uzanıyor.

"Hayır!" Bir adım geri çekildi. "Her şey George'un sana borçlu olduğu şeyi istediğin için başladı." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Belki de bunu sen yaptın."

Ellerimi yanımda yumruk yaparak ona doğru adım atıyorum. "Beni neyle suçladığına dikkat etsen iyi olur."

Sert bir kahkaha atıyor. "Ne yapacaksın, Titan? İçeri girip beni dövmesi için bir adam mı tutacaksın?"

"Emilee!" Bones onu tersler.

"İkinizi de sikeyim!" Dudaklarını geri çekerek bana yukarı aşağı bakıyor, ama titrediğini görüyorum. "Oh, bunu zaten yaptık." Kollarını iki yana açıyor ve "Benden bu kadar" derken sesi titriyor. Sulu gözleri Bones'a bakıyor. "İkinizle de. Polisi aramadan önce bu evden çıkın!" Sonra da hışım ile dışarı çıkar.

Kapı kapandıktan sonra odayı sessizlik kaplıyor. Kanepeye çöküp elimi yüzümde gezdiriyorum.

"Bu... bilgilendiriciydi." Önce Luca konuşuyor.

Ellerimi başımın arkasına koyup onlara bakıyorum. "Hadi her şeyi toparlayalım."

"Gerçekten gitmek istiyor musun?" Bones kaşlarını çatar. "Polisler bizim elimizde. Onları eve çağırması bizi yavaşlatmayacak."

Hayır, olmayacak. Öne eğiliyorum ve sesimi alçaltıyorum. "Bırak da istediğini elde ettiğini düşünsün." Ayağa kalkıyorum ve köşede bir heykel gibi duran Nite'a doğru yürüyorum. "Bir iyiliğe ihtiyacım var."

Başını sallıyor.

OceanofPDF.com

BÖLÜM YİRMİ ALTI

EMILEE

Babamın ofisinden fırtına gibi çıktıktan sonra Titan'a geri döndüm ve annemi hemşiresiyle birlikte ailemin evine geri getirdim. Onu taşımaktan ve eve geri dönmekten nefret ediyorum ama diğer seçenekten daha iyi. Şu anda Titan'ın yanında olamam. Ya da Bones'un. İkisi de bana yalan söyledi.

Krallar evimden çıkalı beş gün oldu ve bir daha geri dönmediler. Yaralarım tamamen iyileşti ve kızlar beni sorgulamadan tekrar insan içine çıkabilirim. Haven'ın bu konuda tek kelime etmemiş olması da Luca'nın ona Bones ve Titan'la olan kavgamdan bahsetmediğini anlamamı sağlıyor. Her şeyin bir hafta önceki gibi olduğunu sanıyorlar.

Ben de böyle olmasını istiyorum.

Kingdom'ın yirminci katındaki et lokantası Empire'a Jasmine çalımlarla girdiğinde Haven ve ben masada oturuyorduk. Bunu olabildiğince sık yapmak istiyorum. Onların yanında olmak onları ne kadar özlediğimi ve Chicago'da ne kadar yalnız olduğumu fark etmemi sağladı. Bir parçam artık hepimizin oda arkadaşı olmasını ve böylece zamanımın çoğunu onlarla geçirebilmeyi diliyor.

Önümüze oturdu ve saçlarını agresif bir şekilde yüzünden geriye doğru itti.

"Sorun nedir?" Haven ona sorar.

"Tanrı benim zekamı test ediyor. Ve şu anda, skalanın en altındayım."

Bariz öfkesi karşısında gülümsememi gizlemek için parmağımı dudaklarıma götürüyorum. "Peki seni nasıl test ediyor?" diye soruyorum.

"Ne zamandan beri dindarsın?" Haven konuşuyor.

Jasmine tabağımdan bir kızartma alıp ağzına atıyor. "Trenton bu sabah bana mesaj attı."

Gözlerimi deviriyorum.

"Yine mi bu?" diye mırıldanıyor Haven nefesinin altında.

"Aletin resmiydi." Jasmine bir kızartma daha ısırtıyor. "Ve o sertti. Ve sonra ıslandım."

Bir tane daha yemesini engellemek için masaya uzanıp elimi onun elinin üstüne koyuyorum. Gergin olduğunda ağzını tika basa doldurur. Her şeyle. Yemek, penis, içki. Eline ne geçerse. "Seni etkilemesine izin verme. O evli," diye hatırlatıyorum.

Kadın başını sallıyor. "Boşanma davası açtı."

Haven ve ben bakıştık.

"Bu bana gönderdiği ikinci fotoğraftaydı."

"Jasmine ..."

"Yani, o adamı sevmiyorum. Artık sevmiyorum. Ama seks çok iyiydi." Bir kızartma daha yiyor. "Ona nasıl hayır diyeceğim? Dediğim gibi, Tanrı beni sınıyor." Bir kızartma daha. Bu seferki ketçaba bulanmış. "Notlarım dizlerimin üstüne çöktüğüm kadar hızlı düşüyor."

Gözlerim girişte duran Nite'a kayıyor. *Hâlâ Haven görevinde.* Muhtemelen ölene kadar da öyle kalacak. Gölgede duruyor ve sürekli bizi izliyor. Biraz ürkütücü ama Luca'nın neden en iyi arkadaşımı yedi gün yirmi dört saat korumak istediğini anlıyorum. O oldukça önemli biri. "Neden Nite'ın yanına gitmiyorsun?" Teklif ediyorum.

Homurdanıyor.

"Siz zaten seks yapmışsınız." Haven, sanki bu bir ilişki başlatmak için yeterliymiş gibi omuz silkiyor.

"Seks yapmadık," diye mırıldanıyor bir ağız dolusu.

"Ama iyiydi," diye devam ediyor Haven.

Jasmine gülmeye başlıyor ve ben Haven'a bakıyorum. "Bir müdahaleye ihtiyacı var," diye fısıldıyorum. "Kendini kaybediyor."

Telefonu çalıyor ve açıyor. "Siktir," diye homurdanıyor Jasmine. "Bu gece gelmek istiyor." Parmakları tuşların üzerinde geziniyor.

Haven, "Sabah pişman olacaksın," diye onu bilgilendiriyor.

Bize bakıyor. "Öğlene kadar uyuyacağım. Sorun çözüldü."

"Jasmine ..."

Telefonunu yüzüme doğru tutuyor. "Ona hayır dedim, tamam mı?" Telefonu masaya bırakıyor ve yüzünü ellerinin arasına gömüyor. "Kahretsin, erkekler konusunda çok kötü bir zevkim var."

Haven, "Belki de bekârlığı tekrar denemelisin," diyor.

Bir kahkaha patlatıyorum ama gözleri benimkilere kayınca örtbas etmek için öksürmeye başlıyorum. "Özür dilerim." Göğsümü tokatladım ve fısıldadım, "Böyle bir şey olduğunu bilmiyordum." *Jasmine seks yapmıyor mu?* Bu güneşe parlayamayacağını söylemek gibi bir şey.
-İmkansız.

"Bu sabah koşumdan sonra bir shake yapmaya çalıştım ama bir shot Fireball'a dönüştü," diye devam ediyor Jasmine, yorumlarımı görmezden gelerek.

"Ne zamandan beri koşuyorsun?" Karşımda oturan kız hakkında kafam gittikçe daha da karışarak soruyorum. Sanki onu tanımıyorum bile.

"Bugün her türlü hatayı yapıyorum." Suyumu aldı ve bir yudum içti.

Jasmine kızartmalarımı bitirirken Haven ve ben sessizce oturuyoruz. Kızıl saçlarını yarım atkuyruğu şeklinde tepesinde toplamış. Hiç makyaj yapmamıştı ve üzerinde sutyensiz, spagetti askılı beyaz bir sundress vardı.

Telefonu tekrar çalıyor ve açıyor.

"Onunla konuşmama izin ver. Onu uzaklaştıracağım." Haven, Jasmine'in telefonuna uzanıyor.

Onu ulaşamayacağı bir yere çekiyor. "Bu Trenton değil. Titan."

Daha dik oturuyorum, onun adını duyunca kalbim anında çarpmaya başlıyor. "Ne istiyormuş?" Sesimin tizliğinden dolayı boğazımı temizliyorum ve Haven bunu fark ediyor.

"Bir işim var." Parmakları bir tür yanıt yazıyor. "Gitmem gerek. Sizi yarın ararım sürtükler." Ayağa fırlıyor ve girdiği gibi hızla dışarı çıkıyor, Nite'in yanından geçerken ona bakma zahmetine bile girmiyor.

"Onun için gerçekten endişeleniyorum." Haven iç çeker.

Koltuğumda arkama yaslanıyorum ve omuzlarım çöküyor. Ben de onun için endişeleniyorum ama Jasmine kimsenin ona yardım etmesine izin vermiyor. İkimiz de yalan söylediğimi bildiğimiz halde "İyi olacak," diyorum.

TITAN

Bones'un ofisinde otururken Luca, "KÂĞITLAR yasal," diyor. Sonunda Nick'in emanetini ele geçirebildi.

"Ama Nancy hâlâ hayattayken neden her şeyi George'a bıraksın ki?" Merak ediyorum.

Omuz silkiyor. "O ve Nancy boşanmışlardı. Belki de ondan nefret ediyordu."

"Ama bunu daha da inanılmaz kılan şey de bu. İş ortağı ve arkadaşı eski karısıyla evlenmiş. Bu onu çok kızdırmış olmalı."

Luca, "Belki de evli olduklarını bilmiyordu," diye öneriyor.

"Belki..." Çenemi ovuyorum. "Eve giren adamdan haber var mı?" Ona soruyorum.

Başını sallıyor. "Hayır."

Bones'a bakıyorum. Kollarını göğsünde kavuşturmuş, masasının arkasında oturuyor. Son birkaç gündür pek konuşmamıştı. "Eve bir ekip daha gönderelim." George'un peşindeki son ekipten üç kişiden birini öldürdüm.

Bones bana baktı. "Sence geri dönecek mi?"

"Bence Nick'in birine bir milyon dolar borcu varsa, başkalarına da borcu olabilir."

"Doğru." Telefonunu eline alır ve yeni bir detay aramak için kulağına götürür.

Luca eğilir ve Bones'un telefon konuşmasını bölmek için sesini alçaltır. "Emilee nasıl? Haven olanlarla ilgili pek bir şey söylemediğini söyledi."

"Onunla konuşmadım."

Koyu renk gözleri genişler.

"Onu zorlamayacağım. Yalnız kalmak istiyor, o yüzden şimdilik onu kendi haline bırakacağım."

BÖLÜM YIRMI YEDİ

EMILEE

Annemin odasına girdiğimde ona öylece baktım. Ben de onunla konuşmadım. Boşanma ve evlilik belgelerini bulduğumu ona hiç söylemedim.

Ona çok kızgınım. Çok incindim. Bir parçam bunun için onu suçluyor. Eğer babamı terk etmeseydi, belki de babam gidip her şeyini kumarda kaybetmez ve bizi bu duruma sokmazdı. Kim bilir bana söylemediği neler var? Şu anda sadece bankanın gelip evi elimizden almasını bekliyorum. Kapısını kapattıktan sonra odama gidip duş alıyorum. Daha sonra yatağıma girdim. Yastığıma sarılıp ağır gözlerimi kapatıyorum ve kendimden geçiyorum.

Evden gelen seslerle uyandım. Doğrulup telefonuma baktığımda saatin sabah altıyı biraz geçtiğini görüyorum. Kapım uçarak açılıyor ve daha önce hiç görmediğim bir adamdan göğsümü korumak için yorganı yukarı çekiyorum. "Affedersiniz.

..."

"Ben onunla konuşurum." Annemin hemşiresi Liv onun arkasından giriyor. "Ne haltlar dönüyor?" Talep ediyorum.

"Yapacağımı söyledim. Şimdi defol." Kapıyı işaret ederek ona bakıyor ama gözyaşları yüzünü kaplıyor ve koyu renk gözleri kan çanağına dönüyor.

Topuklarının üzerinde dönüyor ve odamdan çıkıyor.

"Ne haltlar dönüyor?" Tekrar telefonuma uzanarak ona soruyorum.

"Emilee..." Yatağın benim tarafıma doğru yürüdü ve kenarına oturdu. "Bu sabah anneni kontrol etmeye gittim." Başını eğdi ve burnunu çekti. "Özür dilerim..."

Yorganı fırlatıp hışımla odamdan çıktım. Koridorda koşarken, üzerimde sütyensiz ipek bir atlet ve ona uygun bir şort olması umurumda değil. Odasına daldım ve durdum. Yatağında değildi. İnsanlar yanında duruyordu. Birinin elinde bir pano vardı. Diğeri yüzünü bana döndü. Az önce odamda olan oydu. Boğazını temizlemeden önce mavi gözleriyle beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. "Bayan York..."

"Annem nerede?" Yatağa doğru bir adım atarak soruyorum.

"Hanımefendi..."

"Annem hangi cehennemde?" Ellerimi yumruk yaparak bağıriyorum.

Uzun bir iç geçirdi. "Adli tabip on beş dakika önce geldi ve cesedini kaldırdı."

Kalbim durdu. Sözleri sanki yüzüme inen bir yumruk gibi çarpınca bir adım geri çekiliyorum. Adli tabip mi? Ölmüş mü? On beş dakika önce mi? Neden beni uyandırmadılar? Neden veda edemedim?

"Bazı sorularım var..."

"Defol," diye fısıldıyorum, gözlerim yaşıyor. "Bayan York..."

"Defol git!" Avazım çıktığı kadar bağıriyorum.

Orada öylece duruyor ve gitmek için hiçbir hareket yapmıyor. Onun yerine cebinden telefonunu çıkarıp bir numara çeviriyor ve bana arkasını dönüyor.

Nefes alamıyorum. Göğsüm sıkışıyor ve kulaklarıma kan hücum ediyor. Göğsümü tutuyorum ve duvara yaslanıyorum.

Öldü mü?

Daha fazla zamanımız vardı. Altı ay almam gerekiyordu. Babamı yeni gömdüm. Şimdi de annemi gömmek zorundayım. Kimsem kalmadı. Artık sadece ben varım. Bu düşünce sakatlayıcı.

Onu görmezden geliyordum. Her şey için onu suçlamıştım. Ama bu gerçekten onun suçu muydu? Babam ona bilmediğim ne kadar şey yapmıştı? Benden sakladığı başka bir hayatı varmış gibi hissediyordum. O da aynı şeyi mi hissediyordu? Artık asla bilemeyeceğim.

TITAN

York malikanesinin önüne geldim ve arabamdan indim. Merdivenleri koşarak çıktım, kapıyı bile çalmadan içeri girdim. Kapı kilitli değildi.

Merdivenleri hızla çıkıp yatak odasına girdim. Emilee'yi yerde otururken gördüm. Sırtını duvara dayamış, dizlerini göğsüne çekmiş ve başını eğmiş.

Önünde diz çöktüm. "Em?" Elimi uzatıp karmakarışık saçlarında gezdiriyorum.

Beni başından savdı.

"Emilee? Bana bak." Koluna dokunuyorum.

Diğer eliyle tokat atıp uzaklaştırıyor. "Git buradan," diye mırıldanıyor. "Emilee..."

Başını kaldırıyor ve gözlerini benimkilere dikeyor. "Sana defol git dedim Titan!" diye bağııyor. "Sen neden buradasın ki?" diye soruyor. "Neden herkes seni arıyor?" Sesi çatlıyor ve başını eğiyor.

Onun ve yaşadıklarının acısını yüreğimde hissediyorum. Birkaç hafta içinde iki ebeveynin birden ölmesi herkes için zor olurdu. "Senin için buradayım."

"Sana ihtiyacım yok." Gözleri odayı tıyor ama sadece biz varız. "Kimseye ihtiyacım yok." Beni itiyor ve titreyen bacaklarının üzerinde yükseliyor. "Yalnız kalmak istiyorum."

"Bunu yapamam." Başımı salladım.

"Bu senin kararın değil." Yumruk yaptığı elleri göğsümü yumruklamaya başladı.

Bileklerinden tutup kendime çektim. Kollarımı ona doladım ve titreyen bedenini kendime doğru çektim. Başını göğsüme gömüyor. "Şşş." Elimi sırtında gezdiriyorum. "Her şey yoluna girecek," diye yalan söylüyorum. "Senin için buradayım." Bu bir yalan değil, ama şu anda duymak istediği şey de değil.

Kaçacak. Kaçacağını bilecek kadar iyi tanıyorum onu. Yaptığı şey bu. Bildiği şey.

İstediği kadar saklanmaya çalışsın, ben onu bulacağım. Nereye giderse gitsin. Bir kral her zaman kraliçesini bulur.

Cenazede onun yanında oturdum. Annesi üç gün önce vefat etti ve bana hiçbir şey söylemedi. Kimseyle konuştuğunu sanmıyorum. Bu benim tanıdığım Emilee York. Tamamen içine kapanık.

Ayağa kalkıp takım elbisemin ceketini ilikliyorum ve kilisenin arka tarafına doğru yürüyorum, böylece ona annesiyle yalnız vedalaşma şansı veriyorum.

"George hakkında bir şey duydun mu?" Bones, çift kapıdan geçip cenaze evinin girişinde durduğum anda bana soruyor.

Başımı salladım. "Hayır. Sen?"

"Aynı. Sanki yeryüzünden silinmiş gibi."

"O kadar uzağa gitmiş olamaz," diye fısıldıyorum, yüzümü cama dönerek. Hâlâ onu bıraktığım yerde olduğunu görüyorum ama şimdi Yasemin sağında, Haven da solunda oturuyor. "Her neredeyse, geri gelecektir. Özellikle de Nancy öldüğüne göre." Bulduğumuz emaneti almak isteyecektir. Yasal olarak onun kocasıydı ve şimdi her şeye hakkı var.

"Bunun kazara olduğunu mu düşünüyorsun?" Bones soruyor.

"Ölümcül derecede hastaydı. Sanırım bu sadece bir zaman meselesiydi." *Çok kötü bir zamanlama.* Elini yüzünde gezdiriyor. Gözlerinin içine bakmak için döndüm. "Bunun kasıtlı olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum. Sadece görünüyor..." Sözüünü kesiyor. "Şüpheli," diye bitiriyorum.

Bir kez başını sallıyor. "George'un o gece burada olmadığını nereden biliyoruz?" "Detay hiçbir şey görmedi," diye hatırlatıyorum ona.

"Neden otopsi yapılmadı?" diye soruyor.

"Emilee istemedi." Benimle doğrudan konuşmadı ama zamanının çoğunu telefonda ayarlamalar yaparak geçirdi. Annesinin mümkün olduğunca çabuk gömülmesini istiyordu.

"Babasından dersini almamış mı?" diye homurdanıyor.

"Titan mı? Bones?"

İkimiz de arkamızı döndüğümüzde karşımızda bir adamın durduğunu görüyoruz. "Evet?" Onu onaylıyorum.

"Son birkaç gündür Emilee'yi arıyorum ama ne cevap alabiliyorum ne de telefonlarıma geri dönüyor. Benimle iletişime geçmesini sağlar mısınız lütfen?" Sağ elini uzatır ve içinde bir kart vardır. Bones onu alır.

"Ne ile ilgili...?" Soruyorum.

"Ben Yan. Annesinin avukatıyım. Vasiyetiyle ilgili olarak onunla görüşmem gerekiyor."

Bones ve ben bakiştık. "Yapacağım."

YIRMI SEKİZİNCİ BÖLÜM

EMILEE

"BAY YAN?" Titan ve Bones'a doğru yürürken söyledim. Veda etmedim. Ondan nefret ederken ve birçok soru cevapsızken bu şekilde bitmesini reddediyorum. Çok kızgındım ama şimdi hepsi boşuna gibi görünüyor. Ama benden sır saklamasının peşini bırakamam. Ben bir yetişkinim, çocuk değil. Neden bana söylemedi ki?

"Bayan York. Kings'e sizi aradığımı bildiriyordum." Hiçbir şey söylemedim çünkü ondan kaçıyordum.

"Bir toplantı ayarlamamız gerekiyor." "Meşgulüm," diyorum.

Bir kez başını sallar. "Evet, ama bu önemli."

"Annemi gömmekten daha mı önemli?" Kaşlarımı kaldırıyorum.

Gözleri yumuşuyor ve endişeyle dudaklarını yalıyor. "Annenin vasiyetiyle ilgili..."

Onu durdurmak için elimi kaldırdım. "Onun George'la evli olduğunu zaten biliyorum. Vasiyetinden de haberim var. Tartışacak bir şeyimiz yok."

Bununla birlikte, yanlarından geçip kiliseden çıktım. Merdivenlerden inip kaldırımın kenarında bekleyen siyah sedana doğru ilerliyorum.

"Em? Em, bekle!" Arkamda Titan'ı duyuyorum.

Onu görmezden gelip kapıyı açıyorum ama o bana yetişip kapıyı tutuyor ve kapatıyor. "Hey..." Onunla yüzleşmek için dönüyorum.

"Bunu daha ne kadar yapacağız?" diye soruyor.

Siyah takım elbisesinin içinde bu kadar iyi görünmesinden nefret ediyorum. Saçları arkaya kaymış ve gözlerinde hüznün. Onu ne kadar özlediğimi. Ve göğsümde Teksas büyüklüğünde bir delik var. Hiç bu kadar yalnız hissetmemiştim. Daha önce hiç birinin bana sarılmasına ihtiyaç duymamıştım, ama onun sarılması için her şeyimi verirdim. Ama bir parçam bunun olmasına izin vermiyor. Artık ailemin ikisi de öldüğüne göre, beni Vegas'ta tutan hiçbir şey kalmadı. Dairem yıllardır satılmadı.

Chicago, bu yüzden oraya geri dönmeliyim. Orası benim evim oldu. Artık oraya aitim. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

"Sen. Ben. Bu şekilde gitme. Hemen şimdi. Konuş benimle."

Güneş gözlüklerimi başımın üstünden çıkarıp gözlerimin üzerine yerleştiriyorum. Beni ağlarken görmesini istemiyorum. "Merak etme Titan. Özel bir şey olmadığımı biliyorum." Göğsüne iki tokat atıyorum ve sonra arabanın içine düşmeden önce kapıyı çekip açıyorum.

Arabayla uzaklaşırken ilk gözyaşı yanağımdan aşağı yuvarlanıyor ve onun adımı seslendiğini duyuyorum. Eve gidip birkaç hafta yalnız kalmayı planlıyorum. Daha önce hiç kimseye ihtiyacım olmamıştı ve şimdi de ona ihtiyacım olmadığına eminim.

TITAN

"Ona zaman tanımalısın Titan," diyor Bones arkamdan. "Önce babası, şimdi de annesi." İç çekiyor. "Bu çok fazla."

"Evet." Başımı sallayarak onaylıyorum. "Sanırım herkes bizim gibi ebeveynlerinden nefret etmiyor."

Annemle de babamla da hiç yakın olmadım. Annem bağımlılığını beni sevebileceğinden daha çok seven bir ayyaştı. Babam Krallık'la evliydi. Onun için yaşadı. Aynı zamanda bunun için öldü. Annem kendini komaya sokacak kadar içti ve babam evinde öldürüldü. Katilin kimliği asla belirlenemedi ama bence yakın çevresinden biriydi. Eve zorla girildiğine ya da boğuşma olduğuna dair bir iz yoktu. Onu oturma odasının zemininde başından tek kurşunla vurulmuş halde ölü buldular. Her kim yaptıysa ona acımış.

Bana bıraktığı tek şey Krallık'tı. Milyarlarca dolarlık bir işin yüzde yirmi beşi.

Ben istemedim ama bunun bir önemi yoktu. Tek çocuktum ve mirası ben devam ettirecektim. Tıpkı Karanlık Krallar'ın geri kalanı gibi.

Bones, Grave, Cross ve benim geleceğimiz daha biz doğmadan önce planlanmıştı.

"Sen busun," demişti babam bir keresinde. "Bir kral olarak doğdun ve bir kral olarak öleceksin." Tamamen saçmalıktı. Ama ben öne çıktım ve onun yerini aldım. Diğerleri gibi. Bay Reed hayatta kalan tek orijinal Üç Bilge. Ama yıllar önce emekli oldu ve hisselerini oğulları Grave ve Bones'a devretti.

"Ebeveynlerimden sadece birinden nefret ediyorum," diye mırıldanıyor Bones. Annesinden bahsetmiyoruz. Şeytanlarla dolu bir dünyada o bir azizdi. Ama bir söz vardır, iyiler genç ölür.

"Titan?"

İsmimi duyunca bir hırıltı çıkardım.

"Ne?" Şak diye söyledim.

"Lütfen bunları Bayan York'a verin." Bay Yan bir dizi kağıt uzattı.

"George'a ulaşmaya çalıştım ama telefonlarıma cevap vermiyor."

"Evet, sıraya gir," diye homurdanıyor Bones.

Bay Yan kaşlarını çatıyor ve gözlüklerini tombul burnuna doğru itiyor.

"Siz de mi onu arıyorsunuz?"

Cevap vermiyoruz.

Bir elini simsiyah saçlarında gezdiriyor. "George'a Bay York'un bir vasiyeti olmadığını anlatmaya çalıştım."

Bones ve ben bakıştık. "Ne demek istiyorsun?" Ben soruyorum.

"Nick ayarlamaları yapmak için bana gelmemişti. Ama George, Nick'in aslında bir güveni olduğu konusunda ısrarcıydı. Onu görmüştü."

"Peki bunu nasıl aldın?" Bones soruyor.

"George buldu. York malikanesindeki kasada."

Elindeki kâğıtları çekip aldım ve onu kendimizden uzaklaştırdım. "Hey..."

Onu görmezden geliyoruz. "Yani George'un Emilee'ye sunduğu güven sahte miydi?" Ben söylüyorum.

"Belli ki öyle ama yine de mantıklı gelmiyor. Nancy ile teknik olarak zaten evliyken neden sahte bir eş kullansın ki?" Bones ekliyor.

"Ama... Luca ile konuştuk. Güvenin yasal olduğunu söyledi. Yani belki George onları biliyordu ama Yan bilmiyordu?" Teklif ediyorum.

"Siktir," diye tıslıyor Bones.

"Emilee'yi istedi, ama neden?" Devam ediyorum. "Neden onu baştan çıkarmaya çalışmak yerine zorladı?"

Omuz silkiyor. "Belki de kızın onun saçmalıklarını anlayacağını biliyordu? Ya da belki de bunun için gereken süreyi beklemek istemedi. O süre içinde Em, Nancy ile evli olduğunu öğrenebilirdi. Ve puf, planı açığa çıkacaktı."

Başımı eğiyorum ve elimi yüzümde gezdiriyorum. Lanet olası bir baş ağrım var. "Onu bulmamız gerek. Cevaplara ihtiyacımız var."

YIRMI DOKUZUNCU BÖLÜM

EMILEE

Babamın masasına oturdum. Sandalyede arkama yaslanmış, Jimmy Choo ombre Tartini Swarovski Crystal topuklu ayakkabılarımı yüzeye çıkarıyorum. Onlar benim favorim. Annem birkaç yıl önce doğum günümde hediye etmişti. Bugünkü cenazesinde giymeyi uygun buldum. Boşanma belgeleri ve annemin George'la evlilik cüzdanı ellerimde.

Evlenmişler! Bunu anlayamıyorum. Neyi kaçırdığımı anlayamıyorum. Onları hiç flört ederken ya da konuşurken görmedim. George bu odaya çok gelirdi ama annem buraya hiç girmezdi. Burası babamın alanıydı. Ben büyürken bayramları, doğum günlerini ve tatilleri onunla geçirirdik.

George'a hiç gülümsemedi. Onun tarafına bile bakmadı. Öyleyse neden onunla evlendi? Ne zaman aşık oldular? Ve neden bu kadar hızlı hareket etmeleri gerekiyordu? Belki de teşhisi yüzünden?

O cevapları asla alamayacağım. Şimdi alamayacağım. O öldü. George gitti. Ev unutulmaz bir sessizliğe büründü. Benimle alay ediyor. Bu duvarların içinde yaşadığım anılar yalandan başka bir şey değildi. Ama bu beni düşündürüyor... Babamın biri var mıydı? Annemin arkasından da biriyle görüşüyor muydu? Belki de başka biriyle evliydi. İnternete girip kontrol ettim. Nevada'da kamu kayıtları var ama yeniden evlendiğine dair bir şey bulamadım. Ama bu, bunu yapmak için başka bir eyalete gitmediği anlamına gelmez.

Kâğıtları masanın üzerine fırlattım ve babamın ofisinde sakladığı elli yıllık viskiyi aldım. Ondan sadece özel günlerde içerdi. Cam kapağı çıkarıp bir bardağa dolduruyorum ve geri atıyorum. Ağzımı açıp bir nefes çekiyorum, ağzım alkolden yanıyor. Saniyeler sonra bir tane daha alıyorum.

"Emilee?" Haven'ın adımı seslendiğini duyuyorum.

Cevap vermiyorum. Onun yerine bir tane daha alıp kendime her şeyin yakında biteceğini hatırlatıyorum. Chicago'ya dönüş bileti aldım. Yarın öğleden sonra üçte ayrılıyorum.

Ve tüm bu saçmalıklar arkamda kalacak.

Her şey bir kişiyle başladı-George Wilton. Zavallı bir orospu çocuğu. Lanet olası bir korkak. Peşimden gelmeyecek. Ona verecek hiçbir şeyim yok. Sonunda her şeye sahip oldu. O kazandı.

Haven odaya girerken, "Emilee, ben de seni arıyordum," diye anons ediyor.

Ona baktım. Koyu renk saçlarını sıkı bir şekilde toplamış. Dizlerine kadar inen siyah bir elbise ve siyah Jimmy Choos ayakkabılar giymiş. Daha önce annemin cenazesinde giydiği elbise bu. Nefes verirken kehribar rengi gözleri yumuşuyor ve masanın karşısına oturuyor.

"Neden benimle eve gelmiyorsun?" diye devam ediyor. "Evimde birkaç gece geçirirsin? Eski günlerdeki gibi olur."

Gözlerim onun evlilik yüzüğüne takılıyor. "Hiçbir şey eskisi gibi olmayacak," derken buluyorum kendimi.

İç çekiyor. "Luca çok çalışıyor. Gecenin her saati. Kız kıza bir gece geçirebiliriz. Jasmine'i ararım, biz de-"

"Hayır, teşekkürler," diye sözünü kesip ayağa kalkıyorum.

O da ayağa kalkıyor. "Bunu kendine yapamazsın."

"Neyi yapamam?"

"Kendini kapat. Arkadaşlarına ihtiyacın olması normal, Em. Ben senin yanındayım. Jasmine de öyle. Ve Krallar..."

Başımı arkaya atıp gülüyorum. "Kralların canı cehenneme." Başta bana yardım etmek istemediler, benim istediğim gibi değil. Belki etselerdi annem hâlâ hayatta olurdu. Belki doktorların bana söz verdiği fazladan üç ayım olurdu.

"Emilee, lütfen sana yardım etmeme izin ver," diye yalvarıyor ve Hermes çanta s ı n d a k i telefonu çalmaya başlıyor. Küfrederek telefonu karıştırır ve numaraya baktığında iç geçirir. "Alo?" Bana sırtını dönüyor. "Emilee'deyim," diye fısıldıyor. "Birazdan evde olurum." Telefonu kapatıyor ve tekrar bana dönüyor. Konuşmak için ağzını açıyor ama ben devam ediyorum.

"Evine, kocanın yanına git Haven. Sana burada ihtiyacım yok." Yüzü düştü ve ben amaçsızca çalışma odasına baktım. "Görüyorum ki güvenlik görevlilerin olmadan buradasın. Başının belaya girmesini istemem."

Oflayıp pufluyor ve çenesini kaldırıyor. "Şimdi de kaltaklık yapıyorsun."

"Bunu yapmak zor değil." Şişeyi kaldırdım ve bir yudum

aldım. "Beni uzaklaştırmaya çalışıyorsun, Emilee.

Yapmayacağım..."

"Siktir git!" Bağıryorum. "Tanrım! Neden hepiniz rahat bırakılmak istediğimi anlayamıyorsunuz?"

Alt dudağını yalıyor ve gözlerinde yaşlar biriktiğini görüyorum. Başka bir şey söylemeden çalışma odasından çıkıyor ve beni yalnız bırakıyor.

Tanrım, Titan haklıydı. Ben bir sürtüğüm. Şişeyi kaptığım gibi odanın öbür ucuna fırlatıyorum. Bardak paramparça oluyor ve viski duvarı, yeri ve kitaplığı kaplıyor. Sandalyeye çöküp kâğıtlara son bir kez bakıyorum.

Gitmelerini istiyorum. Yarın tüm bu pisliği arkamda bırakacağım, ama bu onu nasıl bulduysam öyle bırakacağım anlamına gelmiyor.

TITAN

Telefonum çalıyor ve gecenin bir yarısı uyanıyorum. Gözlerimi kırpıştırarak ekrana uyum sağlamaya çalışıyorum. "Alo?" Kabaca soruyorum ve boğazımı temizliyorum.

"Titan. Bir sorunumuz var."

"Ne oldu?" Elimi yüzüme sürerek oturuyorum.

"Emilee."

"O iyi mi?" Artık tamamen uyanmış bir halde yataktan fırlayıp yerden bir kot pantolon alarak soruyorum.

"O iyi." İç çekiyor. "Ama gelip onu alman gerek. Ve Dr. Lane ile temasa geç." Telefonu kapatırlar.

Işıkların yanıp söndüğünü bir mil öteden görebiliyorum. Yaklaştıkça kalbim daha hızlı atıyor. Polis arabaları, itfaiye araçları ve ambulanslarla birlikte caddeyi kaplıyor. Alevler karanlık gecede kükrüyor.

Arabayı garaj yoluna çekip park ettim ve acil durum frenini çektim.

"Em?" Bağıryorum, sedyede oturduğu ambulansın arkasına doğru koşuyorum. Omuzlarına siyah bir battaniye sarılmıştı ve ağzı ile burnunun üzerinde bir maske vardı.

Ne oluyor lan?

Ambulansa atlamak üzereyken bir el üst kolumdan tutarak beni yukarı kaldırıyor. Jeffrey bana "Seninle bir saniye konuşmam gerek," diyor. Nite onun yanında duruyor.

Ona bakıyorum ve sağlık görevlilerinin hâlâ onu kontrol ettiğini görüyorum. Başımı sallayarak dönüyorum ve ikisini de yan tarafa, duyamayacakları bir yere kadar takip ediyorum. "Ne oldu lan?" Jeffrey'e soruyorum. Nite'in bana cevap vermeyeceğini biliyorum.

"Nite'tan bir mesaj aldım. Yardıma ihtiyacı olduğunu bildirdi," diye söze başlıyor. "Onu evden çıkarmıştı ama yangını söndürememişti."

"İsa..."

"Sanırım onu bulduğunda gitmek istemiyordu ama adam ona başka seçenek bırakmadı. Onu aldı ve dışarı taşıdı."

"Siktir!" Nite'a baktım. "Teşekkür ederim." Onu onun için görevlendirmenin iyi bir fikir olduğunu biliyordum. Bones eve iki adam koymuştu ama ben onu bizzat onun için kullandım. Nite bu konuda güvendiğim tek adam. Bunu mümkün olduğunca sessiz tutmak istedik. Haneye tecavüz. Annesinin ölümü. Halkın bilmesini istemiyoruz.

Jeffrey bana yaklaşıyor ve sesini alçaltarak fısıldıyor: "Burada ne yapmamı istediğini bilmem gerekiyor."

Sözlerini anlamadan önce kaşlarım birbirine çarpıyor. Yangının kasıtlı çıkarıldığını düşünüyor. Ve eğer öyleyse, başlatan oydu.

Bones ve benden yapmamızı istediği şey bu, değil mi? Bir ateş yakıp George'un yanarak ölmesine izin vermek. George burada mıydı?

Onu korumak zorundayım. Ne olursa olsun. "Bu bir kazaydı," diyorum. Bir kez başını salladı. "Temas halinde olacağım."

O uzaklaşmaya çalışıyor ama ben "Evde başka kimse var mıydı?" diye soruyorum. Nite başını sallayarak cevap veriyor.

Bir elimi saçlarımda gezdirip ambulansa doğru yürüyorum. Hâlâ aynı pozisyonda oturuyor. Yüzünde kül, kollarında ve bacaklarında battaniyenin örtmediği siyah izler var. Sağlık görevlilerine "Onu eve götürüyorum," diyorum.

"Efendim?"

"Onu eve götürüyorum," diye hırlayarak tekrarlıyorum.

"Tıbbi müdahaleye ihtiyacı var," diyor kadın bana.

"Ve onu alacak." Dr. Lane benimle Kingdom'da buluşacak. Jeffrey ile telefon görüşmem biter bitmez onu aradım.

"Tıbbi müdahaleyi reddettiğini anladığınızı belirten bir feragatname imzalamasını mı istiyorsunuz?" diye sorarak doğruluyor.

Emilee battaniyeyi silkiyor ve elini uzatarak sessizce taleplerime uyuyor.

Şaşkınlıkla başını sallayan sağlık görevlisi Em'e bir pano uzatıyor ve imzaladıktan sonra ambulandan çıkmaya başlıyor. Elimi uzattım ve o da tuttu. Arabama geçmesine ve yolcu koltuğuna oturmasına yardım ediyorum.

Sürücü koltuğuna geçtiğimde, başını arkaya yaslamış, gözleri kapalı ve hafifçe horluyordu.

OceanofPDF.com

OTUZUNCU BÖLÜM

TITAN

Kingdom'daki Kraliyet Süitimizin oturma odasında dururken Jeffrey "ARSONDU," diyor. Giyinmeye başlamak için uzanıp gömleğini ve kot pantolonunu aldı. Kimin dinleme cihazı takıyor olabileceği konusunda asla çok dikkatli olamazsınız. Bizimle bu kadar uzun süre çalıştıktan sonra ne yapacağını biliyor.

Herkes burada. Bones, Grave, Cross, Luca ve Haven. Sanırım Nite Luca'ya mesaj atmış. Sonra Haven, Jasmine'i aradı. Büyük bir parti. Emilee son sekiz saattir yatağında sızmış durumda. Dr. Lane onu kontrol etmek için burada bekliyor. Uyurken hayati göstergelerini aldı ama önümüzdeki yirmi dört saat boyunca onu yakından incelemek istiyor, bu yüzden biz Emilee'nin uyanmasını beklerken Grave onun kalması için odasını verdi.

Bones bir hırıltı çıkarır. "Ne sikim düşünüyordu ki?"

Haven ona, "Çok şey yaşadı," diye çıkışır. Luca onu sakinleştirmek için ellerini karısının omuzlarına koyar.

Herkes gergin.

"Raporunuzda böyle mi yazıyor?" Cross kanepede otururken sorar. Dönüp ona bakar. "Hayır."

"Teşekkürler." Elini sıkmak için uzandım. Bu bana çok pahalıya mal olacak. Onun yardımının her zaman bir bedeli vardır. Ama bu her zaman ödemeye hazır olduğum bir bedel olmuştur.

"Neden yalan söyledin?"

Hepimiz Emilee'nin oturma odasına girdiğini görmek için dönüyoruz. Bombalı saldırı kurbanı gibi görünüyor. Hâlâ külle kaplı ve cildinin her yerinde siyah izler var. Bir zamanlar mükemmel olan makyajı gözlerinin altına bulaşmış.

"Em...?"

"Neden yalan söyledin?" diye soruyor, gözlerini şerife dikerek. "Yangını neden sen başlattın?"

Bones ona sorar.

EMILEE

Ona cevap verirken gözlerimi Bones'a dikiyorum. "Hepsinin yanması gerekiyordu." "Tanrım," diye tısladı Titan.

Bones bana doğru adım attı. Gözlerini benimkilere dikti. "Aklını mı kaçırdın sen?" diye çıkıştı.

Jasmine ellerini onun göğsüne koyar ve onu geri iter. "Bırakın onunla ben konuşayım." Kimsenin itiraz etmesine izin vermiyor. Kolumdan tutup beni Titan'ın yatak odasına geri çekiyor, sonra da kapıyı arkamızdan kapatıyor. "Sen aklını mı kaçırdın?" diye tıslıyor, onun sözlerini tekrarlıyor.

Cevap vermeyeceğim.

"Seni akıl hastanesine kapatacaklar," diye tersliyor.

Yatağın ucuna düştüm. "Bırak onları." Biraz yalnız kalabilirim. Belki o zaman biraz huzur ve sessizlik bulabilirim.

"Emilee, delice konuşuyorsun." Önümde dizlerinin üzerine çöktü. "Artık hiçbir şeyin önemi yok."

"Yapma bunu." Başını sallıyor, kızıl saçları yüzünün etrafında dalgalanıyor. "Beni delirtme. Sen bundan daha güçlüsün."

"Öyle miyim?"

"Evet," diye bağırarak ayağa fırlıyor. Aşağı uzanarak omzumu tutuyor ve beni de ayağa kaldırıyor. "Kendine gelmelisin, Emilee! Hayatını tehlikeye atıyorsun. Ne için? Boşanmış bir anne ve baba için mi?"

"Bunun nasıl bir şey olduğunu bilmiyorsun!" Onu üstümden ittim. Bundan daha fazlası var, değil mi? Yalanlar? İhanet? Annemi kurtarmak için babamın iş ortağını becerdim. Ve onunla evliydi. Eskort oldum. Titan ve Bones'u aynı anda becerdim. Yaptığım hiçbir şey mantıklı değil.

"Ne? Parçalanmış bir evden gelmek mi?" Buna gülüyor.

"Hayır. Kimsesi olmamak."

Yüzü sertleşiyor ve yeşil gözleri kısılıyor. "Biliyorum. Bunu senden daha iyi biliyorum. Ama seninle benim aramda bir fark var. Benim bundan kaçma şansım olmadı." Ve bu sözlerle dönüp kapıyı arkasından çarparak odadan çıkıyor.

Hemen tekrar açılıyor ve Titan içeri giriyor. "Lütfen git buradan," diye fısıldıyorum, sesim titriyor. "Yalnız kalmak istiyorum."

"En son yalnız kaldığında evini ateşe vermiştin."

"Neden Cross bunu yapabiliyor ama ben yaptığımda tam bir trajedi oluyor?" Dişlerimi sıkarak söylüyorum,

Kaşlarını çattı. "Emilee..."

"Lütfen, dur artık Titan." Omuzlarım öfkeyle titremeye başladı. "Sana yalvarıyorum. Sadece dur."

"Sadece sana yardım etmek istiyorum."

Titrek bir nefes alıyorum. "Seni istemiyorum." Bu şimdiye kadar söylediğim en büyük yalanlardan biriydi ama söylenmesi gerekiyordu. Ona aşık olmuştum ve bu yapabileceğim en aptalca şeydi.

Yerdeki bir çantaya doğru yürüdü ve fermuarını açtı. Nite beni yanan evden çıkarırken çantayı yerden almıştı. Yangını çıkarmadan önce yazdırdığım biniş kartımı çıkardı. "Bu da ne böyle?"

"Ben eve gidiyorum," diyorum.

"Burası senin evin." Yeri işaret ediyor.

Neredeyse gülecektim. "Neymiş o? Krallık mı? Vegas mı?" Başımı sallıyorum. "Yıllardır buraya gelmedim."

Bana doğru yürüdü, bana ters ters baktı. "Kendimi açıkça ifade edeyim, Emilee. Yarın bir yere gitmiyorsun. Ya da ertesi gün, beni anlıyor musun?"

"Beni kalmaya zorlayamazsın." Diyorum ve göğsüm sıkışıyor. Kendimi kaybolmuş hissediyorum.

Kafam karıştı. Tam önümde durmasına rağmen tamamen yalnızım.

Çenesi titriyor ve ellerini yumruk yaparak biletimi kırıştırıyor. Sanırım bana bağırarak. Ama onun yerine bana sırtını dönüyor ve yatak odasının kapısına yöneliyor. Düğmeyi çeviriyor ama duraklıyor. Yüzünü bana döndü. Ve sonra bana saldırıyor. Ben hareket edemedim, elleri saçlarımda. Dudakları dudaklarımda. Ve beni öpüyor. Tutkuyla. Öfkeyle. Aşk ve nefretin bir karışımı. Dili ağzıma giriyor ve nefesimi kesiyor.

Çekip gittiğinde nefes nefese kalmıştım. Ağırlaşmış gözlerimi açıp ona bakıyorum. "Titan..."

"Beni bir kez bırakıp gitmene izin verdim, Em. Bu hatayı bir daha yapmayacağım." Sözleri karşısında gözlerim yaşardı. "Beni duydun mu? Gitmene izin vermeyeceğim. Ben izin vermem. Bu sefer olmaz." Başparmağını şişmiş dudaklarımda gezdiriyor. "Burada benimle kal. Bırak düzeltelim. Söz veriyorum, her şeyin dibine ineceğim." İlk gözyaşı yanağımdan aşağı süzüldü. "Sana bakmama izin ver. Seni sevmeme izin ver."

OTUZ BİRİNCİ BÖLÜM

TITAN

Bana cevap vermesini beklerken nefesimi tutuyorum. Nite'a her şeyi borçluyum. Onun hayatını kurtardı. Onun için orada olmalıydım. Beni en çok çıldırtan şey de bu. Cenazeden çıktığında onu evine kadar takip etmeliydim ama yapmadım. Gururumun beni yenmesine hep izin verdim ama sonunda bu bana her şeye mal olacak.

Dudaklarını yalıyor ve başını bir kez sallıyor. "Chicago'ya geri dönmem gerekiyor. Ama orada kalmayacağım."

"Neden?"

"Çünkü orada hala eşyalarım var. Babamla ilgili telefonu aldığımdan beri geri dönemedim. Ve burada sahip olduğum her şeyi yok ettim." Daha önceki cenaze töreninde giydiği siyah elbiseyi işaret ediyor. "Bir şeylere ihtiyacım var..."

"Burada eşyalarımız var."

"Titan." Ayağını yere vuruyor.

"Sana göz kulak olmama izin ver dedim." "İhtiyacım yok-"

"İstiyorum," diye sözünü kesip yanağını avuçluyorum. "Lütfen?" Yalvarıyorum. "Sana neyi hak ettiğini göstermeme izin ver." Bu dünyada ona veremeyeceğim hiçbir şey yok. Sadece bana izin vermesi gerekiyor.

EMILEE

TITAN sözünü tuttu. İki gün içinde, Chicago'daki dairemde tüm eşyalarım Vegas'a teslim edildi. Bu eve taşındık. Ailemin evinin çoğu yıkılmıştı. Kıyafetlerimi, ayakkabılarımı, temel günlük ihtiyaçlarımı kaybettim.

Daha az umursayamazdım.

İki yıldır yoktum ve daha önce ihtiyacım olmamıştı, şimdi neden ihtiyacım olsun ki?

Titan yirmi dört saatini benimle geçirdi. Sanırım bu, uzun zamandır işten izin aldığı en uzun süreydi. Bugün geri dönmesi gerekiyordu.

Son iki saattir Kingdom'da dolaşıyorum, bedava içki alabilmek için orada burada makine oynuyormuş gibi yapıyorum. Garsonlara bahşiş veriyorum, onlar da gelmeye devam ediyor.

Haven beni üç kez aradı. Hepsini görmezden geldim. Cenazeden sonraki gece bana ulaştığında onunla nasıl konuştuğumdan utandım.

Jasmine bana bir kez bile ulaşmaya çalışmadı. Ona söylediklerim için de kendimi kötü hissediyorum. Çünkü üçümüz arasında en berbat aile hayatına sahip olan oydu. Jasmine sorunlarını anlatacak biri değil ama Haven ve ben onların orada olduğunu biliyorduk. Sanırım hiçbir zaman soracak kadar iyi arkadaş olamadık.

Cebimden telefonumu çıkardım ve numarasını çevirdim. Dördüncü çalışta cevap verdi.

"Alo?" Benden haber aldığına pek sevinmişe benzemiyor.

"Hey," bir kumar makinesinin başına oturdum. Dev bir akvaryuma benziyor. Adı Günün Fırsatı.

"Ne istiyorsun, Em?" diye soruyor kızgın bir nefes vererek.

"Ben sadece..." Gözlerim siyah ve altın rengi halıya düşüyor. "Sadece sana söylediklerim için üzgün olduğumu söylemek istedim. Seni incittiğim için."

İç çekiyor.

"Sadece bana yardım etmeye çalıştığını biliyorum." Sessiz kalıyor. "Bunun nasıl bir his olduğunu en iyi senin bilmen gerekir."

Jasmine üçümüz arasında açık ara en bağımsız olanı, ama bunun nedeni bu şekilde olmak zorunda olması.

"Kumar mı oynuyorsun?" diye sorarak konuyu değiştiriyor.

"Hayır." Rom ve kolamdan bir yudum alıyorum. "Kumarhanede dolaşıp bedava içki alıyorum."

"Sarhoş musun sen?"

"Belki biraz." Uyuşan dudaklarımı yalıyorum. Kıkırdıyor. "The Palace'a gel." "Çalışıyor musun?"

"Evet. Ama işim bitti. Adam burayı bir geceliğine kiraladı ve sadece yirmi dakika sürdü." Kahkahası artıyor. "Şu anda banyoda

Gitmek üzere giyinmiş. Buraya gel de minibarı birlikte yağmalayalım. Liseye dönmüş gibi oluruz."

"Bilmiyorum. Nigel oraya çıkmama izin vermiyor. Ve ben bir iş yapmıyorum." Oda sadece ödeme yapan müşteriler içindir. Müşterilerden kastım, bir Queen kiralayanlar. Kumarhane odayı hiç tanıtıyor. Buraya tatile gelen kumarbazlar için böyle bir yer yok.

Homurdanıyor. "Ona bir mesaj gönderirim."

"Cep numarası sende var mı?" Bir yudum daha.

"Tabii ki. Biz böyle sıkıyız. Bana on dakika ver ve bu tarafa git." *Klik.*

"İŞTE ORADA." The Palace'a girdiğimde Jasmine bana kocaman gülümsüyor. "Nigel'in seni göreceğini söylemiştim."

"Beni sorgulamadı bile."

Odanın etrafına bakıyorum. Titan'la buraya son gelişimden beri aynı görünüyor. Mor ışıklar bir parıltı yayıyor. Siyah duvarlar oldukça karanlık kalmasına yardımcı oluyor. "Müşterinizin gelmesi uzun sürmedi, değil mi?" Ona soruyorum.

Kıkırdıyor ve köşedeki bara doğru yürüyor. "Seks yapmadık."

"Bu odada başka ne yapabilirsin ki?"

"Bana bir Dominatrix gibi giydirdi ve ona şaplak attırdı." Omuz silkiyor. "Annelik sorunları var."

"Bu odanın tamamı sorunlarla dolu."

"Her kraliçenin bir saraya ihtiyacı vardır" derken kollarını iki yana açıyor ve bir daire çiziyor. Kapının üzerindeki sözden alıntı yapıyor.

Gülüyorum ve benim için hazırladığı içkiyi alıp yere uzanıyorum. Bu odadaki halı inanılmaz yumuşak. Sanırım her şey acı vermek için yapıldığında, zemini rahat ettirmeye karar vermişler. O da yanıma uzanıyor.

"Haven beni aradı."

"Ne istiyormuş?" Ben sordum.

"Senin için endişeleniyor. Seninle konuşmamı istedi."

"Ben iyiyim."

"Ben de senin için endişeleniyorum, Em. Ama sana zaman tanıyordum. Bunun nasıl bir şey olduğunu biliyorum." İç çekiyor.

"N a s ı l s ı n ?" diye sordum. Son zamanlarda her şey o kadar çığgıncaydı ki nasıl olduğunu sormak aklıma bile gelmedi.

"Harika," diye yalan söylüyor. Odanın üzerine bir yumuşaklık çöküyor ve ben rom ve kolamdan bir yudum almak için doğruluyorum. "Haven haklıydı."

"Ne hakkında?"

"Bağımlı bir kişiliğim var."

Başımı salladım. "O sadece ..."

"Doğru. Ben biliyorum. Sen de biliyorsun. Herkes biliyor." Ayağa kalkıyor. "Benim bir fahişe olduğumu mu düşünüyorsun?"

Ayağa fırladım. "Jasmine, hayır..."

"Yalan söylemek zorunda değilsin. Birbirimize karşı her zaman dürüst olduk." Elini tuttum. "Keşke ben de senin gibi olsaydım."

Homurdanıyor.

"Harikasın." Gözlerini deviriyor. "Seksi ve kendinden emin. Bir odaya giriyorsun ve herkes sana bakmak için işini gücünü bırakıyor. Sen bir fahişe değilsin. Yakınından bile geçmiyorsun. Ne istediğini biliyorsun ve onun peşinden gidiyorsun."

"Bunu seks zindanındaki kız söylüyor." Gülüyor.

Ben de öyle. "Onunla yatmadın. Yatmış olsan bile, ne olmuş yani?" Saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdım. "Dediğim gibi, keşke ben de senin gibi olsaydım. Ben hep utangaçtım. Chicago'ya taşınana kadar sadece Bones'la yatmıştım. Orada bile sadece bir erkekle yattım. Şimdi Titan'la üç oldu."

"Nasıl gidiyor?" diye soruyor. "İyi.

Şimdilik."

Bana gülümsüyor. "O senin için iyi."

Bu onun için iyi olduğum anlamına gelmez. Kalmam için yalvardığından beri bunu düşünüyorum. Ona sunacak hiçbir şeyim yok. Onun bir krallığı var. Evsizim, beş parasızım ve şu anki işim eskortluk.

"Bu kadar yeter. Şimdi shot atacağız." Minibara geri dönüyor. "Zehrinizi seçin. Jim, Jack ve Garth var."

"Garth?"

Telefonunu kaldırıyor. "Garth Brooks."

"Üçüne birden ne dersin?" Teklif ediyorum.

"İşte benim kızım." Telefonunda bazı tuşlara basıyor ve ardından hoparlöründen "Friends in Low Places" şarkısı odayı dolduruyor.

BÖLÜM OTUZ İKİ

TITAN

Beş dakika içinde üçüncü kez telefonumu kontrol **ediyorum**. Em'den telefon bekleyen bir hatuna dönüştüm. Onun için endişeleniyorum. Onu burada kalmaya ikna edebildim ama çok gergin ve George hâlâ ortalıkta yok. Şu anda elimizde hiçbir ipucu yok. Telefonumu arka cebime sokuyorum. "Ailesinin evine giren adamdan haber var mı?" Arka merdivenlerden Krallık'a doğru yürürken Bones'a soruyorum.

"Hayır. Luca haberi yaydı ve bilgi bekliyor. Bilgiyi alır almaz arayacak."

Krallığın arka kapısından içeri giriyoruz ve Nigel'ı masasının arkasında dururken görüyoruz. Krallar için Alfred neyse o da Batman için odur, yeri doldurulamaz.

"Merhaba, Bones. Titan." Selamlamak için başını sallıyor.

"İyi akşamlar Nigel," diyorum tek asansörün önüne gelerek. Kartımı önüne koyuyorum ve kapı kayarak açılıyor.

"Oh, efendim. Emilee'nin Saray'da Jasmine'e katıldığını size bildirmek istedim," diyor kapı kapanırken.

Bones'a bakıyorum ve o da omuz silkiyor. O da bunu ilk kez duyuyor. Kraliçelerin bir iş yaparken diğer Kraliçelere katılmasına izin verilir, ancak bunun benim aracılığımla onaylanması gerekir ve her ikisine de randevuları için erişim izni verilir ve her birine buna göre ödeme yapılır. Ama bu gece için bunu yapmadım.

Kartımı tuş takımına yerleştiriyorum ve on altıncı kata basıyorum. *Görünüşe göre bir yerde duracağız.*

Asansörden çıktık ve Saray'ın kapısına geldik. Kodu giriyorum ve Bones arkamdayken odaya giriyorum. Kahkahalarını hemen duyuyoruz. Emilee'ninkini duymayı ne kadar özlediğimden nefret ediyorum. Annesi öldüğünden beri hiç gülmemişti.

Açık odaya geliyoruz ve onları yerde yatarken görüyoruz. Emilee yüzüstü yatıyor, ayakları kışını tekmeliyor ve dirseklerine dayanmış durumda. Jasmine sırt üstü yatmış, tavana bakıyor. "Porno Yıldızı Dansı"

Emilee'nin yanında yerde yatan cep telefonundan En Karanlık Günlerim çalıyor. Bones ve ben müşteriye bulmak için odayı hızlıca taradık ama onu göremedik. Hizmetini almış ve bu gecelik işi bitmiş olmalıydı. Emilee'nin de onlara katılacağı düşüncesi dişlerimi gıcırdatıyor. Onu paylaşacağım tek kişi şu anda yanımda duruyor.

"Tanrım, Trenton'ın lastiklerini patlattığımız ve camlarını kırdığımız zamanı hatırlıyor musun?" Jasmine gülüyor.

"Tabii ki. Gitmeden önce bana bir iğne yaptırmıştın."

"Hayır. Hayır. Hayır." O da yüzüstü dönüyor. "İlkini zorla boğazından aşağı indirdim ama sen ikinci ve üçüncüyü isteyerek yuttun." İkisi de kıkırdıyor. "Adamım, çok kızgındı." Jasmine devam ediyor. "Bizi duydu ve elinde bir sopayla dışarı koştu."

"Evet, sen de kollarını iki yana açıp *sallan orospu çocuğu* dedin. Eminim o değerli arabasını senin parçaladığını görünce altına sığınmıştır." Emilee ayağa kalkıyor ve nasıl tökezlediğini fark etmiyorum. *Sarhoştur*. Ve beni haklı çıkarmak için bara doğru yürüdü.

EMILEE

"ÇOK KIZGINDI." Gülüyorum, boş bardağıma biraz votka ekliyorum.

"Evet, öyleydi. Ama sonrasında yaşadığımız seks alışılmışın dışındaydı" diye ekliyor.

Yerdeki yerime geri dönmek için dönüyorum ama Titan ve Bones'un önümde durduğunu görünce duruyorum. Yan yana, kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturmuşlar ve bacaklarını açmışlar. *Ne zamandır buradalar?*

"Trenton'ın aleti çok büyük değildi ama nasıl kullanılacağını biliyordu," diye devam ediyor Jasmine. "Yine de oralda berbattı. Kahretsin, ondan neden hoşlandım ki?"

Gözlerim Bones ve Titan arasında gidip geliyor. İkisi de bana bakıyor, hiçbir şey belli etmiyorlar. Ama tahmin etmem gerekirse, burada olduğumuz için kızgın olduklarını söyleyebilirim.

"O herifin futbol takımından atılmasına neden olduğum için hâlâ beni suçladığını biliyor musun?" diye soruyor yerdeki karnından bana bakarak. "Sanki ona kokain çektirmişim gibi. Em?" diye soruyor ben öylece dururken. Omzunun üzerinden bakıyor ve Kralları görünce ayağa kalkıyor.

Yumuşak bir kıkırdama çıkararak uzanıyor, dolu içkimi alıyor ve gülümsüyor. "İşte şimdi bir parti oldu." Bardağıma geri uzatıyor ve bir yudum alıyor. "Kim bu

Önce soyunacak mısınız?" diye soruyor.

Bones mavi gözlerini onunkilere kaydırdı. "Neyin var göster bize." Kaşlarını kaldırarak ona meydan okuyor.

Gözlerim açılıyor ve Titan'ınkilere gidiyor. Buna bir son vermesini bekliyorum ama o öylece duruyor. Çok kızgın. Bunu biliyorum. Son üç gündür yaptığım şey hakkında onunla konuşmaktan kaçındım. Ondan beni kurtarmasını istemedim. Yaptığının arkasındayım. O ev benim için hiçbir şeydi. Tek pişmanlığım George'un onunla birlikte yanmamasıydı.

Ama benden beni sevmesine izin vermeme istediği gerçeğini de gündeme getirmedi. Bu beni sevdiğini söylemekle aynı şey miydi? Ya da ona izin verirsem sevebileceğini söylemekle? O zaman ona nasıl hissettiğimi söylemeliydim. Ama söylemedim ve şimdi zaman geçti.

"Sanmıyorum..." Sinirle yutkunuyorum, odaklanmaya çalışıyorum. Onların varlığına şaşırmanın yanı sıra, zil zurna sarhoşum.

Jasmine öne doğru bir adım attı, gömleğinin eteklerini tuttu ve yere atmadan önce başının üzerine çekti. Sütyen giymiyordu. Ücretini ödediği göğüsleri tam teşhirdeydi. Bones boğazını temizliyor, kızın sütyensizliğinden etkilendiği belli. Gözleri kızın göğsünde. Elleri kot pantolonundaydı. Birkaç saniye içinde ayakkabılarını tekmeledi ve pantolonunu çıkardı.

Kadın çırılçıplak ona doğru yaklaşırken Bones kollarını yana indiriyor. Onu öpmek için parmak uçlarında ayağa kalkıyor. Adam ellerini kızın kızıl saçlarının arasına sokuyor ama kız son anda bir kahkaha atarak geri çekiliyor.

Bana bakıyor. Bana doğru yürürken gözlerim açılıyor. Krallara bakmaya cesaret edemiyorum. Gözlerimi onun yeşil gözlerinden ayırmıyor, sessizce ne halt ettiğini soruyorum. Ama yüksek sesle sormadım. Kolumdan tutup beni kendine çekti. Yüzümü kavrayarak dudaklarını dudaklarıma bastırıyor.

Yumuşak dudakları dudaklarıma değince gözlerim kapanıyor. Bir elim yüzümde, diğeri sırtımın alt kısmında, ona doğru açılıyorum. Daha önce de öpüştük. Bir keresinde bir grup erkek bizi yalnız bıraksın diye lezbiyen sevgililermiyiz gibi davranmıştık. O zaman işe yaramıştı ama şimdi tam tersi bir etki yapacağını hissediyorum.

Kısa saçlarını karıştırmak için ellerimi kaldırıyorum ve öpücüğü derinleştirmek için başını yana eğiyorum. Tadı votka ve şampanya gibi. Dili ağzıma giriyor ve inliyorum. Bacaklarım kasılıyor ve amım zonkluyor. Şu ana kadar ne kadar azgın olduğumu fark etmemiştim. Kaç gün olduğunu bile bilmiyorum. Titan'la savaşmaya o kadar odaklanmışım ki seks hakkında düşünemiyordum. Ama şimdi? Şimdi istiyorum.

Dudaklarından uzaklaşıyorum ve gömleğimi çıkarıyorum. Kotumun düğmelerini açıyor. Yana doğru tekmeliyorum. Elleri belime gitti ve beni geriye doğru itti. Kığım Titan'ın geçen sefer beni bağladığı masaya çarpıyor.

Dizlerinin üzerine çöküp iç çamaşırımı da beraberinde çekmesini izlerken nefes nefese kalıyorum. Karnımın üzerinden kalçama doğru yumuşak bir iz bırakarak öpüyor. "Oh, Tanrım." Başımı arkaya atıyorum ve gözlerimi kapatıyorum. Vücudum yanıyor. Meme uçlarım sertleşti. Çok ıslağım ve bir izleyicimiz olduğunun farkındayım ama bu beni daha önce hiç durdurmamıştı.

OceanofPDF.com

OTUZ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

TITAN

Daha önce kızların öpüşmesini izlemiştim. Daha önce birbirlerine oral seks yapmalarını izledim. Eskiden yatağında aynı anda iki ya da üç kız olurdu. Birbirleriyle oynamayı severlerdi ama bundan daha seksi bir şey görmemişim. Sikim pantolonumun içinde sertleşti. Ve Bones'un onları izleyişine bakılırsa, onunki de öyle.

Jasmine onun önünde diz çökmüşken oda Emilee'nin ağır nefes alışverişleriyle doludur.

İkimiz de onları durduramayız. Kahretsin, benim tek düşüncem onlara katılmak. Ama olduğum yerde kalıyorum. Bizim için mi yoksa kendileri için mi gösteri yaptıklarından emin değilim. Bu noktada, umurumda değil.

Emilee'nin nefes alışverişi hızlanıyor ve sonra karanlık odada ağlamaya başlıyor. Bunu tekrar yapmasını istiyorum ama bu sefer benim yüzümden.

Jasmine ayağa kalkıyor ve Em masaya yaslanıyor. Jasmine bize doğru yürüyor ve Bones'un önünde duruyor. Islak dudaklarını yalıyor. "Şimdi öp beni."

Ona ikinci kez söylemesine gerek yok. Saçlarını elleriyle kavırıyor, başını geriye çekiyor ve dudaklarını onunkilere yerleştiriyor. Kollarını boynuna doluyor ve adam saçlarını bırakıp kalçalarını kavırıyor ve onu yerden kaldırıyor. Kadın bacaklarını adamın beline doluyor ve adam onu duvara çarpıyor.

Hâlâ masaya yaslanmış olan Emilee'nin yanına gidiyorum. Hayatımda ilk kez ne yapacağımdan emin değilim. Ne istediğimi biliyorum ama o bana kızgın. "Em..."

"Kapa çeneni, Titan." Gömleğimi tuttu ve beni kendine doğru çekti. "Ve sik beni."

Ben de bir dakikamı bile boşa harcamam. Sertleştim. İç bacaklarından aşağıya döl akıyor. Ve adım haykırdığını duymak istiyorum.

O pantolonumu çıkarırken ben de gömleğimi silkiyorum. Sikimi çıkardı ve okşamaya başladığında dişlerimi sıktım. Elini itiyorum, tutuyorum

ve ön sevişme hakkında endişelenmeden onun içine itin. Buna daha sonra dönebiliriz.

EMILEE

Üniversiteye dönmüş gibi hissediyorum. O gece Haven ve Luca, Bones ve benim oyun odasında sevişmemizi izlediler. Sonra Luca'nın Haven'ı yerde sikmesini izledim. Ama şimdi farklı bir sahne var.

Titan beni beceriyor ama omzunun üzerinden Bones ve Jasmine'i mükemmel bir şekilde görebiliyorum.

Onu küçük bir masanın üzerine yatırmış. Elleri kemeriyle arkadan bağlı. Pantolonu kalçalarına kadar inmiş ve onu arkadan beceriyor. Sırtına eğilmiş ve bir elini boğazına dolamış, diğer elini de saçlarına sokmuş.

Bones her zaman baskın biriydi. Nasıl yumuşak olunacağını hiç bilmezdi. Sizi ele geçirir, her santiminizi kontrol ederdi ve her kız bunu isterdi.

Onu acımasızca beceriyor. Vücutlarının birbirine çarpma sesi Titan ve benim üzerimden duyuluyor. Kız geliyor ama adam havasını kestiği için duyamıyorsunuz. Yüzü kızarmış ve terden kayganlaşmış. Ağzı ayırık ve gözleri kapalı.

Kadın boşalırken vücudu adamın altında çırpınıyor. Adam durur, çekilir ve onu saçlarından tutup ayağa kaldırır. Etrafında dönerken dizlerinin üzerine düşüyor. Prezervatifi çıkarıyor, delikli aletin tabanını tutuyor ve ona ağzını açmasını emrediyor. O pozisyondaki diğer kızlar gibi yapıyor ve adam ağzını sikiyor.

Bones her zaman prezervatif takmaktan nefret ederdi ama takardı. Bu yüzden ağzına boşalmayı tercih ederdi. Bunun için prezervatife ihtiyacı yoktu.

Bazı şeylerin değişmediğini görüyorum.

Titan saçlarımı kavıyor ve boynuma erişebilmesi için başımı geriye doğru çekiyor. Tenimi ısıyor ve ben inleyerek gözlerimi kapatıyorum. Tüylerim diken diken oluyor. "Titan," bir kez daha boşalmadan önce söyleyebildiğim tek şey bu.

OTUZ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

TITAN

"HAZIR MISIN?" Bones'a bakarak soruyorum.

Başını salladı, 9 milimetrelik silahına bir mermi yerleştirdi. "Hadi gidelim." Arabamdan çıkıyoruz ve Luca'nın Bugatti La Voiture Noire'dan Nite ile birlikte indiğini görüyorum. Grave ve Cross'u kızlarla birlikte Kingdom'da bıraktık. Saray'dan çıkar çıkmaz Bones'un telefonu patlamaya başladı. Luca'nın kaynağı işe yaramış ve York'ların evine giren adamın kim olduğunu bulmuştu.

Meğer adam dişçiymiş. Beklediğimiz bu değildi.

"Arka taraftan giriyoruz." Luca ve Nite'a söyledim. "Siz ön tarafı alın."

"Ya yalnız değilse?" Luca silahını pantolonundan çıkararak sorar.

"Tanık yok," diyor Bones.

Herkes onaylarcasına başını sallar. Bir iş yapmak için geldik. Ve bunun yapıldığından emin olacağız.

Bones ve ben tek katlı tuğla binanın arka tarafına doğru ilerledik. Saat gece yarısını biraz geçmişti ama muhbir bize burada olacağına dair güvence verdi. Sanırım adam boşanma sürecinde ve ofisinde uyuyor.

Dirseğimi cama vurup kırıyorum. İçeri uzanıp kilidi açıyorum ve kapıyı açıyorum. Önce ben giriyorum, ardından Bones. Karanlık koridorda ilerliyoruz ve Luca'nın Nite'la birlikte önden girdiğini gördüğümüzde silahlarımızı kaldırıp hazır hale getiriyoruz.

Bir odaya giriyorum ve televizyona bakan bir kanepe görüyorum. Ekranda statik bir görüntü var. Duvarları çevreleyen koltuklar buranın bekleme alanı olduğunu gösteriyor. Ön tarafa doğru yürüdüğümde, elinde bir şişe rom tutan bir adam kanepenin üzerinde yatıyor. Battaniye zar zor tutunuyor.

Silahımı belime yerleştiriyorum ve Luca'ya bakıyorum. "Çantayı aldın mı?" Başını sallıyor ve çantayı havaya kaldırıyor. "Bana sadece onu nerede istediğini söyle."

Bones ve ben adamı tutup nazikçe en yakın odaya götürmeye başladık, henüz uyandırmamaya dikkat ettik. Onu bir dışı koltuğuna yatırdık. Kolçakları yoktu, bu yüzden kollarını sandalyenin arkasına çektim ve Nite onları birbirine bantladı. Biraz kıpırdıyor ama uyanmıyor.

Ben sandalyenin başına oturuyorum ve Bones bacaklarını sandalyenin alt yarısına sabitlemek için bantla sararken, o düz bir şekilde yatarken baş desteğini indirmek için düğmeye basıyorum. Bu piç hiçbir yere gitmiyor. Burada ölecek.

Luca sağdaki küçük lavabonun başında, bir sürahiye su dolduruyor. Nite spor çantasını ayaklarımın dibine bırakıyor. Uzanıp içinden el bezini alıyorum.

"Herkes hazır mı?" Soruyorum, adam bayılmadan önce biraz alkol aldığı için şükrediyorum. Aksi takdirde çoktan uyanmış olurdu.

Herkes başını sallıyor. Sandalyeye doğru eğildim ve adamın suratına bir tokat attım. "Ne. . . ?" Ağır gözlerini açtı. "N e l e r oluyor?" Başladı kısıtlamalarla savaşıyor. "Sen de kimsin lan?" İri gözleri her birimizin üzerinde geziniyor. "Ne oluyor lan...?" Sandalyenin takırdamasına neden olacak şekilde daha çok mücadele ediyor. "Bırakın beni."

"Seni York'ların evine kim gönderdi?" Sadede gelmeyi talep ediyorum. Bu gece bu boku bitirmek istiyorum.

"Siktir git!" diye tükürdü.

"Yanlış cevap." El bezini yüzüne atıyorum ve Luca üzerine su dökmeye başlıyor. Su tahtası eski ama etkili.

Vücudu sandalyede debeleniyor ve Luca duruyor. Bezi çekiyorum.

"Sen..." *Öksürük*. "Oğlum..." Bir öksürük daha. "Bit...ch." Son parçayı tükürüyor.

"Bunu bütün gece yapabiliriz," diyorum. "Şimdi, tekrar soruyorum, sizi York malikanesine kim gönderdi?"

"YARDIM EDİN!" diye bağırıyor, çırpınırken.

"Tekrar," diyorum Luca'ya. Bu kez bezi adamın yüzüne yerleştiriyor ve üzerine su döküyor. Parmaklarımı şıklatmadan önce altıya kadar sayıyorum ve o da duruyor. "On saniyeden fazla dayanabileceğinden şüpheliyim."

Üzerindeki her şey suyla kaplandı. Gömleğime bile sıçradı, pantolonumun paçaları ve ayakkabılarımın altı ıslak.

Bones cebinden bir bıçak çıkarıp boğazına dayayarak, "Bence artık buna bir son verelim," diyor. Bones her zaman olayların kanlı tarafını tercih etmiştir. İş bittiği sürece iki türlü de umurumda değil.

"Hayır! Hayır!" diye bağıır adam. "Bilmiyorum. Bir mesajla gönderildi." Kaşlarımı kaldırdım. "Mesaj mı? Hangi telefona?"

"Yerde. Kanepenin yanında," diye aceleyle dışarı çıkar. Nite söz konusu telefonu aramak için odadan çıkar.

"Lütfen." Hıçkırmaya başladı. "Ona zarar vermedim."

Boğazını tutup sıkarak havasını alıyorum. "Evet, yaptın amına koyayım," diyorum sıkılmış dişlerimin arasından.

Tam o sırada Nite içeri giriyor ve Luca'ya bir telefon uzatıyor. İnceliyor ve sonra bana bakıyor. Gözlerindeki bakıştan hoşlanmadım. "O gece iletişim kurduğu tek numara New York'taki bir numara."

"New York mu?" Bones düşüncelerimi aynen taklit ediyor. *New York'ta kimi tanıyoruz ki?*

En azından bir yerimiz var. Şimdilik bilmemiz gereken tek şey bu. "Bilgi için teşekkürler." Adamın ıslak göğsüne bir tokat atıyorum ve sıırıslıkam gömleğinden su sıçırıyor. Spor çantasına uzanıp, Ziploc poşetindeki diğer bezi alıyorum. Son üç saattir ıslanıyordu.

Eldivenlerimi giydim, sonra torbayı açtım. Poşeti kaptığım gibi ağzına tıkıyorum ve itirazlarına son veriyorum. "Kemikler."

Koli bandını alır ve adamın ağzına ve sandalyenin arkasına sarar, kafasını başarılı bir şekilde bantlar, böylece kurtulamaz.

Paçavranın içindekileri yutarken vücudu sarsılmaya başlıyor. Gülümsüyorum. "Yut şunu. Zehirle ıslatılmış, seni içten dışa doğru yiyip bitirecek."

EMILEE

JASMINE, HAVEN ve ben Kral Dairesi'ndeki kanepede oturuyoruz. Çocuklar bizi Grave ve Cross'la bıraktı.

Köşede kendi aralarında konuşuyorlardı. Grave'in telefonu sürekli çalıyor ve bir kız olduğundan oldukça eminim. Arada bir gülümsüyor ve pantolonunu düzeltiyor. Belli ki kız ona müstehcen resimler gönderiyor.

"Sizin neyiniz var?" Haven bize soruyor.

"Yok bir şey," diye cevap veriyorum, bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırarak. Saray'dan döndükten sonra duş aldım, bu yüzden en azından artık seks kokmuyorum, ama yine de kendimi oldukça sarhoş hissediyorum. Biraz uyumam gerekecek.

"Siz ikiniz bir şeylerin peşindesiniz." Haven kehribar rengi gözlerini kısar.

Jasmine konuşmak üzeredir, ancak süitin çift kapısı açılır ve adamlar içeri girer.

Ayağa kalktım. "Her şey yolunda mı?" Titan'a soruyorum. "Evet." Yanıma geliyor ve alnımdan öpüyor.

Konuşacak çok şeyimiz var ama şu anda gittikleri yerden döndükleri için mutluyum. Ve kıyafetlerine sıçramış hiç kan görmüyorum. Ama... "Neden ıslaksın?" diye sordum.

Sorumu duymazdan geliyor.

"Peki ne buldun?" Grave bir muz ısırarak soruyor. "New York'a gidiyoruz," diye duyuruyor Luca.

"Hepimiz mi?" Haven soruyor.

"Evet," diye cevap veren Titan'dır. "Peki." Grave ve Cross'u işaret ediyor. "Siz ikiniz burada kalıyorsunuz."

"Tanrıya şükür," diye mırıldanıyor Grave ağız dolusu. "New York'tan nefret ediyorum. Şehir berbat kokuyor ve bu kadar kalabalık olmasından nefret ediyorum."

Turistler söz konusu olduğunda Vegas'tan çok farklı olduğundan emin değilim, ancak fikrimi dile getirmiyorum.

"Ne aradığımızı biliyor muyuz?" Ben soruyorum.

Bones bana, "Biz ayrılırken yapacağım," diye cevap veriyor. "New York'ta ulaştığım bazı bağlantılarım var."

"Orada kimi tanıyorsun?" Ben soruyorum.

"Son birkaç aydır orada bir süper modelle yatıyor," diye cevap veriyor Grave, kardeşine göz kırparak.

"Oh," diyorum şaşkınlığımı gizleyemeyerek. Biriyle görüştüğünü bilmiyordum. Müsait olmayacağını hiç düşünmemiştim. Yani, onu kendime istemiyorum ama seks yaptık. Ben de diğer kadın olmak istemiyorum.

Bones kardeşine bakar. "O benim bağlantım değil." Sonra Jasmine'e bakar. "Öyle bir şey değil."

Omuz silkiyor, ağzına M&M'leri tıktırıyor.

"Bones neden Jasmine'in New York'ta biriyle görüşüp görüşmediğini önemseydiğini düşünsün ki?" Haven kulağıma fısıldıyor.

"Şşşt," diyorum ona, bu çok garip konuşmayı örtbas etmeye çalışarak. "Onlar ...?"

"Hey Jasmine, bana şu M&M'lerden uzatsana," diye emrediyorum ve Haven'ın bana sormak üzere olduğu şeyden kaçınmak için elimi uzatıyorum. Sadece birkaç saat önce Saray'da yaptıklarımızı açıklamak zorunda kalmak istemiyorum. Bitti artık. Hayatımıza devam ediyoruz.

"Ben iki gün verin derim. En fazla," diye devam ediyor Bones. "Bu bize ayrılmadan önce işleri düzene sokmak için yeterli zamanı verir."

"Ne kadarlığına gidiyoruz?" Ben soruyorum.

Titan, "Birkaç faktöre bağlı," diye cevap veriyor ama faktörlerle neyi kastettiğinin detayına girmiyor, ben de konuyu kapatıyorum. Artık burada bir hayatım yok gibi. Ebeveynlerimin ikisi de öldü. Evim yandı. Ne kadar süre yok olacağım neden umurumda olsun ki?

Grave odasına gidiyor, cep telefonundan birini arıyor ve Cross da Bones'un yanına gidip onunla konuşmaya başlıyor. Ayağa kalkıp önce Jasmine'e sonra da Haven'a sarılıyorum. "Yakında görüşürüz kızlar."

"Evet, beni sonra ara." Jasmine yanağıma bir öpücük kondurdu. "Biraz uyu. Buna ihtiyacın var." Bana göz kırpmıyor.

"Neler oluyor?" Haven soruyor. "Benden bir şey sakladığınızı biliyorum."

"Bak, New York'a uzun bir uçuşumuz olacak, tamam mı? O zaman söylerim. Şu anda sadece yatmak istiyorum." Bu gece için kaçıyorum.

Bana sarılıyor ve Luca ve Nite ile birlikte dışarı çıkıyor. Titan'ın odasına giriyorum ve o içeri girerken tişörtümü çıkarıyorum.

Kapılarını kilitledi ve bana doğru döndü.

"Gerçekten yorgunum." Konuşmak istediğini bildiğim şeyi atlatmaya çalışarak söylüyorum. Ailemin evini yaktığımdan beri onunla kalıyorum ama hiç konuşmadık. Onu görmezden geldim. Ta ki bu akşam Saray'da seks yapana kadar.

Bana doğru adım atıyor ve elini kaldırıyor. Nazikçe yanağımı okşuyor ve ben de sıcaklığına doğru eğiliyorum. "Bunu yapmayacağız."

"Ne?" Esneyerek sordum.

"Bu kadar aptalca bir şey için kavga etmek. Bu oyunu yeterince oynadın." Eğildi ve alnımdan öptü.

"Ama bana yalan söyledin." Sisli ve sarhoş beynimi karıştırıp geçen hafta boyunca ona karşı neden soğuk davrandığımı hatırlamaya çalışıyorum.

"Size hiç yalan söylemedim. Sana isteyerek bilgi vermedim." "Aynı şey," diye homurdandım.

"Hayır, değil." Elini yüzünde gezdiriyor. "Ne istiyorsun, özür mü?"

"Bu iyi bir başlangıç olur." Çenemi kaldırıyorum.

"Tamam." Dövmeli kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor.

"Önce sen." Nefesim kesildi. "Ne için özür dilemem gerekiyor?"

"Evini ateşe vererek kendini tehlikeye attın." Buna itiraz etmek için ağzımı açtım ama o devam etti. "Ve bunun kundaklama olmadığını söylemek için bana otuz bin dolara mal oldun."

"Otuz bin mi?" Nefes alıyorum.

"Evet," diye tıslıyor ve bana sırtını dönerek banyosuna giriyor. Cam kapıyı çarparak kapattı.

O yangını çıkarmıştım çünkü artık bunların hiçbirini istemiyordum. Hayatıma devam edebilme umuduyla yaptım. Babamın annem için yaptırdığı evi o pislik George almasın diye yaptım. Titan'a mal olmasını hiç istememiştim. Beni kurtarmaya gelmesini beklemiyordum. Yapmayı planladığım şey hakkında ona bir uyarı göndermedim.

Banyonun kapısını açıp içeri giriyorum, bu konuşmayı böyle bitirmesine izin vermeyi reddediyorum. Son sözü ben söylemek istiyorum. Titan mermer tezgahın başında duruyor, lavabolardan birinde yüzünü yıkıyor. Kıyafetleri yerde, ayaklarının yanında bir yığın halinde duruyor. Tek giydiği bir çift siyah boxer külot. Mürekkebi ve kaslı vücudu tamamen gözler önünde. "Özür dilerim." Gururumu yutuyorum, omuzlarım düşüyor ve öfkem azalıyor. "Sana bir şeye mal olmak istememiştim."

Sert gözleri aynada benimkilerle buluşuyor. "Otuz bin dolar umurumda mı sanıyorsun?"

"Öyle mi?" Daha çok bir soru gibi geldi çünkü bu yüzden kızgın olduğunu düşünmüştüm. Yanılıyor muydum?

Uzun bir iç çekti, raftan bir havlu aldı ve yüzünü sildi. Bana doğru yürüyor. "Para umurumda değil," diyor. "Ben seni ve güvenliğini önemsiyorum. Ve yaptığın şey pervasızcadı."

"I ..."

"Seninle kavga etmeye çalışmıyorum ama benden kaçmanı da istemiyorum." Gözleri yüzümde geziniyor. "Burası senin ait olduğun yer." Tekrar yüzümü avuçluyor. "Benimle birlikte. Seni güvende tutabilirim. Sana ihtiyacın olanı verebilirim."

"Peki neye ihtiyacım var?" Ellerimi yontulmuş karın kaslarında bir aşağı bir yukarı gezdirerek soruyorum.

Yüzüne yavaş ve seksi bir gülümseme yayılıyor. "Sen söyle."

"Sen." Aklıma gelen tek cevap bu. Onun parasına ihtiyacım yok. Bu krallığa. Sadece ona.

Dudaklarını dudaklarıma indiriyor ve beni usulca öpüyor. "Ben buradayım Em ve hiçbir yere gitmiyorum."

CUMA SABAHİ, uzak bir özel havaalanına *yaşıyoruz*. Altı hangarı var. En sağdaki açık ve içindeki tertemiz jeti görebiliyorsunuz. Beyaz, siyah bir dairenin ortasında altın bir K harfi var. Krallığın her yerinde olan logonun aynısı. "Nedir bu?" diye sordum.

"Uçağım," diye cevap verir Titan.

Lanet bir jeti mi var?

Escalade SUV'umuz durdu ve hangardan çıkıp hangara doğru yürüdük. Merdivenlerden çıkmama yardım ediyor ve kızları çoktan merdivenlerde görüyorum. Jasmine'in gözünde bir çift siyah Gucci gözlük ve sağ elinde bir kadeh şampanya var. Üzerinde aynı logo var, kumarhaneden geldiğini anlıyorum. Haven'ın elinde bir şişe su var.

"Kralların hepsinin uçağı var mı?" Beyaz deri koltuktaki kızların karşısına oturarak soruyorum. Aramızda taze meyve dolu bir kâseyle siyah bir masa duruyor.

"Evet," diye cevap veriyor Bones koridorun diğer tarafından. "Yani, Grave hariç herkes."

"Neden onda yok?" Merak ediyorum.

"Kaza yaptı. Uçağı düşürdü," diye yanıtlıyor Titan ve Bones'un yanına oturuyor. "Bir uçağı nasıl düşürürsün?" Jasmine gülerek sorar.

"Komik, ben de ona aynı soruyu sormuştum," diyor Bones telefonunda yazarken. "Ama Atlantik Okyanusu'na nasıl gittiğini hatırlayamayacak kadar kafayı yemişti."

"Yani, bir tanesinin düştüğünü görebiliyorum. Ama hayatta kalmak?" Haven başını sallar. "Bu çok düşük bir ihtimal olurdu." Suyundan bir yudum alıyor.

"Bu yüzden her jetin üzerinde paraşüt var," diye ekliyor Titan. Eğilip Bones'a fısıldamaya başlıyor ve Grave ve onun ölüme yakın deneyimleri hakkındaki sohbetimizi sonlandırıyor. Grave'in bir uçak kazasından sağ kurtulmasına hiç şaşırmadım. Çocuk lanet bir kedi gibi ama doksan canı var.

Haven ellerini usulca birbirine vuruyor. "İşte buradayız. Doldurulmaya hazırım."

Jasmine'e bakıyorum, o da omuz silkiyor. Saray'da ne yaptığımızı kimin bildiği umurunda bile değil. Derin bir nefes alıyorum. "Tamam..."

OTUZ BEŞİNCİ BÖLÜM

TITAN

New York'taki Four Seasons'ın oturma odasında oturuyoruz. Tavandan tabana pencerelerin önündeki perdeler geri çekilmiş, güneşin içeri girmesine izin veriyor. Yanımda oturan Bones'un cildinin ışıktan yandığını duyabiliyorum. Doğal olarak zeytin rengi bir teni olduğu için şanslı, yoksa vampir gibi görünürdü.

"Kimi bekliyoruz?" Emilee kanepenin arkasından soruyor.

"Burada yaşayan bazı arkadaşlarım var. Bir tanesi tam zamanlı olarak burada, New York'ta yaşıyor. Diğerleri ise Vancouver'da yaşıyor" diye yanıtlıyor Bones.

"Bağlantıları olduğunu söylemiştin," diye düzeltiyor Jasmine. "Senin hiç arkadaşın var mı?"

"Çok az." Kapı çalındığında içkisini geri atıyor.

Misafirleri karşılamak için kapıyı açmak üzere ayağa kalkıyor. Onlar odaya girerken ben de ayağa kalkıyorum. "Avery, Tristan, bu Titan, Luca, Nite. Ve bunlar da kızlar, Haven, Jasmine ve Emilee." Her biri elimizi sıkıyor ve hoş geldiniz diyor.

Decker kardeşlerin ikisi de siyah takım elbise giymiş. Fortune 500'de yer alan bir şirketin sahibi gibi görünüyorlar ve hafta sonları *GQ* için modellik yapıyorlar. Ama ben farklı biliyorum. Onlara bulaşmayacaksın. Onların ölü sayısı bizimkinden daha fazla.

Jasmine'in kendini onlara tanıtmak için güneş gözlüklerini indirdiğini fark ediyorum. Kız her zaman bir sonraki kurbanını arıyor.

"Bu Kayn, güvenliğimin başı," diye üçüncü bir adamı tanıtıyor Avery.

Decker'larla geçen yıl Bones'la birlikte Vancouver'a mülk bakmaya gittiğimizde tanıştım. Orada başka bir kumarhane açmayı düşündük ama çok fazla kısıtlamaları var. Çok fazla bürokrasi var. Ama oradayken onlarla akşam yemeği yedik.

"Size bir içki getirebilir miyim?" Emilee kanepedeki yerinden kalkarak soruyor.

"Viski, lütfen," diye cevaplıyor

Avery. "Benim için de aynısı."

Tristan başını sallar. "Peki ya senin için Kayn?" Em soruyor.

"Sadece su, lütfen."

O mutfağa gidiyor, ben de koltuğumda arkama yaslanıyorum. "Bir şey bulabildiniz mi?"

"Kink," diye cevaplıyor Tristan.

"Affedersiniz?" Jasmine yüzünde bir sırıtişla soruyor.

"Bu elit bir kulüp," diye cevaplıyor onu. "Adamınız Kink'te görülmüş."

"Tamam. Nerede peki?" Bones sorar.

"Bu o kadar basit değil," diye ekliyor Avery.

"Halka açık değil mi?" Kafam karışmış bir şekilde sordum.

"Evet ve hayır," diye cevaplıyor Tristan. "Teşekkür ederim." Emilee'nin uzattığı viski bardağını alır. "Manhattan'ın göbeğinde iki katlı bir kulüp. Girişi birinci katta ve diğer gece kulüpleri gibi. Ama arka tarafta, en alt kata inen bir kapı var." Bir yudum alıyor. "Halka açık değil. Üyelik gerekiyor."

"Ne tür bir kulüp üyelik gerektirir?" Haven soruyor. "Özel bir erkek kulübü gibi mi?"

Tristan cüzdanını çıkararak, "Gizlilik sözleşmesi gerektiren bir iş," diye cevap veriyor. Açıyor ve bir kart çıkarıyor. Bana uzatıyor. Düz siyah bir kart ve altında beyaz harflerle Kink yazıyor. O devam ederken ben de bakıyorum. "Bu kartın yıllık fiyatı elli bin dolar."

"Bu sana ne kazandırıyor?" Jasmine elime bakarak soruyor.

"Ne istersen." Ona göz kırpmıyor.

Kartı Bones'a uzatırken Emilee, "Bekle," diye söze başladı. "Kafam karıştı. Bu sana ne kazandırıyor? Neden sana bir gizlilik sözleşmesi imzalatıyorlar?" diye devam ediyor.

Tristan bir yudum alıyor ve öne doğru eğilerek dirseklerini dizlerinin üzerine koyuyor. "Kink bir seks kulübü. Alt kata indiğinizde beş bin metrekarelik cam odalardan başka bir şey göremezsiniz. Birbiri ardına sıralanmış. Ayrıca bir dans pisti, kendi barı ve bir tiyatro odası var. Tek yapmanız gereken noktalı çizgiyi imzalamak ve aşağıdayken istediğiniz kişiyle istediğiniz her şeyi yapabilirsiniz. Sınırsınız yok. Yüzde yüz rızaya dayalı. Gizlilik Sözleşmeniz bunu da kapsıyor."

"Oh, ben de katılmak istiyorum." Jasmine gülümsüyor.

Luca şüpheci görünüyor. Haven dehşete düşmüş görünüyor ve Jasmine ana gemisini bulmuş gibi görünüyor.

"Orada olduğunu nereden biliyoruz?" Luca soruyor. "Kimin ne zaman geldiğine dair bir kayıt tutuyorlar mı?"

"Hayır." Tristan başını sallar. "Ellerindeki tek belge NDA. Ve kimsenin bunlara erişimi yok. Üyelere bir kopyasını bile vermiyorlar."

"Ve ödeme?" Ekliyorum.

Mavi gözleri benimkilerle buluşuyor ve gülümsüyor. "Hayır. Aidatlarımızı yılın ilk günü ödememiz gerekiyor. Nakit olarak. Büyük banknotlar. Geliyorsun. Para sayma makinesinden geçiriyorlar. İşlem tamamlandıktan sonra size yeni bir kart veriyorlar ve yolunuza devam ediyorsunuz. Ödeme kanıtı yok. Ve üyeliğinizi herhangi bir nedenle herhangi bir zamanda askıya alabilirler."

"Lanet olsun. Bu franchise'ı satın alabilir miyim?" Jasmine ıslık çalarak soruyor. "Benim tarzım bir iş gibi görünüyor."

Herkes ona gülüyor.

"Ama kartlar var," diyorum bunu anlamaya çalışarak. "Herkesin kaydını bu şekilde tutuyorlar."

"Kart sadece sizi içeri sokmak için bir araç. Tıpkı bir panayırdaki yirmi bir yaşından büyük olduğunuzu göstermek için bileklik takmanız gibi. Üzerinde benim adım yazmıyor. Onu alabilir." Jasmine'i işaret ediyor. "Ve giriş için kullanabilirdi ve onu sorgulamazlardı. Elli bin dolardan olurdu, o kadar. Aslında üyelerinin kaydını tutmuyor."

"Ama gizlilik anlaşması olmadan girmesine izin veriyorlar. Yani ortada bir kusur var," diye gözlemde bulundum.

"Esasen. Ama davet edilmeniz gerekiyor. Şimdi, kart sahibi olduğunuzdan emin olmak için kartları taramıyorlar. Bir üye kartı buluyorsunuz ve içeridesiniz. Ama Kink'in alt katını pek kimse bilmez. Kulübün üst katının farklı bir adı var. Yani bir yabancıların sokakta bir kart bulması ve bunun önemini bilmesi pek olası değil." Tristan bir içki alır.

"Kartınızı göreyim." Jasmine elini Avery'ye uzatır.

Başını iki yana sallar. "Artık üye değilim. Cinsel arzularımı başkalarının önünde sergilememeyi tercih ediyorum."

"Başkalarının önünde," diye tekrarlıyor Haven. "Aşağıda birbirlerini izledikleri gibi mi?" Kehribar rengi gözleri kocaman.

Gözlerim Emilee'ye gidiyor ve kızarıyor. Benim edepsiz kızım bundan hoşlanırdı.

"Evet. Dediğim gibi, tüm odalar camdan. Hepsini izleyebilirsiniz. Ya da özel olarak sundukları bir odayı seçebilirsiniz. Her zevke hitap ediyorlar," diye ekliyor Tristan.

"Peki senin zevklerin neler?" Jasmine kaşlarını kaldırarak ona sorar.

"Konudan sapıyoruz," diyor Luca, Tristan ona cevap vermeden önce elini yüzünde gezdirerek. "Ama orada olduğunu doğrulayabilir misin?"

Tristan konuşmaya başlar ama Emilee onun sözünü keser. "Burada George'dan bahsediyoruz. Bir seks kulübüne katılmak için nasıl oldu da elli bin dolar buldu?" diye şüpheyle sorar. "Peki bu nasıl oluyor?" Avery ve Tristan arasında bir ileri bir geri bakar. "Eylül ayındayız. Yıl neredeyse bitmek üzere."

Bağlantımızın George olduğunu varsayıyoruz. Numaraya baktığımızda, mevcut değildi. Yani bir çeşit kullan-at telefon olmalı. Ama York'un evine, ofisteki kasadan haberi olan birini gönderebilecek tek kişi o. Başka kimse mantıklı gelmiyor. Ama haklı olduğu bir nokta var. George bir seks kulübü için o kadar parayı nereden bulabilir? Ama ben de aptal değilim. Bunca zamandır parası vardı. İstemediği için bize ödeme yapmayı reddetti. Parası olmadığı için değil.

"Fark etmez." Tristan onun sorusu üzerine başını bir kez sallar. "Ne zaman katılmak istersen tam ücret ödüyorsun. Diyelim ki Aralık ayında katılmak zorundasın. Ocak'ta tekrar ödeme yaparsın."

"Cidden, bu benim hayalimdeki iş." Jasmine kendi kendine başını sallıyor. "Seks. Para.

Özel kulüpler."

"İşte, senin için bir fotoğrafım var." Tristan elini cebine attı ve cep telefonunu çıkardı. Birkaç saniye karıştırdıktan sonra bana uzatıyor.

Ona bakıyorum. Kanım donuyor.

"Titan?" Bones sesleniyor.

Resmi yüzüme yaklaştırarak göz kırpıyorum. "Uh..." Boğazımı temizliyorum. "Bu ne zaman çekildi?"

"İki gece önce."

Başımı sallamaya başladım. "Bu imkansız."

"Oradaydım. Onu ben aldım," diye açıklıyor Tristan. "Bize numarayı sen verdin. Dediğiniz gibi, herhangi bir veri tabanında yoktu. Ama Kink'e ping atmayı başardık. Sonra bir kadın o numaraya ulaştı. Bağlantı kurdu ve ben de

fotoğrafi çekti. Bu yüzden bu kadar uzun sürdü. İlk başta cevap vermiyordu. Yemi yutması birkaç gün sürdü."

Hay sikeyim! Telefonu ona geri verdim. Ayağa kalkıp süitimizin kapısına doğru ilerliyorum. "Bones!" Dışarı çıkmadan önce bağırdım.

"N e l e r oluyor?" diye soruyor, koridora giriyor ve kapıyı arkasından kapatıyor.

Adım atmaya başladım.

"Hayalet görmüş gibi
görünüyorsun." "Yanılmışız,"
diyorum.

"Ne hakkında?"

"Bunun George olduğunu düşündük. York'un evinden parayı alması için adamı gönderen George olmalıydı."

"Evet. Peki şimdi neden kafan bu kadar karışık
görünüyor?" "Tek makul cevap oydu," diye
geveliyorum. "Katılıyorum," diye devam
ediyor.

"Ama..." Lanet olsun! Bu düşündüğümde de
kötü. "Ama ne?" diye soruyor.

Adımlamaya devam ediyorum. Zihnim bildiklerimle gördüklerimi bir
araya getirmeye çalışıyor.

"Titan, ama ne?" Omuzlarımı kavırıyor ve beni durduruyor.

Kocaman gözlerim onunkileri arıyor. "Yanılmışız."

EMILEE

"Ne hakkında konuştuklarını sanıyorsun?" Kapıya bakarken tırnaklarımı
ısırarak soruyorum. O telefondaki her neyse Titan'ın hoşuna gitmemişti.

"Kimin umurunda?" Jasmine, Avery ve Tristan'a aval aval bakarak cevap
veriyor. Kanepeyi boşaltmışlar ve şimdi tavandan tabana pencerelerin
yanında durmuş Luca'yla konuşuyorlar. Avery kollarını göğsünde
kavuşturmuş, Tristan ise elleri siyah pantolonunun ön ceplerinde, omzunu
cama yaslamış duruyor. Kumaş, kabarık poposuna doğru çekiliyor. Ben bile
ikisinin de seksi olduğunu inkar edemem. Keskin çene hatları. Mavi gözler
ve koyu renk saçlar. Neredeyse ikiz sayılabilirler. Ama Titan'ın daha önce
onlar hakkında konuştuğunu duydum. Avery'nin en büyükleri olduğunu ve
Tristan'ın tıraşlı olduğu yerde onun sakalı olduğunu biliyorum.

Pahalı takımlar ve Rolex saatler takıyorlar. Güzel çocuklara benziyorlar.
Bana üniversitedeyken Tesla'ları olan ve

Babalarının parasını Hamptons'a tatile ve Paris'te hafta sonlarına harcıyorlar. Ama içimden bir ses ne işlerinin ne de gelirlerinin bu olmadığını söylüyor. Görünüşleri güzel olabilir ama tehlikeli olduklarını haykıran bir havaları var.

Belki Luca gibi mafyadır? Bağlantı bu olabilir ama onları tanıdığını söyleyen Bones'tu.

Anlayamıyorum.

Jasmine yanımda oturmuş Decker sandviçinin ortasında olmayı düşünerek ağzının suyunu akıtıyor. Haven bile biraz ilgili görünüyor. "Sakin olun sürtükler. Kızıışmış gibi nefes nefesiniz."

"Ne? Bakabilirim." Haven omuz silkiyor.

"Ben de oynayabilirim. Bekâırım," diyor Jasmine.

"Sence yaşamak için ne yapıyorlar?" Yumuşakça soruyorum.

"Sanırım ikisi de bir seks kulübü işletiyor. Ve ben de onların en yeni oyuncuğayım." Jasmine cevabını inleyerek veriyor.

Gözlerimi deviriyorum.

"Sanırım Wall Street'te çalışıyorlar. Eğer değilse, kesinlikle finans," diye yanıtlıyor Haven.

Homurdanıyorum.

"Hayatta olmaz," diye itiraz ediyor Jasmine. "Bu iki muhteşem yüz bütün gün masa başında oturup telefon ederek harcanmıyor. Hayır. Elleriyle çalışıyorlar."

"Evet, ama onlarla ne yapıyorlar?" diye ekliyorum. "Üzerime çikolata sürüyorlar," diye yanıtlıyor Yasemin.

Haven ve ben kahkahalara boğulduk. Tanrım, bu kız gerçekten seks bağımlısı ve rehabilitasyona ihtiyacı var.

Gözlerim Nite'a gidiyor. O da onların yanında duruyor. Tek kelime etmiyor ama Tristan onunla konuşuyor. Nite sadece başını sallıyor. Sanki Tristan onun dilsiz olduğunu biliyor ve sadece evet ya da hayır cevabı gerektiren sorular soruyor.

Bir telefon çalar ve Tristan kendi telefonunu cebinden çıkarır. Duruşunu düzelterek çocuklara bir parmak kaldırır ve telefona bakmak için pencereden uzaklaşır. "Hey, bebeğim?" diye cevap veriyor, oturma odasının yanındaki yatak odasına girmeden önce.

"Muhtemelen ikisi de kapılmıştır." Jasmine ellerini havaya kaldırıp koltuğa yaslanıyor.

Haven, "Belki de sevgilisi lezbiyen aşka düşkündür," diye öneriyor ve ben kıs kıs gülüyorum. "Yani, öyle olduğunu hepimiz biliyoruz."

"Kaltak," diye alay ediyor Jasmine, sonra da kanepedeki yastığı yüzüne fırlatıyor. "Sana hiç söylememeliydik."

Haven gülüyor. "Sadece senden böyle bir ilgi görmediğim için kıskanıyorum." Onu tekrar Jasmine'in yüzüne fırlatıyor ve Jasmine onu yere atıyor.

Süitin kapısı açıldı ve ben ayağa fırladım. "Hey." Titan'ın gözleri benimkileri buldu ve kızgın görünüyordu. Bones dövmeli elini saçlarında gezdiriyor. "Sorun nedir?" diye soruyorum.

"Hiçbir şey," diye homurdanıyor Titan. "Ama planlarımız değişti."

"Neye?" Tristan telefonunu cebine koyarak yatak odasından çıkarken Luca sorar.

"Kızlar bu gece gitmiyor."

"Ne?" Jasmine koltuktan sıçradı. "Bütün seksi görmek istiyorum."

"Neden olmasın?" Haven soruyor.

Titan bana bakıyor. "Çünkü artık sana orada ihtiyacımız yok."

"Ama-"

"Gitmiyorsun, Emilee," diye tersleyerek sözümü kesti. "Siz kızlar bu gece otelde kalacaksınız. Çocuklar ve ben gidip onu kendi başımıza bulacağız."

"BU SAÇMALIK!" HAVEN kanepeden iç çekiyor. Başı minderden sarkacak ve bacakları arkadan sarkacak şekilde baş aşağı yatıyor.

Hepimiz üçüncü margaritamızı içiyoruz. Güneş saatler önce battı ve perdeleri dış dünyaya kapattık.

"Luca bana neler olup bittiğini bile söylemedi" diye ekliyor.

Titan ve Bones otel süitine sinirli bir şekilde girdikten sonra, çocuklar bir toplantı yaptı. Ve ondan sonra, işler garipleşti. Titan'ın süitten çıkarken onu beklememek dışında söyleyecek pek bir şeyi yoktu.

"Yine de dışarı çıksak nasıl olur?" Teklif ediyorum.

"Ben varım," diyor Jasmine, üzerinde tünediği mutfak tezgahından zıplayarak alev alev yanan Funyuns'ları yerken.

"Saat daha on bir. Bire kadar hazır olup kulübe gidebiliriz." Kulübün tam olarak nerede olduğundan ya da New York trafiğinin nasıl olduğundan emin değilim,

ama sanırım o zamana kadar oraya varabiliriz.

"Ben de varım." Haven koltuktan kalkıp yere yuvarlandı.

"Dışarı çıktığın için erkeklerin sana kızacağını biliyorsun, değil mi?" Jasmine soruyor.

Ona el salladım. "Titan'la sonra ilgilenirim."

"Nereye gidelim?" Ben soruyorum. Üyeliklerimiz olmadığı için Kink söz konusu değil. Sanırım Tristan'ın bağlantıları var ve Kings, Luca ve Nite'ı potansiyel üyeler olarak göstermek için götürüyor. Titan gizlilik anlaşması imzaladığını ve 50 bin dolar ödediğini söylerse kızmam. Ben bir Kraliçeyim, Tanrı aşkına. Ama adamlarla gitmediğimiz için giriş izni alamayız.

"New York'ta ne olduğunu biliyorsun, değil mi?" Haven soruyor.

Jasmine ve ben birbirimize bakıp başımızı sallıyoruz. "Ne?" "Ne?" diye sordum. "Yedi Ölümcül Günah. Birkaç yıl önce bir tane açmışlardı."

"Oh, evet." Başımı salladım. "Josh'un birkaç kez bahsettiğini hatırlıyorum. New York lokasyonunu Jet işletiyor."

Haven telefonunda gezinirken telefonu Jasmine ve bana uzattı. "Bakın hafta sonu için şehirde kimler çalışmış."

"Ben Josh," diyorum telefonu ondan alarak. Facebook sayfasını açmıştı. Beni Chicago'da ziyaret ettiğinde onunla arkadaş olmuştu. Artık hiç girmiyorum.

Barın arkasında durup içki hazırlarken çekilmiş bir fotoğraf. Kameraya bakıyor. Beyaz-sarı saç uçları dimdik duruyor. Sağ kaşında bir halter var ve üst dudağını yalıyor. Durumda "*Size hizmet etmeme izin verin*" yazıyor.

"Siktir!" Jasmine telefonu elimden aldı. "Adam çok seksi. Takım için bir tane alacağım."

Haven ve ben gülüyoruz. "Onunla yatmana ihtiyacımız yok," diyorum.

OTUZ ALTINCI BÖLÜM

EMILEE

BİR SAAT SONRA, Seven Deadly Sins'e giriyoruz. Müzik bangır bangır çalıyor ve mekan tıklım tıklım. Hiç şaşırmadım. Chicago'daki hep aynıydı. Şehrin endüstriyel bir bölgesindeydi, etrafında terk edilmiş depolardan başka bir şey yoktu ama herkes ne olduğunu ve nerede bulunduğunu biliyordu. Bazen Josh'a mesaj atıp orada olduğumu söylemem gerekiyordu ve o da binanın etrafındaki uzun kuyruk nedeniyle beni arka taraftan içeri alıyordu.

Jasmine'in elinden tutup onu bara sürüklüyorum. Haven'a tutunuyor. İlerleyerek bara geliyorum ve uzak köşede sırtı bana dönük duran Josh'u görüyorum. Bir bardağa alkol doldurmak için eğilmişti.

Barın üzerine eğildim ve olabildiğince yüksek sesle bağırdım. "JOSH!" Beni duymasını umarak.

Doğruldu ve etrafında döndü. Yeşil gözleri benimkilerle buluşuyor ve yüzüne kocaman bir gülümseme yayılıyor. "Lee!" Takma adımı haykırıyor. Barın sonundaki kapıyı itiyor, yanıma geliyor ve kollarını bana dolayarak ayaklarımı yerden kaldırıyor. "Aman Tanrım." Beni tekrar yere bıraktı. "New York'ta ne işin var lan senin?" diye soruyor yüksek sesle.

"Ben de sana aynı şeyi sorabilirim." Gülüyorum. Onu görmek güzel. Sevişmekten çok bir arkadaş gibiydi. Sürekli takılırdık. Alışverişe, yemeğe, sinemaya giderdik. O benim en iyi arkadaşımdı. Chicago'daki tek arkadaşım. Onu şimdi görmek bana onu ne kadar özlediğimi hatırlatıyor.

"Hafta sonu için buradayım. Ama buraya taşınabilirim," diye cevap veriyor. "Bu harika," diyorum şimdi ne yapacağımı ya da nasıl davranacağımı bilemediğimden. I

Ona gideceğimi hiç söylemedim. Ya da annemden. Ben onun aramalarına cevap vermeyi bıraktım, o da bana ulaşmayı bıraktı.

"Buraya mı taşındınız?" diye soruyor.

Başımı salladım. "Sadece birkaç arkadaşım buradayım." Jasmine ve Haven'ı işaret ediyorum.

Kendini tanıttı ve barın arkasına dönmeden önce ne içmek istediğimizi sordu. Birkaç dakika sonra önüme üç shot Crown koydu. Görünüşe göre, Jasmine'e sorarsanız buraya kafayı bulmaya gelmişiz. Siparişimizi o vermişti.

İkimiz de kendimizinkini yedik ve o daha fazlasını sipariş ediyor.

TITAN

Bu ucube gösterisinin ortasında duruyorum. Seks söz konusu olduğunda, bir kadın üzerinde her şeyi deneyebilirim, ancak ağzımda bir tıkaçla beni tasmalı bir köpek gibi gezdirmek isteyen biri söz konusu olduğunda bir çizgi çekerim. Bunu bu gece Kink'te olan diğerleri için söyleyemem.

Üç saatten fazladır buradayız ve hiçbir yere varamadık.

Nite, Luca ve Avery yukarıda gece kulübünde gözcülük yapıyorlar. Bones, Tristan ve ben aşağıdayız. Bizi buraya getirmeyi başardı. İlgili davranmak zorundaydık. Ben öyle yaptım. Sanırım Bones bu sahneyi seviyor. Emilee'yi buraya getireceğimi söyleyemem çünkü yabancıların bizi izlemesi fikrinden hoşlanmıyorum. Bu yüzden Krallık'ta Saray'ımız var. Müşteriye ve kraliçesine mahremiyet sağlıyor. Burada, üzerinizde bir sürü göz var.

Şu anda olduğu gibi, bir odada duruyoruz. Girdiğimiz kapının üzerindeki gümüş levhada Galeri yazıyordu. Arka tarafta, duvara dayalı bir yerde duruyoruz. Önümüzde beş sıra koltuk var, her sırada on koltuk. Bizi odadan ayıran tek şey bir cam. Arka taraftaki kapıdan bir kadın giriyor.

Ortaya gelir ve siyah bornozunu çıkarır. Altında tamamen çıplak. Otuzlu yaşlarının başında görünüyor. Siyah saçları omuzlarına dökülmüş ve oldukça küçük göğüslerini gizliyor. Odanın ortasına geliyor ve bacaklarını iki yana açıyor. Yerdeki gümüş halkalara bağlanmış ipler var. Her bir ayak bileğini bir tanesine yerleştiriyor ve sıkıca çekiyor. Sonra tavandan sarkan iki ipe bakıyor. Teker teker kendi bileklerini onlara bağlıyor. İstedikini başardıktan sonra camdan bize bakıyor.

"Bizi görebiliyor mu?" Bones usulca sorar.

"Hayır," diye cevaplıyor Tristan. "Cam iki yönlü bir ayna." "Neden orada öylece duruyor?" Merak ediyorum.

"Birinin gelip onunla oynamasını bekliyor."

Ona baktım. "Şaka mı yapıyorsun?"

Başını sallıyor, onu izliyor. "Hayır." "Ya oraya kimse girmezse?" Bones sorar.

"Oh, bu Kink'te asla bir sorun değildir. İşte bu yüzden üyeler her gece geliyor. Bir oyuncak teklif edildiğinde her zaman oynamaya istekli birileri vardır."

Ve tabii ki arka kapı açılır ve iki adam içeri girer. Kadın görmek için omzunun üzerinden bakmaya çalışır, ancak kolları başının üzerinde sabitlendiği için onları göremez.

Çocuklar soyunmaya başladılar... "Ben yokum" dedim ve duvarı ittim. Odadan çıkıyorum ve koridora giriyorum. Kink'in içi çok loş. Müzik çalıyor ama bir kulüp gibi değil. Yumuşak bir müzik. Sanırım şarkılardan çok erkeklerin ve kadınların inlemelerini duymanızı istiyorlar. Bu da cazibenin bir parçası.

Bones ve Tristan çıkarken kapı arkamdan açılıyor.

"Adamın birkaç gece önce zamanının çoğunu Galeri'de geçirdi," diyor Tristan. "Eğer ortaya çıkarsa, ilk oraya gidecektir."

"İçeri girip girmeyeceğini görmek için koridorda bekleyeceğim," diyorum, bu gece siklere bakma havamda değilim.

"Neden numaraya ping atmıyoruz?" Bones öneriyor. "Çoktan burada olabilir. Bütün odaları kontrol etmedik."

Tristan barmene işaret ederek, "Bugün erken saatlerde yaptık," diye cevap veriyor. "Hiçbir hareket yoktu. Ya atmış ya da çıkarmış."

Barın arkasındaki sevimli sarışın üç bardak viski doldurmaya başlar.

"Hâlâ bu işte bir bit yeniği olduğunu düşünüyorum," diyorum sıkılmış dişlerimin arasından. "Bir açıklaması olmalı," diye kabul ediyor Bones.

"Ve biz bunu çözeceğiz."

Sadece onu bulmamız gerekiyor. Ve hızlıca."

Tristan bara doğru yürür ve sarışının kendisi için hazırladığı viski bardaklarını alır. Ona kocaman bir gülümseme verir ve beyaz dişleri barın etrafındaki siyah ışıklardan parlar. Ona göz kırpar.

"Sağ ol canım," diyor ona.

"Ne zaman istersen, T."

Bones viskisinden bir yudum alarak, "New York'a uzun zamandır geldiğime ve buranın varlığından haberim olmadığına inanamıyorum," diyor. Sonra bana bakıyor. "Bay Bianchi'nin buraya üye olduğunu düşünüyor musunuz?"

Omuz silkiyorum. "Neden olmasın ki? Adam mafyayı yönetiyor." Luca'nın babası mafyanın herhangi bir üyesi olarak düşünebileceğiniz biri. Acımasız bir orospu çocuğu. Yıllardır Luca'nın annesiyle uğraşıyor. O

her zaman bir yan parçası vardı. Mafyada aşk için evlenilmez. Çoğu evlenmez. Luca sadece sevdiği bir kadınla evlendi. Ama bunun başka nedenleri de vardı. "En azından artık bunu biliyorsun. Lola'yı ziyarete geldiğinde onu buraya getirebilirsin."

Başını sallar. "Buraya gelmezdi. Ayrıca, bunu ben bitirdim." "Ne zaman?" diye soruyorum.

"Yaklaşık bir saat önce." Viskisinden bir yudum alıyor. "Bunun Jasmine ile bir ilgisi var mı?" diye soruyorum.

Homurdanıyor. "Hayır. Lola beni aradı ve önümüzdeki hafta sonu için bir gezi planladığını söyledi. İngiltere'ye gidecektik. Ailesiyle tanışmamı istedi."

Tristan ıslık çalıyor. "Siz ikiniz ne zamandır sikişiyorsunuz?"

"Üç ay," diye cevaplıyor Bones. "İki ay çok uzun."

Tristan cebinden telefonunu çıkarır ve ekran kilidini açar. Bir mesajı okuduktan sonra yerine koyar. "Üst kattaki adamından iz yok."

Boştaki elimi saçlarımın arasında gezdiriyorum. "Belki de süite geri dönüp yeniden toplanmalıyız. Cep telefonuna ping atmayı dene." Birkaç gün önce öldürdüğümüz piçin telefonu hâlâ elimizde. Başka neler bulabileceğimizi görmek için onu araştırabiliriz. Ayrıca, burası her ne kadar umurumda olmasa da, beni kız arkadaşım için azdırdı.

"İhtiyacımız olursa bizi yarın gece geri götürebilir misin?" diye sordum. Başını salladı.

Bones viskisinden kalanları geri atmadan önce "Üyelik satın alıyorum," diyor.

BÖLÜM OTUZ YEDİ

EMILEE

KIZLAR VE BEN dans pistinin hemen dışındaki yuvarlak bir masaya oturduk. Göğüslerimi ve sırtımı ter kaplamıştı. Üç şarkıdır aralıksız dans ediyoruz ve sonunda biraz soluklanmaya karar verdik. Elimde bir içkiyle onların ortasındayım. Jasmine'in eve kiminle gideceği hakkında gülüp şakalaşıyorlardı ki telefonumun masayı titrettiğini hissettim.

Elime alıp önümdeki metni açıyorum.

Titan: Geri dönüyoruz. Benim için yatakta çıplak ol.

Framing Hanley'nin "Lollipop" şarkısı üzerinden "Çocuklar otele dönüyor," diye sesleniyorum.

Haven sesini keser ve son sekiz dolarını harcamış gibi davranarak içkisini yudumlar. Ve kabinden çıkmaya başladı.

"Ciddi olamazsın?" Jasmine itiraz etti. "Sana mesaj atıyorlar ve sen de kayıp bir köpek yavrusu gibi onlara geri mi koşuyorsun?" Kara kaşlarını çatıyor.

Haven ona, "Birine aşık olduğunda sen de aynı şekilde olacaksın," diyor.

Başını şiddetle sallıyor. Kısa kızıl saçları yüzüne tokat gibi çarpıyor. "Hayır. Birini sevebilirsin ama yine de onun emrinde olmayabilirsin."

"Gerçekten mi?" Haven ellerini kalçalarının üzerine koyar. "Trenton'la olduğun gibi mi?"

Jasmine ağzını açar ama sonra kapatır. "Biliyorum. Sik bağımlısı olmak berbat bir şey." Suratını asıyor, bizi güldürüyor.

"Evet, şey" Dans pistinin karşısındaki bardan bir adamı fark ettiğimde sesim kesiliyor. Sırtı bize dönük, siyah deri ceket, koyu renk kot pantolon ve siyah botlar giymişti.

"Ne oldu?" Jasmine soruyor ama onu duymazdan geliyorum.

Gözlerimi ondan alamıyorum. Yan tarafa dönerek bana profilden bir görüntü veriyor ve nefesim ciğerlerimde sıkışıyor. Kolunu bara yaslıyor ve yarı yaşında görünen esmer kıza gülümsüyor. Sol elini uzatıyor

Elini uzatır, saçından bir tutamı parmaklarının arasına alır ve flört ediyormuş gibi döndürür.

"Neye bakıyorsun sen?" Haven'ın sorduğunu duydum.

"Sanırım la-la diyarına gitti," diye konuştuğunu duyuyorum Jasmine'in.

Çok uzakta olmamasına rağmen ikisini de görmezden geliyorum. Sanırım alacakaranlık kuşağındayım. Bu olamaz ...

Kabinden çıkıyorum ve adımları seslendiklerinde onları duymazdan geliyorum. Dans pistinde ilerlerken bedenlere çarpıyorum. Hatta bazıları bana küfrediyor, ama onları görmezden geliyorum.

Adama doğru yürürken, kızı yolumdan çekip arkasında duran adama doğru itiyorum. Kendimi adamın önüne yerleştiriyorum, gözleri benimkilerle buluşuyor. Onun gözlerinde tanıdıklık belirince kalbim çarpmaya başlıyor.

"Emilee?" Nefes nefese kaldı.

Göz kırpıyorum. Kafamda içtiğim içkileri saymaya çalışıyorum. Bunu hayal ediyor olmalıyım. "Baba?" Boğuk bir sesle.

Bana sarılmasını bekliyorum. Onun önünde durduğum için bir çeşit heyecan göstermesini. Zihnim de kalbim kadar hızlı atıyor, gördüklerimi anlamaya çalışıyorum. Işıklar yanıp sönüyor ve müzik o kadar yüksek ki bas sesiyle yer sallanıyor. Gözlerimi tekrar kırıştırıyorum, kaybolacağını düşünüyorum. Belki de biri içkime bir şey katmıştır diye. Uyuşan dudaklarımı yalıyorum. "Nesin sen...?"

Üst kolumu tutuyor. Beni kalabalığa doğru sürüklerken parmakları derime batıyor. Onu durdurmaya çalışmıyorum. Çok geçmeden bir çıkış kapısından içeri dalıyoruz ve beni bir otoparka doğru çekiyor. Gece havası terli tenimi ısıtıyor.

Kırmızı bir Ferrari gördüm. Yolcu tarafındaki kapıyı açıyor ve beni içine itiyor, sonra ön tarafa koşuyor, biniyor ve çalıştırıyor.

"Baba?" Sesim duygusallıktan kırılıyor. "Anlamıyorum. Sen ne...?"

"Şimdi olmaz." Arabayı vitese takar ve lastikleri gıcırdatarak havalanır.

Arkama yaslanıp kırmızı iç mekâna ve aydınlatılmış gösterge paneline bakıyorum. Ellerim terli ve onları çıplak bacaklarıma sürterek bu gece giydiğim mini elbiseden pişmanlık duyuyorum.

Omzumun üzerinden baktığımda, otobana çıktığını fark ediyorum. "Baba, nereye gidiyoruz?" Gerginleşerek sordum. Orada olduğu için şoktaydım. Hayattaydı. "Sen öldün," diyorum kendime ondan daha çok. "Halüsinasyon görüyorum.

Rüya görüyorum," diyorum daha çok kendime. Uykuya dalmışım ve kızlarla ben otel odasından hiç çıkmamışız bile.

"Ben hayattayım," diye hırlıyor. Bana kızgın.

"Anlamıyorum. Ne...?"

"Bunu şu anda tartışmayacağız!" diye tersledi.

"Nereye gidiyoruz?" Tekrar soruyorum, telefonumu bulmak için çantamı karıştırıyorum. "Havaalanına. Orada bir jetim var. Seni Vegas'a geri götürecekt."

"Ne?" Çılgılık atıyorum. "Geri dönemem. Herkes burada."

Yola geri dönmeden önce gözlerini hızla benimkilere kaydırıyor. "Herkes kim lan?"

Dudaklarımı endişeyle yalıyorum ama cevap veriyorum. "Krallar." Sonra sadece ikisinin burada olduğunu hatırlıyorum. Hepsi değil.

"Siktir," diye tıslıyor.

"Sana yardım edebilirler," diye ekliyorum çabucak. "Ne olursa olsun." Birine bir milyon dolar borcu olduğunu hatırlıyorum. Bana kim olduğunu söylediler mi bilmiyorum. Bir tefeci ya da öyle bir şey. Kahretsin, zihnim şu anda çok bulanık. Adamın adı neydi? Geri ödemek için altı haftası falan yok muydu? Ne kadar zaman önceydi bu?

"Hayır yapamazlar," diye savunuyor. "Yapabilirler. Söz veriyorum yapacaklar."

"Krallar kendilerinden başka kimseye yardım etmezler."

Ağzından çıkan kelimeleri sevmiyorum. Ya da bana yalan söylediği gerçeğini. "Onları tanımıyorsun!" Bağırıyorum.

"Annenle birlikte olmak için Vegas'a geri dönüyorsun," diye bağırarak şerit değiştirdi.

Kalbim küt küt atıyor. Artık rüya gördüğümü biliyorum. "Annem öldü," diyorum küçük pencereden dışarı bakarak. "George gitti. Ve ona yaptığın evi yaktım." Babamın hayaletine de her şeyi anlatabilirdim. Ölü sevdiklerin bunu yapar, değil mi? Rüyalarında seni ziyaret ederler?

"Ne yaptın?" diye bağırıyor.

"Hepsi gitti. Elimdeki tek şey Titan."

"Sahip olduğun tek şey Titan da ne demek?" diye soruyor yavaşça.

Ona bakmak için döndüm. Gösterge panelinin ışıkları saat beş yönündeki gölgesini gösteriyordu. Derin kahverengi gözleri, kare çenesi ve siyah saçlarıyla babamın her zaman yakışıklı olduğunu düşünmüşümdür. Annemin bana gösterdiği fotoğraflardan anladığım kadarıyla lisedeyken güzel bir çocukmuş. Bütün kızlar onu isterdi. Onu elde eden annemdi.

"Biz çıkıyoruz," diyorum.

Yumruklarını direksiyona vuruyor. "Hayır. Hayır." İnkâr ediyor. Tıpkı benim gerçekten onun yanında oturduğumu inkar ettiğim gibi.

O gerçek değil.

"Evet," diye cevap veriyorum. Telefonum kucağında titriyor ve ekrana bakıyorum. "Ve bu o şimdi. Hey, bebeğim?" Mırıldanıyorum.

"Hangi cehennemdesin sen?" diye kulağıma fısıldıyor.

TITAN

Otel süitini arşınıyorum. Luca, Tristan'la birlikte kanepede oturuyor. Bones ve Avery ellerinde viski bardaklarıyla pencerenin yanında duruyorlar. Nite ve Kayn diğer deri kanepeye tünemişler.

Kapı açıldığında başımı kaldırıyorum ve Emilee'nin içeri girdiğini görüyorum. Şu anda ona karşı hissettiğim öfke yüzünden ellerim titriyor. Siyah mini bir elbise giymiş ve saçları açık. Topuklu ayakkabılarıyla zar zor yürüyebiliyor ama bunu bekliyordum. Buraya döndüğümüzde Haven bizi bilgilendirdi ve kızlar kayıptı. Luca onu aradı, o da açtı ve Jasmine'le birlikte otele dönmek üzere olduklarını ama Emilee'nin bir adamla kulüpten ayrıldığını söyledi. Kim olduğunu görememişler. Sadece ona doğru yürüdüğünü görmüşler ve sonra birlikte gitmişler.

Öfkeli olduğumu söylemek hafif kalır. "Hangi cehennemdeydin sen?" Şak diye söyledim.

Teslim olmak için iki elini de kaldırdı. Sanki onu bir suçla itham eden bir polismişim gibi. "Ona yardım edebileceğini söyledim." Dışarı çıkmayı başardı.

"Sen neden bahsediyorsun?" Bones da ayağa kalkarak talepte bulunur. "Kime yardım edeceğim?"

Ona cevap vermek yerine arkasını dönüp bize bakıyor ve açık bıraktığı kapıya bakıyor.

Ve bütün gece aradığımız adam içeri giriyor. Adam ona doğru yürürken odaya sessizlik çöküyor. Koruyucu elini kızın omzuna koyuyor ve onu kendi tarafına çekiyor.

Kırmızı görüyorum. Silahımı belimden çıkarıp, tam kafasına doğrulttum. "Ondan uzak dur."

"Titan." Nefes nefese kaldı.

Onu kendisinden uzaklaştırıp Bones'un kollarına itiyor. Kollarını onun etrafına doluyor ve onu yerinde tutuyor. Bu onun içinde bulunduğu senaryonun aynısı.

George'un evine gitti ve Grave onu ofisine getirdi. Ama bu sefer onu Bones aldı, ben değil.

Yüzüne acımasız bir gülümseme yayılır. "Sana söylemiştim, Emilee. Krallar kimseyi sikine takmaz."

Diğerlerinin yerlerinden kalktığını duyduğumda namlumun ucundan ona bakıyorum. Arkamda birinin silahını çektiğini duyuyorum. Luca olduğunu tahmin ediyorum.

"Ne yapıyorsun, Titan?" Emilee feryat ediyor. "Lütfen dur. Yardıma ihtiyacı var."

Homurdanıyorum. "Yardıma ihtiyacın olduğunda o neredeydi?" diye soruyorum.

Gözleri benden kızına kaydı. Kız şu anda histerik durumda. Çılgınca boktan babasına ulaşmaya çalışırken Bones onun kollarını arkadan tutuyor. "Ne konuda yardıma ihtiyacın var?" diye soruyor.

Homurdanıyorum. "Sanki sikiyormuş gibi."

Bana doğru bir adım atıyor ve silahımın namlusunu göğsüne bastırıyor. "Bana cevap versen iyi olur evlat. Dolu bir silah taşıyan tek kişi sen değilsin," diye uyarıyor.

Bana oğlum dediğinde tiksintiyle dudağımı geri çekiyorum. Kızını seviyor olabilirim ama bu adamdan nefret ediyorum. Ona yaşattıklarından. Şimdi de bu. Piç kurusu hiç ölmemişti. Önce babasını, sonra annesini kaybettiğini sandı. Ama onu kaybetmedi. Kaybetseydi daha iyi olurdu. Çünkü şimdi onun çok büyük bir sır taşıdığını biliyoruz. Ve bu onun hayatını tehlikeye atabilir.

"Lütfen..." Emilee'nin ağladığını duyuyorum. "Bunu yapma, Titan. Onu bir daha benden alma," diye yalvarıyor.

Onun sözleriyle göğsüm sıkışıyor. Onun zavallı kıcını kurtarmak istemesi. Onu bu kadar kolay affetmesi.

Yüzüne zalim bir gülümseme yayılır. Sanki bu bir tuzakmış gibi. Beni test ediyor. Onun benim için ne anlama geldiğini görmek için. Babasını öldürüp onu sonsuza dek kaybedeyim mi? Yoksa yaşamasına izin verip muhtemelen onu benden mi alacak? Her iki şekilde de kaybederim çünkü onu seçecektir. O, annesinin aldattığı ve terk ettiği babası. Ona sempati duyuyor. Ben sadece son bir aydır düzüştüğüm adamım.

Kararımı verdim, emniyetimi açıp silahımı indirdim ve "Evet, bebeğim" dedim. Kızına evcil hayvan ismiyle hitap etmem üzerine kara gözleri kısıldı. Bunu şimdiye kadar hiç yapmamıştım. Bilerek. "Baban öldükten sonra annenin hastane masraflarını karşılayabilmek için George'un seni onunla yatmaya nasıl zorladığını anlat babana." Bu odada sevdiği kişi ben olmayabilirim ama onu hayal kırıklığına uğrattı. Bunu hatırlaması gerek.

Adamın gözleri büyür ve kadına döner. "O ne?"

Bones'un kollarında hıçkırır hıçkırır ağlıyor. Ama adam artık onu tutmuyor. Onun yerine başını Bones'un göğsüne koymuş. O kadar bitkin ki yakında bayılacak.

"Sen öldün. Her şeyini ona bıraktı," diye anlatıyorum. "Kartlarını kapattı ve eğer onunla yatarsa Nancy'nin hastane masraflarını ödeyeceğini söyledi." Kocaman gözleri tekrar benimkilere döndü. "Spoiler uyarısı. Nancy yaptı. Hem de birden fazla kez."

"Emilee?" Sanki yanlış bir şey yapmış gibi kızın adını söylüyor. Ona doğru yürümeye başladı ama ben yumruğumu göğsüne vurarak onu durdurdum. "Bones, Emilee'yi yatağına yatır. Nick'le konuşmamız gereken şeyler var."

OceanofPDF.com

OTUZ SEKİZİNCİ BÖLÜM

TITAN

BONES, Emilee ile birlikte kaldığım yatak odasından çıkıyor ve bana bir kez başını sallayarak çoktan sızdığını haber veriyor.

Ben Luca'nın yanındaki kanepeye oturuyorum, babası da karşıımızdaki diğer kanepeye oturuyor. Tristan solumdaki sandalyede, Avery'nin yanında oturuyor. Nite ve Kayn yerden tavana kadar uzanan pencerelere yaslanıyor.

"Bekliyoruz," diye homurdanıyorum, babasına ters ters bakarak.

Elini saçlarında gezdiriyor. En iyi arkadaşı ve iş ortağının kızını becerdiğini açıkladığımdan beri fiziksel olarak sarsılmış görünüyordu. Ama ben buna inanmıyorum. Kendi ölümünü taklit etti. Her şeyi yapar.

"I ..." Başını kaldırıyor ve yutkunuyor. "Başım beladaydı. Ve paraya ihtiyacım vardı. George sahte ölümümü önerdi. Hayat sigortam vardı. Her şeyi ona devretmemi sağlayacak yeni belgeler yazmamızı önerdi."

Bones homurdanıyor.

Nick onu görmezden gelir. "O ödemeyi beklerken ben ortalıkta görünmeyecektim. Sonra borcumu ödeyecekti ve ben de temize çıkacaktım."

"Onunla en son ne zaman konuştun?" Luca soruyor.

"Birkaç hafta," diye cevaplıyor. "Beni aradı ve sigortayla ilgili bazı sorunlar olduğunu söyledi..." Kanepeden kalktı ve kanepelerle cam sehpa arasındaki geniş açık alanda adımlamaya başladı. "Avukatının kendisine bunun birkaç ay sürebileceğini söylediğini anlattı. Ama halledilmiş."

"Ve sen ona inandın mı?" Soruyorum.

"Bunu yapmamak için hiçbir nedenim yoktu," diye sinirleniyor. "Nancy ile ilgilenmesi için ona hesaplarımıza erişim izni verdim."

Gözlerim kısa bir an için Bones'a kayıyor ve sonra tekrar ona dönüyor. "Nancy için mi? Neden?"

"Çünkü biz boşanana kadar şirket poliçesinde adı vardı. Şirkette herhangi bir hissesi yoktu. Cebimden ödüyordum."

"Bekle." Bones elini kaldırdı. "İki yıl önce boşandıktan sonra onun sağlık masraflarını cebinizden ödemeye devam mı ediyordunuz?"

Başını sallıyor. "Neden şaşırmış gibi görünüyorsun?"

Koltuğa geri oturdum. "Çünkü üç ay önce yeniden evlendi." Gözleri büyüdü. "Dostun George'la."

"Orospu çocuğu!" diye bağıyor.

"Emilee'ye bu konuda yalan söyledi. Onu seks için kullandı ..."

Nick sehpanın üzerinde duran cam kâseyi alıp odanın öbür ucuna fırlatarak milyonlarca parçaya ayırır ve Bones'un sözlerini durdurur. Ellerini yumruk yaparak, "Onu öldüreceğim," diye homurdanıyor.

"Sıraya gir," dedim.

"Nerede o?" Bunu soran Tristan'dı. O ve Avery'nin şimdiye kadar her şeyi öğrenmiş olduklarına eminim. Onlar zeki çocuklar.

"Burada, New York'taydı."

"Emin misin?" diye sordum. Son duyduğumuzda

Paris'teydi. Başını salladı. "Onu gördüm.

Benimle Kink'teydi."

"Üyeliği mi var?" Avery soruyor.

Ellerini siyah saçlarının arasından geçirerek başını sallıyor. "Ertesi sabah özel bir uçakla Vegas'a geri döndü."

İç çekiyorum. "Hâlâ orada olduğundan şüpheliyim. Gittiği yer orası olsa bile."

"Muhtemelen çoktan gitmiştir," diyor Bones. "Nancy vasiyetinde her şeyi ona bıraktı. Emilee bu yüzden evi ateşe verdi. Kabul etmese bile, bunu neden yaptığını biliyorum."

Nick tekrar kanepeye düşer. "Beni asla affetmeyecek. Hak ettiğim gibi değil."

Ayağa kalktım, bu konuşmayı bitirdim. Yoruldum. Saat neredeyse sabahın dördü. Onunla birlikte yatağa kıvrılıp biraz dinlenmek istiyorum. "Yapacak, ama haklısın, bunu hak etmiyorsun." Kanepenin yanından geçip yatak odasına doğru yürüyorum.

Bir el üst kolumu kavırıyor ve beni durduruyor. Babasıyla yüzleşmek için döndüm. "Teşekkürler." İç geçirdi. "Onunla ilgilendiğin için." Beni bırakarak bir adım geri çekildi. "Bana senin ve onun..." Boğazını temizliyor. "Düşündüm ki-"

"Ne düşündüğünü biliyorum," diye araya giriyorum ve sesimi alçaltıyorum. "Sadece yanıldığını bil."

EMILEE

Çarpıcı bir baş ağrısıyla uyandım. Gözlerim tavandan tabana pencerelerden süzülen güneş ışığına karşı hassas. Yüzümü yastığıma gömerek inliyorum.

"İşte. Al bunları," dediğini duyuyorum Titan'ın yatağın yanından.

Başımı kaldırıp gözlerimi açtığımda bir elinde iki aspirin, diğerinde bir şişe su ile orada durduğunu görüyorum.

Doğrudum ve elinden aldım. "Siktir." Onları ağzıma atıyorum ve suyu yudum yudum içiyorum. "Dün gece gördüğüm rüyaya inanamazsın," diyorum.

"Dene beni." Kollarını göğsünde kavuşturuyor ve bana ters ters bakıyor.

Kaşlarımı çattım. "Ben bayıldığımda kavga mı ediyorduk?" Cevap vermiyor. İç çekiyorum. "Bak, dışarı çıkmak istedim. Arkadaşlarımla bir kulübe gittiğim için özür dilemeyeceğim."

"Beni kızdıran kısım bu değil," diyor. "Orada kiminle karşılaştığın."

Kaşlarımı çatıyorum, ne olduğunu düşünmeye çalışıyorum... "Oh. Josh?" diye sorduğumda kaşları saç çizgisine doğru kalktı. "Haven onunla beni Chicago'da ziyarete geldiğinde tanıştı. Çıkmaya karar verdiğimizde, hafta sonu New York'taki Yedi Ölümcül Günah'ta çalışmak için şehirde olduğunu gördü. Hiçbir zaman ciddi olmadık. Sadece sevişen arkadaşlardık."

"Senin için sıradan bir olay gibi görünüyor."

Sözleri karşısında çenem geriliyor. "Hey, bu-"

"Adil mi?" diye sözümü kesti.

Yorganı üstümden attım. "Siktir git Titan," diye homurdanarak yataktan kalkıyorum. Bir sandalyenin üzerinde duran havluyu üzerime sarıyorum ve yatak odasının kapısını çekip açıyorum. Bones ve Luca'nın Haven ve Jasmine ile mutfak masasında oturduğunu görünce duruyorum. Nite mutfakta duruyor ve yanında bir adam duruyor. "Baba?" Nefes alıyorum.

"Selam tatlım," diyor usulca, elindeki kahve fincanını bırakarak. Olduğum yerde donup kalıyorum. "Bu bir rüyaydı," diye fısıldıyorum.

"Hayır, değildi." Bana yaklaştı.

"Yaşıyor musun?" Boğuluyorum, gözlerim

yaşanıyor. Bir kez başını salladı. "Evet, yaşıyorum."

Bana ulaşıyor ve kollarını iki yana açarak ne yapacağımı görmek için bekliyor.

"Ama sen ... Seni gördüm ..." Cesedini hiç görmedim. Yakılmıştı ve onu anmak için bir anma töreni düzenledik.

"Çok özür dilerim, Emilee. Lütfen beni affet."

İlk gözyaşı yanağımdan aşağı süzülüyor. "Tabii ki." Boğuluyorum. "Tabii ki." Onun açık kollarına koşuyorum ve o da beni sarıyor. Bunu bir daha yaşayacağımı hiç düşünmemiştim. Onun sevgisini. Kokusunu.

Gözlerimi kapatmaya cesaret edemiyorum, kaybolmasından korkuyorum.

"Anlamıyorum.

Nasıl geldin buraya?" Çekiliyorum ve ona bakıyorum.

Yanaklarımdaki gözyaşlarını siliyor. "Sorun değil. Bunu konuşmak için bolca vaktimiz var."

"Öyle mi?" Şaşırarak sordum.

Başını salladı. "Evet. Vegas'a geri dönüyoruz. Birlikte."

"Öyle mi?" Buna inanamıyorum. "Ne zaman?"

"Ne zaman istersen. Yakıt doldurulmuş ve hazırda bekleyen bir jetim var."

Yüzüm düşüyor. "Evini yaktım," diyorum ve yaptığım şey yüzünden alt dudagım titremeye başlıyor.

"Bunun için endişelenme." Yüzümü okşuyor. "Luca'nın şehir merkezinde bana teklif ettiği bir çatı katı var. Orada olduğumuzu kimse bilmeyecek."

Ondan bir adım geri çekiliyorum ve başımı sallıyorum. "Tamam."

"Git eşyalarını topla, ben de onlara hazır olduğumuzu haber vereyim."

Dönüp yatak odamıza doğru yürüyorum. Eşyalarımı bavuluma yerleştirirken kapı açılıyor ve Titan içeri giriyor. "Ciddi olamazsın?" diye homurdandı. "Onunla mı gideceksin?"

"Evet," diyorum ve yaptığım şeyi bırakıyorum. "O benim babam. Öldüğünü sanıyordum..."

"Evet, çünkü seni kandırdı. Herkesi kandırdı."

"Başı beladaydı." Hikayenin tamamını bilmiyorum ama belli ki sahte ölüm numarası yapmış ve sigorta parasına ihtiyacı varmış.

"Tanrım, bu kadar aptal olamazsın," diye tersliyor.

Sözleri karşısında göğsüm sıkışıyor. Ne kadar soğuk söylediler. Sanki babamla gidersem gerçekten aptal olacağıma inanıyor. "Titan..."

"Hayır!" diye bağırıyor. "Sana karşı dürüst olabilirdi. Ya da planını sana anlatabilirdi. Ama yapmadı, Em. Sana güvenmedi."

Sözleri acı veriyor çünkü doğru. Ama boğazımdaki düğümü yutuyorum. "O şimdi burada."

"Seni kullanmak için," diye tersledi. "Tıpkı George'un yaptığı gibi. Tıpkı ..." "Senin yaptığın gibi!" Bağırıyorum.

Gözleri kararır ve göğsü eğilir.

"Sen de beni kullandın Titan. Yapmamış gibi davranma."

Hiçbir şey söylemiyor. Sadece orada lanet bir heykel gibi duruyor.

"Dizlerinin üzerine çök, Em! Telefonunu mu istiyorsun? Hadi. Üzerine. Dizlerinin. Dizlerinin.

Tanıdık geliyor mu?"

İçime giriyor, göğsünü bana bastırıyor. "Benim seni istediğim kadar sen de beni istedin."

Başımı salladım. "Öyle değil. Senin fahişen olmak istemedim."

Başını yana eğiyor. "Bunu telefonun için yapmadın. Kraliçe olmak istediğin için yaptın. O zaman para için kendini pazarlamakta bir sorun görmüyordun."

Yüzüne bir tokat atıyorum ve yanağına uyguladığım güç nedeniyle avucum anında sızlıyor. "Siktir git, Titan," diye homurdanıyorum, katil gözleri bana dik dik bakarken. Elim yüzünden yüzü kıpkırmızı olmuştu.

O orada durup izlerken ben eşyalarımı alıyorum. Ve işim bittiğinde, yatak odasından çıkarken beni takip etmiyor.

OTUZ DOKUZUNCU BÖLÜM

TITAN

Panjurları kapalı ofisimde oturuyorum. Saat dokuzu biraz geçiyor ama sanki gece yarısı olmuş gibi hissediyorum. Emilee bir hafta önce New York'taki otelimizden çıktığından beri sinirliyim.

Krallar benden uzak durdu. Grave her zaman yaptığı şeyi yapıyor, kafayı bulup başını belaya sokuyor. Cross da onunla birlikte. Bones kafasını Krallık'a gömüyor. Kardeşinin boşluğunu dolduruyor.

Luca'yı görmedim ya da George hakkında bir şey duymadım. Bu noktada, artık benim sorunum değil. O gitti. Babası artık bunu çözebilir. Bize olan beş yüz binlik borcunu sildim.

Kapım açıldı ve Nigel içeri girdi. "Efendim, yüksek bahisli odada bir sorunumuz var."

"Ne oldu?" Homurdanıyorum.

"Robert Jenkins geri döndü. Şu anda 90.000'in üzerinde."

"Teşekkür ederim Nigel," diyorum ve ayağa kalkıyorum. Doksan bin hiçbir şey değil ama New York'tan ayrıldığımdan beri birinin ağzını burnunu kırmak için yanıp tutuşuyorum. Çocuğu zaten hayatıyla tehdit ettim ve belli ki beni ciddiye almadı.

Masamdan cep telefonumu aldım ve ofisimden çıktım. Asansörle ikinci kata iniyorum. Sonra birinci kuleden ikinci kuleye geçiyorum. Her birinde yüksek bahisli bir oda var ama kule iki en büyüğü. Bütün balinalar orada oynar. Büyük harcama yapanların sahil evlerini kaybettiği ve diğerlerinin özel jetlerini kazandığı yer. Bazı masalar yüz bin dolardan başlıyor.

Yüksek bahisli oda girişinin iki yanında yer alan ve etraflarına altın ışıklar sarılmış siyah sütunlara yaklaşıyorum. Odaya girip onu bulmak için masaları tarıyorum. Onu en son masada, arka tarafa sıkışmış bir şekilde buluyorum.

Başını eğmiş ve kafasında siyah bir şapka var. Güvenlik kameralarımdan saklandığını sanıyor.

Nigel'a bu yüzden bu kadar çok para ödüyoruz. Her zaman kumarhanemizi gözetiyor. Samanlıkta iğne arar.

Ona doğru yürüyorum ve hiçbir uyarıda bulunmadan şapkasını kafasından düşürüyorum.

"Bu da ne...?"

Boynunun arkasını kavriyorum ve kafasını yeşil keçeye olabildiğince sert bir şekilde çarpıyorum, sonra bırakıyorum.

Sandalyesinden siyah ve altın rengi halının üzerine düşer.

Oda sessizliğe gömüldü. Kafamı kaldırıyorum ve herkes hızla işine devam ediyor. "Nigel'ı çağır," diyorum poker krupiyesine. Çabucak başını salladı. "O orospu çocuğunu birinci kuleye götürmesini söyle." Bununla birlikte, odaya geri dönüyorum.

Birinci kuleye döndüğümde cebimdeki cep telefonum öttü. Bir e-posta olduğunu görmek için çıkardım. Yukarı çekiyorum ve dişlerim gıcırıyor.

Kraliçe isteyen bir müşteri. Ve bil bakalım kim? Lanet olası Em.

Neyse ki sinirimi çıkarabileceğim bir adamım var.

EMILEE

Yatağın ucuna oturdum ve kalbim ağırlaştı. Babam ve ben bir hafta önce Las Vegas'a döndük. Onunla geri döndüğümde her şeyin eski günlerdeki gibi olacağını düşünmüştüm. Ama öyle değil.

Gergin. Söylemedi ama ben anlayabiliyorum. Sürekli telefonda George'a ulaşmaya çalışıyor ama cevap yok. Birkaç gün önce biriyle konuşurken duydum, sanırım Luca'ydı. Ona bir tür telefon numarası arattırıyor ama henüz bir bilgi bulduğunu sanmıyorum.

Titan her zaman aklımda. Ona söylediklerim için kendimi kötü hissediyorum. Kızgındım ve o anın sıcaklığıyla söyledim ama onun George'la uzaktan yakından alakası olduğunu hiç düşünmemiştim. Titan'dan etkilenmişim ve onu uzun zamandır istiyordum. Başka türlü olabilir miydi emin değilim. Ama yine de ona tokat atmamalı ya da onu terk etmemeliydim.

Haklıydı. Babam bana yalan söylemişti. Asıl soru neden? Şimdi bile bana bunu söylemiyor. Neden sahte bir ölüm numarası yaptığını bilmiyorum.

ya da ne kadar süre ölü numarası yapacağını. Bana hiç itiraf eder miydi?

Onunla her konuşmaya çalıştığımda beni itiyor. Her şeyi hallettiğini ve endişelenmememi söylüyor. Bana çocukmuşum gibi davranıyor. Sanki gerçekte başa çıkamazmışım gibi.

Bu beni geriyor. Bir şeyler planlıyor ama ne olduğunu bilmiyorum. Ve içimde hoşlanmayacağıma dair bir his var.

Cep telefonum yatağımın üzerinde bip sesi çıkarıyor ve kontrol etmek için elime alıyorum. Haven ya da Jasmine olduğunu anladım. Döndüğümüzden beri birbirimizi görmedik. Onları çok özleyorum.

E-postayı açtım, Queens uygulamamdan gelmiş. Geçen sefer buluştuğum adamla bu akşam için bir randevu.

Alt dudağımı ısırdım, ona baktım. Beni yine yemeğe götürmek istiyor. Aynı yere. Aynı saatte. Ve bana beş bin dolar ödemek istiyor. Kırmızı bir elbise giymemi ve saçımı açmamı istiyor. Bu sefer içki sınırı yok. Belki de içkiyle başa çıkabileceğimi fark etmiştir.

Yapmamalıyım.

"Ne yapıyorsun, tatlım?" Babam odama girdi.

Başımı kaldırıp ona bakıyorum ve iç çekiyorum. "Bu akşam için bir randevu talebi aldım." Kaşlarını çattı, kafası karışmıştı.

"Ben bir Kraliçeyim," diye hatırlatıyorum ona. Sahte ölümüne karar verdiğinden beri ne yaptığımı biliyor. Benimle konuşmasa da New York'tan Vegas'a dönerken uçakta ona her şeyi anlattım.

"Ne kadar?" diye sorarak beni şaşırttı.

"Beş bin," diye cevap veriyorum. "Ama bunu yapmayacağım." Uygulamadan çıkıyorum.

Elini sinirli bir şekilde saçlarında gezdiriyor.

"Sorun nedir?" diye sordum.

"Şey..." Gelip yanıma oturdu. "Ben... sadece... Bu..."

"Çıkar ağzındaki baklayı baba." Saçmalamasından bıktığımı söylüyorum.

Burada ikimiz de yetişkiniz. "Başımı belaya soktum, Emilee. Ve kurtulmak için yardıma ihtiyacım var."

"Ne kadar borcun var?" Başımı eğerek soruyorum. Bunu itiraf etmek onun için kolay olmasa gerek.

"Bir milyon dolar."

"Ne?" Şaşırmış gibi nefes nefese kaldım. Sadece bana tekrar yalan söyleyip söylemeyeceğini görmek istemiştim.

"Hepsi benim hatam değildi." Savunmaya geçti. "George bir anlaşma yaptı. Ama o sözleşmede benim de adım vardı. Şimdi o şehri terk etti ve ben elim boş kaldım."

"Neden peşinden gitmediler? Neden ölü numarası yapmadı?" diye sordum.

"Çünkü benim sahip olduğum hayat sigortası poliçelerine sahip değildi. Bu poliçeleri alması şüpheli görünecekti ve öldüğü ortaya çıkacaktı. Herhangi bir soruşturmadan kaçınmamız gerekiyordu."

Anlamak için başımı salladım.

"Evlerde saklı param vardı," diyor usulca. Göğsüm sıkışıyor. "Hayır mı?"

Bir kez başımı sallıyor. "Ana süitteydi. Dolapta gizli bir kasam vardı.

..."

"Bilmiyordum." Gözlerim yaşardı. "Belki hala oradadır..."

"Hayır. New York'tan döndüğümüz gece, sen uyuduktan sonra gizlice eve girdim ve hiçbir şey kalmamıştı."

Hepsini yaktım. George'dan saklamak için babamın ihtiyacı olan bir şeyi yok ettim. "Ne kadar?" Boğazımı temizledim.

"Beş yüz bin."

Midem düğümleniyor. "Çok özür dilerim," diye ağlıyorum.

"Hey." Beni yanına çekti. "Bilmiyordun. Kimse bilmiyordu. Annen ya da George bile. O benim gizli zulamdı." Alnımdan öptü. "Merak etme, tatlım. Bunu da atlatacağız. Bir yolunu bulacağım." Bununla birlikte ayağa kalkıp odamdan çıktı.

Yaşaran gözlerimi siliyorum ve telefonumu açıyorum. Babama yardım etmem gerektiğini bilerek randevuyu kabul ediyorum. Farkında olmadan her şeyi mahvetmeyi başarmıştım.

KIRKINCI BÖLÜM

TITAN

Telefonum çaldı ve ona baktım. Emilee randevuyu kabul etmiş.

Tabii ki öyle! O bir kraliçe ve kimseye boyun eğmez. Ben neden farklı olayım ki? Şu anda bu konuda ne hissettiğimi düşünmeyecek. Buna izin verdim çünkü gerçekten yapmıyordu. Şimdi işler değişti. Onu kovabilirim ama bu umursadığımı gösterir ve planım ne yaptığı ya da kiminle görüştüğü umurumda değil.

"Seni bir daha görürsem ne olacağını söylemiştim," diyorum çocuğa, telefonumu kaldırarak.

Bunu yapmak istiyorsa, bu onun seçimi.

Et dolabında onu oturttuğum masaya kan tükürüyor. "Siktir git, adamım."

Poker masasına bir vuruşla suratını iyice dağıttım. Şimdi gerçekten neler yapabileceğimi görmek üzere.

Burnuna yumruk atıp kafasını geriye savurdum. Kafatasıma temas eden halkadan kan fışkırırken çığlık atıyor. "Biliyor musun, senden kurtularak başkalarına hizmet ediyorum."

Başı öne düşer ve yüzünden kan damlarken inler.

Saçlarından tutup başını geriye doğru çekiyorum. "Seninle konuşurken bana bak."

Gözleri şişmiş olduğu için zar zor açılıyor. "Seni öldürmem için bana yirmi bin dolar teklif ettiler," diyorum ona. "Hayır dedim, o daha genç. Artık buralara gelmeyecek. Artık bizden çalmayacak. Ama bak işte, buradasın. Ve tahmin et ne oldu?" Yumruğum hâlâ saçındayken başını sallıyorum. "Bunu bedavaya yapacağım." Sonra yüzünü bir kez daha masaya çarpıyorum.

ODADAN ÇIKARAK kanlı ellerimi bir havluyla siliyorum ve asansöre giriyorum. Kartımı okuttuktan sonra bir kat yukarı çıkıp iniyorum. Nigel'in köşedeki masasına doğru yürüyorum. "Bir temizlik ekibine ihtiyacım var," diyorum ona.

Başını sallıyor ve telefonunu açıyor.

Yukarı çıkmak için asansöre yöneldiğimde onu dışarıdaki merdivenlerden çıkarken görüyorum. Kalçasının ortasında duran kırmızı bir elbise giymişti. Siyah topuklu ayakkabılar ve saçları aşağıya doğru kıvrılmış ve bir omzunun üzerine uzanıyor. Dudakları elbisesiyle uyumlu, elindeki küçük çantası da öyle.

Nigel telefonunu kapatır ve ona kapıyı açmaya gider.

Kapıdan girer ve ona kocaman bir gülümseme verir. "Teşekkür ederim, Nigel." Sesi bile tek başına nefesimi hızlandırıyor.

O kadını itiraf edemeyeceğim kadar çok özlüyorum. Bir kral asla zayıflığını göstermez. Kraliçesine bile.

"Bayan York, çok uzun zaman oldu," diyor ona.

"Öyle." Başını kaldırıyor ve gözleri benimkilerle buluştuğunda yüzündeki gülümseme kayboluyor. Gözleri kan lekeli kıyafetlerime kayınca usulca nefes alıyor. "Titan," diye fısıldıyor adımları ve bana doğru bir adım atıyor.

Geri çekiliyorum ve o duruyor. Yüzü anında düştü.

Ne bekliyordu ki? Onu gördüğüm anda dizlerimin üzerine çökmemi mi? Ne kadar sallarlarsa sallasınlar bunu yapmayı reddediyorum.

"İyi misin?" diye soruyor, mükemmel boyanmış kırmızı dudaklarını ısırarak.

Vücuduna bakıyorum. Bacakları her zamanki gibi büyüleyici görünüyor. Kalçaları yumuşak ve davetkâr. Elbisenin küçük bedenini sarmasından kilo verdiğini anlayabiliyorum ve yemek yiyip yemediğini merak ediyorum. Hiç paraları var mı? Bu yüzden mi bunu yapıyor? Kendini pazarlamak için mi?

Yüzü daha ince ve gözleri daha karanlık, daha hüznümlü görünüyor, sanki uykusu kaçmış gibi ama bu sadece benim hüsnükuruntum, değil mi? Benim onu özlediğim gibi onun da beni özlemesini istiyorum. Onu kötü bir ruh hali içinde ve dünyaya kızgın görmek istiyorum. Bunun yerine, aynı anda hem muhteşem hem de üzgün görünüyor.

Yıllardır oynanmamış kırık bir oyuncak bebek gibi. Gözleri ilgi için yalvarırken vücudu beni al diye bağırıyor.

Parmaklarım, odamdaki o ilk gece yaptığım gibi elbisesini yırtıp çıkarmak için kaşınıyor. Onu yatağıma atıp öpmek, becermek. Onu eskiden olduğu gibi benim yapmak. Ama Emilee York asla bana ait olmayacak.

Ondan alacağım her şeyi aldım, bu yüzden asansöre dönüyorum, anahtar kartımı tutuyorum ve kapılar açıldığında içeri giriyorum.

Ama Kral Dairesi'nde durduğunda, cep telefonumu çıkarıp bir arama yapıyorum. İlk zil sesinde cevap verdi. Tek konuşanın ben olacağımı bilerek konuşmaya başlıyorum. "Hey, bir iyiliğe ihtiyacım var..."

EMILEE

Bu akşam yemeği de en az öncekiler kadar iyi gidiyor. Çok sıkıcı!

Hepsi iş konuşması. Ama neyse ki sınırsız içebiliyorum. Kendime beş bin doların sadece kol şekeri olmak için çok fazla olduğunu ve bunu birkaç saatliğine yapabileceğimi söylüyorum. Bütün gece sürmeyecek.

Sonra Titan'ı düşünüyorum. Yüzündeki ifadeyi aklımdan çıkaramıyorum. Saf nefret. Tıpkı lise ve üniversitede olduğu gibi.

Düşmandan, sevgiliye ve tekrar düşmana nasıl dönüşmüştük? Hangi noktada daha fazlasını istedim? Hangi noktada her şey dağıldı?

"İşte buradasın. Biraz geç kaldın, ha?" Jacob diyor ki.

Kiminle konuştuğunu görmek için kafamı kaldırıyorum ve zihinsel olarak iç çekiyorum. Yine o sık suratlı. Geçen sefer kadınlar tuvaletine giden koridorda beni durduran iş ortağının oğlu.

Harika!

Gözleri benimkilerle buluşuyor ve sanki içimden geçenleri duyabiliyormuş gibi gülümsüyor. Ondan nefret ettiğimi biliyor. Sadece varlığı bile tüylerimi diken diken ediyor ve herif bundan zevk alıyor.

"Bir tane daha," diyorum, yarısı dolu şampanya kadehimi kaldırarak. Bunu içip diğerine geçsem iyi olacak. Belki sarhoş olursam zaman su gibi akıp gider.

Üç bardak daha ve bir saat sonra, her şeyin iki katını görmeye başlıyorum. Zihnim bulanık ve dudaklarım uyuşuyor. Şampanya beni her zaman diğer her şeyden daha hızlı mahvediyor.

Jacob uzanıp elini bacağıma koyuyor. Gerildim. Bu yüzden mi içmeme izin veriyor? Benimle sonuna kadar gitmek için beni gevşetmek için.

Fark etti ve yüzüme doğru eğildi. "İyi misin?"

"Evet." Boğazımı temizliyorum ve başımı sallıyorum. Siktir, ayılmam lazım. "Bir su alabilir miyim?" Tabakları toplarken garsona soruyorum.

"Elbette-"

"Gerek yok," diye sözünü kesiyor Jacob. "Yola çıkıyoruz ve limuzinde biraz var."

Yutkunuyorum ve birden dilimi zımpara kağıdı gibi hissediyorum. *Kahretsin*. Bu hiç iyi değil. Elimi tutuyor ve beni ayağa kaldırıyor. Topuklarımın üzerinde sallanmaya başladığımı şimdiden söyleyebilirim.

Gözlerimi kapatıp derin bir nefes alıyorum. O kadar da uzak değil. Sadece arka duvara yaslanabileceğim asansöre ulaşmam gerekiyor. Sonra limuzine kadar olan kısa mesafe. Bende bu var.

Hepimiz asansöre doluştuk ve asansör alçalmaya başladı. Son içtiğim içki beni daha çok etkilemeye başladı. Hızla gözlerimi kırptırıyorum, ağırlaşan gözlerimi açık tutamıyorum. Ayak bileklerim bükülüyor ve sağıma düşüyorum.

"Whoa. Dikkatli ol." *Bu o çocuk*. Nefesini yüzümde hissedebiliyorum ve votka kokuyor.

"Ben iyiyim." Onu üzerimden ittim.

Jacob göz ucuyla beni görüyor ve kolunu omuzlarıma dolayarak beni yanına sıkıştırıyor. Buna izin veriyorum. Genç sapık yerine ona yakın olmayı tercih ederim.

Asansör çaldığında ve durduğunda kapı açılıyor ve hepimiz sıcak yaz gecesine adım atıyoruz. "Burada bekle. Ben Bay Links'i arabasına kadar geçireceğim," diyor Jacob.

"Ne?" Birlikte yemek yediğimiz adamlar neden arabasına kadar yürüdüğünü şaşkınlıkla soruyorum ama onlar çoktan uzaklaşmışlar.

Asansör ara sokakta. Ve sola ya da sağa gidebilirsiniz. Biz sağdan geldik, sanırım. Limuzin caddeye yakın bir yere park edilmiş. O yöne doğru yürümeye başladım.

"Hey, bekle," diye sesleniyor çocuk. "Git başımdan," diyorum omzumun üzerinden.

"Bunu gerçekten kastetmiyorsun," diyor. Arkamdan yaklaşıp kollarını bana doluyor ve kollarımı iki yanıma sabitliyor.

"Bırak beni," diye homurdanıyorum, kendimi kurtarmaya çalışıyorum ama başaramıyorum.

"Seni lastiksiz becermeme izin verirsen sana iki katını öderim," diye fısıldıyor.

"Yapmayacağım..."

Başını boynuma gömüyor ve emiyor. Sertçe. Dişleri derimi ısırduğunda çığlık atıyorum.

Benden koptu, momentum beni yere düşürdü, bacaklarımı ve ellerimi asfalta sürttü. Sırtım beton duvara çarpana kadar geriye doğru debeleniyorum. "Nite?" Nefes nefese, önümdeki çocuğun üzerinde duran ona bakıyorum.

Çocuğa tekme atıp onu yüzüstü yere düşürmeden önce gözleri kısa bir an için benimkilerle buluşuyor.

"Nereden geldin sen?" Hızlıca etrafıma bakarak soruyorum. "Burada ne yapıyorsun?" Sanki dilsiz bana cevap verecekmiş gibi soruyorum.

"Onu ben gönderdim."

Sağıma bakıyorum ve Titan'ın bize doğru yürüdüğünü görüyorum. Kendimi yukarı itmek için binanın yan tarafını kullanıyorum. "Titan..."

"Kendine sakla, Em. Bana sonra bağırabilirsin." Yanıma geldi ve yanaklarımı okşadı. "İyi misin?" diye sordu.

"Ben... Sanırım." Ağır nefes alıyorum, dizlerimin derisi soyuldu ve düştüğümde kendimi tuttuğum için ellerim yanıyor, ama bunun dışında fiziksel olarak iyiyim.

Başımı yana yatırıyor ve boynumu görünce bir hırıltı çıkarıyor. Ellerim anında hassas bölgeye gidiyor. "Sana ne söyledi?" Titan talep ediyor.

Yutkunuyorum ama onu bekletmiyorum. "Beni lastiksiz sikmesine izin verirsem iki katını ödeyeceğini söyledi."

Beni bıraktı, geri adım attı ve etrafında döndü. Çocuk tam ayağa kalkacakken Titan yumruğunu suratına indiriyor. Çocuk sendeleyerek geri çekiliyor ve Titan toparlanmasına fırsat vermeden ona tekrar vuruyor.

Arkama yaslanıp Titan'ın, Grave'in ringde yaptığı tüm dövüşleri utandırmasını izledim. Titan daha önce gördüğüm hiçbir şeye benzemeyen bir güç. Çocuk bir vuruş bile yapamıyor.

"Ne oluyor lan?" Jacob bize doğru yürüyerek tersledi.

Titan onunla yüzleşmek için döner ve Jacob elbiselerine sıçrayan kanı ve yerde baygın yatan çocuğu görünce durur.

"Bu da ne Titan?" diye soruyor. "Bunun kim olduğu hakkında bir fikrin var mı?"

"Kim olduğu sikimde bile değil," diye homurdanıyor Titan.

"Bunu yapamazsın." Başını sallıyor. Gözleri hâlâ garip bir açıyla yatan adamda. Hâlâ hayatta olduğundan bile emin değilim.

"Yapabilirim." Titan dizlerinin üzerine çöküyor ve tüm bu süre boyunca sessizce durup izleyen Nite'a elini uzatıyor. Titan'ın eline bir bıçak yerleştirir.

Çocuğun saçlarından tutup başını yukarı çeker ve arkasını Titan'ın bacağına doğru uzatır. Bıçağı alıyor ve çocuğun boğazına saplıyor. I

Kan açık yaradan Titan'ın kot pantolonuna akarken ağzımı kapatıyorum.

Jacob orada öylece duruyor, vücudu titriyor, gözleri kocaman. Sanırım şokta. "Ne...? Ne yaptın sen?" diye fısıldıyor dehşet içinde.

Titan bıçağı kapatır ve cebine koyan Nite'a geri verir.

Hemen cep telefonunu çıkarır ve yazmaya başlar.

Titan Jacob'a yaklaşıp. "Emilee'yi gözetimsiz bırakmışsın. Kollarını yanına sıkıştırdı ve onu ısırdı." Beni işaret ediyor. "Onu çiğ çiğ sikerse iki katını ödeyeceğini söyledi." Sesi yükseliyor.

"Ben... özür dilerim," diye hızla ekler, Titan'dan korktuğu bellidir. Jacob bir adım geri çekilir.

"Kuralları biliyorsun ve onları çiğnedin," diye homurdanıyor Titan.

Bir Kraliçe olarak, müşterilerin ne yapmasına izin verildiğini bilmiyorum. Ben sadece Kraliçelerin ne yapıp ne yapamayacağını biliyorum.

"Bilmiyordum..."

"Saçmalık!" diye tersledi. "Son yemeğinizde ona asıldığını biliyorsun."

Gözlerim büyüdü. *Bunu biliyor muydu?* Titan bunu nereden biliyordu?

"Evet. Evet. Sana söylemiştim." Çabucak başını salladı. "Senden saklamadım." Jacob sinirlenerek bana doğru bir adım atıyor ve ben de sırtımı duvara yaslıyorum. Ondan korktuğumdan değil. Titan burada olduğu için kendimi güvende hissediyorum. Ama yine de bana dokunmasını istemiyorum.

"Sen yoksun," diyor Titan.

Jacob omuzlarını dikleştirir. "Dışarı mı? Kingdom'da ne kadar para harcadığımı biliyor musun?" diye soruyor dişlerini sıkarak. Olayların bu şekilde gelişmesine sinirlendiği belliydi.

"Bu senin seçimin." Elini havada sallayarak onu kovuyor.

"Benim seçimim mi?" diye Titan'a çıkışır. "Eğer onu sikmek istiyorsa, sikebilir!" diye bağılıyor. Jacob koluma uzanıyor ve beni duvardan çekiyor. Ondan uzaklaşmaya çalışıyorum ama beni ara sokağın ortasına doğru sürüklerken kolumu tutuyor.

"Dur!" Titan kotunun arkasına uzanırken onu kendimden uzaklaştırmaya çalışarak bağııyorum.

"Onlar sadece lanet olası fahişeler!" Jacob beni sarsarak bağılıyor. Parmakları ön kolumu kazıyor.

Bang!

Silah patladığında şaşkınlıkla çığlık atıyorum. Kalbim durdu ve Jacob'ın önce dizlerinin üzerine, sonra da ayaklarının üzerine düşmesini izlerken nefesim boğazımda düğümlendi.

Bir arka sokakta kendi kanıyla dolu bir su birikintisinde.

Aman Tanrım. Aman Tanrım. Yüzümde, göğsümde ve kollarımda kan hissederken kafamın içinde zikrediyorum. Hızlıca silmeye çalışırken bir kez daha duvara doğru tökezliyorum.

OceanofPDF.com

KIRK BİRİNCİ BÖLÜM

TITAN

Silahımı belime yerleştirdim ve Nite'a döndüm. "Temizlik ekibine iki ceset olduğunu söyle."

Nite başını sallar ve cep telefonuyla mesajlaşmaya devam eder.

Onunla yüzleşmek için döndüm. şok içinde duvara yaslanmış, ellerine ve kollarına bulaşmış kana bakıyor.

"Em?" Ona soruyorum.

Beni tanımıyor.

"Em?" Yüzünü ellerimin arasına aldım. "Emilee, bana bak." Geniş mavi gözleri benimkilerle buluştu.

"Nefes al," diye emrediyorum. Yüzü solgunlaştı. "Nefes al, Em. Haydi." Cildi vurulduğu adamın kanıyla kaplanmış ve vücudu titriyor. Fark ettiğini sanmıyorum. "Emilee?" Bu sefer onu biraz sarsarak bağırıyorum. Dudakları aralanıyor ve derin bir nefes alıyor. "Doğru," diyorum nazikçe.

"Sen... onları öldürdün."

"Evet." *Ve tekrar yapardım.* Kimse onu zarar görebileceği bir duruma sokmayacak.

Bu gecenin nasıl geçeceğine dair bir fikrim vardı. Bu yüzden Nite'ı ona göz kulak olması için çağırdım. Çocuk gelir gelmez bana haber vermişti. Eğer haber vermeseydi, onu izlediğimi asla öğrenemeyecekti. Ama çok kötü bir hata yaptı ve bunu hayatıyla ödedi.

"Onları sen öldürdün," diye tekrarlıyor. "Em...?"

"Benim için mi?" diye soruyor, gözlerini hızla kırpıştıırarak. Sadece şokta değil, aynı zamanda oldukça sarhoş.

"Elbette, senin içindi." Krallar ve benim hakkımda çıkan söylentileri biliyorum ama biz spor olsun diye öldürmeyiz. Hepsini öldürürsen hiç müşterin kalmaz. Ama onun için? Hepsini öldürürdüm. "Sana zarar verdi." Elimdeki tek sebep bu.

Alt dudağı titremeye başlıyor ve güzel gözleri yaşlarla doluyor. "Ama neden?" diye fısıldar. "Bunu neden yaptın?"

Onu sevdiğimi söylemek için ağzımı açtım ama şimdi doğru zaman değil. Kanlar içindeydi ve iki ceset ayaklarımızın dibinde yatıyordu.

Ona nasıl hissettiğimi söylemek için yirmi altı yıl bekledim, bir gün daha ne fark eder ki? "Hadi gel. Krallığa gidelim. Yıkanmamız lazım." Sonra Nite'a baktım. "Telefonlarını aldığından emin ol."

Kingdom'ın arkasına yanaştım ve arabadan indim. Ön tarafa koşup kapısını açıyorum. Dışarı çıkmasına yardım ettikten sonra gömleğimi çıkarıp ona sarıyorum ve merdivenlerden çıkmasına yardım etmek için elinden tutuyorum. Nigel zaten orada bizi bekliyordu.

Kral dairesine giriyoruz ve doğruca benim yatak odama gidiyoruz. Bones'un Luca'yla Glass'ta olduğunu biliyorum ama Grave ve Cross'un hangi cehennemde olduğundan emin değilim.

Onu soydum ve duşu başlattım. İçeri girdik ve onu fiskiyenin altına yerleştirdim. Kan derisinden akıp gidere akıyor ve yaptığım şeyin tüm kanıtlarını temizliyor.

"Artık istemiyorum." Ara sokaktan ayrıldığımızdan beri bana söylediği ilk şey buydu. Arabamda sessiz bir şekilde oturuyor ve kontrolsüzce titriyor, ileri geri sallanıyordu. Ona bir şey söylemeye korkuyordum. Her şeyi sindirmek için zamana ihtiyacı vardı. Ona ne olduğunu ve onu korumak için ne yaptığımı.

"Ne yapmak istiyorsun?" Sabunu soğuk kollarında aşağı yukarı gezdirip cildini temizleyerek soruyorum.

"Artık bir Kraliçe ol," diye fısıldıyor.

Gülümsemek istiyorum ama kaçınıyorum. Bunu tekrar yapmasının tek yolu benim cesedimi çiğnemektir. "Tamam. Artık bunu yapmak zorunda değilsin."

"Ama... Ailemin evini yaktım."

"Sorun değil." O ev endişelerimin en küçüğü.

"Hayır." Başını sallıyor. "Babamın parasını yaktım."

Ellerimi oynatmayı bırakıyorum. "Ne demek istiyorsun?"

Dudaklarını yalıyor. "Bana gömme dolapta para sakladığını söylemişti. Ama şimdi hepsi kül oldu."

"Ona bunu düşündüren ne?" Evin büyük bir kısmı yıkılmıştı ama bazı kısımlarına dokunulmamıştı. Komşular her şey yanmadan önce itfaiyeyi aramışlar.

"Bana Vegas'a döndüğümüz gece geri gittiğini söyledi." Başını öne eğdi. "Onu yakmıştım. Ona ihtiyacı vardı. Bu yüzden bu gece işi kabul ettim."

Çenesinden tutup başını kaldırıyorum, böylece bana bakmak zorunda kalıyor. "Kendin dışında hiçbir şey yapma, Em."

KIRK İKİNCİ BÖLÜM

TITAN

Güneş doğalı birkaç saat oldu. Hepimiz konferans masasının etrafında sessizce oturuyoruz. Cross Zippo'sunu çevirirken ben elimde bir kalem çeviriyorum. Grave'in akşamdan kalma kıcı şişeden Pedialyte içiyor. Ve kapı açıldığında Bones telefonunda bir şeyler yazıyordu.

Nigel, Nick York'a karşımdaki koltuğunu gösteriyor. Ona teşekkür ediyorum ve bizi onunla yalnız bırakarak çıkıyor.

"Konu nedir?" diye soruyor, kravatını düzelterek. "Krallarla bir toplantıya katılmam gerektiği söylendi?"

Nigel'ı bir saat önce onu alması için gönderdim. Çoktan kaçmış olmasını bekliyordum.

"Bizimle görüşmek için yalvardığın bir zamanı hatırlıyorum," diyor Bones, ona borç para verdiğimiz zamana atıfta bulunarak.

Yutkunuyor ama omuzlarını dikleştiriyor. "Bu neyle ilgili?"

Neredeyse gülecektim. Bu sık kafalı elinde koz olduğunu sanıyor ama yok. "Em'e yalan söylediğini biliyoruz," diyorum ve yüzündeki renk soluyor. "Anlayacağın, haneye tecavüzden sonra dışarıya gözetim yerleştirdik. Esas olarak George'un geri gelip gelmediğini görmek içindi, ama yine de bizim lehimize çalıştı."

"Bilmiyorum..."

"Emilee'ye *gizli zulanda* sakladığın parayı almak için eve geri döndüğünü söyledin. Yalan söyledin." Dün gece olanları ve Em'in bana söylediklerini anlattıktan sonra bu sabah çocuklarla birlikte filmi izledik. Ve tam da beklediğim gibi, ona yalan söylemişti. George yüzünü tekrar göstermeye karar verirse diye filmi açık tuttuk. Şimdi bunu yaptığımıza memnunuz.

"Sanırım bu bilgiyi paylaşmayacağını umuyordun," diye ekliyor Bones.

Başını eğiyor ve ağır ağır nefes almaya başlıyor. "Ne istiyorsun?"

Bu soruyu görmezden gelip kendiminkini soruyorum. "Senin ne kadar boktan biri olduğunu anlayıp seni evlatlıktan reddedeceğinden mi endişeleniyorsun?"

Başını kaldırdı ve bana dik dik baktı.

Bones, "Ona nasıl tuzak kurduğunu anlattığımızda öğrenecek," diye homurdanıyor. "Ben yapmadım-"

"Sen yaptın." Sözünü kestim. "Ve kanıtım var." İki cep telefonunu masanın üzerine koyarak belirttim.

Yakasını çekiştiriyor. "Bu ne?" diye soruyor.

"Kanıt," diyorum. "Görüyorsunuz, birkaç kişiye borcunuz var. Bunlardan biri de Jacob. Ve kızınızın bir Kraliçe olduğunu görünce, size ulaşmak için onun peşinden gitmek istedi." Jacob'ın telefonundaki bir videoyu oynatıyorum. Emilee'nin ilk buluştukları gece Kingdom'ın arkasına doğru yürüdüğü an. Jacob zaten oradaydı, köşeye park etmiş, onu izliyordu. Kaydediyor. Sonra Nick'in eski numarasına göndermiş. Ama mesaj göndermemiş. Video durdu ve ben sandalyeme geri oturdum.

"Bunu kanıtlayamazsın," diye homurdanıyor.

"Ama yapabilirim." Telefonu bir kez daha açıyorum ve mesajlara geri dönüyorum. "Borcumu kapatabilir." Gözlerim onunkilerle buluşuyor. "Onun videosuna verdiğin cevap."

"Bu doğru mu?"

Nigel, Emilee'nin girmesi için kapıyı tutarken ayağa fırlar. "Emilee..." diye başlar.

"Bu doğru mu?" diye soruyor, gözlerinde yaşlarla.

"Nesin sen...?" Bana ters ters bakmak için arkasını döndü. "Bunu sen ayarladın."

Arkama yaslanıyorum ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Bilmeyi hak ediyor." Emilee'nin kocaman bir kalbi var. İnsanların içindeki iyiliği görmek ister. Yani, etrafını nasıl insanlarla çevirdiğine bir bakın. Bones, ben, Kings'in geri kalanı. İkinci şanslara inanıyor ve ben onu bunun için seviyorum. Onun affediciliği olmasaydı, onunla asla bir şansım olmazdı. Ama babası? Yeter artık. Ona ihanet ettiğini görmesi gerek. Ve bu ona, hayatına mal olabilirdi.

"Ona borcun olduğu için benimle yatmasına izin mi verdin?" diye devam ediyor ve sesi çatlıyor.

Ağzını açıyor ama ağzından bir şey çıkmıyor. "Ona tuzak kurdun," diyorum sessizliği doldurarak.

Bana doğru dönüyor.

"Tıpkı George'a yaptığın gibi. Onun ne istediğini biliyordun. Eğer çekip gitseydin ona ne yapardı?" Balık tutuyorum. Henüz teyit almadım ama alacağım.

Dudaklarını geri çekiyor. "Benden daha iyi olduğunu mu düşünüyorsun?" Başını sallıyor. "O lanet bir kraliçe. Telekız. Eskort. Fahişe! Para için erkekleri beceriyor." Onu işaret ediyor.

Dişlerimi gıcırdatıyorum ve ellerimi yumruk yapıyorum. "Para için yattığı tek adam senin iş ortağındı çünkü ona hiçbir şey bırakmadın," diye çıkışıyorum. Nasıl olur da sadece kendini düşünür? Annesi öldükten sonra Yan'ın Emilee'ye gösterdiği tüm belgeleri gözden geçirdim. Hepsi de yasaldı. Ona bıraktığı vasiyet dışında. Öyle bir para yoktu. Nick ve George'un ölü numarası yaparken ona zaman kazandırmak için buldukları bir şeydi. Emilee'nin üç milyonu miras olarak alabilmesi için otuz beş yaşında olması gerektiğini yazdırmıştı. Bu süre dolduğunda mezarından kalkmış ve sahip olduğu her kuruşu alıp başka bir ülkeye gitmiş olacaktı.

"George'un ona tecavüz ettiği falan yok," diye tükürüyor ve ben ayağa kalkıyorum.

"O isteyerek

..."

Ona doğru fırladım, gömleğini kaptım ve onu kendime doğru sürükledim. Onu yüzüstü Las Vegas'a bakan tavandan tabana pencerelere çarpıyorum. "Biliyordun, değil mi?" Hırladım ve kafasını geriye çektim. "Ona ne yapacağını. Bu da anlaşmanın bir parçası mıydı?"

"Titan, bir anlaşmamız vardı," dediğini duyuyorum Bones'un.

"Başından beri biliyordun." Onu görmezden gelerek yüzünü son bir kez daha itiyorum. Sonra onu kendimden uzaklaştırıyorum ve yere düşüyor.

Yüzünü çarptığım camı kan kapladı. "Söz verdi
...ona bakmak için."

"Nasıl yapabildin?" Emilee fısıldayarak onu izliyor.

"Yapmam gerekeni yaptım," diyor yan dönüp doğrulduğunda.

"Benim pahama mı?" Burnunu çekiyor.

"Beni öldüreceklerdi," diye homurdanıyor ve yan tarafına sarılıyor.

"Ve beni kullandı!" diye bağırarak masanın etrafında dolaşıyor. "Annem için. Bana ihtiyacı vardı..."

"O da bir fahişeydi," diye tükürdü ona.

Bones ayağa fırlar ve kadının kollarını tutarak onu durdurur. Konferans odasının kapısı açılır ve Luca içeri girer, onu Nite takip eder. Nick başını öne eğerek ve iç çeker.

"Bu bir parti." Grave homurdanıyor, biraz daha Pedialyte içiyor.

"Bunu görmek istersin diye düşündüm." Luca masanın üzerine bir yığın kâğıt atar.

Yanlarına gidip onları alıyorum, göz gezdiriyorum. Gülmeye başladım. "Oğlum, kendini becerdin. Beş nokta iki milyon dolar." Islık çaldım. "Birkaç milyon borcun varken saklamak için çok para." Önündeki belgeleri yere fırlatıyorum. "Gerçi dokunamazdın, çünkü karının üzerine yapmıştın. Ama onun bundan haberi yoktu, değil mi?" Kaşlarımı çatıyorum.

Patlamış dudağından kan damlarken sadece kâğıtlara bakıyor.

Tarihler hesabın altı ay önce açıldığını gösteriyor. "Onun George'la yattığını biliyordun ve parayı saklamak için bir yola ihtiyacın vardı. Eski karınızdan ve iş ortağınızdan. Ama sonra ölü taklidi yaptığında saklanmak zorunda kaldın. Yani dünyayla hiçbir bağlantın kalmadı. Nancy ile bile. Yani öldüğüne dair hiçbir ipucunuz yoktu. New York'ta bekar hayatı yaşamakla meşguldünüz. Ve George neden onun ölümünü sana haber versin ki? Sahip olduğun her şeyi alıyordu."

"Dur!" Yumruklarını kâğıtların üzerine indiriyor. "Sıcak mıyım?" Soruyorum

"Bunları nereden buldun?" Bones Luca'ya sorar.

"Bir fırsat yakaladık. Titan, hırsızlıktan sonra çalışma odasını incelerken bir hesap numarası bulmuştu. Bunların bir offshore banka hesabına ait olduğunu buldum. Biraz zamanımı aldı çünkü Nancy'nin değil onun adını arıyordum."

"Kullanmadığın kimse var mı?" Emilee usulca soruyor. Mavi gözlerinde saf bir yenilgi var. Onu bu kadar incitmiş olmasından nefret ediyorum.

Ona bakıyor ama cevap vermiyor.

Kollarını Bones'un ellerinden çekiyor ve o da onu bırakıyor. Sulu gözleri onunkilerden benimkilere bakıyor. Ve başka bir şey söylemeden konferans salonundan çıkıyor, ondan uzaklaşmayı tercih ediyor.

Yanında diz çöktüm. "Onu bir daha asla incitmeyeceksin, Nick." Ona zarar verme riskini göze alamam. Em benim. Bir gün kendi ailemizi kuracağız ve bu zavallı orospu çocuğunun çocuklarımı tehlikeye atmasına izin vermeyeceğim. O gitmek zorunda. Bones haklıydı, o ve ben bu konuda anlaşmıştık. Nick'in omzuna bir tokat attım. "Ne dilediğine dikkat et." Sonra da müstakbel karımın peşinden dışarı çıktım.

EMILEE

Asansörden indim ve Kral Dairesi'ne girdim. "Em?"

Kapının arkamdan kapandığını duydum.

Titan'ı görmezden geliyorum ve odasına doğru ilerliyorum. Gözlerim balkonuna takılıyor ve sürgülü cam kapıyı iterek açıp balkona çıkıyorum. Temiz havayı derin bir nefesle içime çekiyorum.

"Emilee?" Titan iç çeker.

Dönüp ona bakıyorum. Bu sabah uyandığımızda bana ona güvenip güvenmediğimi sordu. Dün gece benim için yaptıklarından sonra hayır demem mümkün değildi. Sonra bana bugün bir toplantısı olduğunu ve benim de katılmamı istediğini söyledi. Toplantının babamla olacağından haberim yoktu. "Ne, Titan mı?" Yanağımdaki yaşı öfkeyle silerek sordum.

"Özür dilerim."

Buna kıkırdadım. "Yanlış bir şey yapmadın."

"Bunu duymak zorunda kaldığın için üzgünüm." Bana doğru yürüdü ve bir tutam siyah saç kulağımın arkasına itti.

"Hayır, değilsin" diyorum.

"Haklısın. Sana ne yaptığını görmeni istedim. Kendini nasıl ilk sıraya koyduğunu. Onun gerçekte nasıl bir insan olduğunu bilmen gerekiyordu."

Her zaman onun bir aziz olduğunu düşünmüşümdür. Dünyada her şeye sahip olan bir adam. Saygın bir iş. Sevgi dolu bir eş. Kaç kişiyi kullanmıştı? Titan dün gece müdahale etmeseydi ne kadar ileri gidebilirdi? "Teşekkür ederim."

"Bana teşekkür etme, Em." Yüzümü avuçluyor. "Yüzündeki o ifadeyi görmekten nefret ediyorum. Ve onun düşündüğü gibi bir adam olmamasından nefret ediyorum."

Uzanıp gömleğini kavradım ve onu kendime doğru çektim.

"Titan..." "Evet, Em?" Gözleri benimkileri arıyor.

"Seni seviyorum." Başka bir erkeğe hiç söylemediğim sözleri söyledim. Pişmanlığım ya da ikinci bir düşüncem yok. Bu adam benim için doğru kişi. Ve onun da benim için aynı şeyleri hissetmesini umarak nefesimi tutuyorum.

Dudaklarını benimkilere yaklaştırıyor. "Ben de seni seviyorum." Sonra beni öpüyor.

EPİLOG

EMİLEE

Titan'ın banyo aynasının önünde durmuş, havlumuyla saçlarımı sıkıyorum. Daha önce bana bu akşam yemeğe çıkmak istediğine dair mesaj atmıştı. Geçen hafta babamla konferans salonunda yaşananlardan sonra birkaç gün izin aldı. Onları oda servisiyle yatakta geçirdik. Çok güzeldi. Ama işler hızla normale döndü ve Krallığa dönmek zorunda kaldı. Her günü kızlarla geçirdim, rutinimize geri dönmeye ve her şeyi unutmaya çalıştım.

Hayatıma devam etmek istiyorum. Titan'la mutlu olmak ve babamı ve Chicago'dan döndüğümünden beri olan her şeyi unutmak istiyorum. Bu adamla geçirdiğim her saniyenin tadını çıkaracağım. Onun en kötü halini gördüm. Sadece bir değil, iki adam öldürdü. Vahşi bir şekilde. Ama bunu benim için yaptı. Beni korudu. Benim iyiliğimi önemsendi. Son zamanlarda bunu başka kimin yaptığını söyleyebilirim? *Hiç kimse.*

Babamdan haber alamadım. Dürüst olmak gerekirse, onu görmek istemiyorum. İhanete uğramış hissediyorum. Bana ne kadar yalan söylediğini görmek için gerçekten hayatta olduğunu anladığımda heyecanlandım ve kendimi kaptırdım. Bana gelmeliydi. Bana söylemeliydi. Onun sırrını saklayabilirdim. Şimdi sadece ihanetini unutmak istiyorum. Anneme yardım etmek için onun iş ortağıyla yatmaktan başka çarem olmadığını düşündüğümde yaptıklarımı.

Banyodan çıkıyorum ve Titan'ın yatak odasına giriyorum. Güneş bir saat önce batmıştı. Tavandan tabana pencereleri örten koyu renk perdeler geri çekilip açılmış ve aydınlanmış şehri gözler önüne seriyor.

Gözlerim onun büyük boy yatağına takılıyor ve üzerinde bir kutu görüyorum. "Titan?" diye sesleniyorum ama karşılık alamıyorum. Yatak odasının kapısı kapalıydı ve bana daha önce bu gece geç saate kadar çalışması gerektiğini söylemişti.

Ona doğru yürüyüp siyah kutuya bakıyorum. Etrafına sarı bir kurdele sarılmış ve ortasında bir fiyonkla bağlanmış. Üstünde bir kart duruyor.

Em'im,

Özel bir şeyi hak ettin. Hazırlan ve benimle yukarıda buluş.

Kartı beyaz yorganın üzerine yerleştiriyorum ve kutunun üzerinde beyaz harflerle **GUCCI yazıyor**. Kapağı çekip çıkarıyorum ve sarı kağıt mendili geri itiyorum. Siyah payetli elbiseyi gördüğümde nefesim kesiliyor. Tek omuzlu, ayak bileği uzunluğunda ve yanlardan kalçaya kadar yırtmaçlı. Elbiseyi vücuduma doğru tutup banyoya koşuyorum ve aynada kendime bakıyorum.

Bir şeylerin peşinde ve ne olduğunu görmek için sabırsızlanıyorum.

TITAN

Bones içeri girdiğinde ofisimdeki masamda oturuyordum. Saate baktım ve dedim ki, "Çabuk ol. Bu gece planlarım var."

Sırıtarak koltuğuna çöküyor. "Biliyorum. Bugün bana on kez hatırlattın."

Emilee'yi Kingdom'ın çatısında yemeğe götüreceğim. Son üç saattir orada hazır bekleyen çalışanlarım var. İki kişilik bir masa, şampanya, parıldayan ışıklar ve serilmiş siyah bir halı. Her şey var. Dizlerimin üzerine çöküp evlenme teklif ettikten sonra patlayacak olan havai fişek gösterisinden bahsetmiyorum bile.

Emilee'nin hiçbir zaman seyirciye ihtiyacı olmadı. Sessiz bir evlenme teklifini tercih ederdi.

-Yüzlerce yabancıнын önünde, devasa bir şov yerine baş başa, samimi bir an. Ve ben ona bunu vermek istiyorum. Ona her şeyimi vermek istiyorum. Ama ona hayatımı sunarak başlayacağım. Kabul etmesi için dua edeceğim.

"Endişelenmeyi bırak." Sanki aklımı okuyabiliyormuş gibi

beni başından savıyor. Onu görmezden gelerek elimi

kaldırıyorum. "Ne istiyordun?"

"Sadece Nick'in icabına bakıldığını bilmeni istedim."

Konferans salonunda Nick'i öldürmek istediğimde Bones bana bir anlaşmamız olduğunu hatırlatmıştı. Toplantıdan önce Bones'un ondan kurtulacağına ve benim de soru sormayacağıma karar vermiştik.

Emilee'nin babasının yaptıklarından dolayı incindiğini biliyorum ama Bones onunla kendi başına ilgilenmesinin en iyisi olacağını düşündü. Ellerimi temiz tutmak gibi bir şey. İçinde yer almadığım bir şey için benden nefret edemez. Başımı salladım. "Teşekkür ederim."

"Lafı bile olmaz." Gülümsüyor ve o her ife yaptıklarından zevk aldığını belli ediyor. "Oh, ve bilmeni isterim ki

birkaç gün izin." Sanki gitmesi gereken bir yer varmış gibi saatine bakıyor.

Kaşlarımı çattım. *Bu onun yapacağı bir şey değil.* "Her şey yolunda mı?"

"Evet." Oturduğu yerden kalkmadan önce ellerini kot pantolonlu kalçalarına vuruyor. Ofisinin kapısına doğru ilerliyor ve durup bana doğru dönüyor. "Tebrikler Titan. Her zaman istediğin şeyi elde etmeyi hak ediyorsun."

Elimi gergin bir şekilde saçlarımda gezdiriyorum. "Henüz evet demedi." "Edecek," diye garanti veriyor çıkmadan önce.

İKİNCİ EPİLOG

BONES

Telefonumun cebimde titrediğini hissediyorum ve Emilee'den bir fotoğraf geldiğini görmek için telefonumu çıkarıyorum. Açıyorum. O ve Titan birkaç gece önce Kingdom'ın çatısında dururken çekilmiş. Titan onu ayaklarından tutmuş, elleri kalçalarında. Kız başını eğmiş, onu öpüyor. Arka planda havai fişekler patlıyor, Vegas silüetini aydınlatıyor. Alt yazıda "*Evet dedim.*" yazıyor.

Gülümsüyorum ve "Tebrikler" diye cevap yazıyorum. En iyi arkadaşım ve onun hayatının aşkı için daha mutlu olamazdım. Emilee'yi asla hak ettiği gibi sevemezdim. Ya da herhangi bir kadını. Krallık her zaman önce gelir ve aşkın böyle olmaması gerektiğini biliyorum. Bunu kabul ettim.

Bu yüzden dünyanın yarısını uçarak dolaştım. Kendime bunun Krallık'la ilgili olduğunu söylüyorum. Ama aynı zamanda o fotoğraftaki kadınla da ilgili.

"Evleniyorlar." Telefonumu karşımdaki adamın yüzüne tutuyorum. Soğuk ve nemli odanın ortasında bir sandalyeye bağlı oturuyor. Başının üzerinde bir zincirle tek bir ampul asılı.

"Argghh," diye mırıldanıyor ağzındaki tıkaçın etrafında.

"Onlara dileklerini ileticeğimden emin olabilirsiniz." Açık avucumla yüzüne birkaç kez vuruyorum.

Elinden geldiğince uzaklaşıyor, ki bu da çok uzak değil. Cep telefonumu cebime koyuyorum ve yanındaki masada duran bıçağı alıyorum. Onun kanıyla lekelenmiş. Sekiz saatten fazladır buradayız.

"Bir adamı oymayalı uzun zaman oldu." Bıçağı yüzünün yan tarafında hafifçe gezdirerek ona söylüyorum, zihniyle oynarken soğuk çeliği hissetmesine izin veriyorum.

Başını geriye atar ve bağlara karşı koyar ama hiçbir yere gitmez. "Gördün mü George, beş yüz bin dolar o kadar da büyük bir para değil. Bırakabilirdim ama sonra Emilee'ye bulaştın."

Başını hızlıca sallıyor. Ağlamaklı gözleri onu öldürmemem için bana yalvarıyor. Zavallı, acınası hayatını bağışlamam için.

"Ve bu senin kaderini belirledi."

Bıçağın ucunu çıplak göğsünde gezdirip derisini tereyağı gibi yarıyorum. Kan sürekli bir yağmur gibi akarken çığlık atıyor.

Bir keresinde Titan'a, eğer o piçi bulursam, bunu ona kilolarla ödeteceğimi söylemiştim. Ve ben sözümün eriyimdir.

Titan ve Emilee'nin hikayesi sona erdi. Onları Grave'in hikayesinde tekrar görebilirsiniz. Çok yakında.

Kralları TBR listenize ekleyin.

Mezar: <https://bit.ly/2ZQoWib> Haç:

<https://bit.ly/2MUWJRN> Kemikler:

<https://bit.ly/2QnzZw0>

Ve Oliver Nite'ın kendi hikayesi olacak.

Sessiz Gece: <https://bit.ly/2WDVNGI>

Biraz daha Kings ister misin? Sizin için Bones'un POV'unda yazılmış bir bonus sahnem var. Bonus içeriği indirmek için [buraya tıklayın](#). Bunu yaparak haber bültenime abone oluyorsunuz. İstedığınız zaman aboneliğinizi iptal edebilirsiniz. **[Bonus sahne](#)**

[TITAN'ın Spoiler Odası](#)

Luca ve Haven'ın hikâyesini okumak ister misiniz? Sessizlik Kodu'nun önsözü için okumaya devam edin.

OceanofPDF.com

PROLOGUE

LUCA

On yaşında

"Kiminle konuştun lan sen?" diye soruyor babam. "Hiç kimseyle, John," diye tersliyor Marco Amca. "Bunu biliyorsun-"

"Bana ne söylendiğini biliyorum ve söylediklerin birbirini tutmuyor!" Kardeşinin göğsünü dırter. "Ve sen." Oturma odasının köşesinde duran ve sırtını arka bahçeye bakan pencereye dayanmış olan teyzemi işaret ediyor. "O lanet çeneni çok fazla çalıştırıyorsun."

Babama bakarken kahverengi gözleri yaşlarla doluyor. Omuzları titriyor ve bir hıçkırığı yutmaya çalışarak alt dudağını ısırtıyor.

John Bianchi içinize Tanrı korkusu salıyor. Çünkü o Tanrı. Don gibi -İtalyan-Amerikan Mafyası'nın elebaşı, zamanınızın ne zaman dolacağına ve günahlarınızın bedelini nasıl ödeyeceğinize o karar verir. New York'ta doğmuş ama babam on dört yaşındayken amcamla birlikte Las Vegas'a taşınmışlar. Marco amcam on iki yaşındaydı. O zamanlar Günah Şehri'nde kanunlar daha akışkandı, bu yüzden babam ellerini daha fazla kirletebiliyordu. Dağınık yaşamayı sever.

"Onunla böyle konuşma!" Marco babamı itti.

"O kaltakla nasıl istersem öyle konuşurum!" Amcamı yumruklayarak dizlerinin üstüne çökertti.

Çenesinden kan akarken Ava Teyze feryat ediyor ama kocasına gitmeye cesaret edemiyor. Hayır, yapabileceği hiçbir şey olmadığını çok iyi bildiği için köşesinde kalıyor. Bu noktada tek umudu babamın onun hayatını bağışlaması.

"Seni orospu çocuğu," diye homurdanıyor Marco, kanı silerken.

Babam pantolonunun belinden silahını çıkarıyor ve kardeşine doğrultuyor.

"John!" Ellerinini havaya kaldırıyor, gözleri neredeyse simsiyah, babama canını bağışlaması için yalvarıyor. "Hadi ama. Bunu çözeceğiz. Yemin ederim ben değildim..."

Babam tetiği çekti.

Sıçırıyorum, kulaklarımdaki çınlama dışında sestten bir an sağır oluyorum. Ava çığlık atarak yere düşüyor. Dizlerini göğsüne çekerek açıkça hıçkırıyor.

Amcama dönüp baktım. Bianchi ailesinin beklentilerini hiçbir zaman karşılayamadı. Babam mafyada doğdu ve mafyada ölecek, ama küçük kardeşi her zaman bir rol oynadı. Marco yıllardır dışarı çıkmak istiyordu ve bunu elde etmesinin tek yolu buydu. Kafasına bir kurşun sıkmak John Bianchi'nin onu bağışlama yoluydu. Amcama acı çektirebilirdi.

Teyzemle yüzleşmek için dönüyor. "Hayır!" diye bağılıyor. "Lütfen..." Gözyaşları yüzünden aşağı akarken şiddetle titriyor ve daha önce yaptığı makyajı lekeliyor. Bu onların yıldönümü. Onları evliliklerinin on beşinci yılını kutlamak için yemeğe çıkarken yakaladık.

"Soyun," diye emretti babam.

"Lütfen...!" Başını sallayarak hıçkırıyor.

"Elbiseni çıkar. Şimdi!" diye bağıırır.

Destek için pencereyi kullanarak yavaşça ayağa kalkıyor. Titreyen elleriyle elbisesini boynunda tutan kancayı çözüyor. Elbise göğsünden, karnından ve kalçalarından aşağı düşerek siyah topuklarının etrafında toplanıyor. Çıplak göğüslerini kollarıyla kapatırken zayıf vücudu titriyor.

Babam ona gülümsüyor, belli ki gördüklerinden memnun. Ya da görmediği şeyden. Bir dinleme cihazı. Birisi federallere bilgi sızdırıyor ve babam bunun o olduğundan şüpheleniyor. Ama babama ulaşan bilgiler doğrudu, yani muhbir o değilse, kocasıydı.

Ona doğru yürür, kumral saçlarını kavrar ve başını geriye doğru çeker. Silahı çenesinin altına yerleştiren adam, kız gözlerini kapatıp kontrolsüzce hıçkırırken hiçbir duygu göstermiyor. "O lanet çeneni kapalı tut; beni anlıyor musun?"

Kadın başını sallamaya başlıyor ama adam silahın namlusuyla kadının başını daha da geriye itiyor.

"Söyle şunu Ava!" diye yüzüne karşı homurdanıyor. "Ağzımı... kapalı tut..." diye boğuluyor.

Onu serbest bırakıyor ve onu bir kez daha yere ittiğinde çığlık atıyor. Yüzünü bana dönerek silahını tekrar beline yerleştirdi. Bana doğru gelerek şöyle dedi: "Kimsenin yoluna çıkmasına izin verme evlat. Lanet olası kan bile. Seni ilk baltalayanlar onlar olacak ve bunun için ilk ölenler de onlar olmalı."

Sessizliğin Şifresi'nin kopyasını buradan
alın: KU'da ÜCRETSİZ!

AMAZON US: <https://amzn.to/2y3HKAX>

AMAZON UK: <https://amzn.to/2VYdcbL>

AMAZON CA: <https://amzn.to/2yJUuwE>

OceanofPDF.com

YAZARLA İLETİŞİME GEÇİN

Yaklaşan yayınlardan ilk siz haberdar olmak için beni takip etmeyi unutmayın
ve özel hediyeler.

Facebook Okur Grubu: Günahkâr Taraf-
BookBub
Bülten Goodreads

OceanofPDF.com

TEŞEKKÜRLER

Özel asistanım Christina Santos'a teşekkür ederim. Bu kadın inanılmaz! Bu kadar sıkı çalıştığı için bir metali hak ediyor. Onu çok seviyorum ve onsuz bir hayat düşünemiyorum.

Yazar kankam Siobhan Davis'e teşekkür ederim. Ona sürekli hayranlık duyuyorum. Günün ya da gecenin hangi saatinde olursa olsun cesaretlendirici sözleriyle her zaman yanımda. Sadece ilham kaynağım değil, aynı zamanda en iyi arkadaşım olduğun için de teşekkür ederim.

Editörüm Jenny'ye teşekkürler. Biliyorum, çoğu zaman onu güldürecek kelimeler uyduruyorum. Ama arkadaşlığımız için minnettarım. Yedi yıldır birlikteyiz ve seni seviyorum.

Kapak tasarımcım Shannon, Shanoff Reads'e teşekkürler. Bu kapak ve Titan için hazırlanan swag üzerinde seninle çalışmak harika bir zaman geçirmemi sağladı. Karanlık Krallar serisinin diğer kitapları için neler yapacağını görmek için sabırsızlanıyorum.

Biçimlendiricim CP Smith'e teşekkürler. Her zamanki gibi aklımı başımdan aldı.

Ve düzeltmenlerim Elizabeth Clinton, Amanda Marie, Brenda Parsons, Shaley Clements, Lauren Lascola-Lesczynski, Sarah Piechuta ve Rita Rees'e çok teşekkür ederim. Çok az zaman ayırarak öykümü okuyan bu harika hanımlara teşekkür ederim.

Sevgili betalarım Rita Rees, Fay Moore, Amanda Anderson, Whitney West ve Heather Brown'a teşekkür etmek istiyorum.

Günahkarlarıma teşekkür etmek istiyorum. Onlar inanılmaz! Christina Santos, Fay Moore, Lauren Lascola-Lesczynski, Sarah Piechuta, Sophie Ruthven, Heather Kahverengi, Tara Hartnett, Rita Rees, Karen McVino, Elizabeth Clinton, Kat Strack, Brandi Zelenka, Michelle McLellan, Amanda Marie, Brenda Parsons, Ashley Estep, Tiffany Johnson Mauer, Jenny Dicks, Mary Dbo, Catherine J Lawrence, Book Bre, Luetta Lyons, Heather Hopkins-Kirby, Shonna McCabe, Whitney West, Melinda Benn, Paramita Patra, Eliette Alonso, Kerri Elizabeth, Amanda Anderson, Wendy Leach Charron, Laura Peterson, Melissa Cunningham, Mercedes Potts, Melissa Sagastume Gil, Ashley Carver, Jasmina Ceha, Natasha Bartholomew ve Katie Friend. Social Butterfly'dan Sarah Ferguson'a Titan'ı okuyucularla buluşturamama yardımcı olduğu için teşekkür etmek istiyorum.

Ve son olarak, okuyucularım. Şans verdiğiniz ve kitaplarımı okumak istediğiniz için teşekkür ederim. Umarım hepiniz onları benim kadar seversiniz.

OceanofPDF.com

SHANTEL TESSIER'DEN BAŞLIKLAR

BM Serisi [Tarif](#)

Edilemez

[Dayanılmaz](#)

[Kontrol](#)

[Edilemez](#)

[Unutulamaz](#)

[Değiştirilemez](#)

[Öngörülemez](#)

[Öngörülemez](#)

Yedi Ölümcül Günah

Serisi [Bağımlılık](#)

[Saplantı](#)

İtiraf- Çok yakında

Bencil Serisi

[Bencil](#)

[Kendim](#)

[Özverili](#)

Standalones

[DASH](#)

[Donut Overthink It](#)

[Just A Kiss](#)

[Slaughter](#)

Champagne Wishes - Wild in the Windy City antolojisi Seni

Yalvartmak - Bully Me: Class of 202 antolojisi

Dare Serisi

[Sana Meydan Okuyorum](#)

[Cesaretin](#)

[Varsa Sana](#)

[Söz Veriyorum](#)

[OceanofPDF.com](#)